

ΓΥΝΑΙΚΑ

256

ANN XAIHGOYNT

Αυτή ή κοπέλλα ντρεπότανε για τ'ό δέρμα της πρίν ένα μήνα

Από χρόνια ήταν γεμάτη μπιμπίκια, μαύρα στίγματα, που με τίποτα δεν τὰ κατάφερνε νὰ ἀπαλλαγῇ.

Μιά μέρα, μιά φίλη της πού τὴν θαύμαζαν καὶ τὴν τριγύριζαν πολὺ (ὅπως ἄλλωστε τὸ ἐπίθυμοῦσε) τῆς ἐξωμογήθηκε τὸ μυστικὸ της. "Κάνε λοιπὸν καὶ σὺ σὰν ἐμένα, μεταχειρίσου τὴν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ, πού δίνει καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα. Σ' αὐτὴν τὴν Κρέμα ὀφείλω τὴν ὥραία μου ἐπι-
δερμίδα, πού τόσο ἀρέσει". Ἠκολούθησε αὐτὴν τὴν συμβουλὴ καὶ ἀμέσως μπιμπίκια, μαύρα στίγματα, ἀνοιγμένοι πόροι ἐξαφανίστηκαν. Τὸ δέρμα της ἐγίνε καθαρό βελούδινο. Ὅλοι ἄρχισαν νὰ τὴν προσέχουν καὶ σήμερα εἶναι μιά γοητευτικὴ νύφη.

Ἐάν ἔχετε καὶ σεῖς μικρὲς ἀτέλειες στὸ δέρμα σας, πού σὰς ἐνοχλοῦν, ἓνα πρᾶγμα μὴ ξεχνάτε, ὅτι τίποτα δὲν ἀντικαθιστᾷ τὴν Κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ -
ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Ἀχαρνῶν 98 — Ἀμφιλοχίας 1
Δέχεται καθ' ἐκάστην 10—12
καὶ 5-7 ὥς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
Τηλέφωνο 810-760

MENTIOYM

ΙΛΕΝΗ ΚΙΚΙΑΟΥ

Τῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν
Ἑρευνῶν (Βραβείον Τηλεπα-
θείας μακρὰς ἀποστάσεως).

Δέχεται καθ' ἐκάστην 9—
1 π. μ. καὶ 5—8 μ. μ. ὁδὸς
Μετσόδου 25 Α' ὁροφ. (στά-
σις Μουσείου), τηλ. 810-975

Θεατρικὰ διαλείμματα...

Τὸ ἑλληνικὸ θέατρο στὴν Κύπρο

Μὲ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήμα-
τος ἀνοίξε ἡ ἐπιτάσσει τῆς Κύπρου γιὰ τοὺς
ἀθηναίους θιάσους. Καί, ἀπὸ πέρσι τὴν
ἀνοίξει, τὸ ἑλληνικὸ θέατρο δίνει τὸ «παρὼν»
στὴν ἡρωικὴ μεγαλόνησο. Μεγάλοι καὶ μι-
κροὶ θίασοι περιλαμβάνουν τὰς τὴν Κύπρον
στὸ πρόγραμμα τῆς καλλιτεχνικῆς περιο-
δείας τους. Πρωτοπῆγε ἡ Βαλάνου, ἀκο-
λουθῆσε ὁ Ἡλιόπουλος, ἡ Σμαρούλα Γιού-
λη, ἀργότερα ὁ Φωτόπουλος καί, παράλλη-
λα μ' αὐτοὺς, θίασοι ἐπιθεωρήσεως καθὼς
καὶ ὀλιγομελὴ συγκροτήματα ἢ μεμονωμέ-
νοι καλλιτέχνες.

Ἔτσι, τὸ κοινὸν τῆς Κύπρου, μαζί με τὴς
κωμωδίες τῶν Δ. Ψαθά, Ἀλ. Σακελλάρου
— Χρ. Γιαννακοπούλου, Ν. Τσιφόρου —
Πολ. Βασιλειάδη, Στ. Φωτιάδη κλπ. γνω-
ρίζει τώρα καὶ τὸ καινούργιο ἀθηναϊκὸ θε-
ατρικὸ εἶδος τὸ ἱστορικὸ δράμα με τὴ μορ-
φὴ τοῦ μεγάλου θεάματος, χάρις στὴ ἐπα-
σίουσισα Ἀμαλία τοῦ Γ. Ρούσου, πού πα-
ρουσιάζει ὁ Κατράκης. Θὰ γνωρίσῃ ἀκόμη
τὸν Σικελιανὸ καθὼς καὶ τὸν Καζαντζάκη
μεταφτευμένο στὴ σκηνή, θὰ γνωρίσῃ καὶ
ἀλλοὺς νέους συγγραφεῖς, ὅπως τὸ Σωτή-
ρη Πατατζή, τὸ Νίκο Φώσκολο κλπ.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν, πρέπει νὰ τονισθῇ πὺς
ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ
ἀγώνος, ἡ φλόγα τῆς ἑλληνικῆς τέχνης δὲν
ἔμεινε σθηστικὴ στὴν Κύπρον. Ὑπῆρχε τὸ
«Κυπριακὸ θέατρο», πού τὴν κρατοῦσε πάν-
τα ἀναμμένη, παρὰ τὴς μάχες, τὴς φυλακί-
σεις, τὴς διώξεις, τὴς ἀπαγορεύσεις κυκλο-
φορίας.

Δοκιμὲς... εὐλοῦ

Συνέβη πρὸ ἐτῶν, στὴν ἐπαρχίαν, μὲ ἡ-
ρωες δύο ἀνθρώπους τοῦ θεάτρου γναστὰ-
τατους σήμερα: ὁ ἓνας εἶναι τώρα θίασο-
χης καὶ ὁ ἄλλος κατέχει σημαντικὴ θέσι σὲ
θεατρικὸ ὄργανισμὸ. Καὶ οἱ δύο, τότε ἀνήκαν σὲ ἓνα μεγάλο θίασο
πού ἔκανε περιοδείαν στὰ μεγάλα ἐπαρχιακὰ κέντρα. Καὶ μιά μέρα,
χωρὶς νὰ καταλάβῃ κανεὶς πῶς, πιάστηκαν σὲ καυγά, ἀκριβῶς ἔξω
ἀπὸ τὸ θέατρο. Ὁ καυγὰς ἀρχισε μὲ ἔντονα λόγια. Συνεχίστηκε μὲ
φωνές. Ἐφθασε τὴς βρισιές. Καὶ κατέληξε στὶς... γροθιές.
Ἀπάνω στὸ φόρτε τοῦ καυγὰ, καταφθάνει ὁ χωροφύλακας πού τοὺς
βουτᾷ ἀπὸ τὸ γυακὰ γιὰ νὰ τοὺς πᾶν μέσα.
Αὐτὸ ἦταν!... Καὶ οἱ δύο, παρעוθὺς συνηλθον, βρῆκαν τὴν ἐτοιμώ-
τητά τους καὶ εἶπαν στὸ χωροφύλακα:
— Μὰ ἐμεῖς δὲν τσακονόμαστε. Εἵμαστε ἡθοποιοὶ καὶ κάνομε... δο-
κιμὴ στὸ ἔργο πού θὰ παίξωμε.

Παραμένει ἀγνωστο ἂν τὸν τουμπάρησαν τὸν χωροφύλακα ἢ ἂν ἐ-
κείνος θέλησε νὰ τοὺς τὴ χάριση. Πάντως τοὺς ἀψπε λέγοντας:
— Καλὰ. Πηγαίνετε τώρα, κ' ἄλλη φορὰ τὴς δοκιμὲς νὰ τὴς κάνε-
τε μέσα στὸ θέατρο. Ὅχι ἔξω!

πίνουν οἱ ἡθοποιοὶ

Στὰ διαλείμματα, ἀνάμεσα στὴς πράξεις τοῦ ἔργου ἢ ἀνάμεσα στὴς
δύο παραστάσεις, οἱ ἡθοποιοὶ κάτι πίνουν: γιὰ νὰ δροσιζοῦνται, γιὰ νὰ
βρίσκουν κέφι, γιὰ νὰ τονώνονται ἢ καὶ γιὰ νὰ ξεχνοῦν τὴν πείναν τους
— γιὰτὶ οἱ περισσότεροι τρῶνε δρασινὸ φαγητὸ μετὰ τὴ λῆξι τῆς πα-
ραστάσεως, περασμένα μεσάνυχτα.

Κάτι πίνουν — ἀλλὰ ὄχι ὅλοι τὸ ἴδιο.
Ὁ Βασίλης Λογοθετίδης πίνει τὸ κλασσικὸ ποτὸ τῶν παρασκηνί-
ων: καφέ. Κάποτε, εὐθὺς μετὰ τὴ λῆξι τῆς παραστάσεως ἔπινε στὸ
καμαρίνι του καὶ οὐζάκι, μὲ πολλοὺς καὶ πικάντικους μεζέδες, πού
ἀργότερα τὸ ἀντικατέστησε μὲ οὐίσκυ. Τώρα τὰ κατάργησε καὶ τὰ δύο.
Ὁ Κώστας Μουσούσης ἀγαπᾷ πολὺ τὸν καφέ. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔχει
αὐπνίες, πίνει καὶ τίλλιν.

Ὁ Δημήτρης Μυράτ, πού ὑποφέρει ἀπὸ πονοκεφάλους, πίνει...
ἀσπιρίνες.

Ὁ Δημήτρης Χάρν προτιμᾷ τὸ οὐίσκυ.
Ὁ Χρήστος Εὐθυμίου συνηθίζει τὸ χαμομήλι. Μετὰ τὴ λῆξι τῆς
παραστάσεως, μὲ τὸ δρασινὸ φαγητὸ του, πίνει ἀπαραίτητως καὶ
ρετσίνα.

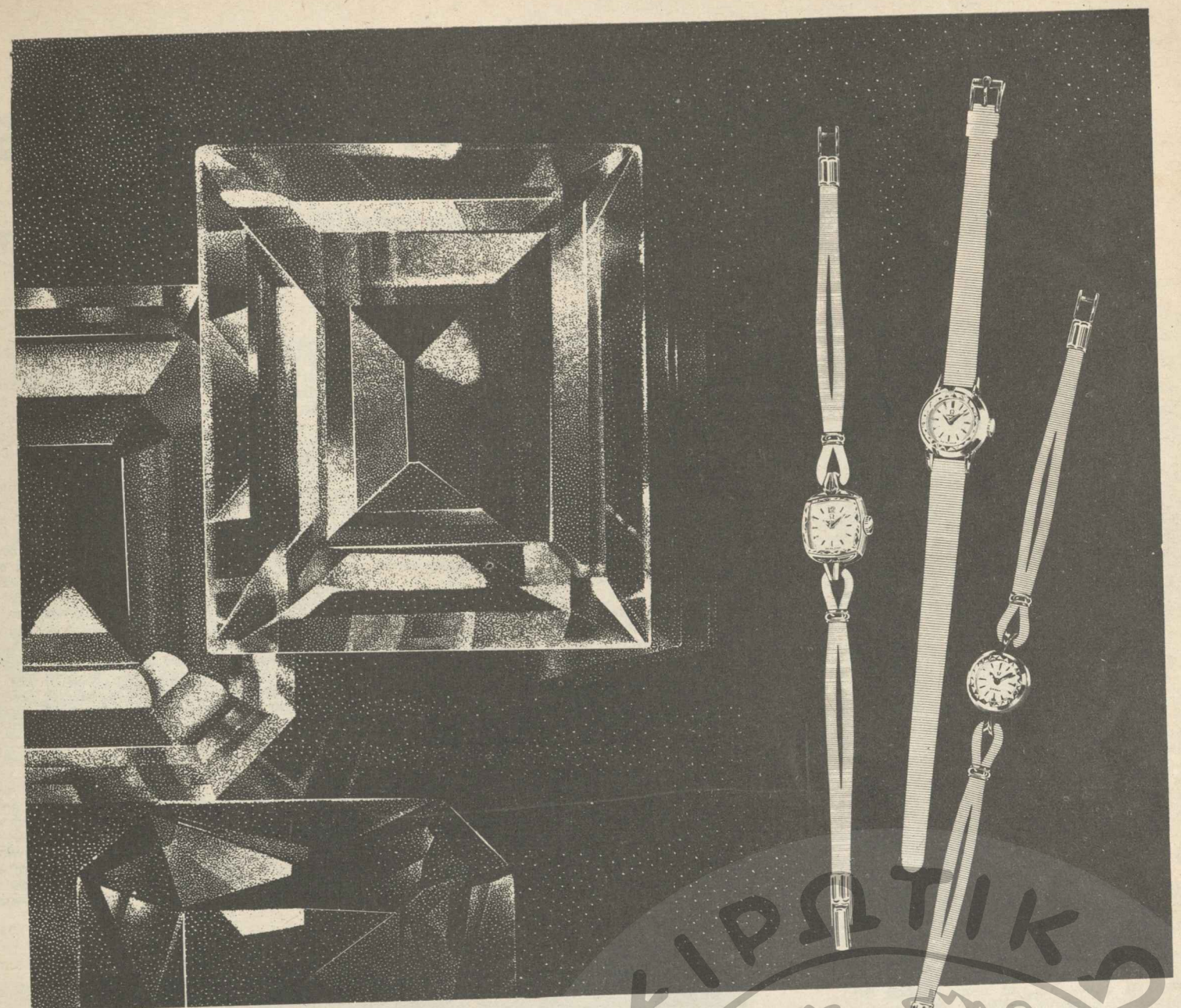
Ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος πίνει νεοκαφέ καί, μαζί, μαστουλάει καὶ σο-
κολάτα «κουδερτούρας».

Ὁ Μίλης Φωτόπουλος δὲν ἀλλάζει μὲ τίποτα τὸν καφέ. Τὸν πίνει
δαρὺ — γλυκὸ, συνοδευόμενον ἀπαραίτητα μὲ σαγάρο.

Ὁ Κώστας Χατζηχρήστος, ἐπειδὴ φωνάζει πολὺ καὶ ξελαρυγγί-
ται, συνηθίζει, τώρα τελευταίον, νὰ πίνει σαλέπι, νὰ μαλακῶνῃ ὁ λα-
μός του. Καὶ πρὶν ἀρχίσουν οἱ παραστάσεις τοῦ θιάσου του στὰ ἐλ-
νώσια συνέστησε σ' αὐτὸν πού ἔχει τὸ μᾶρ νὰ προμηθευθῇ ὀπωσι-
ποτε ἀρετικὴ ποσότητα σαλεπιού, γιὰ νὰ... βγάλῃ τὸ χεῖμα.

Ἡ Ἄννα καὶ ἡ Μαρία Καλοῦτὰ πίνουν δερμούτ.
Ἡ Ἀλίκη Βουγιουκλάκη... δὲν πίνει τίποτα — γιὰ νὰ διατηρήσῃ
τὴ σιλουέταν της.

Φάνης Κλεάνθης

Τὸ ρολόγι πού λάμπει σὰν διαμάντι!..

— Ἀνώτερο δημιούργημα ἐμπνευσμένης κλασσικῆς γραμμῆς.
— Θὰ σὰς ἀρέσει πάντα!..
Ρολόγι μεγίστης ἀκριβείας καὶ ἀντοχῆς. Θὰ τὸ χαίρεσθε μιά ὁλόκληρη
ζωή, σὰν ἀνάμνησι τῆς τρυφερότητος ἐκείνου πού σὰς τὸ χάρισε.
Τὸ OMEGA - SAPHETTE σὰς χαρίζει τὴν λάμψι τῆς διαρκούς ἀκτινοβολίας
του. Τὸ γυαλί του εἶναι κατασκευασμένον ἀπὸ συνθετικὸν σάπφειρον κατερ-
γασμένον σὰν πολύτιμη πέτρα μὲ ἀντοχὴ ἴση ἐκείνης τοῦ διαμαντιοῦ.
— Εἶναι ἀδραστον καὶ ἡ ἐπιφάνειά του δὲν χαράζεται. Προστατεύεται
ἀπολύτως ἀπὸ τὰ κτυπήματα καὶ τὴς μαγνητικῆς ἐπιδράσεως.

OMEGA Saphette

ΕΝΑ ΡΟΛΟΓΙ ΓΙΑ ΟΛΗ ΣΑΣ ΤΗΝ ΖΩΗ

Τὰ ὠρολόγια OMEGA εἶναι τὰ μόνα πού
παραδίδονται μὲ ἐγγύησιν ἐνὸς ἐτους, ἢ
ὅποια ἰσχύει χάρις εἰς τὴν OMEGA
WORD ORGANIZATION εἰς 129 χώρες.

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὀλυμπιακῆς χρονο-
μετρήσεως ἀπὸ τὸ 1932 τὸ OMEGA, θὰ εἶναι
διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ 1960 εἰς τὴν Ρώμην
ὁ ἀπολύτως κριτὴς χρόνων ἐπιδόσεως.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ

ΣΤΑΣΙΟΥ 29 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 34.496
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 36 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — ΤΗΛ. 74.111

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σάς
και για την ομορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας.
Αφήστε το BUBBLE BATH
να περιποιηθεί το άπαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από αλλεργίες
και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα το άρωματίσει εύγενικά
- Θα το περιβάλει με το προστατευτικό του πέπλο

και κατόπιν
κάθε εμφάνισή σας θα είναι και
μια επιτυχία!

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ"
FAMAR
Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο-μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμα-
κείο σας. Σε όλα τα καταστήματα
καλλυντικών.

BB/1

ΤΟ ΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Κάθε πρωί, που θα ξυπνήσει, η νοικοκυρά αναρωτιέται: «Τι θα φάμε σήμερα». Και σπάει το κεφάλι της για να δει τι θα μαγειρέψει. Πολλές φορές δεν τα καταφέρνει και καταφεύγει σε... επανολήψεις ή προχειρότητες, που προκαλούν τη δυσανασχετήσι του συζύγου και των παιδιών. Για να σας διδάξουμε από τη δύσκολη αυτή θέση, εγκαινιάζουμε από το σημερινό τεύχος την καινούρια αυτή στήλη, η οποία θα σας δίνει ιδέες

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 12: Τραχανόσουπα. Κεφτεδάκια σχάρας ή τυροπητάκια. Πουρέ. Έτοιμάζετε τα τυροπητάκια από το πρωί. Τα σκεπάζετε και τ' αφήνετε στο ψυγείο. Τα τηγανίζετε, όταν πρόκειται να τα σερβίρετε. Γαρνίρετε το πιάτο με πατάτες πουρέ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13: Ρεβύθια. Ρέγγα καπνιστή. Μήλα κομπόστα. Υπόχουν ρεβύθια έτοιμα ξεφλουδισμένα που είναι πιο εύκολο να φτιάξουν. Όσοι δίνουν προτίμηση να τα μουσκεύουν από το βράδυ. Την επομένη τα στραγγίζουν, τα πασπαλίζουν με μία κουταλιά σόδα και τ' αφήνουν να μείνουν μία - δυο ώρες. Τα ξεπλένουν σε πολλά νερά και τα βράζετε μ' ένα - δυο κρεμμύδια. Το αλάτι και λάδι τα ρίχνετε όταν βράζουν σχεδόν βράσει.

ΣΑΒΒΑΤΟ 14: Όμελέτα. Σαλάτα λάχανο και καρότα ώμα. Για να γίνει πιο πλούσια η όμελέτα, βάλτε μέσα στ' αυγά αρκετά φρέσκα κρεμμυδάκια φιλοκομμένα και σωταρισμένα με βούτυρο.

ΚΥΡΙΑΚΗ 15: Άρνι φούρνου με πατάτες. Σαλάτα. Γλυκό. Την Κυριακή το μενού πλουτίζεται μ' ένα όρεκτικό στην αρχή και ένα γλυκό.

ΔΕΥΤΕΡΑ 16: Πιλάφι με γιαούρτι. Λουκανικά Φραγκοφούτης. Σαλάτα. Εύκολο μενού, γιατί το πιλάφι μπορεί να ψηθεί στο φούρνο, αν βάλτε 2 φλυτζάνια τσαγιού πλυμένο ρύζι, 1/2 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο και 5 φλυτζάνια τσαγιού ζεστό νερό και λίγο αλάτι σε φόρμα του κέκι. Για να γίνει νοστιμώτερο διαλύετε στο νερό δυο κύβους ζωμό κρέας. Σκεπάζετε τη φόρμα και ψήνετε επί 1 ώρα.

ΤΡΙΤΗ 17: Μπακαλιάρος. Πατζάρια σκορδαλιά. "Η λαχανοτολμάδες αγγολέμονο και πατάτες τηγανιτές. Οι λαχανοτολμάδες ψήνονται καλύτερα σε φούρνο. Τους τυλίγετε, τους βάζετε σε γιουβέτσι, ρίχνετε νερό ζεστό ή ζωμό κρέας, λίγο χυμό τομάτας και βούτυρο ή φυτίλι. Τους σκεπάζετε κι' αφήνετε να σιγοψηθούν στο φούρνο επί 2 ώρες. Πρόπει να μείνουν στεγνοί. Τους σερβίρετε με σάλτσα αγγολέμονο.

ΤΕΤΑΡΤΗ 18: Χυλοπίτες. Αυγά ποσέ σε σάλτσα τομάτας. Αρχίζετε με την παρασκευή της τομάτας. Προτιμότερες είναι οι αποφλοιμμένες τομάτες. Τις θάψετε από το χυμό τους, τις χαραζετε λίγο και τις πιέζετε με χέρι να περουν οι σπόροι. Τις βάζετε σε ταψάκι μαζί με το χυμό τους, ρίχνετε αλάτι, βούτυρο και τις ψήνετε στο φούρνο. Όταν πρόκειται να σερβίρετε, σπάστε μέσα σ' αυγά ένα - ένα και ξαναβάζετε το ταψάκι στο φούρνο. Αυτό θα το κάνετε για να ψήσουν τ' αυγά.

ΠΕΜΠΤΗ 19: Πατάτες μουσακά ή ρολό από κιμά και πατάτες τηγανιτές. Σαλάτα. "Ο μουσακάς είναι νόστιμο φαγητό, αλλά εκνευριστικό το τηγανισμένο της πατάτας. Μπορείτε να το αποφύγετε, χωρίς να χάσει το νοστιμιά του το φαγητό. Σωτάρετε τον κιμά και το κρεμμύδι με βούτυρο και τον σβύνετε με κρασί άσπρο. Ρίχνετε την τομάτα και τον βράζετε μερικά λεπτά. Κόβετε τις πατάτες σε λεπτές φέτες και τις βάζετε σε ταψί βουτυρωμένο με τον κιμά ανάμεσα. Τις περύνετε με βούτυρο και τις ψήνετε στο φούρνο. Έπειτα τις σκεπάζετε με μπουρελά, πασπαλίζετε με λίγο τυρί και ξαναβάζετε το μουσακά πάλι στο φούρνο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20: Φασόλια σούπα. Σαρδέλλες παστές. "Η καλαμαράκια τηγανητά. Χόρτα. Με 350 γραμμάρια καλαμαράκια βγαίνουν 4 μερίδες. Για να γίνουν μαλακά και νόστιμα, πρέπει να τηγανιστούν σε πολύ λίγο λάδι. Αν θέλετε να γίνουν κάστανα, τα τρίβετε, αφού τα καθαρίσετε, με μία χούφτα αλάτι. Τα ξεπλένετε σε πολλά νερά και τ' αφήνετε να στραγγίσουν καλά. Βάζετε το κεφάλι με τα πλάκκια μέσα στο σώμα για να μη ξεροψηθούν, τ' αλευρώνετε και τα τηγανίζετε.

ΣΑΒΒΑΤΟ 21: Πατατοκεφτέδες. Σαλάτα λάχανο και μορνανέλα. "Η μπριζόλες χοιρινές στη σχάρα. Πατάτες πουρέ. Χόρτα. Σήμερα είναι τα Εισόδια της Παναγίας και όλες γιορτάζουν πρέπει να έχουν κι' ένα γλυκό στο μενού ή μία κρέμα καραμελέ ή κάτι τέτοιο. Επίσης σ' αυτές τις μέρες γιορτή, συνιστώ τα μπακλαβάκια Βηρυτού. Γλυκόμα εικόλο κι' οικονομικό όταν γίνει στο σπίτι (ή συνταγή στο 237 τεύχος).

ΚΥΡΙΑΚΗ 22: Όρεκτικά. Παστίτσιο. Φουγανιές. Για σήμερα θα παρήγαγε ένα πιάτο από διάφορα όρεκτικά, που θα μπορούσε να αποτελέσει από: Γαρίδες βραστές, έληες ντολμαδάκια γιαντιλή, ταραμοσαλάτα, σαρδέλλες κουτιού, ζαμπόν. Για κάθε μερίδα υπολογίζετε 2-3 γαρίδες, 2-3 έληες, 2 ντολμαδάκια, μία κουταλιά ταραμοσαλάτα, μία σαρδέλλα και μία φέτα ζαμπόν, τυλιγμένη ρολό.

ΔΕΥΤΕΡΑ 23: Χορτόσουπα. Τυροπητάκια. "Η γιουβέτσι με πάστα φανό. Αυγά με τυρί σαχανάκι. Σαλάτα. Για να γίνει νόστιμη η σούπα ρίχνετε ένα - δυο κύβους ζωμό βοδινό.

ΤΡΙΤΗ 24: Ψαρόσουπα. Ψάρι βραστό. μαγιονέζα. Γαρνιτούρα από διάφορα λαχανικά βρασμένα.

ΤΕΤΑΡΤΗ 25: Λαχανόρυζο. Λακέρδα. "Η μπουρεκάκια με σπανάκι. Πατάτες φούρνου. Σαλάτα. Για να μη γίνει το λάχανο σα λαπάς, κόβετε το λάχανο όπως στη σαλάτα, το ζεματίζετε, στραγγίζετε και το σουτάρετε με βούτυρο. Το αφήνετε σκεπασμένο να σιγοψηθεί. Βράζετε χωριστά το ρύζι και το άνακατεύετε με το λάχανο. Ζεματίζετε το λαχανόρυζο με βούτυρο και το φορμάρετε σε πιατέλα. Σερβίρετε με γιαούρτι ή τοματούλες.

X. Π.

Το ωραιότερο
αισθηματικό
μυθιστόρημα

ΟΣΟ
ΟΙ
ΑΝΔΡΕΣ
ΘΑ
ΕΧΟΥΝ
ΚΑΡΔΙΑ!

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ
ΤΖΙΟΡΤΖΙΟ ΣΚΕΡΜΠΑΝΕΚΟ

"Η Βιβή μία νέα και όμορφη κοπέλλα από καλή με ξεπερασμένη οικογένεια, άγαμέμνη να έλκεται για να ζήσει. Μία μέρα γνωρίζει έναν άντρα καμιά σατανασία χρονών, μεγαλόσωμο και δυνατό που άσκει επάνω της μία παρθένη γοητεία. "Ονομάζεται Ντομπέρ, και της προτείνει να έρθουν μαζί του ως διαρκώς. Σε λίγο ξαναπαύονται παρόμοια ο ένας τον άλλον, αλλά όταν η Βιβή μαθαίνει ότι ο Ντομπέρ είναι λαθρέμπορος όπλων φεύγει από κοντά του χωρίς όμως να κατορθώσει να τον ξεχάσει. Ξανασυναντιούνται, κι' αυτή τη φορά η Βιβή δεν έχει τη δύναμη να φύγει. Παρ' όλο που εκείνος της εξομολογείται ότι είναι παντρεμένος και η γυναίκα του δεν του δίνει διαζύγιο, γίνεται ερωμένη του, και μένει μαζί του. "Η Βιβή όμως αποδοκιμάζει τη δουλειά του Ντομπέρ, και αυτό τους φέρνει διαρκώς σε σύγκρουση, όπου εκείνη μη μπορώντας να υποφέρει άλλο ξαναβρίθει. "Ο Ντομπέρ προσπαθεί να την ξεχάσει, αλλά όταν μαθαίνει ότι η Βιβή περιμένει παιδί, την ξαναπαίρνει κοντά του σχεδόν δια της βίας. Στο μεταξύ του παρει διαζύγιο από την πρώτη γυναίκα, και τη νέα παντρεύεται. "Η Βιβή όμως διαρκώς υποφέρει, πάντα εξ αιτίας της δουλειάς του Ντομπέρ. "Εκείνος τότε αποφασίζει να εγκαταλείψει τη δουλειά του. Μία μέρα όμως τον επι-σκέπτεται ο Σαντρίνο. Ένας νέος που εργαζόταν άλλοτε μαζί του, και που προσπαθεί να τον εκδίσσει για λεβωτά.

Συνέχισε, του είπε χωρίς να τον κυττά. "Φοβάμαι, Ντομπέρ, πρόσχε, ψιθύρισε η Βιβή. Δεν υπάρχει λόγος να φοβάσαι, Βιβή. "Ο Σαντρίνο δεν πρόκειται να με πειράξει, ούτε εγώ θα πειράξω εκείνον. Σου το υπόσχομαι. "Ο Ντομπέρ δεν έδινε ψευτικές υποσχέσεις και η Βιβή ήσυχασε λίγο, αλλά όχι εντελώς.

"Να γυρίσεις γρήγορα, του είπε. "Εκείνος έσκυψε και τη φίλησε στο μάγουλο, και μετά ακολούθησε το Βιλπρέα.

Στο ισόγειο, πλάι στην κουζίνα, υπήρχε ένα μεγάλο δωμάτιο με πολλά παλιά έπιπλα, και διάφορα άχρηστα πράγματα. "Εκεί μέσα οι άνθρωποι του Ντομπέρ περνούσαν τις ώρες τους παίχνοντας χαρτιά. Μέσα σ' αυτό το δωμάτιο, είχε οδηγίες ο Βιλπρέα το Σαντρίνο, και είχε βάλει δυο από τους ανθρώπους του να τον φυλάγαν.

"Ο Ντομπέρ του έριξε μόλις μία ματιά, ύστερα άναψε ένα τσιγάρο, κι' άρχισε να περπατά άργα μέσα στο δωμάτιο, ανάμεσα στα παλιά έπιπλα, χωρίς να μιλά.

"Ο Σαντρίνο είχε πάει στη θύλα γεμάτος αυτοπεποίθηση, μα η θέα του Ντομπέρ του έκοψε λίγο τα φτερά. Κι' αυτή η σιωπή του έδινε στα νεύρα.

8. — "Ο Σαντρίνο είναι μέσα, απάντησε ο Βιλπρέα, με φωνή βρογχική από το θυμό. "Αν ο Σαντρίνο είχε τολμήσει να πάει εκεί, έπρεπε να υπήρχε κάποιος σοβαρός λόγος. "Ο Σαντρίνο δεν ήταν από αυτούς που πάνε γυρεύοντας να τους σπάσουν τα κόκκαλα. "Αν είχε τολμήσει να παρουσιασθεί στη θύλα, αυτό έσήμαινε ότι τα κόκκαλα δεν μπορούσε να του τα σπάσει κανείς. Αυτή ήταν η πρώτη σκέψη που έκανε ο Ντομπέρ.

— Είναι μόνος; ρώτησε το Βιλπρέα, πετώντας το τσιγάρο του. — Τελείος μόνος. Λέει πως θέλει να μιλήσει μαζί σας.

— Έρχομαι άμέσως, είπε ο Ντομπέρ, και σηκώθηκε.

— Άκούστε, άφησε με να τα χτυποήσω εγώ αυτή την υπόθεση, είπε ο Βιλπρέα. "Εγώ δεν θέλω να σας δώσω συμβουλές, αλλά με το Σαντρίνο είναι καλύτερα να τελειώση κανείς μία και καλή.

"Ο Βιλπρέα δεν ήταν καμιά μεγαλοφυΐα, αλλά ήταν πολύ λογικός. "Ισταν φανερό πως η υπόθεση με το Σαντρίνο έπρεπε να τελειώσει, διαφορετικά το υποκείμενο αυτό θα γινόταν διαρκώς πηδαιγωγός στη δικτατορία του Βιλπρέα, έστω και με κάποιο τρόπο. Μια ενά τελειώση στη δικτατορία του Βιλπρέα, έστω και με κάποιο τρόπο, που δεν θα άρεσε ποτέ στη Βιβή.

— Άφισε. Θα του μιλήσω εγώ, είπε ο Ντομπέρ. Στράφηκε προς τη Βιβή, και της χαμογέλασε. — Έσύ, μένει εδώ, και μην ανη-

— "Ο Ντομπέρ κύτταξε το Σαντρίνο που του έδινε την ταυτότητα, τον πλησίασε και την πήρε. "Ήταν η ταυτότητα της Άντας.

"Ο Ντομπέρ την έβαλε στην τσέπη του πουκαμίσου του με τα μεγάλα καρδιά κι' άναψε ένα άλλο τσιγάρο. Τώρα καταλάβαινε γιατί ο Σαντρίνο είχε τόσο βάρος ώστε να παρουσιασθεί μόνος στη θύλα. Κρατούσε την Άντα ως όπλο. "Έπρεπε να είχε μελετήσει καλά το σχέδιό του. Είχε άρχισει να εξελίσσεται ο Σαντρίνο. Δεν έκανε τους προηγούμενους παιδαριώδεις εκδισμούς. Είχε γίνει «επαγγελματίας»!

— Συνέχισε, του είπε ο Ντομπέρ, και ξαναέχρισε να δηματίζει μέσα στο δωμάτιο.

— Έχω ανάγκη από λεφτά, απάντησε ο Σαντρίνο.

Σκούπισε το μέτωπό του, που ήταν ιδρωμένο. "Η ήρεμία του Ντομπέρ τον φόβισε περισσότερο από ό,τιδήποτε άλλο.

— Με πέταξες στο δρόμο χωρίς να φταίω σε τίποτα, συνέχισε. Τι έφταιξα εγώ αν εκείνος ο τελεωεικός πυροβόλησε τη Σάρα; Και τι μπορούσα να κάνω ύστερα από δέκα χρόνια που ήμουν μαζί σου; Κατόπιν μου έστειλες το Βιλπρέα και με χτύπησε σά να ήμουν κανένα ζώο. Τελος πάντων. "Υπομονή. Μα τουλάχιστον δώσε μου λίγο χρήματα. Πρέπει να φύγω. Να πάω στη Νότιο Αμερική. Και τώρα έχω κι' εκείνους τους δυο φίλους μου που με βοηθούσαν, και που πρέπει να τους πληρώσω. Δώσε μου είκοσιπέντε εκατομμύρια λιρέτες, και δεν θα ξανακούσης πια να γίνεται λόγος για μένα. Για σένα αυτό το ποσό δεν είναι τίποτα. Για μένα είναι το πόν.

— "Ενας από τους δυο άνδρες που στεκόνοταν πίσω από τις πλάτες σου, γέλασε ειρωνικά.

"Ο Σαντρίνο στράφηκε θυμωμένος. — Γιατί γέλας; φώναξε.

— Είκοσιπέντε εκατομμύρια! είπε ο σωματοφύλακας. Τα θέλεις σε χαρτονομίσματα ή σε νικέλινες δεκάρες προπολεμικές;

— Τότε θα γίνονταν τριάντα, είπε με θράσος ο Σαντρίνο. Ντομπέρ, μ' άκου; "Ο Σαντρίνο έδειχνε την ώρα εξέταζε προσεκτικά ένα δάκτυλο. Σά να μην είχε άκουσει καν τη λογαμαχία, άκούμπησε το δάκτυλο, κι' εξακολουθώντας να δηματίζει ως το βάθος του δωματίου.

— Άς γίνουν σαράντα, είπε ο σωματοφύλακας παίζοντας με τα κλειδιά του.

— Έξω φρονέω από την κοροδεία, ο Σαντρίνο άρχισε να φωνάζει.

— Θα μου δώση πενήντα, κι' αν πεις ακόμη μία λέξη, θ' αφήσω περισσότερο το ποσό. Και το άφεντικό σου θα μου τα μετρήσει όλα ως την τελευταία δεκάρα.

"Ο Ντομπέρ, που είχε θάσει ως την πόρτα στράφηκε και είπε στο Βιλπρέα.

— Κράτησε τον λίγο εδώ, γιατί έχω δουλειά.

— "Ο Ντομπέρ, πρόσχε! του φώναξε ο Σαντρίνο. "Αν δεν γυρίσω στο σπίτι σε δυο ώρες το πολύ, εκείνη η κοπέλλα θα βρή την αιώνια ανάπαυση. Και πεις εδώ στους ανθρώπους σου, να μου φέρνουνται όπως πρέπει, γιατί πάλι εκείνη η δυστυχισμένη θα τα πληρώσει.

"Ο Ντομπέρ βγήκε από το δωμάτιο χωρίς να του δώσει απάντηση. Διέσχισε το σκοτεινό διάδρομο, και βγήκε στην τσάρα.

"Η Βιβή ήταν πάντα ξεπλωμένη στην πολυθρόνα της και τον περίμενε. "Ενα κρυστάλλινο άμπαλο της φώτιζε άσπαρα το πρόσωπο. "Ο Ντομπέρ την πλησίασε, και της χαμογέλασε καθησυχαστικά. "Εκείνη όμως εξακολουθούσε να τον κυττά με αγωνία.

— Τι συμβαίνει; τον ρώτησε. — Τίποτα το σπουδαίο, Βιβή, της είπε ήρεμα. "Εγώ είμαι μια δυνατή γυναίκα, και δεν πρέπει να χάνεις την ψυχραιμία σου με το παραμικρό. "Εγώ εγώ, είμαι εγώ, κι' όσο σου στην σάντα της.

— "Υπάρχω εγώ, δεν πρόκειται να συμβεί κακό.

— Μα η Βιβή δεν μπορούσε να ήσυχάσει τελείως.

— Πές μου την αλήθεια, Ντομπέρ, παρακάλεσε.

— Βέβαια και θά σου την πω, άγαπη μου, της απάντησε. Και θα κάνω όπως θέλεις εσύ.

"Ο ΝΤΟΜΠΕΡ κόνισε πλάι της και της τα είπε όλα. Δεν ήταν μία συζητηση κατάλληλη για μία γυναίκα, που βρισκόταν στην κατάσταση της Βιβής, μα ο Ντομπέρ καταλάβαινε πως τις πιο πολλές φορές είναι λιγότερο επικίνδυνο ν' αντιμετωπίσει κανείς την αλήθεια, παρά να την άγνοη.

— Για την Άντα δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος, της είπε. Κανείς δεν έπρόκειτο να την πειράξει. Της έδινε το λόγο του γι' αυτό. Το ζήτημα ήταν μόνο, τί να έκανε με το Σαντρίνο. — Μα πρέπει να έλευθερωθώ άμεσα η Άντα! είπε η Βιβή.

"Ηταν άγανακτισμένη, και ταπεινωμένη. "Αγανακτισμένη επειδή μπορούσαν να συμβαίνουν τέτοια πράγματα, σαν κι' αυτά που άναφαινε το αστυνομικό δελτίο των εφημερίδων και ταπεινωμένη που η Άντα βρισκόταν σε τέτοια θέση, εξ αιτίας του Ντομπέρ. Και συγχρόνως φοβόταν. Φοβόταν πολύ.

— Φυσικά, είπε ο Ντομπέρ, η Άντα θα είναι ελεύθερη σε λίγο, και θα βρισκόταν έδω κοντά σου. "Ετσι θα είσαι σίγουρη πως δεν της συνέβη τίποτα.

"Ο Ντομπέρ ήταν τόσο ήρεμος και δυνατός, που η Βιβή ήσυχασε λίγο.

— Μα υπάρχουν δυο τρόποι για να ξαναγυρίσει εδώ η Άντα. "Ο ένας είναι να υποκύνω στον εκδισμό του Σαντρίνο. "Ισως δεν θα χρειαστούν όλα τα εκατομμύρια που ζητά, μα ασφαλώς θα αναγκασθώ να του δώσω πολλά λεφτά. "Ο άλλος τρόπος είναι να το πείσω να μου πει, να τον αναγκάσω να μου πει, να είναι η Άντα, και να πάω να την πάρω. "Ηρθε σ' σένα να μου πεις τί θέλεις να κάνω.

— Μία απάντηση τρυφερότητα πλημμύρισε την καρδιά της Βιβής και σκέπασε για λίγο την ανησυχία της για την Άντα. "Ο Ντομπέρ, ο άγαπημένος της Ντομπέρ, ήταν εκεί μπροστά της, και γύρευε τη συμβουλή της.

"Ηταν ασφαλώς η πρώτη φορά που δεν ενεργούσε σύμφωνα με τη θέλησή του. Χαίδεμε το χέρι του, που ακουμπούσε στον ώμο της.

— "Αν δώσης αυτά τα λεφτά στο Σαντρίνο, ρώτησε, τί θα συμβεί;

— Κυττάζοντας το κρυστάλλινο άμπαλο ο Ντομπέρ, που έκανε διάφορα παιχνίδια με το φως, είπε:

— Θα ήσυχαση, για λίγο. "Υστερα, όταν του τελειώσουν τα λεφτά, θα άρχισα από την αρχή, και θα κάνω καμιά καινούρια βρωμιά για να με εκδίσσει. Αυτό είναι ένα παιχνίδι που δεν έχει τέλος, Βιβή.

— Μα η φωνή του ήταν ήσυχη σά να μιλούσε για ένα θέμα αδιάφορο.

— "Ο Ντομπέρ, εγώ δεν ξέρω! — "Εγώ δεν θέλω να χρησιμοποιώ διαί, είπε τρυφερά ο Ντομπέρ. — Ούτε και όταν πρόκειται για ένα σκυλάκι, σαν το Σαντρίνο. Και γι' αυτό προσπαθώ να είμαι όπως θέλεις εσύ, γιατί μονάχα έτσι μπορείς να είσαι επιτυχημένη, κι' αυτό είναι το μόνο πράγμα που με ενδιαφέρει.

— Μα εσύ τί θα έκανες, Ντομπέρ;

— "Εγώ δεν θα έδινα δεκάρα στο Σαντρίνο, της είπε με τη φυσικότητα ενός παιδιού. Θα τον άφαινα στις κλωτσιές, ώπου να μου πη που βρισκόταν η Άντα, και θα πήγαινα να την πάρω. Και στο Σαντρίνο ίσως να περνούσε μία και καλή η επιθυμία για καινούργιους εκδισμούς.

— "Η Βιβή έκανε ένα μορφοσμό. "Η ιδέα της βίας, την αναστάτωνε.

— Ό, όχι, όχι, δεν θέλω, διαμαρτυρήθηκε.

— Αυτό ζητούσα να μάθω, είπε

Νέο, μοναδικό αντιταλλακτικό MUM ROLLETTE. Είναι τόσο εύκολο! Τοποθετήστε απλώς την περιστρεφόμενη σφαίρα επ'αλείψεως από το άδικο μπουκαλάκι στο αντιταλλακτικό. Έτσι αποκτάτε, στη μισή σχεδόν τιμή, ένα καινούργιο.

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK
ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

και τον χειμώνα ιδρώνετε!

Σιγουριά και φρεσκάδα την κάθε ημέρα του χρόνου εξασφαλίζετε στον εαυτό σας μόνον όταν χρησιμοποιήτε **MUM** το πιο αποτελεσματικό άποσμητικό.

- Προλαμβάνει την κακοσμία του ιδρώτος, ολόκληρο το 24ωρο.
- Ρυθμίζει την εφίδρωση.
- Δεν έρεθίζει το δέρμα.
- Ακίνδυνο για τα ρούχα.

365 ημέρες φρεσκάδας με

MUM
ROLLETTE

Χαίρονται τη δυνατότητα

ΣΤΟΜΑΧΙΚΗ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ

Alka-Seltzer

Πάρτε

Διαλύστε 1-2 δισκία ε'να ποτήρι νερό και πείτε το σπινθηρίζον διάλυμα. Το 'Alka-Seltzer' καταπραίνει άμεσα το στομάχι.

Διά πρώτην φοράν έκκυλοφόρησαν στην 'Ελλάδα καλλυντικά ανώτερα των Ευρωπαϊκών.

ΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ «ARIETTE» δίνουν στο δέρμα τροφή, το προστατεύουν και το διατηρούν νεανικό και δροσερό.

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ «ARIETTE» ΠΡΟ-ΙΟΝΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

ARIETTE
Πωλούνται παντού

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΓΗΣ
Ελουξίδου-Λυαζώ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

ΟΣΟ ΟΙ
ΑΝΔΡΕΣ
ΘΑ ΕΧΟΥΝ
ΚΑΡΑΙΑ

άπλά ο Ντομπέρ. (Της χάρτισε απλά τα μαλλιά). Μείνε ήσυχη, της είπε, σε λίγο ή 'Ανέτα θα είναι εδώ κοντά σου.

— Ντομπέρ, ψιθύρισε εκείνη άδελφικά.
Θα ήθελε να του πη: «Κάνε όπως νομίζεις εσύ». Καταλάβαινε πως αυτό ήταν το πιο απλό, το πιο λογικό. 'Αλλά το ένστικτό της, που άπαχθανόταν τις βίαιες πράξεις επαναστατούσε.

— Τι είναι, Βιβή; τη ρώτησε εκείνος.
— Τίποτα, μουμούρισε, τίποτα. 'Εκείνος της χαμογέλασε ακόμη, και δγίκε από τη βεράντα.

Μιά στιγμή αργότερα, ο Ντομπέρ ξαναγύρισε στο δωμάτιο που είχε αφήσει το Σαντρίνο.

— Πήγαινε, είπε στο Βιλπρέα, και σ'αυτούς δυο σωματοφύλακές του.

— Ο Βιλπρέα, που έκτελούσε πάντα τόσο πρόθυμα τις διαταγές του Ντομπέρ, αυτή τη φορά δεν κουνήθηκε από τη θέση του.

— Δεν σ'ας άφινω μόνο μ' αυτόν τον αλήτη, μουμούρισε.
— Μα κάνε μου τη χάρη, φύγε από δω.

— Ο Ντομπέρ τον έπιασε από το μπράτσο και τον έσπρωξε προς την πόρτα. 'Επιτέλους έμεινε μόνος με το Σαντρίνο, που είχε καθήσει σε μία πέτινη πολυθρόνα, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, και με ένα τέτοιο θρασύ ύφος, που έδινε λίγο στα νεύρα. 'Αλλά τα νεύρα του Ντομπέρ, ήταν άτσαλμένα.

— 'Εχεις ένα σπύρτο; είπε στο Σαντρίνο, βάζοντας ένα τσιγάρο στο στόμα του.

— 'Ο Σαντρίνο έβαψε τις τσέπες του, έδγαλε ένα κουτί σπύρτα, ύστερα διαστακτικά, σηκώθηκε από τη θέση του, και πλησίασε το Ντομπέρ. Το πρόσωπο του Ντομπέρ του προκαλούσε πάντα εκείνο το δυσάρεστο σφίξιμο στο στομάχι. Του άναψε το τσιγάρο, με το χέρι του, όσο και αν προσπαθούσε να το κρατά σταθερό, έτρεμε.

— Μη φοβάσαι, είπε ο Ντομπέρ, δεν σου κάνω τίποτα.

— Δεν φοβάμαι.
— Καλά. Δεν έχει σημασία. 'Ο Ντομπέρ έσφιξε τα χείλη του για να μη γελάσει κι' άφησε τον καπνό να βγεί από τη μύτη του. Πριν σου έξηγησώ τι αποφάσισα να κάνω, είπε, θα ήθελα να σου πω τι θα μπορούσα να κάνω. Στάσου εδώ μπροστά μου. Θέλω να με κυττάς στο πρόσωπο ενώ σου μιλώ.

Με το ένα χέρι τον έπιασε ξαφνικά από τη γραβάτα, και άρχισε να τον σφίγγει, σπρώχνοντας προς τα επάνω τον κόμπε.

— Θα μου έφτανε μία στιγμή μονάχα, να σφίξω λίγο περισσότερο, για να σε κάνω να μου πης που βρίσκεται εκείνη η κοπέλλα, και να πάω να την πάρω, χωρίς να σου δώσω δεκάρα.

— Πρόσεξε, Ντομπέρ, είπε ο Σαντρίνο, με το πρόσωπο κατακόκκινο. 'Ο,τι μου κάνεις έμένα, θα τα πληρώσει εκείνη.

— Όχι, είπε ο Ντομπέρ, θέλω να σου δώσω να καταλάβεις πως δεν είσαι ικανός να κάνεις τίποτα. Και μην προσπαθής να αντιδράσεις, γιατί τότε θα χάσω την υπομονή μου, και είσαι χαμένος.

— Ντομπέρ, άφησέ με, πνίγομαι... μούγγρισε απελπισμένα ο Σαντρίνο, και δεν τολμούσε καν να άμυνθ, γιατί καταλάβαινε καλά πως θα ήταν χειρότερα γι' αυτόν.

— 'Ο Ντομπέρ τον άφησε και ο Σαντρίνο ανέπνευσε βαθειά, χαλαρώνοντας τον κόμπε της γραβάτας του.

— Τώρα θα σου δώσω μία συμ-

βουλή, είπε ο Ντομπέρ, έσκαλω θώντας να τον κυττά. Δεν έξω χαίμα ρευστό έχω στο στή. 'Ενα εκατομμύριο, ίσως ένα και δυό. 'Όσα έχω θα σου τα δώσω, και συ θα με π'ας άμέσως σε κ'α την κοπέλλα. 'Η συμβουλή μου Σαντρίνο, είναι να δεχθής, χωρίς να π'ας λέει. Σου το λέω για το συμφέρον σου. 'Αν πάρης τα λεφτά που σου δίνω ελευθερώνοντας εκείνο το δυστυχισμένο το κορίτσι, κάνεις μία καλή δουλειά. Μα αν άρνηθής, θα περάσει την πιο άσχημη στιγμή της ζωής σου.

— 'Ενα εκατομμύριο, μουμούρισε ο Σαντρίνο, σκύβοντας το κεφάλι. Τι να το κάνω ένα εκατομμύριο; Δεν μου φτάνει ούτε για τα νούλια μου να πάω στη Νότιο 'Αμερική.

— Σαντρίνο, έχε υπ' όν σου πως είσαι ο πρώτος που μου παίρνει λεφτά με έκδισμό, είπε ο Ντομπέρ. Το κάνω γιατί έχω τους λόγους μου, κι' όχι γιατί υο κρατάς έναν άμφο. Δέξου πριν το μετανιώσω, κι' ύστερα μην ξαναφανής μπροστά μου. Βάλτο καλά στο μυαλό σου, Σαντρίνο, αν σου εανάρθη ή ιδέα, να μου ξανακάνεις καμιά άλλη δουλειά σαν κι' αυτή, πως ή έπομένη φορά που θα με δής, θα είναι και ή τελευταία.

Πολλά πράγματα θα μπορούσε να κάνει εκείνη τη στιγμή ο Σαντρίνο, αν είχε λίγο θάρρος. Μα με το Ντομπέρ αντίκρου του έχανε κι' αυτό το ελάχιστο που είχε. Νόμιζε πως ήταν εξασφαλισμένος κρατώντας την 'Ανέτα ως δημρο. 'Αλλά ποιος μπορούσε να ξέρη που ήταν ικανός να φάση αυτός ο σατανικός Ντομπέρ; Το σπουδαιότερο τώρα ήταν να φύγη από τα νύχια του όσο μπορούσε γρηγορότερα.

— Δώσε μου ό,τι θέλεις, είπε.
— Αυτή είναι μία λογική άπατηση, μουμούρισε ο Ντομπέρ, κι' επιπ'ω να μην έχης στο μυαλό σου καμμία άλλη παλινάθρα.

Τον άφησε στο δωμάτιο, και πήγε να πάρη τα λεφτά. Θέλησε να κρατήσει το λόγο του, αν και με έναν τύπο σαν το Σαντρίνο, ήταν χαμένος κόπος, και του τα έδωσε διαόσα είχε στο στή. 'Από λιρέτες, δολάρια, και έλβετικά φράγκα, μεζευόντουσαν σχεδόν δυό εκατομμύρια. Του χάρισε ακόμη και τον πέτσινο γαρτοφύλακα που τα είχε μέσα.

— 'Υστερα, συνοδευόμενος από το Βιλπρέα και τους δυο σωματοφύλακές του μπήκε μαζί του στο αυτοκίνητο.

— Πάμε να πάρουμε την κοπέλλα, είπε. 'Ελπίζω να μην της έχεις κάνει τίποτα, γιατί τότε δεν πρόκειται να ζήσης.

ΕΚΤΟΣ από το πρώτο χαστούκι που έφαγε ή 'Ανέτα στο πρόσωπο για να σωπάσει, δεν της έκαναν τίποτα άλλο. 'Ο Ντομπέρ την έπιασε μαζί του στη βίλα, όπως είχε ήταν σχεδόν στη Βιβή. 'Εκείνη δεν ήταν και πολύ φοβισμένη. Στην Τσενέστη είχε δη χειρότερα πράγματα με τον πόλεμο. Στενοχωρήθηκε μόνο για τη Βιβή που είχε τσεκάρει.

— Δεν έπρεπε να της το π'ας, είπε στον Ντομπέρ, ενώ γύριζαν με το αυτοκίνητο.

— Νομίζω πως είναι καλύτερο να ξέρη τι συμβαίνει γύρω της, έπτε ο Ντομπέρ.

— Ντομπέρ, έού ύποσχεθής στη Βιβή ότι θα σταματήσει αυτή τη δουλειά, είπε πάλι ή 'Ανέτα. Πότε θα εκπληρώσης την ύπόσχεσή σου; Μονάχα τότε θα μπορούσ η ζήση ήσυχη ή Βιβή.

— 'Ο Ντομπέρ δεν άπάντησε άμέσως.
— 'Υστερα από την τουμάρ, που πήρες, έχεις ακόμη αρκετό κομμάτι άλλων; έπτε.

— Προσπαθούσε να άπτελειθ, με μέσα στο μισοσκότεινό του αυτοκινήτου ή 'Ανέτα είδε τα χαρακτηριστικά του να σκληραίνουν. Και δεν έπταν τίποτε άλλο όσπου έφθασε στη βίλα.

— 'Εκανα αυτό που ήθελες, έπτε άργότερα ο Ντομπέρ στη Βιβή, όταν έμειναν μόνοι στο δωμάτιό τους. Το φως ήταν αδύστο, με

το φεγγάρι έμπαινε από το άνοιχτό παράθυρο, περνώντας τη λεπτή κουρτίνα που τη φούσκωνε ο άέρας. Κρατούσε τη Βιβή στην άγκαλιά του, κι' εκείνη ήταν ήσυχη, ευτυχισμένη.

— Είναι τόσο ωραίο να είμαι μαζί σου, Ντομπέρ, του έπτε. Δεν κατάλαβα να εκφράσω καλά τη σκέψη της. 'Ηθελε να πη πως ήταν πάντα ωραίο να ζή μ' έναν άνδρα σαν κι' αυτόν, ακόμη και τις δύσκολες ώρες, μα δεν εύρισκε τα κατάλληλα λόγια. 'Υστερα από την άγωγία του άπογεύματος, ένοιωσε μία γλυκεία κούρασι ν' άπλώνεται σ' ολόκληρο το κορμί της. Την πήρε ο ύπνος, ενώ σκεπτόταν ακόμη, πόσο ωραίο ήταν να ζή μαζί του.

Μα ο Ντομπέρ έμεινε έξπνιος για πολλή ώρα ακόμη, με τη Βιβή στην άγκαλιά του, ενώ χιλιάδες σκέψεις τον βασάνιζαν.

Την έπομένη Κυριακή μετακόμισαν σε μία βίλα που είχε ο Ντομπέρ κοντά στη Νέρβι. Πήγε μαζί τους και ή Τσετσιτσιλία και ή δεσποινίς Τζόγια. 'Ο Ντομπέρ έφευγε το πρωί για το Μιλάνο και ξαναγύριζε το βράδυ. 'Η βίλα ήταν χτισμένη πάνω σ' ένα βράχο που έσταν ακριβώς ως τη θάλασσα. Με το παραμικρό άεράκι, τα κύματα έσπαιαν άφρισμένα πάνω στο βράχο, μ' ένα ήχο ρυθμικό, που έμοιαζε με άγρια μουσική.

— 'Η Βιβή περνούσε τις ώρες της, καθισμένη πλάι στο παράθυρο, ακούγοντας αυτή τη μουσική των κυμάτων. Δεν ήξερε να πλέκει, ούτε να κεντά, μα δεν έπληττε. 'Ισως καμιά γυναίκα που περιμένει παιδί, δεν μπορεί να πλέξη, γιατί οι ώρες της περνούν γεμάτες γοητεία, στη σκέψη του παιδιού που θα γεννηθ, και που θα είναι πιο ωραίο και πιο δυνατό από κάθε άλλο, και που όταν θα μεγαλώσει δλοι θα το θαυμάζουν, κι' εκείνη θα μπορεί να λη: Είναι παιδί μου.

Μα τί θα ήταν άραγε άγόρι ή κορίτσι; Τι θα άρεσε περισσότερο στον Ντομπέρ;

Τον ρώτησε μία νύχτα, κι' εκείνος την κράτησε λίγο στην άγκαλιά του πριν της άπαντήση. 'Υστερα της ψιθύρισε:

— Θα ήθελα να είναι κορίτσι, για να σου μιούζη.

Αυτά ήταν τα τελευταία λόγια που άκουσε από κείνον, γιατί το πρωί ο Ντομπέρ σηκώθηκε πολύ νωρίς, ενώ εκείνη κοιμόταν ακόμη, και το βράδυ δεν έπέστρεψε. Τηλεφώνησε ο Βιλπρέα λίγο πριν από το φαί, από το Μιλάνο, λέγοντας ότι ο Ντομπέρ ήταν άπασχολημένος με κάτι πελάτες του, κι' ότι θα έμεινε στην πόλη.

Την άλλη μέρα το άπόγευμα, ο Βιλπρέα έφθασε στη Νέρβι με το αυτοκίνητο, και έδωσε στη Βιβή ένα σημείωμα από τον Ντομπέρ.

— 'Εγώπι μου — της έγραφε — έφθασαν υερικοί συνεργάτες μου από την 'Αμερική και πρέπει να τακτοποιώω μαζί τους ένα σωρό δουλειές. Είμαι άναγκασμένος να ταξιδεύω διαρκώς μεταξύ 'Ελβετίας και Γαλλίας. Δεν μ' άσέει να τηλεφωνώ, μα σε μιιά ή δυό έβδομάδες θα έχω τελειώσει. Μην άνησυχείς καθόλου. Σ' άγαπώ πάντοτε».

Μα ή Βιβή δεν ήταν καθόλου ήσυχη. Ποτέ ο Ντομπέρ δεν είχε έξαφανισθ έτσι άπρόσπτα, ούτε έξαφάνιζε τίποτα προηγούμενος γι' αυτούς τους συνενργάτες του από την 'Αμερική, που έπρόκειτο να φθάσουν.

— 'Ο Βιλπρέα ξαναγύρισε την έπομένη μ' άλλα νέα από τον Ντομπέρ, προφορικά αυτή τη φορά.

— Όλα πάνε καλά, της έπτε άκακικά.

— 'Η Βιβή βρήκε τη φάτσα του Βιλπρέα ύποπτική και ύποπτη.

— Μα που είναι τώρα ο Ντομπέρ; τον ρώτησε.

— Έφυγε το άπόγευμα για τη Γενεύη, έπτε ο Βιλπρέα.

Δεν ήταν πειστικός, μα για μία μέρα ακόμη ή Βιβή έκανε ύπομονη. Την έπομένη όμως, όταν ο Βιλπρέα ξαναγύρισε επαναλαμβάνοντας ότι,

Οι προϊστορικοί άνθρωποι δεν εγνώριζαν την θεωρίαν της σχετικότητας, την τηλεόρασιν και τους δορυφόρους. Έπρεπε να βασίζωνται στην σωματική τους δύναμι για να εξασφαλίσουν την τροφήν τους και να μπορέσουν να επιζήσουν στον δύσκολο άγωνα τους με τα θηρία και τα στοιχεία της φύσεως.

— 'Ηξευραν ότι, εκτός από τις τροφές τους, το έκχύλιμα του κριδαρίου, ή πρωτόγονη μύρα, ήταν ένα άγνό ποτό που τους έδινε ευχάριστηση, δύναμι και υγεία.

Την μετέφεραν μέσα από άσκούς από δέρμα κατάikas και άποτελούσε ένα βασικό παράγοντα της διατροφής των. Έκτοτε και μέχρι σήμερα εξακολουθεί ή μύρα να είναι το πιο διαδεδομένο ποτό σ' όλον τον κόσμο, γιατί είναι το πιο υγιεινό.

Την παράδοσι συνεχίζει στην 'Ελλάδα ή εξαιρετική μύρα ΦΙΞ.

Περιέχει 50 άφέλιμα συστατικά τα πιο ενεργητικά για την υγεία. Προσφέρει στον οργανισμό τις Βιταμίνες Ρca, Β2, ΡΡ, Βc.

ΦΙΞ

δλα πήγαιναν καλά και πως ο Ντομπέρ της έστειλε χαιρετίσματα, δεν κρατήθηκε άλλο.

— Τώρα φτάνει, Βιλπρέα! του φώναξε. Θέλω να μου π'ας που είναι ο Ντομπέρ.

— Το πρόσωπο του Βιλπρέα έμεινε άπαθές.

— Δεν ξέρω, έπτε.
— Πάς δεν ξέρεις, αφού φέρνεις νέα του; φώναξε έξω φρενών ή Βιβή.

— Μου τηλεφωνεί, άπάντησε ο Βιλπρέα.

— 'Από που;
— Από την 'Ελβετία.
— Και γιατί δεν μου τηλεφωνεί έμένα;

— Δεν ξέρω.
— Όλα αυτά ήταν άπίθανα και εκνευριστικά.

— Όπου κι' αν είναι, έπτε ή Βιβή, θα πάω να τον βρω. Θα μιλήσω με τώρα στο αυτοκίνητο και θα με π'ας στον Ντομπέρ.

— 'Εγώ δεν μπορώ να σ'ας π'ας, γιατί δεν ξέρω που είναι ο Ντομπέρ, άπάντησε ο Βιλπρέα ζαρώνον-

τας τα φρύδια του.

— 'Η Βιβή τον κυττάζε με μίσος. Για μία στιγμή εύχόθηκε να είχε τις γροθιές του Ντομπέρ. Τότε θα ήταν εύκολο να κάνει τον Βιλπρέα να μιλήσει.

— Σε παρακαλώ, π'ες μου που είναι, και π'αίνε με να τον βρω, παρακάλεσε, κι' ήταν έτοιμη να βάλει τα κλάματα.

— 'Ο τόνος της συγκίνησε λίγο τον Βιλπρέα.

— Κυρία, έπτε, εγώ έχω πάρει διαταγές.

— Ναι, το καταλαβαίνω. Βλέποντας πως τα δάκρυα λυγίζουν την καρδιά του Βιλπρέα, ή Βιβή άφησε να τρέξουν μερικά.

— Πρέπει να δώ τον Ντομπέρ, έπτε, αλλιώς δεν άντέχω, θ' άρρωστήσω.

— Κυρία, μην κάνετε έτσι, εγώ δεν έχω καμιά σχέση...

— Πήγαίνε με στον Ντομπέρ, κλαυούρισε ή Βιβή. 'Υστερα ρίξε τα άσπρη σε μένα, κι' ο Ντομπέρ δεν θα σου κάνει τίποτα. Σου τ' ά-

κίζομαι.

— Μα... εγώ δεν ξέρω που είναι, δοκίμασε ακόμη ν' αντίσταν ή Βιλπρέα.

— Όχι, δεν είναι αλήθεια. 'Εσύ δεν με λυπάσαι. 'Αμα άρρωστήσω όμως, και πάθω τίποτα το παιδί δι τ' οταίεμα θα είναι δικό σου!

— 'Η Βιβή ήξερε πως οι άνδρες έχουν την κουτή ιδέα, πως στις γυναίκες που περιμένουν μωρό, δεν μπορεί κανείς ν' άνηθή τίποτα. Κι' αυτός ο άνόητος φαίνεται έτοιμος να συγκινήθ μόλις ή συλήτησι π'ηρε τέτοια τροπή.

— Πράγματι, ο Βιλπρέα δεν μπορούσε πια ν' αντίσταν στο δέλεμα της Βιβής, κι' έσφιγγε τα δόντια του.

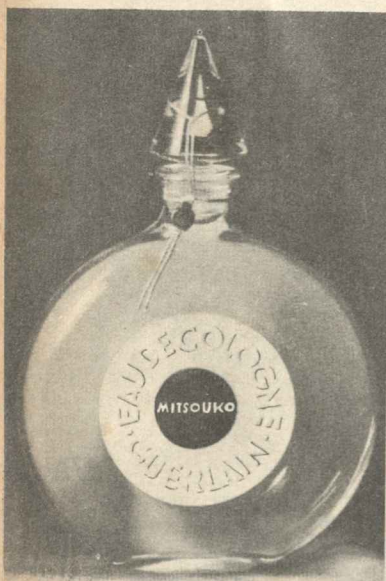

Τα πιο μοντέρνα
Σ Χ Ε Δ Ι Α
Μοδέρ-Μπουκλέ-Ορλόν

amazona
ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΟΙ HAUTE-COUTURE

ΕΡΜΟΥ 48

ΓΙΑ ΟΠΟΙΑ ΞΕΡΕΙ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗ

ΔΙΔΟΤΟΥ 49 - ΤΗΛ 614.869
Ο ΙΑΤΡΟΣ ΧΡ. ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ
τέως επιμελητής Μαιευτηρίου «ΜΑ-
ΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ» δέχεται επισκέψεις
καθ' ἑκάστην 11 - 1 και 5 - 7
μ.μ. και επί συνηντεύσει. Τὰς ἀπό-
ρους δωρεάν ἑκάστην Τετάρτην.

ΟΣΟ ΟΙ
ΑΝΔΡΕΣ
ΘΑ ΕΧΟΥΝ
ΚΑΡΔΙΑ

σμος θα ήταν παράδεισος, φώναξε. Τώρα σταματήστε να κλαίτε, και πηγαίνετε να ντυθώτε.

Σε λίγα λεπτά η Βιβή ήταν έτοιμη, κι έμπαινε στο αυτοκίνητο μαζί με τον Βιλπρέα.

— Δεν καταλαβαίνω τί είναι όλα αυτά τα μυστήρια, είπε η Βιβή. Αν ήθελε ο Ντομπέρ να λείψει από το σπίτι έστω κι ένα μήνα, δεν είχε παρά να μου το πη. Μά γιατί δεν τηλεφωνεί, γιατί δεν μου λέει που βρίσκεται; Έσθ' άσφαλώς θα ξέρεις.

— Έγώ ξέρω μονάχα, πώς ο Ντομπέρ θα με κάνει κομμάτια, μόλις τον δούμε, ξέσπασε ο Βιλπρέα.

— Ο Ντομπέρ δεν κάνει κομμάτια κανένα, προσπάθησε να τον καθησυχάσει η Βιβή.

— Έφθασαν στο Μιλάνο άργα το απόγευμα. Ο Βιλπρέα σταμάτησε το αυτοκίνητο μπροστά σ' ένα από τα πολυτελέστερα κεντρικά ξενοδοχεία, και μπήκε μέσα, ακολουθούμενος από τη Βιβή.

— Α, έδω μένει; Και γιατί δεν μου το είπες άμέσως, μόνο μου έλεγες πώς είναι στη Γενεύη; ρώτησε η Βιβή.

— Ήταν και στη Γενεύη, απάντησε λακωνικά ο Βιλπρέα. Πλησίασε στο θυρωρείο και ρώτησε έναν νεαρό υπάλληλο, για τον Ντομπέρ.

— Ο κύριος Ντομπέρ και η κυρία έφυγαν σήμερα το πρωί, είπε ο υπάλληλος.

— Η Βιβή άκουσε πολύ καθαρά τα λόγια του: «Ο κύριος Ντομπέρ και η κυρία».

— Ποιά κυρία; ρώτησε, και το πρόσωπό της έγινε κατακόκκινο.

— Άφησε κανένα σημείωμα γιά μένα; ρώτησε ο Βιλπρέα.

— Δεν άφησε τίποτα, απάντησε ο υπάλληλος.

— Ο Βιλπρέα έριξε μια ματιά στη Βιβή, και φοβήθηκε πώς θα λιποθυμούσε εκεί, στο χώλ του ξενοδοχείου. Την έπιασε από το μπράτσο.

— Πάμε, της είπε.

— Όταν έμειναν μόνοι μέσα στο αυτοκίνητο, η Βιβή ξαναβρήκε τα λόγια της.

— Ποιά είναι αυτή η κυρία που έχει μαζί του; ρώτησε.

— Μά... μια πελάτισσα.

— Μια πελάτισσα που αγοράζει πολυβόλα, έ; φώναξε. Πηγαίνουν πολύ ώραία τα πολυβόλα μέσα στα σαλόνια των κυριών. Θα είναι της μόδας φαίνεται τώρα! Βιλπρέα, θα μου πής άμέσως την αλήθεια, διαφορετικά θα ανοίξω την πόρτα και θα ριχτώ έξω.

— Αύθρομητα ο Βιλπρέα την κράτησε από το μπράτσο.

— Σας λέω ότι είναι μια πελάτισσα, και όχι αυτό που νομίζετε! φώναξε.

— Έγώ δεν νομίζω τίποτα, μα θέλω να ξέρω την αλήθεια.

— Ο Βιλπρέα ήταν μια ώραία γυναίκα. Ψηλή, λεπτή, με μαλλιά ξανθά, που ένα ειδικό «σαμπόν» τους έδινε ρόδινες ανταύγειες.

— Τώρα και μια ώρα ο Ντομπέρ την περιέμενε μέσα σε κείνο το καφενείο της Τεργέστης, που αυτή την πρώτη ώρα ήταν τελείως έρημο.

— Όταν είδε το ταξί να σταματά έξω από την πόρτα, δεν σηκώθηκε, μονάχα ο μπάρμαν κατέβηκε από τον πάγκο, και έτρεξε να της ανοίξει.

— Ο Ντομπέρ δεν σηκώθηκε ούτε όταν η Άλεις μπήκε στο καφενείο. Την άφησε να καθήσει πλάι του, δεν της έδωσε καν το χέρι, μόνο την κύτταξε έρωτηματικά.

— Άρχιζα να πιστεύω πώς συνέβη κανένα αεροπορικό δυστύχημα, είπε ο Ντομπέρ. Γιατί άργησε τόσο;

— Είχαμε καθυστέρηση στο αεροδρόμιο, με τον έλεγχο των διαβατηρίων, είπε η Άλεις.

— Μιλούσαν με φωνή σιγανή, που μόλις άκουγόταν.

— Ένα γκαρσόνι τους πλησίασε για να πάρη παραγγελία και όταν απομακρύνθηκε ο Ντομπέρ ρώτησε:

— Όχι, του έχω εμπιστοσύνη, διαμαρτυρήθηκε η Βιβή, μα σου φαίνονται καθαρά αυτά τα πράγματα; Μια γυναίκα που έρχεται από την Αμερική να αγοράσει πολυβόλα, και μένει μαζί της στο ξενοδοχείο, χωρίς να μου πη τίποτα;

— Μά έσθ' δεν ξέρεις καν πώς είναι αυτή η γυναίκα, παρατήρησε η Άνέτα. Μπορεί να είναι καμιά γοργά έβδομηνητα χρονών.

— Μια άπροσδόκητη ελπίδα, φώτισε το πρόσωπο της Βιβής, κι έτρεξε έξω στο Βιλπρέα, που την περίμενε καθισμένος μέσα στο αυτοκίνητο. Ακούμπησε στο άνοιχτο παράθυρο, και τον ρώτησε διαρκτικά:

— Πώς είναι εκείνη η κυρία; Είναι όμορφη;

— Ο Βιλπρέα κύτταξε τα νύχια του. — Έτσι κι' έτσι, είπε.

— Είχε πάλι εκείνο το υποκριτικό ύφος, και η Βιβή αισθάνθηκε να τον μισή με όλη της τη δύναμη.

— Μ' έσπασε είναι άνωφελο να μιλά κανείς, του είπε.

— Μά τί θέλετε να σας απαντήσω; φώναξε ο Βιλπρέα, και ήταν σ' αλήθεια άπεληπισμένος από όλη αυτή την ιστορία.

— Νά μου πής πώς είναι. Πόσων χρονών είναι;

— Θα είναι καμιά τριανταριά χρονών, και έχει μια φάτσα αμερικανική, που φαίνεται από μακριά, της απάντησε.

— Ήταν ώραία. Η Βιβή τ' ένοιωθε. Της τ' έλεγε το ένστικτό της. Ξαναμπήκε άργα στο κατάστημα της Άνέτας. Δεν ήθελε να πιστέψει, δεν ήταν δυνατό να την άτατά ο Ντομπέρ.

— Έντοίτοις εκείνος ήταν τόσες ημέρες κοντά σε μια άλλη γυναίκα. Μια ώραία γυναίκα.

— Η ΑΛΙΣ ήταν μια ώραία γυναίκα. Ψηλή, λεπτή, με μαλλιά ξανθά, που ένα ειδικό «σαμπόν» τους έδινε ρόδινες ανταύγειες.

— Τώρα και μια ώρα ο Ντομπέρ την περιέμενε μέσα σε κείνο το καφενείο της Τεργέστης, που αυτή την πρώτη ώρα ήταν τελείως έρημο.

— Όταν είδε το ταξί να σταματά έξω από την πόρτα, δεν σηκώθηκε, μονάχα ο μπάρμαν κατέβηκε από τον πάγκο, και έτρεξε να της ανοίξει.

— Ο Ντομπέρ δεν σηκώθηκε ούτε όταν η Άλεις μπήκε στο καφενείο. Την άφησε να καθήσει πλάι του, δεν της έδωσε καν το χέρι, μόνο την κύτταξε έρωτηματικά.

— Άρχιζα να πιστεύω πώς συνέβη κανένα αεροπορικό δυστύχημα, είπε ο Ντομπέρ. Γιατί άργησε τόσο;

— Είχαμε καθυστέρηση στο αεροδρόμιο, με τον έλεγχο των διαβατηρίων, είπε η Άλεις.

— Μιλούσαν με φωνή σιγανή, που μόλις άκουγόταν.

— Ένα γκαρσόνι τους πλησίασε για να πάρη παραγγελία και όταν απομακρύνθηκε ο Ντομπέρ ρώτησε:

— Λοιπόν; Τί έγινε; — Η Άλεις με φωνή ακόμη πιο σιγή νή, απάντησε: — Δεν γίνεται τίποτα, Ντομπέρ. Για την ώρα δεν μπορεί να γίνει τίποτα.

— Το πρόσωπο του Ντομπέρ δεν άλλαξε έκφραση.

— Τί έννοιας ενιά την ώρα; ρώτησε. Δεν πρόκειται να μείνω δεμένος μ' αυτή τη δουλειά όλη μου τη ζωή;

— Εκείνη δεν απάντησε, γιατί πλησίαζε πάλι το γκαρσόνι με τους καφέδες, αλλά όταν έμειναν μόνοι, του είπε:

— Ντομπέρ γνωρίζαμε πόσο χρόνια, έστω κι' αν βλέπαμε σπάνια, πρέπει να μου πής την αλήθεια. Γιατί θέλεις να αφήσεις αυτή τη δουλειά; Μου είπες πώς έχεις κουρασθεί πώς δεν θέλεις σκοτούρες, μα έσθ' δεν σε πιστεύω. Ξέρω ότι δεν έσθ' αυτός που κουράζονται.

— Τη δαίμονα της Άλεις ήταν διαστρεβλωμένο, η έκφρασή της πολύ έξυπνη. Ήταν δύσκολο να την ξεγελάσει κανείς με ένα ψέμα.

— Ο Ντομπέρ της είπε: — Όποιοσδήποτε κι' αν είναι ο λόγος, δεν καταλαβαίνω γιατί δεν μπορείς να σταματήσεις. Νά πη: θέλεις κυρία, οι λογαριασμοί, ένω έπορεύομαι από δω και έμπρός θύατε τα πέρα μόνοι σας.

— Το καταλαβαίνεις πολύ καλά, Ντομπέρ, είπε η Άλεις, ανόρθωντας ένα τσιγάρο. Αυτή δεν είναι μια δουλειά, που μπορεί κανείς να τη διαλύσει μέσα σε πέντε λεπτά. Είναι πολλός κόσμος άνακατεμένος, πολλά συμφέροντα, και δεν χρειάζεται να το ξηγήσω έγώ σ' εμένα. Έσθ' μπορεί να έχεις τους λόγους σου να θέλεις να άποτραβήχης, μα μη μου λες πώς το κάνεις γιατί θα έθες.

— Ο Ντομπέρ κύτταξε το δίσκο με τις πιάστες, και μόνο η θέα τους τον ένωχλώσε.

— Όχι, δεν είναι γι' αυτό, είπε.

— Γιατί είναι λοιπόν;

— Δεν έχει σημασία. Πάμε, της είπε άπότομα.

— Βγήκαν σιωπηλοί, και πλησίασαν το αυτοκίνητο του Ντομπέρ. Εκείνο το πρωί, η Τεργέστη ήταν υπέροχη, ήλιόλουστη και γαλάζια. Ο Ντομπέρ σκεπτόταν για χίλιοι φορές το ταξίδι που είχε κάνει εκεί με τη Βιβή, ένω ώδηγούσε το αυτοκίνητο ως το μικρό ξενοδοχείο του μωλού.

— Έχω έτοιμες τις βαλίτσες μου, και θα γυρίσω άμέσως στο Μιλάνο, είπε στην Άλεις. Έσθ' τί θα κάνεις;

— Θα έρθω μαζί σου, Ντομπέρ, απάντησε η Άλεις, χαμογελώντας λυπημένα. Έχουμε ακόμη να πούμε πολλά πράγματα.

— Τότε κάνε γρήγορα.

— Ήταν δέκα η ώρα, όταν άρχισαν το μακρύ ταξίδι της επιστροφής. Ο Ντομπέρ είχε δγάλει το σακάκι του για να οδηγή πιο άνετα, κι είχε μείνει μ' ένα σκούρο μπλέ τοκάμισο.

— Η Άλεις ένοιωθε την έπιθυμία να άκουμπήσει το κεφάλι της πάνω στο στήθαρό του άμο.

— Μά ο Ντομπέρ ήταν πολύ μακριά, απ' αυτές τις αισθηματικές ανέσεις.

— Γιατί δεν άναλαμβάνεις; ρώτησε η Βιβή, που αυτή την πρώτη ώρα ήταν τελείως έρημο.

— Ο Ντομπέρ, ύστερα από πολλή ώρα που ώδηγούσε σιωπηλός, μιά τέτοια προσφορά δεν πρόκειται να του ξαναγίνει ποτέ στη ζωή του.

— Η Άλεις κύτταξε το δρόμο άπορημένα.

— Ντομπέρ, είπε, όλοι θα ήθελαν να δεχθούν μια τέτοια προσφορά.

— Όλοι έφροναν ότι δεν πρόκειται να ξαναβρούν τέτοια ευκαιρία. Είναι δεν μπορούν να άναλάβουν.

— Μέρα σε λίγες έβδομάδες θα είχαν άποκαταστήσει όλη, κι' αυτό θα σημαίνει την καταστροφή όλης της επιχείρησής.

— Έσθ' είσαι το πιο κατάλληλο πρόσωπο. Ζής άποτραβηγμένος. Όλοι έφροναν τί κανείς, μα κανείς δεν μπορεί να σε πείραξη. Είναι πράγμα που τ' άξίζει, Ντομπέρ, που τ' άξίζει.

— Ήταν δύσκολο να την ξεγελάσει κανείς με ένα ψέμα.

— Βοήθησέ με, της ξανάπτε. — Η Άλεις ένοιωθε την έπιθυμία να άκουμπήσει το κεφάλι της πάνω στο στήθαρό του άμο.

— Όλα όσα έλεγε η Άλεις ήταν σωστά. Τά ήξερε και ο Ντομπέρ και όμως την είχε φέρει από τη Νέα Υόρκη, γιατί αν υπήρχε κάποια ελπίδα, μονάχα αυτή μπορούσε να τον βοηθήσει. Είχε ύποσχεθεί στη Βιβή πώς θα άγκατέλειπε τη δουλειά του, και ήθελε να κρατήσει το λόγο του.

— Ήξερε όμως πώς θα ήταν δύσκολο, ίσως άδύνατο. Δεν ήταν μια δουλειά, που μπορούσε να την άφήσει, έτσι, από τη μία στιγμή στην άλλη.

— Τεράστια συμφέροντα έδεναν εκατοντάδες πρόσωπα, και δεν μπορούσε να άποσπασθί.

— Κανείς να έλθωη τους άλλους και τον έαυτό του. Άλλά ο Ντομπέρ είχε δώσει αυτή την ύπόσχεση στη Βιβή, σά γαμήλιο δώρο, κι' έπρεπε να την κρατήσει.

— Είναι όλοι τους άνανδροι και δειλοί, είπε ο Ντομπέρ—κι' ήξερε πώς αυτό που έλεγε δεν ήταν έντελώς σωστό — θέλουν να είσπρατουν εκατομμύρια, μα χωρίς να έκτεθούν, χωρίς να διακινδυνεύσουν.

— Ντομπέρ, είπε η Άλεις, με φωνή κουρασμένη, έχω τρία χρόνια να σε δώ, και σε βρίσκω άλλαγμένο.

— Δεν γύριζε πρὸς το μέρος του, μα έξακολουθούσε να κυττάζη το δρόμο, άπορημένα.

— Όλοι άλλάζουμε, της απάντησε.

— Γιατί δεν μου λες τί σου συμβαίνει; τον παρακάλεσε η Άλεις.

— Τί σε ενδιαφέρει; της είπε άπότομα εκείνος.

— Άλλά μετά άκούμπησε το χέρι του στο γόνατό της.

— Με συγχωρή, Άλεις, της είπε. Στη Βενετία σταμάτησαν για δέκα λεπτά σ' ένα μπαρ.

— Ο Ντομπέρ ήπιε τρία κονιάκ το ένα μετά το άλλο. Η Άλεις έφαγε δυο σάντουιτς.

— Όταν βρίσκομαι στην Ίταλία, είπε, μου είναι άδύνατο να σκεφθώ τη σιλουέτα μου.

— Προσπαθούσε να κάνει την άτμόσφαιρα πιο έλαφρεια, μα δεν τ' άκατάφερε.

— Πάμε, είπε ο Ντομπέρ, ένω έκείνη έτρωγε άκόμη. Θέλω να φθάσω γρήγορα στο Μιλάνο, γιατί μετά πρέπει να πάω στη Γενόβα.

— Και το ταξίδι έξακολουθούσε μόνονο, έννευριστικό. Ο Ντομπέρ σταμάτησε πολλές φορές άκόμη για να πη κάτι. Στη Βερόνα, η Άλεις τον παρακάλεσε να μην πίνη άλλο.

— Άσμε ήσυχο, της είπε.

— Όύτε την ώρα του φαγητού έφαγε τίποτα ο Ντομπέρ. Νύχτανε κι' όλας, κι' ήταν πιο δύσκολο να οδηγή, μα εκείνος έτρεχε άκόμη περιεσσότερο.

— Όταν έφθασε στο Μιλάνο, ήταν τελείως μεθυσμένος. Με κόπο παρόκαρψε τ' αυτοκίνητο μπροστά στο ξενοδοχείο, στο όποιο η Βιβή κι' ο Βιλπρέα είχαν πάει να τον ζητήσουν, πριν από τρεις μέρες.

— Δεν μπορείς να συνεχίσεις το ταξίδι, Ντομπέρ, σ' αυτή την κατάσταση. Έλα έπάνω μαζί μου, τον παρακάλεσε η Άλεις.

— Όχι. Πρέπει να πάω στη Γενόβα, είπε.

— Μά ήταν πεθαμένος στην κούρσι.

— Έλα πάμε έπάνω, Ντομπέρ, έπέμεινε μαλακά η Άλεις.

— Και ο Ντομπέρ, με τις άπότομες μεταπτώσεις, που έγινον όι μεθυσμένοι, την άκολουθούσε υπάκουα.

— Η Άλεις τον ώδηγησε στο δωμάτιό της, τον έβλεπε να καθήση σε μια πολυθρόνα, του έξέφριζε τη γραβάτα του.

— Είναι τόσες μέρες που με περιμένει... μουρμούρισε ο Ντομπέρ. Τόσες ημέρες... Ποιός ξέρει τί θα φαντάζεται.

— Ποιάς σε περιμένει, Ντομπέρ; ρώτησε η Άλεις ένω άνοιγε το παράθυρο για να μπη στο δωμάτιο το βραδυά δροσερό άεράκι.

— Βοήθησέ με. Άλεις, δοθήθηκε, με, έπανελάμβανε ο Ντομπέρ με τα μάτια κλειστά.

— Ξαφνικά, φάνηκε να συνέρχεται λίγο από το μεθύσι. Άνοιξε τα μάτια του, και την κύτταξε με δάκρυα θολά.

— Βοήθησέ με, της ξανάπτε. — Η Άλεις ένοιωθε την έπιθυμία να άκουμπήσει το κεφάλι της πάνω στο στήθαρό του άμο.

γκρέκα

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΟΣΟ ΟΙ
ΑΝΔΡΕΣ
ΘΑ ΕΧΟΥΝ
ΚΑΡΔΙΑ

• Συνέχεια από την προηγ. σελίδα

συν' εσύ που μ' έβαλες σ' αυτή τη δουλειά. Θυμάσαι τότε, στο Σαλέρνο, όταν με συνέστησες στο λοχαγό Χέλντ; Από κει άρχισαν όλα.

Παλιές θλιμένες αναμνήσεις, για την Άλνις. Ο λοχαγός Χέλντ, και ο Ντομπέρ, που τον είχε γνωρίσει σε ένα μικρό ρεστωράν του Σαλέρνο.

Μια παράξενη φλόγα είχε ανάψει μέσα της για το Ντομπέρ, από την πρώτη στιγμή που τον είδε. Μά εκείνος την είχε μεταχειριστεί σ' α να ήταν κανένα αντικείμενο. Τη χρησιμοποίησε ως μεσάζοντα για να γνωρίσει το Χέλντ, και να κάνει δουλειές μαζί του, και ύστερα της είπε να γυρίσει στην 'Αμερική. «Με παρασκότισες» της είχε πη. Αυτή, δεν ήξερε ακόμη καλά Ιταλικά εκείνη την εποχή. «Τι θα πη με παρασκότισες»; τον ρώτησε με άβωδη. «Εκείνος τότε της εξήγησε καλύτερα: «Θα πη πως δαρέθηκε να σε βλέπω μπροστά μου, φύγε». Και η Άλνις ξαναγύρισε με το Χέλντ στη Νέα Υόρκη, αλλά η φλόγα εκείνη πάντοτε για το Ντομπέρ, έστω κι' αν αυτός την είχε διώξει. Παλιές θλιμένες αναμνήσεις.

— 'Εσύ μ' έμπλεξες μαζί τους. Γιατί τώρα δεν με βοηθάς να ξεμπλέ-

ξω; συνέχισε ο Ντομπέρ. 'Εγώ δεν θέλω να συνεχίσω άλλο, Άλνις. 'Εγώ της το υποσχέθηκα, είναι το δώρο του γάμου της. Δεν με καταλαβαίνεις, Άλνις... Δεν μπορείς να καταλάβεις.

— Όχι. Η Άλνις δεν καταλάβαινε. Ο Ντομπέρ ήταν μεθυμένος, αλλά τα λόγια του είχαν κάποιο νόημα. Γονάτισε πλάι στην πολυθρόνα του.

— Για ποιόν μιλάς, Ντομπέρ; τον ρώτησε με τρυφερότητα.

— Εκείνος είχε συνέλθει σχεδόν εντελώς. Το δροσερό αεράκι του ξεκαθάριζε το μυαλό.

— Για τη γυναίκα μου, είπε.

— Η Άλνις φοβήθηκε πως εκείνος παραμιλούσε.

— Μά είσαι τόσο χρόνια παντρεμένος, Ντομπέρ, ψιθύρισε με άπορία.

— Όχι, της απάντησε εκείνος. Χώρισα, και την παντρεύτηκα μόλις πριν από λίγον καιρό. Περιμένει και μαρό.

— Δεν μου το είχες πη, Ντομπέρ.

— 'Αν σου μιλούσα για κείνη, ίσως να μην ήθελες να με βοηθήσεις, της απάντησε κουρασμένα ο Ντομπέρ.

— Τώρα η Άλνις καταλάβαινε. Μια σύζυγος, ένα παιδί, έφτασαν για να εξημερώσουν το άγριο λιοντάρι, που ήθελε τώρα να βγεί από τη ζούγκλα, να γίνει ένας κοινός αστός, και την Κυριακή να δάξει το καλό του κουστούμι, και να δαγάει περίπατο την οικογένειά του.

Με τρυφερότητα, με μαεστρία, η Άλνις τον έκανε να της πη όλα.

— 'Αν η ζωή δεν της είχε δώσει τόσα σκληρά μαθήματα, αν δεν την είχε κάνει αναστήτη, σχεδόν κυνική, θα μπορούσε να συγκινηθεί. Άλλα από καιρό πια δεν πίστευε σε τίποτα.

— Δεν κράτησα το λόγο μου, ξεκαλοούβουσε να μονολογή ο Ντο-

μπέρ. 'Εκείνη είναι τόσο περήφανη, που δεν θα μου πη τίποτα. Κι' έπει-δη θα έχη και το παιδί, θα μείνη μαζί μου για πάντα. Άλλα δεν θα ξεχάσει. Θα θυμάται πάντοτε ότι δεν κράτησα το λόγο μου και θα με περιφρονή. Δεν μπορώ να αντέξω την περιφρόνησή της, Άλνις.

— Φτάνει, Ντομπέρ, φτάνει... Πήγαινε να κοιμηθείς να ησυχάσεις.

— Να ησυχάσω..., επανέλαβε ο Ντομπέρ, χαμογελώντας με πικρή ειρωνεία.

— Εσθίει τα χείλη του και το βλέμμα του πήρε μια έκφραση σκληρή. Φοβισμένη, αναστατωμένη η Άλνις κρατούσε την αναπνοή της. Έπρεπε να την αγαπά πολύ αυτή τη μικρή σύζυγο, σκεπτόταν. Δεν είχε δη ποτέ έναν άνδρα τόσο έρωτευμένο, τόσο απελπισμένο για μια γυναίκα. Θυμήθηκε με πίκρα εκείνη τη μακρινή εποχή, που τον είχε συναντήσει στο Σαλέρνο, και για μια στιγμή είχε ελπίσει πως θα του μετέδιδε την έρωτική φλόγα, που έκαιγε μέσα της γι' αυτόν. Μά αυτός δεν την είχε αγαπήσει ποτέ. Την παρηγορούσε η σκέψη πως ο δυνατός Ντομπέρ, δεν ήταν φτιαγμένος για τον έρωτα. Κι' όμως να που τον έβλεπε τώρα έρωτευμένο με μια άλλη, με μια μικρή ασήμαντη αστή, που θα κατέστρεφε την καριέρα του και ίσως γινόταν αφορμή και για κάτι χειρότερο.

— 'Ισως είμαι τρελλός, έπειθε εγκαταλείπω μια δουλειά που μου επιδοθεί, είπε σκεπτικός. Μά ήταν δαρεθό ένα πράγμα, το εγκαταλείπω. Και γω έχω δαρεθί να βλέπω όλες αυτές τις βρωμιές που γίνονται γύρω μου. Όλες αυτές τις ύποπτες φάτσες. Προπαντός δαρεθίκα να σέκωμαι σ' αν ένοχος απέναντι στη γυναίκα μου. Εκείνη μου είπε ότι είμαι ένας γκαγκστερ, και δεν έκανα λάθος.

— 'Ισως είμαι τρελλός, έπειθε εγκαταλείπω μια δουλειά που μου επιδοθεί, είπε σκεπτικός. Μά ήταν δαρεθό ένα πράγμα, το εγκαταλείπω. Και γω έχω δαρεθί να βλέπω όλες αυτές τις βρωμιές που γίνονται γύρω μου. Όλες αυτές τις ύποπτες φάτσες. Προπαντός δαρεθίκα να σέκωμαι σ' αν ένοχος απέναντι στη γυναίκα μου. Εκείνη μου είπε ότι είμαι ένας γκαγκστερ, και δεν έκανα λάθος.

— Είναι τόσο άπλο, είπε. Πλη-

• Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Πόσο στοιχίζει:

• ΟΙ ΝΑΥΛΟΝ ΓΑΛΟΥΣΕΣ

Οι παλιές άκομφες πέτινες γαλό-τρες έχουν καταργηθεί προ πολλού. Τις αντικατέστησαν οι πολύ πιο πρακτικές, έλαφρες και φτηνές γαλότρες νύλων που τις φοράει κανείς στο δρόμο και όταν φτάσει στον προορισμό του ή όταν σταματήσει η βροχή, τις βάζει, τις διπλώνει και τις βάζει στην τσάντα του. Οι γαλότρες αυτές στοιχίζουν 50 — 100 δραχμές.

• Η ΠΕΤΙΝΗ ΖΑΚΕΤΑ ΣΑΣ

Οι πετινες ζακέτες απαιτούν ειδικό καθάρισμα που μόνον ώρισμα καταστήματα — δερματινών ειδών στην Αθήνα αναλαμβάνουν υπεύθυνα. Εκεί λοιπόν πρέπει να απευθυνθήτε αν θέλετε η ζακέτα σας να διατηρήσει το χρώμα, το σχήμα και τη στιλπνότητά της. Διαφορετικά, υπάρχουν οι φόβες να την καταστρέψετε. Το ειδικό αυτό καθάρισμα στοιχίζει 120 δραχμές.

• ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΣΕΡΒΙΣ ΦΑΓΗΤΟΥ

Ένα πλαστικό σερβίς φαγητού σας είναι απαραίτητο εάν έχετε μαρό στο σπίτι. Όχι μόνο γιατί δεν σπάζει εύκολα αλλά και γιατί το δρε-φίς πρέπει να έχει αποκλειστικά δικό του πιάτο, ποτήρια ακόμα και κουταλομαχαίροπτηρούνα. Εάν πάλι δεν έχετε μικρό παιδί το πλαστικό σερβίς θα σας χρειαστεί για μια έκ-δρομη, για ένα ταξίδι με σιδηρόδρομο ή λεωφορείο κλπ. Στοιχίζει 30—50 δραχμές.

• ΜΙΑ ΣΥΝΘΕΤΗ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ

«'Ας είχα ακόμα δυό χέρια», λέτε συχνά όταν δεν μπορείτε να τα βγά-λετε πέρα, με τις ατέλειωτες δουλειές του σπιτιού. Και όμως, αγαπητή μας φίλη, το πιο εύκολο πράγμα στην έ-ποχή μας είναι να αποκτήσετε ένα, δυό ή και περισσότερα βοηθητικά χέ-ρια. Άρκει να διαλέξετε για ποιά δουλειά τα θέλετε. Τα χέρια αυτά μπορούν να σας σκουπίζουν, να σας κάνουν το παρκέ, να σας πλένουν τα ρούχα. Ένωσούμε τα διάφορα ήλε-κτρικά μηχανήματα, σκούπες, παρ-κετέμπε, πλυντήρια που εξυπηρετούν θαυμάσια τη νοικοκυρά σ' αν πρόσθε-τα χέρια. Ένα τέτοιο χρήσιμο χέρι μπορείτε να αποκτήσετε αγοράζον-τας μια ηλεκτρική ραπτομηχανή που γαζώνει, καρκώνει, ματάρει, στρι-φώνει, ράβει κουμπιά, κάνει κουμπό-τρυπες, φεστονάκι, πλακέ και άλλα κεντήματα. Μια τέτοια μηχανή στοι-χίζει 6.800 δρχ. 'Αν την έχετε ανά-γη κάντε οικονομίες για να την α-γοράσετε έστω και με δόσεις.

• ΕΝΑ ΕΚΔΟΜΙΚΟ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ

Ένα μάλλινο ή φανελλένιο παντε-λόνι για τις εκδρομές και τα ταξί-δια θα σας χρειαστεί τώρα το χει-μώνα. Όλα τα καταστήματα γυναι-κίων νεοτερισμών και οι μπουτικ διαθέτουν παντελόνια σε διάφορες ποιότητες και τιμές. Μπορείτε να διαλέξετε ότι σας αρέσει αλλά μην ξεχνάτε πως το άπλο ταιριάζει πάν-τα σε μια άπληνη κομψή γυναίκα. Ένα παντελόνι στοιχίζει από 200 δρχ. και πάνω.

• ΦΡΕΣΚΑΡΕΤΕ ΤΗ ΓΟΥΝΑ ΣΑΣ

Η σκόνη είναι ένας από τους επι-κίνδυνους εχθρούς της γούνας. Τρυ-πώνει άναμεσα στο τρίχωμα, το βερ-ραίνει, το θαμπώνει, το καταστρέφει. Όσο δε καλά και αν έχετε φυλαγμέ-νο το γούνο παλτό ή τη ζακέτα σας δεν μπορείτε να αποφύγετε τη σκόνη που βρίσκει το ρούχο παντού. Κάθε δυό — τρία χρόνια λοιπόν η γού-να θέλει ένα γερό ξεσκόνισμα και μιά

γενική περιποίηση από το γούνα σας. Το φρεσκάρισμα αυτό στοιχίζει 100 — 150 δραχμές.

• ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΡΙΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ

Μοναδική σκέψη της σύγχρονης έ-πιπλοποιίας είναι η εξοικονόμηση του χώρου. Το πρόβλημα αυτό που με-γαλώνει διαρκώς περισσότερο όσο τα σπίτια μικραίνουν, αντιμετωπίζε-ται με ένα σωρό τρόπους, ο κυριώτε-ρος από τους οποίους είναι η συμ-πτηή. Κρεβάτια, ντιβάνια, καρέκλες, πολυθρόνες, τραπέζια, μπαράκια, τα πάντα συμπύκνωσης για να ανα-πτυχθούν άλλα το δρόμο, άλλα την ημέρα και άλλα σε ειδικές μόνο πε-ριπτώσεις. Από τα πιο καταπληκτι-κά έπιπλα του είδους είναι τα τρα-πέζια των τριών διαστάσεων, όπως ονομάζονται. Κλειστά δηλαδή είναι τα συνηθισμένα χαμηλά, μακρόστενα τραπέζια που βάζουμε εμπρός από τα ντιβάνια. Χάρης σε ένα ειδικό μη-χανισμό άνοιγουν, ψηλώνουν και γί-νονται τραπέζια φαγητού. Προσθε-τούμε και δυό σανίδες ακόμα και γίνονται μεγαλύτερα, για όκτω ά-τομα. Το τραπέζι αυτό στοιχίζει ά-πο 2500—5000 δραχμές.

• ΤΑ ΝΑΥΛΟΝ ΚΟΥΡΤΙΝΑΚΙΑ

Τα νάυλον κουρτινάκια, σε χαρού-μενα σχέδια και δροσερά χρώματα όμορφαίνουν τα παράθυρα της κου-ζίνας και του λουτρού. Έκτός τούτου είναι και πρακτικά γιατί πλένονται εύκολα. Υπάρχουν στα καταστή-ματα πλαστικών ειδών που αναλαμ-βάνουν να σας τα κόψουν σε όποιες διαστάσεις θέλετε. Στοιχίζουν 35—50 δραχμές.

• ΟΙ ΤΑΧΥΘΕΡΜΕΣ ΚΑΤΣΑΡΟΛΕΣ

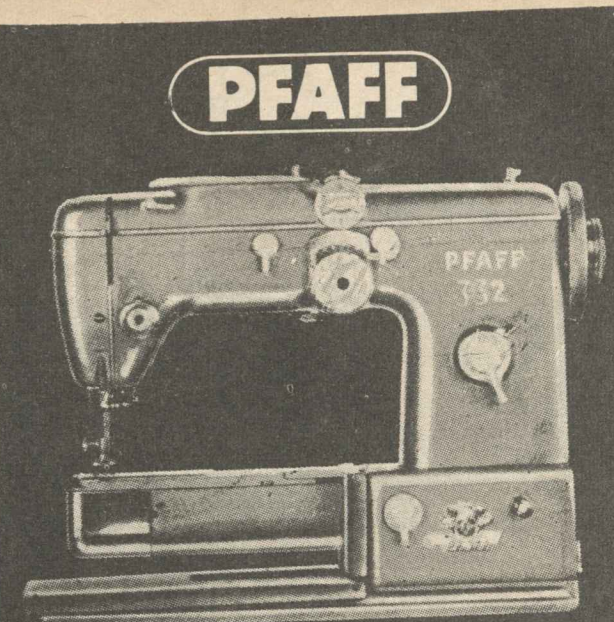
Το μεγάλο βάσανο των γυναικών που εργάζονται είναι το φαγητό. Και εάν μόνον εργάζονται μόνο το πρωί το πράγμα διορθώνεται κάπως. Μπο-ρούν ή να στείλουν το φαγητό στο φούρνο και να το πάρουν το μεσημέ-ρι ή να μαγειρεύουν το απόγευμα. Όσες όμως εργάζονται πρωί και απόγευμα δύσκολα τα βγάζουν πέ-ρα. Μέσα σε δυό ώρες είναι υποχρε-ωμένες να μαγειρεύουν και να έτοι-μάσουν το και τι συγχρόνως. Για τις τελευταίες λοιπόν αυτές κάθε εύκο-λια στην κουζίνα είναι οι ταχύθερ-μες κατσαρόλες που κυκλοφορούν στην αγορά. Στοιχίζουν 100—200 δραχμές ανάλογα με το μέγεθος.

• ΟΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

Εάν ο γιατρός σας συνέστησε για ένα οποιοδήποτε λόγο να φορέσετε ειδικές ελαστικές κάλτσες μη διατά-σετε καθόλου να ακολουθήσετε τη συμβουλή του. Μπορεί για ένα ώρι-σμένο χρονικό διάστημα κομψό αλλά το πόδι σας λιγότερο κομψό αλλά έτσι θα προλάβετε μεγαλύτερο κακό έτσι θα θεραπεύσετε ευκολότερα την και θα θεραπεύσετε ευκολότερα την πάθησή σας. Σήμερα κυκλοφορούν στο εμπόριο ελαστικές κάλτσες πο-λύ λεπτές με ειδική εμφάνιση που έ-πιτρέπει να ρυθμίζετε την πίεση γι-να ανάλογα με τη συμβουλή του για-τρού σας. Οι κάλτσες αυτές στοιχι-ζουν από 150 — 450 δραχμές.

• ΕΝΑ ΠΑΤΡΟΝ

Η «Γυνίκα» σας δίνει τακτικά πατρόν για φορέματα, ταγιέρ και παλτά έτσι ώστε να διευκολύνετε ό-σες ράβετε στο σπίτι. 'Αν χρειάζε-στε όμως ένα ειδικό πατρόν για ένα ώρισμένο σύνολο που δεν έτυχε να συμπεριληφθεί στη συλλογή του περι-οδικού μας, μπορείτε να το αγοράσε-τε, από τους οίκους που τα διαβάζε-τε, από 150 — 70 δραχμές. Κάθε πατρόν στοιχίζει 50—70 δρχ.

Οι γυναίκες όλου του κόσμου ανα-γνωρίζουν την αξία της ραπτομηχανής ΦΑΦΦ γιατί κάνει εύκολο σ' αν παιχνιδάκι το ράψιμο της νοικοκυράς και φέρνει χαρά στο σπίτι.

Η αυτόματη ΦΑΦΦ με ένωσηματωμένη την απαρύμιλλη κεντητική συσκευή, κατασκευά-ζει αυτόμάτως και χωρίς αλλαγή καμπυλο-γράμμων ή πατρόν, απεριόριστον αριθμόν διακοσμητικών κεντημάτων. Η ΦΑΦΦ διαθέ-τει ώραία έπιπλα ραπτομηχανών, που ταιριά-ζουν σε όποιανδήποτε έπιπλωσι του σπιτιού

Δ. Ε. ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ)
Κολοκοτρώνη 25 Αθήναι - Τηλ. 36-164

ΕΝΤΥΠΟΝ
Παρακαλώ, όποτε λατέ φρον άνευ ούδεως υποχρεώσεως μου, περιγραφικά σημειώματα (προσπεκτιβ) διά την α-τόματον ραπτομηχανήν ΦΑΦΦ.
Διεύθυνσίς μου :

«Π. Δρόσος»
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
ΕΡΜΟΥ 37, ΑΘΗΝΑΙ
'Αριθ. τηλεφώνου 21.437

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ

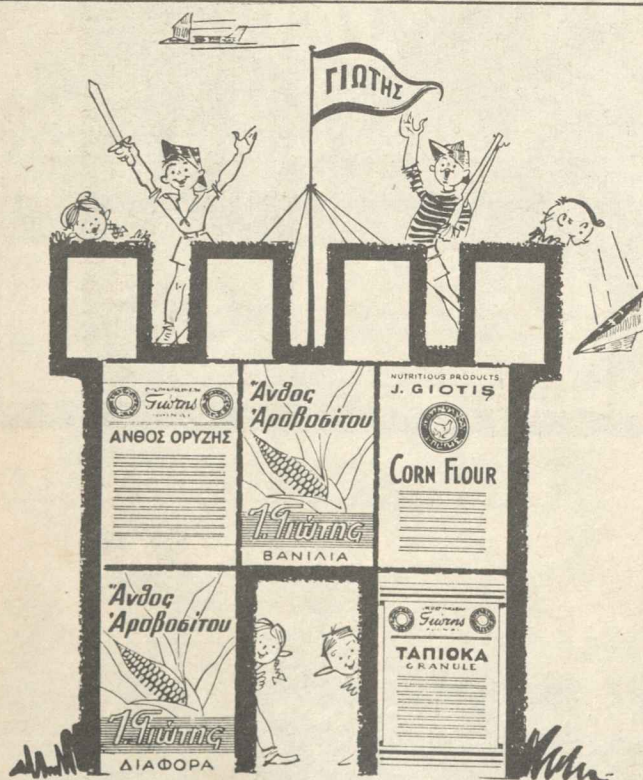
Από επιστημονικές έρευνες διαπιστώθη ότι: Κύριος συντελεστής για την νεανική και δροσερή τρυφερότητα του δέρματος είναι η περιεκτικότης του σε υγρό. Με το χρόνο όμως το δέρμα χάνει σιγά-σιγά αυτό το υγρό και αρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξις είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω από τα μάτια και το στόμα.

Μια αποτελεσματική λύσις.

Με την NIVEA έχετε την βεβαιότητα να εξουδετερώνετε την έλλειψι αυτή. Το δραστικό συστατικό της κρέμας NIVEA δίνουν στο δέρμα να πιη. Έτσι αναπληρώνουν το υγρό του και ξαναδίνουν στο δέρμα την ομορφιά του.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, GERMANIAΣ

Απορθητό φρούριο
της υγείας των παιδιών σας
οι μοναδικές παιδικές τροφές

ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι.ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΤΑΞΙ

ΠΛΕΙΣΤΕΣ δσες συμβουλές μας δίνουν πλείστοι όσοι εί- δικοί και ειδικές για το κα- λό μας.

Για το καλό μας μάς συμβουλεύει ο κομμωτής μας: να μην παραμε- λούμε τα μαλλιά μας, να τα βουρ- τίζουμε, να τους κάνουμε μασάζ με τα δάχτυλα, να τα πλένουμε τό- τε και όχι τότε, να τά... να τά...

Για το καλό μας μάς συμβου- λεύει η αισθητικός μας: την κρέμα μας να μην ξεχνάμε, από τη λο- σιόν της να μη φεύγει ρούπι το μυαλό μας, οι εντολές της να είναι το «πότε» ή «όχι» μας, η γραμμή μας να μάς απασχολή την πάσα ώ- ρα και στιγμή.

Και η γυμναστική: Τόσες φορές θα κουνάμε τα χέρια κυκλικά, τό- σες ημικυκλικά, τόσες τα πόδια. Λαιμός, στήθος, μέση, το κάθε μέ- λος του κομμωτή μας πρέπει να έχη τις ώρισιμένες του κινήσεις, τις ώ- ρισμένες φορές, κάθε πρωί, κάθε πρωί, κάθε πρωί, αν θέλουμε να έ- χουμε γραμμή ώραία.

Βεβαίως. Θέλουμε να έχουμε γραμμή ώραία. Μα πού να τον δρούμε το χρόνο, για να τον αφι- ερώσουμε στη γραμμή μας και στην καλλονή μας; Συμβαίνει να έχουμε και καθήκοντα. Άλλες είμαστε παν- τρεμένες, νοικοκυρές με σπιτικό, άντρα και παιδιά στο κεφάλι μας, άλλες είμαστε φοιτήτριες με τόν- νους μαθήματα και υποχρεώσεις και προσπαθείες και σκοτούρες, άλλες εργαζόμαστε έξω από το σπίτι κι άλλες εργαζόμαστε και έ- ξω από το σπίτι και είμαστε και παντρεμένες με όλα τα σχετικά: σπιτικό, σύζυγο, παιδιά.

Πού θα τον βρούμε λοιπόν το χρόνο; Όλα μας τα καθήκοντα προς τον εαυτό μας, όλα τα γνω- ρίζουμε και δεν μας κουκούλω- σαν άκοντα τα χρόνια. Θα επιθυ- μούσαμε και μεις να είμαστε την κάθε στιγμή ευπαρουσίαστες. Είναι ωραίο και για μας και για τους γύρω μας να είμαστε πάντα περι- ποιημένες και να μένουμε όσο γί- νεται νέες. Μα τα καθήκοντά μας δεν έχουν τέλος. Αρχίζουν μόλις ανοίξουμε τα μάτια μας το πρωί. Από το πρωί πιάνει και μας τα φωνάζει ο λεπτοδείκτης του ρολο- γιού που προχωρεί τόσο βιαστικά οα να θέλη να μάς δείξη την προ- κοπή του. «Τίτ, τίκ, τίκ, τίκ», μάς δίνει στα νεύρα αυτό το τρέ- ξιμό του και δώστού και γυρίζουμε πιά κι' εμείς οα σβούρες. Και συ- χνά το πρόγευμα δεν φτάνει εγκαί- ρως στο τραπέζι, συχνά φεύγει ο σύζυγος μουρμουρίζοντας συχνά ξεποστίζει και το παιδί ανάμαλλο και ξεκούμπωτο και νηστικό και πολ- λή - πολύ βιαστικό. «Φεύγω, μαμά, άργησα». Και όλα πήγανε πολλές φορές στραβά, ενώ εμείς δεν είχα- με σταθή ούτε στιγμή. Και σαν α- ποτέλεσμα, συχνά μάς πιάνουν τα δάκρυα.

Ευχαριστούμε λοιπόν για τις διάφορες συμβουλές της αισθητικού, του κομμωτή, των περιοδικών, των γιατρών. Μα τα πρωίνα καθήκοντα σέρνουν μαζί τους τα μεσημβρινά κι' αυτά πάλι με τη σειρά τους, τα βραδυνά. Πού να βρούμε το χρόνο που μάς λείπει; Αυτός ποιος θα μάς το πη;

Νομίζω, δεν χρειάζεται να πάμε σε κανένα μαντείο για να πάρουμε την απόκρισι. Το χρόνο που ζητά- με, αυτός ο χρόνος - απλούστατα - υπάρχει. Και θα τον δούμε κατά- φασσα, όταν το πρωί πάσουμε να γυρίζουμε οα σβούρες. Το έχουμε κάπως σαν κρυφό καμάκι που το «πρωί» γυρίζουμε οα σβούρες για να προφτάσουμε. «Ε! Νά το κόψου- με αυτό το νούμερο. Και να βάλου- με τάξι και σε μάς και στο σπίτι

μας. Τάξι! Αυτό μάς λείπει. Μας ρούμε να δλέπουμε τάξι στα καθή- κοντά μας; Τότε σάθηκα. Τάξι μάς χρειάζεται.

Δύο παραδείγματα θα πιά: το παιδί να μάθη να μη φωνάζει και μάμα. Θα μάθη έξ' απλών έ- νυχων μόνο του να ντυνεται, να πλέ- νεται, να συμμαζεύη τα πράγματά του, να είναι υπεύθυνο για το δο- μάτιό του και για όλα του τα έ- παρχοντα. Θα κάνει και στο σπίτι ότι θα έκανε και αν ήταν έξω. Σε ένα καλό σχολείο. Και άκου, το κάθε μέλος της οικογένειας να έχη κάποιο καθήκον στο νοικοκυριό να βοηθά ο καθένας σε κάτι, να έ- ναι υπεύθυνος για κάτι. Έτσι θα περπατούν όλα επάνω στο έδα- φος, όλα τα καθήκοντα.

Μου είπαν: «όλο μάς λένε τι γί- νεται άλλο, στην Ευρώπη».

Φυσικά. Χρόνια άναριθμητα έ- σα στο εξωτερικό. Είδα και τα καλά πολλών τόπων. Γιατί να μην τα έχω υπ' όψι μου; Οι νοικοκυρές ποφταίνουν άλλοι τα πάντα και έ- ναι πάντα καλότερες κι' ευπα- ρουσίαστες. Μα νομίζετε ότι αντι- κεί μια ξένη νοικοκυρά τ' ασπρά- ρουχα π.χ. των δικών της πεταρού- στο πάτωμα; Σ' εμάς η μόνα συ- νήθως θα συμμαζεύη από γάμο ο- κόμα και τα πιο ιδιαίτερα ασπρά- ρουχα των μελών της οικογένει- ας. Έτσι δεν είναι;

Ν' απαιτήσουμε, το κάθε μέλος της οικογένειας να έχη και ένα κα- θήκον στο σπίτι του.

Να απαιτήσουμε από τις φίλες μας να μη μάς κάνουν ξαφνικές έ- τισκέψεις και να μη μάς τηλεφωνή- άνευ λόγου, όταν εργαζόμαστε κα- έξω από το σπίτι. Κι' αυτά είναι περιλαμβανόμενα στο ένα έδαφος τάξι»

«Ας δάλουμε λοιπόν τάξι, οα το- κτοποιήσουμε αυτά τα δυό - πια πού είπαμε και τότε θα δούμε ότι ο χρόνος θα ξετρυπώσει από κει που βρίσκεται κρυμμένος θα φανερών- ται σιγά - σιγά. Και θα πιάσουμε και μεις σιγά - σιγά να βρίσκουμε και λίγον καιρό για μάς και για την καλλονή μας και για το καλό μας.

Μα θα τα ξαναπούμε τα περί του Χρόνου.

Πηνελόπη

Ο γνωστός κομμωτής Χρηστάκης έπανηλε εκ τού εις Ευρώπη καλλι- τεχνικού ταξιδιού του πλήρως έμπε- ρομένος εις την νέαν γραμμήν «έ- κνος» καθώς και εις τούς μοντέρνους χρωματισμούς.

Κομμωτήριο
Χρηστάκης και Δεσπούλα
Ευτυχίδου 1 - Παγκράτι
Τηλ. 72-406

ΕΛΒΕΤΙΚΑΙ
ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
PASSAP
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 15-ΑΘΗΝΑΙ
Απλουστάτη χρήση
Απόδοσις τεραστίου

1888 - 1959

Διά τα έβδομηντα χρόνια
συνεχούς παγκοσμίου επιβολής...

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΩΝ Α. Α. Μ. Μ.
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αποσταγματοποιία
Κονιακοβιομηχανία
Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ
ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ ΜΕΤΑΞΑ
σας προσφέρει ό,τι
πιο πολύτιμο έχει

**GRANDE FINE METAXA
DRY (SEC)**

Το παλαιότερο απόσταγμα Μεταξά.

Μια έγγύησις ποιότητος και γνησιότητος

ΜΕΤΑΞΑ

Από το 1888

"Γνώμη"

Κ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Νέος άνθρωπος, σπουδασμένος στις μεγάλες γαλλικές σχολές της υψηλής ραπτικής, μοντελίστας στού Ζαν Ντεσέ για άριστο χρονικό διάστημα, παρουσιάζει κάθε σαιζόν μια κολεξιόν διαλεγμένη με άναμφισβήτητο γούστο.

ΤΟ ΜΟΒ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ

Τη φετεινή χειμωιάτικη επίδειξη του οίκου Μαυρόπουλου επί της οδού Σκουφά 17 τη χαρακτηρίζει η πρωτοτυπία των υφασμάτων και η εξαιρετικά κομψή κούπη των μοντέλων. Καλοεργασμένα κομμάτια, αρμονικοί τόνοι χρωμάτων, νεανικά και αεράτα σύνολα συνέθεσαν την έπιμελημένη αυτή κολεξιόν. 'Ο Κώστας Μαυρόπουλος έχει προτιμήσει τη μουσελίνα με την οποία σχηματίζει άληθινά άριστουργήματα δικής του έμπνεύσεως. Από τα χρώματα προτιμάει όλους τους τόνους του μόβ.

Κομψότατο τρουά - πιές της συλλογής. Το ταγιέρ είναι σταυρωτό. Το παλτό που το συνοδεύει είναι 7/8 και κουμπώνει κι' αυτό σταυρωτά με πολύ μεγάλα κουμπιά.

Μέλιοντος ένα θαυμάσιο μοντέλο από ντραπαριστή μουσελίνα είναι σε στενή γραμμή. Το κορσάκι στολίζεται με ένα κέντημα άσπρμένο.

Μάλλινο άνσάμπλ. Φόρεμα σε ίσια γραμμή με ρεγλό κοντό μανίκι, πατιλέτα έμπρός, τσέπες ψηλά που τρίζουν τις άνς και δερμάτινη ζώνη. 'Η ζακέτα είναι ριγέ με στρογγυλό πέτο και γιαντά. Το μάκρος της είναι μέτριο. Το άνσάμπλ αυτό είναι από ένα ευρωπαϊκό ύφασμα.

Βραδυνό σε στενή γραμμή με άψυξή και από κορσάκι. Είναι σε ίσια γραμμή, με πολλά παραρίσματα και σχηματίζει αυτό το μπαλόνι.

ΔΗΜ. ΚΡΙΤΣΑΣ

Μία ξεχωριστή και ένδιαφέρουσα φυσιογνωμία. Σπούδασε στην «Ecole de Louvre» και στην «Académie de la Haute couture» στο Παρίσι. Θεωρείται από τους πιο μορφωμένους και πιο κατηρημένους μοντελίστες του τόπου.

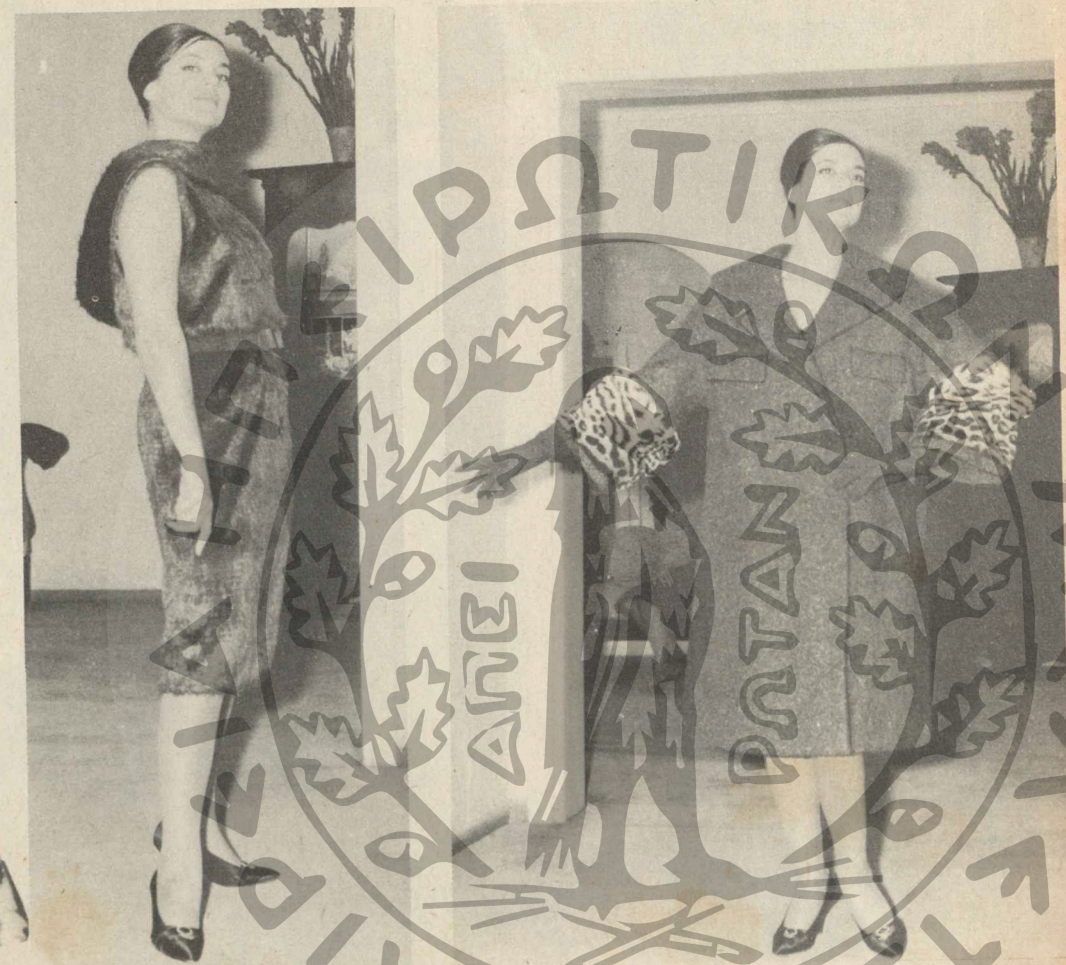
ΣΑΤΕΝ ΚΑΙ ΒΕΛΟΥΔΑ

Στά ευρύχωρα σαλόνια της οδού Βουκουρεστίου 19 ο Δημήτρης Κρίτσας έδειξε στις κομψές του πελάτισσες μιάν αξιόλογη συλλογή διαλεγμένη με εξαιρετική προσοχή από τους πιο γνωστούς παριζιάνικους οίκους μόδας. Από την έκθεσι αυτή δέν έλειψαν και οι θαυμάσιες δημιουργίες του ίδιου. Τα υφάσματα που μεταχειρίστηκε φέτος είναι άπαλά στην άφή και με μεγάλο τρίχωμα. Τα έμπριμέ του είτε μάλλινα είτε σατέν είχαν φανταχτερά ντεσέν όπως τα θέλει η φετεινή μόδα. Μοναδικός ο Δ. Κρίτσας θεωρείται στα άμπιγιέ σύνολα. 'Ιδιαίτερη άδυναμία έχει στα σατέν υφάσματα που κάτω από τα έπιτήδεια χέρια του μεταμορφώνονται σε πραγματικά υπέροχα έργα τέχνης.

Βραδυή τουαλέτα από έμπριμέ σατέν κεντημένη με άσημένα κλωστή πάνω στα λουλούδια. Μία έσάρπα ντουμπλαρισμένη με λευκό σατέν συνοδεύει τη δημιουργία αυτή του Δημ. Κρίτσα.

Τουνίκ από μαύρο μουαρέ ταφτά. Το κορσάκι είναι στράπλες με άνοιγμα στο κέντρο του μπουστου. Τονίζεται ιδιαίτερα με λευκό σατέν φιογκάκι κάτω από το στήθος. 'Η τουνίκ σχηματίζει φλού πιέτες.

'Απογευματινό μοντέλο από πουαλφού ύφασμα. Είναι σε ίσια γραμμή με άρθιο γιαντά έμπρός που συνεχίζεται σε μεγάλο λοξό ντεκολτέ πίσω.

Παριζιάνικο μοντέλο από χοντρό μάλλινο ύφασμα, με μεγάλο γιαντά και φαρδιά μανίκια που γαννίρονται με μεγάλες μανσέτες από γούνα λεοπάρδαλη. Το έπιδεικνύει με χάρι ένα από τα καλύτερα μανεκέν, η Άντουανέτα.

Σ. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

"Ενας νεαρός μοντελίστας σπουδασμένος στην Εύρωπη με εκπληκτικό ταλέντο, που τον βοήθησε να παραγκωνίσει τους Γάλλους συναδέλφους του και να γίνει σχεδιαστής στού Ζυβανσύ.

ΝΤΡΑΠΑΡΙΣΤΕΣ ΜΟΥΣΕΛΙΝΕΣ

Ο Σωκράτης Κιουσόπουλος κάθε σαιζόν παρουσιάζει στο κομψό άτελιέ του της οδού Μασσαλίας 20 και Σκουφά αυθεντικά παριζιάνικα μοντέλα από τους πιο μεγάλους οίκους της "Ωτ Κουτύρ, όπως επίσης και δικές του δημιουργίες που στέκουν θαυμάσια πλάι στις δημιουργίες των μεγάλων Ευρωπαίων ραπτών. Φέτος ο Σωκράτης Κιουσόπουλος έδειξε ιδιαίτερη προτίμηση στα χοντρά υφάσματα κι' απ' αυτά παρουσίασε ταγιέρ, παλτά και φορέματα. Έδειξε επίσης θαμβασκερά βελούδα που είχαν πρωτότυπα ντεσέν και θαυμάσιους συνδυασμούς χρωμάτων. Προτιμά, ακόμα, τις αιθέριες μουσελίνες, στα ντραπαρίσματα των οποίων θεωρείται άσυναγώγιστος. Γι' αυτό σε κάθε κολεξιόν του πάντα, θα παρουσιάσει ένα τέτοιο αγαπητό και έντελώς δικό του κομμάτι.

Μοντέλο του Γκυ Λαφός από την κολεξιόν Κιουσόπουλου. Είναι από εκλεκτό μάλλινο φανταζι ύφασμα. Η φούστα σε ίσια γραμμή.

Μοντέλο απογευματινό από βελούδο με φαρδιά ρίγα. Είναι σε τόνους μωβ και πράσινους. Έχει γιάκα ιδιότροπο, ζώνη δερματίνη μωβ.

Νεανικό φόρεμα από έμπριμέ βελούδο δημιουργία Κιουσόπουλου. Η φούστα είναι ντυμπλαρισμένη και σχηματίζει αυτό το μπαλόνι.

Κακτέιλ φόρεμα δημιουργία Κιουσόπουλου. Φούστα από μπέζ καφέ ντεγκραντέ ταφά που σχηματίζει σαλβάρια και κορσάκι κεντημένο.

ΜΑΡΙΑ ΠΟΓΓΗ

Μία νεαρή κυρία με πολύ ταλέντο, ισχυρή προσωπικότητα και αναμφισβήτητο γούστο παρουσιάζει στις κομψές Αθηναίες μίαν εκλεκτή κολεξιόν και ποιικιλία ευρωπαϊκών ετοίμων.

ΑΠΛΗ ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΙ ΦΙΝΑ ΣΧΕΔΙΑ

"Ενα καλαίσθητο μαγαζί στον 1ο όροφο της οδού 'Ακαδημίας 19 με εκλεκτά υφάσματα και μοντέλα αγορασμένα από τα πιο μεγάλα και γνωστά καταστήματα της Εύρωπης. Τα συντηρητικά ταγιέρ, τα ανσάμπλ από καρό μοχαίρ και οι πλισέ τεργκάλ φούστες δηλώνουν τη λονδρέζικη προέλευσί τους. 'Ιδιαίτερη αδυναμία έχει η κ. Πόγγη στις δαντέλες τις οποίες προμηθεύτηκε από τη Βαρκελώνη, το Παρίσι και το Μπουράνο της 'Ιταλίας. Στη συλλογή της υπάρχουν αξιόλογες απογευματινές και θραυνές φούστες με ιδιότροπη κούπ και ντεσέν.

Σπόρ ταγιέρ μοντέλο του Μπαλμαίν. Φούστα στενή και ζακέτα κοντή. Στη θέση του γιακά που δεν υπάρχει, έχει κασκόλ με φράντζα.

Άμπιγιέ φόρεμα μαύρο σε στυλ τουνικ μοντέλο του Ντιόρ. Το ύφασμα είναι πολύ πρωτότυπο, σχηματίζει κλαριά και λουλούδια από μαύρο μετάξι, ψάθα και βελούδο.

Δαντέλα μαύρη γαλλική ντυμπλαρισμένη με ζωηρόχρωμο ολομέταξο ταφά. Είναι σκέτη απλή, όπως απλά κάθε σαιζόν είναι τα πιο πωλά άμπιγιέ μοντέλα της Σανέ.

Κοκτέιλ φόρεμα από μωβ συκλαμέν βενετσιάνικη δαντέλα κεντημένη πάνω στα σχέδιά της με χονδρό κορδονέτο. Είναι σε ίσια γραμμή με ένα στρογγυλό ντεκολτέ έμπρός.

Ταγιέρ από τη συλλογή της Μαρίας Πόγγη. Από γκριζομαύρο καρό μακαμά με μωβλίνο ύφασμα. Ουμπανάκι ψηλά και ο γιακάς γαζέτεκ, με μαύρο βελούδο. Η φούστα σε ίσια γραμμή με κοψοπέτσια πίσω.

Μοντέλο του Μπαλμαϊν από μαύρη γαλλική δαντέλα. Φοριέται με μαύρο φουρό και κλωσάει ελαφρά κάτω. Το μανίκι είναι ζαπωνέ πολύ φαρδύ και το κορσάκι του είναι φλού.

ΔΑΝΤΕΛΑ!

Ή φίνα μαύρη δαντέλα με την άσπρη ή ζωηρό-χρωμη σατέν φόδρα...

Πάντοτε η δαντέλα ήταν ένα άρχοντικό και λουσάτο ύφασμα που η μόδα του δεν έπεσε ποτέ. Φυσικά κάθε εποχή επέβαλλε στη δαντέλα και ένα σχέδιο. Φέτος παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία σχεδίων, στενές, φαρδείς, μπαλονέ και καμπάνες, που ικανοποιούν και τα πιο δύσκολα γούστα. Επίσης έφέτος εκτός από τη λεπτή λέζα θα δούμε χονδρά πλεγμένες δαντέλες ή κεντημένες πάνω στα μοτίφ τους με κορδονέτο.

Μαύρη δαντέλα με ζωηρό-χρωμο ντουμπλάρισμα. Κορσάκι άζυστέ, ντεκολτέ με γλώσσες και φούστα που κλωσάει ελαφρά στα πλάγια.

Ο ΦΕΤΕΙΝΟΣ ΘΕΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΔΑΝΤΕΛΑΣ

Νεανικό φόρεμα από μαύρη δαντέλα ρεμπροντέ. Ή φούστα είναι ντουμπλάρισμα με λευκό σατέν. Έχει μανίκια κιμονό, μεγάλο ντεκολτέ ντραπέ από χρωματιστή μουσελίνα. Το κορσάκι του έχει μαύρη ντουμπλάρισμα.

Σπανιόλιχο στύλ δαντέλα του Ζακ Γκρίφ, με πλούσια βολάν και φαρδύ φουρό. Όλοκληρο το κορσάκι καλύπτει ένα βολάν σαν πελερίνα.

Βραδυνή τουαλέτα της Μάγκυ Ρούφ από ολομέταξη δαντέλα μαύρη ντουμπλαρισμένη με λευκό ταφτά. Κορσάκι άζυστέ στράπλες.

Ίδιότυπο βραδυνό φουρεμα, από μαύρη νάυλον δαντέλα ρεμπροντέ πάνω σε φόντο από άσπρο σατέν. Δύο πολύ λεπτές μπρετέλες στηρίζουν το κορσάκι. Το μοντέλο αυτό είναι του Λανβέν Κα-στίλιο. Ένα κάλυμμα του κεφαλιού από την ίδια δαντέλα δίνει ιδιαίτερο τόνο στο νύχολο.

ΤΟΥΝΙΚ!

"Ένα ιδιότροπο στύλ πού θυμίζει ανατολίτικο σαλβάρι κατέκτησε τις γυναίκες..."

Τουνίκ από μάλλινα υφάσματα πού σουρώνουν στο κάτω μέρος και αφήνουν να διακρίνεται μόλις ένα κομμάτι φούστας παρουσιάζουν όλες οι παρισινές κολεξιόν. 'Η τουνίκ με το ανατολίτικο στύλ της φοριέται απόγευμα και θρόνυ και γίνεται από υφάσματα λεπτά μάλλινα, από μεταξωτά, σατέν ντυσές ή ταφτά, από μπροκάρ μπροσέ ή από έμπριμέ σκουρόχρωμες μουσελίνες. Πολλές φορές ή τουνίκ είναι σκέτη, απλή και πέφτει με χάρι πάνω στο σώμα και τότε μοιάζει με παλτό 7)8 πού με την όμοιόχρωμη στενή φούστα του, δίνει ένα πολύ κομψότατο σύνολο.

'Έμπριμέ τουνίκ από σκουρόχρωμη μουσελίνα. Γαρνίρεται με λεπτό ρέλι από σατέν. Κάτω από τη φούστα τουνίκ φαίνεται στενή φούστα.

Τουνίκ σε ίσια γραμμή, επίσης μοντέλο του Ντιόρ, από λεπτό μάλλινο υφάσμα. Το κορσάκι είναι αρκετά φαρδύ με πέτο και γιγασκά πού σταυρώνει ελαφρά χωρίς να κουμπώνει. 'Η τουνίκ πέφτει με κάποιο φάρδος πάνω από την πολύ στενή φούστα. Σύνολο πολύ κομψό.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΚΟΜΨΟ ΑΜΠΛΙΕ ΦΟΡΕΜΑ: Η ΤΟΥΝΙΚ

Μοντέλο του Κριστιάν Ντιόρ από λαμέ ανοικτόχρωμο. Πολλές φράντζες από πέρλα κρεμαστές, καλύπτουν ολόκληρο το πρώτο τ'υπο αυτό φόρεμα πού θυμίζει κάπως μόδα 1920.

Μάλλινο φόρεμα του Ντιόρ σε στύλ τουνίκ. 'Αγυστέ κορσάκι με κοντό μανίκι και φούστα μπαλονέ με πιέτες φλού. Στο κάτω μέρος το φόρεμα σουρώνει σχηματίζοντας δεύτερη φούστα.

'Από λεπτό μάλλινο υφάσμα, με ζαπωνέ μανίκι και φλού κορσάκι πού κατεβαίνει πιο κάτω από τη μέση. Το μοντέλο αυτό θυμίζει κομψό ανατολίτικο σαλβάρι.

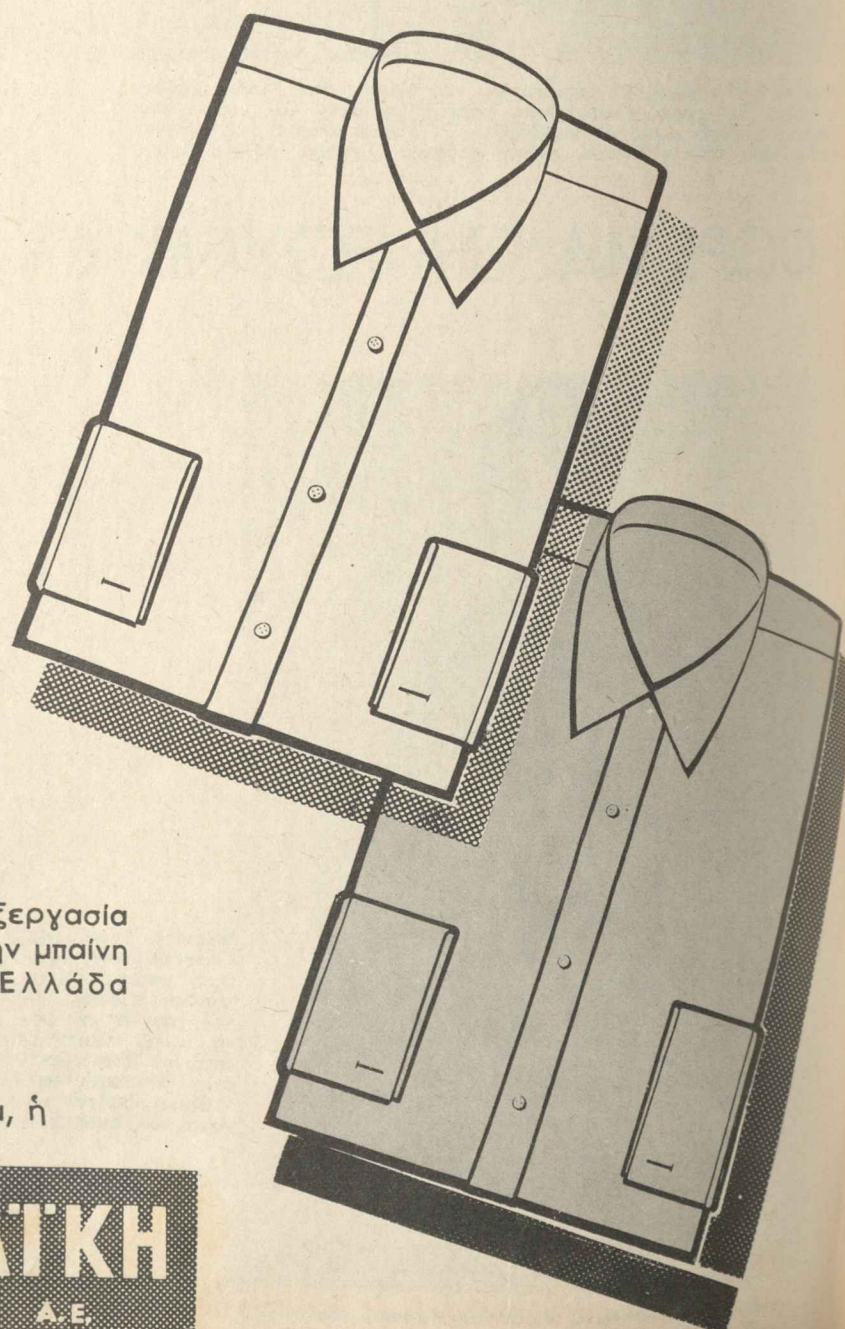

Μοντέλο του Πιέρ Γκαρντέν από υφάσμα μπροσέ. Κουμπώνει έμπρός, έχει χαμηλά τη ζώνη, μικρό πλαστρόν από το ίδιο υφάσμα. 'Η τουνίκ κατεβαίνει ως τα γόνατα σά μαντό 3)4

"Αψυγα υψοιάνμοσα..."

Λευκά καί χρωματιστά
από ποπλίνες Πειραιϊκής - Πατραϊκής
που δεν μπαίνουν στο πλύσιμο
γιατί είναι **•SANFORIZED•** (Σανφοράϊζντ)

Ποπλίνες **•SANFORIZED•** 6 τύπων
στην καλύτερη πάντοτε ποιότητα
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ —
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

SANFORIZED• σημαίνει ειδική τεχνική επεξεργασία
του βαμβακερού υφάσματος, ώστε να μην μπαίνει
στο πλύσιμο. Αποκλειστικότητας για την Ελλάδα
Πειραιϊκής - Πατραϊκής

Με ό,τι βάζει ο νους σε βαμβακερά υφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ο μπακάλης της λαϊκής έχει τους πιστούς του πελάτες, όπως αυτό το ζευγάρι των νοικοκυraίων που προτιμά το λάδι του.

ΛΑΪΚΕΣ ΑΓΟΡΕΣ

Σήμερα εδώ, αύριο εκεί στήνονται πρόχειρα στις συνοικίες της Αθήνας για να φω-
νίσουν οι νοικοκυρες φτηνά τρόφιμα, ρούχα, κι' ένα σωρό χρήσιμα πράγματα

Για χιλιάδες Αθηναίες νοικοκυρες ή λαϊκή ά-
γορά της συνοικίας τους αποτελεί σημαντικό
γεγονός που το περιμένουν με ανυπομονησία.
Μια φορά την εβδομάδα έχουν την ευκαιρία να
ψωνίσουν τα φρούτα και τα λαχανικά τους σε
τιμές πραγματικά αγοραστικές, διαλέγοντάς τα
ελεύθερα από τα παρατεταγμένα καφάσια και
συγχρόνως να ζήσουν τη χαρούμενη ατμόσφαι-
ρα που δημιουργείται στο «παζάρι» από τους
γραφικούς πωλητές και το ποικιλόμορφο πλή-
θος των αγοραστών.
Ίδια, σαν μια καλοανεβασμένη επιθεώρησι,
ή ελαϊκή τραβά πάντοτε τον κόσμο με το
πλούσιο θέαμα, τον απλό διάλογο και την ευ-
κολοχώνευτη τέχνη. Όπως και στο «βαριετέ»,
έτσι κι' εκεί πηγαίνεις για να δης όλα και φεύ-

γεις κρατώντας ό,τι σου άρέσει. Ένα τραγου-
δάκι από το θέατρο, ένα μάτσο καρότα από
την αγορά ή μισό μέτρο λάστιχο.
Η σκηνοθεσία, προχθές, που πετύχαμε τη
λαϊκή αγορά στη Νεάπολι, συμπληρώθηκε με
μια θεαματική βροχή. Γέμισε ο δρόμος λάσπες,
νότισαν οι φανέλλες του κύρ - Νίκου, άφρισαν
τα σαπούνια και οι σκόνες του κύρ - Σταμά-
τη, βράχηκαν τα τσουβάλια με τα κρεμμύδια,
μούσκεψαν οι μπαμπούρες ποδιές και ποτί-
στηκαν οι γαρφαλίτσες του ανθοκηπουρικού
τμήματος. Πιστεύαμε πως αυτό ήταν το φινά-
λε, αλλά κάναμε λάθος γιατί μόλις δυνήκε ο
ήλιος άρχισε η παράσταση.
Άκρη - άκρη στήθηκαν οι πάγκοι με τα εί-
δη ρουχισμού. Παρδαλά αμερικάνικα φορέματα

— περιφρονήμένα δώρα του θείου Τρούμαν —
παντόφλες και παπούτσια σε όλες τις τιμές
και τα μεγέθη, κάλτσες νύλιν, κάλτσες μπα-
μπακερές, καφέ χοντρές μισό δάχτυλο πάχος,
κάλτσες άνδρικές, κορίτσιτσες, παιδικές.
Τραπεζομάντιλα πλαστικά, σεντόνια ύφαντά,
μαντήλες της κεραλής και μαντηλάκια της μύ-
της, δίχτυα για τα μαλλιά και για τα ψώνια,
τουκάμια τετμητοστάκια, παντελόνια καου-
μπόουκα και τραγιόσκας μενιόατικες.
Αμέσως στη σειρά παρατάχθηκε ένα ψιλι-
κατζίδικο. Από κορφίτσες και μισοχολιδανο μέ-
χρι δούρτσια για τα μαλλιά. Από λήμα για τα
νυχία μέχρι ζώνη λαμέ και φιλιρε κρόσι.
Το μεγαλύτερο τμήμα της αγοράς κατέλα-
βαν τα μανάβικα και τα «παντοπωλεία», ενώ

Ζήτημα ιδιοσυγκρασίας

ΤΟ ΚΡΥΟ ΦΙΛΟΣ Ή ΕΧΘΡΟΣ

ΤΟ ΚΡΥΟ έφτασε. Πάνε πιά οι ζέστες του καλοκαιριού. Και μονότονά παραπονιόμαστε γι' αυτές, μόλις πέρασαν, άντι να εύχαριστηθούμε, αρχίζουμε πάλι τη μουρμούρα: «Τί άπαίσιος καιρός!» Κι όμως δεν θα ήταν καλύτερο να το δεχτούμε με περισσότερη φιλοσοφία, φροντίζοντας καλύτερα να προφυλαχτούμε απ' αυτό;

ΤΟ «ΞΕΡΟ» ΚΡΥΟ ΚΑΙ ΤΟ... ΑΛΛΟ

Ο ξερός παγωμένος καιρός έχει πάρα πολλούς όπαδούς, που τον θεωρούν υγιεινό και αναζωογονητικό. Άλλοι πάλι, φοβούνται τις δυνατές ριπές του βορρά και προτιμούν τον ήπιο και υγρό καιρό του νοτιά. Δεν υπάρχει αμφιβολία φυσικά ότι είναι ζήτημα ιδιοσυγκρασίας. Αλλά και ζήτημα καλού ντυσίματος και προφυλάξεως, καθώς και ηλικίας.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Πρώτο στοιχείο άμυνας κατά του κρύου: μία καλά κατανεμημένη θέρμανσι. Πρόβλημα βέβαια δεν υπάρχει όταν έχετε κεντρική θέρμανσι, που εξασφαλίζει την ίδια θερμοκρασία παντού. Άλλά τέτοια θέρμανσι δεν έχει όλος ο κόσμος κι όσο το σπίτι είναι εύρυθμο, τόσο περισσότερο κινδυνεύετε να υποφέρετε από το κρύο. Υπάρχουν, έξ άλλου, σήμερα κάθε είδους θερμαντικά μέσα: θερμάστρες με ξύλα, άνθρακίτη και πετρέλαιο, ηλεκτρικές θερμάστρες κ.λ.π. Ανάλογα με τα οικονομικά σας κανονίζετε και τη θέρμανσι. Καλό όμως είναι να κυττάξετε και τα παράθυρα και τις πόρτες σας αν εφαρμόζουν καλά και δεν αφήνουν κενά που να μπάζουν κρύο.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ

Φροντίζετε να είσαστε ντυμένες καλά. Η σύγχρονη γυναίκα φοβάται τόσο μίηπως χαλάσει ή γραμμή της, ώστε περιορίζει κάπως περισσότερο απ' όσο πρέπει τα διάφορα έσώρουχα που την προστατεύουν, όπως — μη γελάτε για τη σύγκρισι — προστατεύεται από τα φλούδια το κρεμμύδι. Άλλως τε, ποιος σας υποχρεώνει να φοράτε χοντρά μάλλινα; Υπάρχουν μάλλινα λεπτότατα που και σας προστατεύουν και δεν σας «χοντραίνουν» καθόλου. Αν μένετε σε σπίτι ή εργάζεσθε σε μέρος που θερμαίνεται καλά, φροντίστε τουλάχιστο να έχετε, όταν διαίνετε, ένα άνετο παλτό, ντυμπλαρισμένο εν ανάγκη από μέσα. Προφυλάξτε το λαιμό σας. Μην τσαλαδουτάτε μέσα στις λάσπες με έλαφρά σκαρτίνια, φοράτε γάντια. Έτσι θα μπορέσετε να αντιμετώπισετε το κρύο. Και το πιο μικρό κρουαλόγημα μπορεί να σας δημιουργήσει πολύ δυσάρεστες συνέπειες.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΧΗ

Πιάψτε να γκρινιάζετε διαρκώς, μουρμουρίζοντας: «Τί βρωμόκαιρος!» Τα παράπονά σας δεν πρόκειται ν' αλλάξουν τίποτα. Αφήστε τα τουρτουρισμάτα και θαυμάστε τις όμορφες που μπορεί να σας παρουσιάει ο χειμώνας: τις θαυμάσιες λιακάδες κάθε τόσο, και τις ξαστεριές. Άπολαύστε το γρήγορο περπάτημα που κάνει το αίμα ενά βράζει». Είναι ξερό το κρύο; Είναι εύχριστο να βγαίνετε χωρίς διάδροχο, κουκούλα, χωρίς κίνδυνο να τσαλαδουτάτε στη λάσπη. Χιονίζει; Κυττάξτε γύρω σας: το χιόνι δίνει και στο πιο άσημαντο τοπίο, στους δρόμους και στα μνημεία μία υπέροχη ποίησι. Βέβαια στις πόλεις δεν άργει να μεταβληθί σε λάσπη. Άλλά στο κάτω — κάτω μην κυττάτε διαρκώς τα πόδια σας! Κυττάξτε και λίγο ψηλά!

ΚΑΙ ΤΟ ΤΖΑΚΙ

Δεν υπάρχει αντίρρησι ότι μία καλή φωτιά στο τζάκι είναι μία μεγάλη ευχарίασσι. Τα σύγχρονα σπιτία δεν μπορούν πιά ν' απολαύσουν, έκτος από μερικά, που μολονότι έχουν κεντρική θέρμανσι, διαθέτουν και τζάκι. Είναι τόσο ωραίο θέαμα, καθώς πετούν και σπιθίζουν οι φλόγες!

Εν πάση περιπτώσει, το σπίτι το χειμώνα μάς φαίνεται συμπαθητικό, μάς άρέσει να μένουμε μέσα, να καθόμαστε άργα το βράδυ διαβάζοντας, πλέκοντας ή ακούγοντας ραδιόφωνο. Είναι οι ώρες της οικογενειακής θαλπωρής, της ξεκούραστης νειροπολήσεως.

Προσοχή, όμως! Μερικοί ισχυρίζονται ότι η εύτυχια που νοιώθουμε κάτω απ' αυτές τις συνθήκες δεν άργει να γίνη εύτυχια με παντόφλες, έγώιστικη, χωρίς ζωντάνια και δεν πρέπει ν' αφήσουμε τον έαυτο μας να μάς παραλύση. Κουνιήθε, λοιπόν, κάθε τόσο και πρὸς τὰ έξω!

Ο ΥΠΝΟΣ

Τα ζωα κοιμούνται περισσότερο την ψυχρή εποχή. Οι υγιεινολόγοι συμβουλεύουν να κάνουν και μεεις το ίδιο και να κοιμόμαστε μία ώρα παραπάνω απ' όσο κοιμόμαστε το καλοκαίρι. Κι' έπειδή μάς φαίνεται λίγο άσημνο να σηκωνόμαστε το πρωί απ' το κρεβάτι, καλό είναι, αν μπορούμε, να μην κοιμόμαστε πολύ άργα το βράδυ. Άλλως τε, καλύτερα να καθόμαστε ξαπλωμένοι στα ρούχα, παρά στην πολυθρόνα.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΗΣΕΙΣ

Προλάβετε τα κρουαλόγημα, αποφεύγετε όσο είναι δυνατόν τις μολύνσεις της γρίππης. Περιποιηήθε το δέρμα σας για ν' αποφυέγετε χιονίστρες, σκασίματα, κόκκινη μύτη. Και μην ξεχνάτε, ότι η διατήρησι της υγείας εξαρτάται όχι μόνο από τη φρονήσι και την προσοχή, αλλά και από την έμπιστοσύνη. Ας αντιμετωπίσουμε, λοιπόν, χαρούμενα το κρύο! Έτσι θα είναι λιγώτερο δυσάρεστο...

Μπέτ Μπερνάζ

Ανδρόγυννα,

δυο προϋπολογισμοί,

δυο πεπρωμένα.

Ένα άρθρο

που οι γυναίκες

πρέπει να δώσουν

στος άνδρες τους

να το διαβάσουν...

Η ΣΧΕΣΙ της γυναίκας με το χρήμα είναι η σχέση ενός πολεμιστού μ' έναν επικίνδυνο αντίπαλο, ένα δαίμονα που δεν κινεί άλλο από το να στείνη παγίδες. Όσο κι αν είναι ο προϋπολογισμός που διαθέτει η γυναίκα, βρίσκεται μόνιμα σχεδόν σε πειρασμό, αφού αυτή είναι που κάνει τα ψώνια. Τα 80% των αγορών γίνονται από γυναίκες.

Κι όταν ακόμα πρόκειται για τα ψώνια της καθημερινής διατροφής — που όμως άπορροφούν τα 49% του μέσου οικογενειακού προϋπολογισμού — υπάρχει πρώτα - πρώτα ο πειρασμός να άπαλλαγί ή νοικοκυρά από την κούρασι.

Αν πηγαίνει στην αγορά δυο φορές την εβδομάδα, πρέπει να γυρίσει στο σπίτι καταφορτωμένη με τα ψώνια έφτά ημερών. Είναι βέβαια, άρκετά εύκολο να πηγαίνει κάθε μέρα στο γωνιακό μαγαζί, αλλά έλα που είναι πιο άκριβο! Ένώ στην αγορά ψωνίζει φθηνότερα.

Νάχη κανείς ύπηρεσι, δεν είναι τόσο εύκολο. Άλλά κι αν έχη από τη χρηματική πλευρά δεν έχει κανένα όφελος. Μόνο η νοικοκυρά μπορεί, επί τόπου, να αλλάξει το φαγητό που είχε προβλέψει ν' αγοράσι, γιατί δεν της δαίνονται τα λεφτά ή έρχε ακριβά τα τρόφιμα και νάχη το κρεαγόιο και την όρεξι να γυρίσει μέσα μανάδικα για να βρή τις φθηνότερες τομάτες.

Βέβαια, αν αυτό γίνη μία φορά, δυο φορές είναι διασκεδάσι. Αν όμως γίνεται κάθε μέρα είναι μία προσπάθεια κουραστική, που γίνεται ακόμα πιο κουραστική γιατί η γυναίκα δεν περιμένει καμιά άμοιβή. Και το χειρότερο, προσπάθεια που εκείνοι για τους οποίους γίνεται — παιδιά, σύζυγοι — δεν αναγνωρίζουν ή την άγνωζουν.

Πρόκειται για ρούχα; Έ, τότε, κάθε αγορά είναι για τη γυναίκα μία άπαρησι ή μία τυψι, κι άποσάδιποτε μία άφορμή συγκρούσεως.

Είναι φυσιολογικό και λογικό μία νεαρή γυναίκα να έχη την επιθυμία να ντυθί. Όχι, άπλως, να ριξί ένα ρούχο έπάνω της, αλλά να ντυθί. Έλα όμως, που υπάρχουν πρώτα - πρώτα τα παιδιά, που μεγαλώνουν μ' ένα ρυθμό που δεν ξέρεις αν πρέπει να σ' εύχριστή ή να σε στενοχωρή, γιατί όλο αυτό συνεπάγεται: παπούτσια, ρούχα κ.λ.π. Είναι ύστερα κι ο άνδρας... Αν βγή άτημέλητος, παραμελημένος, ή γυναίκα νοιώθει υπέθυνο τον έαυτό της. Έκείνη θα έπιμεινι να αντίκαταστή το διάδροχο του, ν' αγοράσι καινούργια παπούτσια για τί χάλασαν πιά τα παλιά.

Όταν έρθη ή στιγμή να σκεφθί τον έαυτο της θα δρεθί μπροστά στο δίλημμα να προτιμήσι εκείνο

που ποθει ή εκείνο που είναι άογικό». Καταλαβαίνει βέβαια ότι η πρακτική θα ήταν μία από ταύτα που θα την διευκόλυνε για τις περισσότερες ώρες της ημέρας, αλλά δεν μπορεί ν' αντίστασθι στον πειρασμό κι' αγοράζει μία μικρή δανιώς δένια τσάντα στολισμένη με σπας. Το ξέρει ότι ή δανιή τσάντα δεν της ήταν άπαραίτητη, αλλά πολλές φορές ή γυναίκα αισθάνεται πν άνάγκη να κάνη ένα δώρο στον έαυτό της, κάτι το περίττο που δεν ή την εύχριστήσθι τόσο πολύ.

Ότιδήποτε ρούχο κι αν αγοράσι ένας άνδρας, δεν είναι ποτέ κατ' έλλειψι. Μπορεί αυτό που σ' αγοράσι να ξεπερνά τις οικονομίες του δυνατόςτης εκείνης της γυναιξ αλλά πληρώνει ποιότητα, πούμα που σημαίνει διάρκεια. Θα το φορέσι για χρόνια ολόκληρα.

Αντίθετα, όλη ή οικονομία της χώρας έχει οργανωθί κατά τρόπον ώστε να ξετρελλάνη τις γυναίκες, να τις κάη ν' αγοράζουν από το που φορούν και να τις υποστηρίν ν' αγοράσουν καινούργια, και ντεμοντέ το κλασικό, το πρακτικό, το λιτό, εκείνο με μία λέξι βαστάει πολλν καιρό, για να ή άλλη τον πειρασμό να το άνασεί.

Οι διομήχανοι, οι έμποροι, όλοι όσοι ζούν από την κοσμοποία έμνηνιά των ύφασμάτων, όλοι όσοι φτιάχνουν τσάντες, παπούτσια, γυναια, γούνες, μπίζου, φροντίζουν άχρηστούν μέσα της μόδας, τα χρώμα και να λανσάρουν άλλα, να καταργούν μία γραμμή, δημιουργήσας σχέδια διαφορετικά, με άλλα καινούργια.

Έτσι, όταν οι οικονομολόγοι με

Έξη μήνες εύτυχια και τριάντα χρόνια μπουγάδα και σκέλησι ζωής

συνιστούν οικονομίες και επεριοσμο της καταναλώσεως πέρουν σε αντίφασι. Γιατί, ενώ αυτοί συιστούν κάτι τέτοια, ή μόδα, — πώς άπ' αυτήν ή διομήχανισ — άποσάδιποτε από τη δουλειά τους, τρέφουν έπαγγελματικές ή έξωεπαγγελματικές φιλοδοξίες. Ό ένας ένδιαφέρεται για το κνήγι, ο άλλος για την πολιτική. Και έλτίγουν σάν ανταμωβή για τις προσπάθειές τους για προαγωγή, μία αύξησι του μισθού τους.

Ας δούμε τώρα τις γυναίκες τους. Στο σπίτι της πρώτης υπάρχει ή υπέρβρια για όλες τις δουλειές. Και μία και υπάρχει μεγαλύτερος μισθός

για την ίκανοποίησι της επιθυμίας αυτής, άποτέλεσμα έχει να κάνει ποτέ βαρείς δουλειές. Η άλλη παίρνει βέβαια μία παραδουλειάρα για τη μπουγάδα, αλλά κάνει μόνη της όλες τις άλλες δουλειές, μαγείρεμα, σιδέρωμα, πλύσιμο πιάτων, σκούπισμα κλπ. Τα χέρια της το μαρτυρούν.

Η πρώτη πηγαίνει στο κομμωτήριο κάθε εβδομάδα. Η δεύτερη κάθε μήνα. Και ή μικρή αυτή λεπτομέρεια δημιουργεί ανάμεσα τους άληθινή άκνωσι. Η πρώτη παρυσιάζεται πάντα ντυμένη στην έντέλεια. Τα φανταχτερά μοντέλα, μία ωραιότατη δίζον και άστραφτερά κοσμήματα, δημιουργούν ένα κόμπλεξ στη δεύτερη που μάταια προσπαθεί να συναγωνισθί με το άπλο παλτό της και το μοναδικό δαχτυλίδι της.

Η δεύτερη έχει γούστο, πιο πολύ από την πρώτη. Και ιδέες πιο πολλές επίσης από την πρώτη. Και σε ηλικία 25 χρόνων, με οικονομικά μέσα πολύ πιο περιορισμένα, είχε τουλάχιστον την ίκανοποίησι ότι ήταν νέα και όμορφη.

Απ' τα τριάντα και πέρα όμως και το καλύτερο γούστο δεν μπορεί να άντικαταστήσι μία καλή μασέλι, ή κομψότητα δεν άντικαθιστά τον ύπνο και οι ώραιες ιδέες δεν καμουν φάρων τα πρώτα άσπρα μαλλιά.

Είναι άνάγκη να συνεχίσουμε; Οι χρηστωμαθείς θα έγραφον ότι ή πιο εύπορη έχει σκληρή καρδιά και είναι ένας τυραννος για τον άνδρα της και ότι ή δεύτερη, χάρι στη φυσική μεγαλοψυχία της, ζή σε μία άνεφέλη άγάπη.

Δυστυχώς, αυτές γίνονται μόνο στα παραμύθια. Η πρώτη που ήνα μία δειλή και άρκετά καστοποφισμένη κοπέλλα ένοιωσε έμπιστοσύνη στον έαυτο της και δεν άργησε να φτάσι σε πλήρη άνησι της ημελικότητάς της. Η δεύτερη ήταν μία κοπέλλα που άκτινοβολούσε από άμορφία και τώρα όσο πάει γίνεται πιο εστριμένη, κατασούφρα. Δεν είτι άνησι, ούτε έπιπλάη, ούτε ούτε φθονερή, ούτε έπαρση από το πολύ πιο σοβάρα δράματα από το έχης π. χ. μία κυτταρίδα και λαχάρα για μία γούνα, που δεν μπορείται ποτέ να ίκανοποιηθί. Ξέρει ότι υπάρχουν στη ζωή άνησι. Ξέρει ότι υπάρχουν άνησι.

Ο πρώτος παίρνει διπλάσιο μισθό από τον δεύτερο. Και όμως, είναι ζήτημα, αν, βλέποντάς τους, θα μπορούσε κανείς να καταλάβη ποιος είναι ο πιο εύπορος.

Έχουν κι οι δυο τους τις ίδιες δυσχέρειες με τους προϊσταμένους τους, κι ίδιες ευχарίασσεις ή άπογοητεύσεις από τη δουλειά τους, τρέφουν έπαγγελματικές ή έξωεπαγγελματικές φιλοδοξίες. Ό ένας ένδιαφέρεται για το κνήγι, ο άλλος για την πολιτική. Και έλτίγουν σάν ανταμωβή για τις προσπάθειές τους για προαγωγή, μία αύξησι του μισθού τους.

Ας δούμε τώρα τις γυναίκες τους. Στο σπίτι της πρώτης υπάρχει ή υπέρβρια για όλες τις δουλειές. Και μία και υπάρχει μεγαλύτερος μισθός

για την ίκανοποίησι της επιθυμίας αυτής, άποτέλεσμα έχει να κάνει ποτέ βαρείς δουλειές. Η άλλη παίρνει βέβαια μία παραδουλειάρα για τη μπουγάδα, αλλά κάνει μόνη της όλες τις άλλες δουλειές, μαγείρεμα, σιδέρωμα, πλύσιμο πιάτων, σκούπισμα κλπ. Τα χέρια της το μαρτυρούν.

Η πρώτη πηγαίνει στο κομμωτήριο κάθε εβδομάδα. Η δεύτερη κάθε μήνα. Και ή μικρή αυτή λεπτομέρεια δημιουργεί ανάμεσα τους άληθινή άκνωσι. Η πρώτη παρυσιάζεται πάντα ντυμένη στην έντέλεια. Τα φανταχτερά μοντέλα, μία ωραιότατη δίζον και άστραφτερά κοσμήματα, δημιουργούν ένα κόμπλεξ στη δεύτερη που μάταια προσπαθεί να συναγωνισθί με το άπλο παλτό της και το μοναδικό δαχτυλίδι της.

Η δεύτερη έχει γούστο, πιο πολύ από την πρώτη. Και ιδέες πιο πολλές επίσης από την πρώτη. Και σε ηλικία 25 χρόνων, με οικονομικά μέσα πολύ πιο περιορισμένα, είχε τουλάχιστον την ίκανοποίησι ότι ήταν νέα και όμορφη.

Απ' τα τριάντα και πέρα όμως και το καλύτερο γούστο δεν μπορεί να άντικαταστήσι μία καλή μασέλι, ή κομψότητα δεν άντικαθιστά τον ύπνο και οι ώραιες ιδέες δεν καμουν φάρων τα πρώτα άσπρα μαλλιά.

Είναι άνάγκη να συνεχίσουμε; Οι χρηστωμαθείς θα έγραφον ότι ή πιο εύπορη έχει σκληρή καρδιά και είναι ένας τυραννος για τον άνδρα της και ότι ή δεύτερη, χάρι στη φυσική μεγαλοψυχία της, ζή σε μία άνεφέλη άγάπη.

Δυστυχώς, αυτές γίνονται μόνο στα παραμύθια. Η πρώτη που ήνα μία δειλή και άρκετά καστοποφισμένη κοπέλλα ένοιωσε έμπιστοσύνη στον έαυτο της και δεν άργησε να φτάσι σε πλήρη άνησι της ημελικότητάς της. Η δεύτερη ήταν μία κοπέλλα που άκτινοβολούσε από άμορφία και τώρα όσο πάει γίνεται πιο εστριμένη, κατασούφρα. Δεν είτι άνησι, ούτε έπιπλάη, ούτε ούτε φθονερή, ούτε έπαρση από το πολύ πιο σοβάρα δράματα από το έχης π. χ. μία κυτταρίδα και λαχάρα για μία γούνα, που δεν μπορείται ποτέ να ίκανοποιηθί. Ξέρει ότι υπάρχουν στη ζωή άνησι. Ξέρει ότι υπάρχουν άνησι.

Ο πρώτος παίρνει διπλάσιο μισθό από τον δεύτερο. Και όμως, είναι ζήτημα, αν, βλέποντάς τους, θα μπορούσε κανείς να καταλάβη ποιος είναι ο πιο εύπορος.

Έχουν κι οι δυο τους τις ίδιες δυσχέρειες με τους προϊσταμένους τους, κι ίδιες ευχарίασσεις ή άπογοητεύσεις από τη δουλειά τους, τρέφουν έπαγγελματικές ή έξωεπαγγελματικές φιλοδοξίες. Ό ένας ένδιαφέρεται για το κνήγι, ο άλλος για την πολιτική. Και έλτίγουν σάν ανταμωβή για τις προσπάθειές τους για προαγωγή, μία αύξησι του μισθού τους.

Ας δούμε τώρα τις γυναίκες τους. Στο σπίτι της πρώτης υπάρχει ή υπέρβρια για όλες τις δουλειές. Και μία και υπάρχει μεγαλύτερος μισθός

για την ίκανοποίησι της επιθυμίας αυτής, άποτέλεσμα έχει να κάνει ποτέ βαρείς δουλειές. Η άλλη παίρνει βέβαια μία παραδουλειάρα για τη μπουγάδα, αλλά κάνει μόνη της όλες τις άλλες δουλειές, μαγείρεμα, σιδέρωμα, πλύσιμο πιάτων, σκούπισμα κλπ. Τα χέρια της το μαρτυρούν.

Η πρώτη πηγαίνει στο κομμωτήριο κάθε εβδομάδα. Η δεύτερη κάθε μήνα. Και ή μικρή αυτή λεπτομέρεια δημιουργεί ανάμεσα τους άληθινή άκνωσι. Η πρώτη παρυσιάζεται πάντα ντυμένη στην έντέλεια. Τα φανταχτερά μοντέλα, μία ωραιότατη δίζον και άστραφτερά κοσμήματα, δημιουργούν ένα κόμπλεξ στη δεύτερη που μάταια προσπαθεί να συναγωνισθί με το άπλο παλτό της και το μοναδικό δαχτυλίδι της.

Η δεύτερη έχει γούστο, πιο πολύ από την πρώτη. Και ιδέες πιο πολλές επίσης από την πρώτη. Και σε ηλικία 25 χρόνων, με οικονομικά μέσα πολύ πιο περιορισμένα, είχε τουλάχιστον την ίκανοποίησι ότι ήταν νέα και όμορφη.

Απ' τα τριάντα και πέρα όμως και το καλύτερο γούστο δεν μπορεί να άντικαταστήσι μία καλή μασέλι, ή κομψότητα δεν άντικαθιστά τον ύπνο και οι ώραιες ιδέες δεν καμουν φάρων τα πρώτα άσπρα μαλλιά.

Είναι άνάγκη να συνεχίσουμε; Οι χρηστωμαθείς θα έγραφον ότι ή πιο εύπορη έχει σκληρή καρδιά και είναι ένας τυραννος για τον άνδρα της και ότι ή δεύτερη, χάρι στη φυσική μεγαλοψυχία της, ζή σε μία άνεφέλη άγάπη.

Δυστυχώς, αυτές γίνονται μόνο στα παραμύθια. Η πρώτη που ήνα μία δειλή και άρκετά καστοποφισμένη κοπέλλα ένοιωσε έμπιστοσύνη στον έαυτο της και δεν άργησε να φτάσι σε πλήρη άνησι της ημελικότητάς της. Η δεύτερη ήταν μία κοπέλλα που άκτινοβολούσε από άμορφία και τώρα όσο πάει γίνεται πιο εστριμένη, κατασούφρα. Δεν είτι άνησι, ούτε έπιπλάη, ούτε ούτε φθονερή, ούτε έπαρση από το πολύ πιο σοβάρα δράματα από το έχης π. χ. μία κυτταρίδα και λαχάρα για μία γούνα, που δεν μπορείται ποτέ να ίκανοποιηθί. Ξέρει ότι υπάρχουν στη ζωή άνησι. Ξέρει ότι υπάρχουν άνησι.

Ο πρώτος παίρνει διπλάσιο μισθό από τον δεύτερο. Και όμως, είναι ζήτημα, αν, βλέποντάς τους, θα μπορούσε κανείς να καταλάβη ποιος είναι ο πιο εύπορος.

Έχουν κι οι δυο τους τις ίδιες δυσχέρειες με τους προϊσταμένους τους, κι ίδιες ευχарίασσεις ή άπογοητεύσεις από τη δουλειά τους, τρέφουν έπαγγελματικές ή έξωεπαγγελματικές φιλοδοξίες. Ό ένας ένδιαφέρεται για το κνήγι, ο άλλος για την πολιτική. Και έλτίγουν σάν ανταμωβή για τις προσπάθειές τους για προαγωγή, μία αύξησι του μισθού τους.

Ας δούμε τώρα τις γυναίκες τους. Στο σπίτι της πρώτης υπάρχει ή υπέρβρια για όλες τις δουλειές. Και μία και υπάρχει μεγαλύτερος μισθός

για την ίκανοποίησι της επιθυμίας αυτής, άποτέλεσμα έχει να κάνει ποτέ βαρείς δουλειές. Η άλλη παίρνει βέβαια μία παραδουλειάρα για τη μπουγάδα, αλλά κάνει μόνη της όλες τις άλλες δουλειές, μαγείρεμα, σιδέρωμα, πλύσιμο πιάτων, σκούπισμα κλπ. Τα χέρια της το μαρτυρούν.

Η πρώτη πηγαίνει στο κομμωτήριο κάθε εβδομάδα. Η δεύτερη κάθε μήνα. Και ή μικρή αυτή λεπτομέρεια δημιουργεί ανάμεσα τους άληθινή άκνωσι. Η πρώτη παρυσιάζεται πάντα ντυμένη στην έντέλεια. Τα φανταχτερά μοντέλα, μία ωραιότατη δίζον και άστραφτερά κοσμήματα, δημιουργούν ένα κόμπλεξ στη δεύτερη που μάταια προσπαθεί να συναγωνισθί με το άπλο παλτό της και το μοναδικό δαχτυλίδι της.

Η δεύτερη έχει γούστο, πιο πολύ από την πρώτη. Και ιδέες πιο πολλές επίσης από την πρώτη. Και σε ηλικία 25 χρόνων, με οικονομικά μέσα πολύ πιο περιορισμένα, είχε τουλάχιστον την ίκανοποίησι ότι ήταν νέα και όμορφη.

Απ' τα τριάντα και πέρα όμως και το καλύτερο γούστο δεν μπορεί να άντικαταστήσι μία καλή μασέλι, ή κομψότητα δεν άντικαθιστά τον ύπνο και οι ώραιες ιδέες δεν καμουν φάρων τα πρώτα άσπρα μαλλιά.

Είναι άνάγκη να συνεχίσουμε; Οι χρηστωμαθείς θα έγραφον ότι ή πιο εύπορη έχει σκληρή καρδιά και είναι ένας τυραννος για τον άνδρα της και ότι ή δεύτερη, χάρι στη φυσική μεγαλοψυχία της, ζή σε μία άνεφέλη άγάπη.

Δυστυχώς, αυτές γίνονται μόνο στα παραμύθια. Η πρώτη που ήνα μία δειλή και άρκετά καστοποφισμένη κοπέλλα ένοιωσε έμπιστοσύνη στον έαυτο της και δεν άργησε να φτάσι σε πλήρη άνησι της ημελικότητάς της. Η δεύτερη ήταν μία κοπέλλα που άκτινοβολούσε από άμορφία και τώρα όσο πάει γίνεται πιο εστριμένη, κατασούφρα. Δεν είτι άνησι, ούτε έπιπλάη, ούτε ούτε φθονερή, ούτε έπαρση από το πολύ πιο σοβάρα δράματα από το έχης π. χ. μία κυτταρίδα και λαχάρα για μία γούνα, που δεν μπορείται ποτέ να ίκανοποιηθί. Ξέρει ότι υπάρχουν στη ζωή άνησι. Ξέρει ότι υπάρχουν άνησι.

Ο πρώτος παίρνει διπλάσιο μισθό από τον δεύτερο. Και όμως, είναι ζήτημα, αν, βλέποντάς τους, θα μπορούσε κανείς να καταλάβη ποιος είναι ο πιο εύπορος.

Έχουν κι οι δυο τους τις ίδιες δυσχέρειες με τους προϊσταμένους τους, κι ίδιες ευχарίασσεις ή άπογοητεύσεις από τη δουλειά τους, τρέφουν έπαγγελματικές ή έξωεπαγγελματικές φιλοδοξίες. Ό ένας ένδιαφέρεται για το κνήγι, ο άλλος για την πολιτική. Και έλτίγουν σάν ανταμωβή για τις προσπάθειές τους για προαγωγή, μία αύξησι του μισθού τους.

Ας δούμε τώρα τις γυναίκες τους. Στο σπίτι της πρώτης υπάρχει ή υπέρβρια για όλες τις δουλειές. Και μία και υπάρχει μεγαλύτερος μισθός

για την ίκανοποίησι της επιθυμίας αυτής, άποτέλεσμα έχει να κάνει ποτέ βαρείς δουλειές. Η άλλη παίρνει βέβαια μία παραδουλειάρα για τη μπουγάδα, αλλά κάνει μόνη της όλες τις άλλες δουλειές, μαγείρεμα, σιδέρωμα, πλύσιμο πιάτων, σκούπισμα κλπ. Τα χέρια της το μαρτυρούν.

Η πρώτη πηγαίνει στο κομμωτήριο κάθε εβδομάδα. Η δεύτερη κάθε μήνα. Και ή μικρή αυτή λεπτομέρεια δημιουργεί ανάμεσα τους άληθινή άκνωσι. Η πρώτη παρυσιάζεται πάντα ντυμένη στην έντέλεια. Τα φανταχτερά μοντέλα, μία ωραιότατη δίζον και άστραφτερά κοσμήματα, δημιουργούν ένα κόμπλεξ στη δεύτερη που μάταια προσπαθεί να συναγωνισθί με το άπλο παλτό της και το μοναδικό δαχτυλίδι της.

Η δεύτερη έχει γούστο, πιο πολύ από την πρώτη. Και ιδέες πιο πολλές επίσης από την πρώτη. Και σε ηλικία 25 χρόνων, με οικονομικά μέσα πολύ πιο περιορισμένα, είχε τουλάχιστον την ίκανοποίησι ότι ήταν νέα και όμορφη.

Απ' τα τριάντα και πέρα όμως και το καλύτερο γούστο δεν μπορεί να άντικαταστήσι μία καλή μασέλι, ή κομψότητα δεν άντικαθιστά τον ύπνο και οι ώραιες ιδέες δεν καμουν φάρων τα πρώτα άσπρα μαλλιά.

Είναι άνάγκη να συνεχίσουμε; Οι χρηστωμαθείς θα έγραφον ότι ή πιο εύπορη έχει σκληρή καρδιά και είναι ένας τυραννος για τον άνδρα της και ότι ή δεύτερη, χάρι στη φυσική μεγαλοψυχία της, ζή σε μία άνεφέλη άγάπη.

Δυστυχώς, αυτές γίνονται μόνο στα παραμύθια. Η πρώτη που ήνα μία δειλή και άρκετά καστοποφισμένη κοπέλλα ένοιωσε έμπιστοσύνη στον έαυτο της και δεν άργησε να φτάσι σε πλήρη άνησι της ημελικότητάς της. Η δεύτερη ήταν μία κοπέλλα που άκτινοβολούσε από άμορφία και τώρα όσο πάει γίνεται πιο εστριμένη, κατασούφρα. Δεν είτι άνησι, ούτε έπιπλάη, ούτε ούτε φθονερή, ούτε έπαρση από το πολύ πιο σοβάρα δράματα από το έχης π. χ. μία κυτταρίδα και λαχάρα για μία γούνα, που δεν μπορείται ποτέ να ίκανοποιηθί. Ξέρει ότι υπάρχουν στη ζωή άνησι. Ξέρει ότι υπάρχουν άνησι.

Ο πρώτος παίρνει διπλάσιο μισθό από τον δεύτερο. Και όμως, είναι ζήτημα, αν, βλέποντάς τους, θα μπορούσε κανείς να καταλάβη ποιος είναι ο πιο εύπορος.

Έχουν κι οι δυο τους τις ίδιες δυσχέρειες με τους προϊσταμένους τους, κι ίδιες ευχарίασσεις ή άπογοητεύσεις από τη δουλειά τους, τρέφουν έπαγγελματικές ή έξωεπαγγελματικές φιλοδοξίες. Ό ένας ένδιαφέρεται για το κνήγι, ο άλλος για την πολιτική. Και έλτίγουν σάν ανταμωβή για τις προσπάθειές τους για προαγωγή, μία αύξησι του μισθού τους.

Ας δούμε τώρα τις γυναίκες τους. Στο σπίτι της πρώτης υπάρχει ή υπέρβρια για όλες τις δουλειές. Και μία και υπάρχει μεγαλύτερος μισθός

για την ίκανοποίησι της επιθυμίας αυτής, άποτέλεσμα έχει να κάνει ποτέ βαρείς δουλειές. Η άλλη παίρνει βέβαια μία παραδουλειάρα για τη μπουγάδα, αλλά κάνει μόνη της όλες τις άλλες δουλειές, μαγείρεμα, σιδέρωμα, πλύσιμο πιάτων, σκούπισμα κλπ. Τα χέρια της το μαρτυρούν.

Η πρώτη πηγαίνει στο κομμωτήριο κάθε εβδομάδα. Η δεύτερη κάθε μήνα. Και ή μικρή αυτή λεπτομέρεια δημιουργεί ανάμεσα τους άληθινή άκνωσι. Η πρώτη παρυσιάζεται πάντα ντυμένη στην έντέλεια. Τα φανταχτερά μοντέλα, μία ωραιότατη δίζον και άστραφτερά κοσμήματα, δημιουργούν ένα κόμπλεξ στη δεύτερη που μάταια προσπαθεί να συναγωνισθί με το άπλο παλτό της και το μοναδικό δαχτυλίδι της.

Η δεύτερη έχει γούστο, πιο πολύ από την πρώτη. Και ιδέες πιο πολλές επίσης από την πρώτη. Και σε ηλικία 25 χρόνων, με οικονομικά μέσα πολύ πιο περιορισμένα, είχε τουλάχιστον την ίκανοποίησι ότι ήταν νέα και όμορφη.

Απ' τα τριάντα και πέρα όμως και το καλύτερο γούστο δεν μπορεί να άντικαταστήσι μία καλή μασέλι, ή κομψότητα δεν άντικαθιστά τον ύπνο και οι ώραιες ιδέες δεν καμουν φάρων τα πρώτα άσπρα μαλλιά.

Είναι άνάγκη να συνεχίσουμε; Οι χρηστωμαθείς θα έγραφον ότι ή πιο εύπορη έχει σκληρή καρδιά και είναι ένας τυραννος για τον άνδρα της και ότι ή δεύτερη, χάρι στη φυσική μεγαλοψυχία της, ζή σε μία άνεφέλη άγάπη.

Δυστυχώς, αυτές γίνονται μόνο στα παραμύθια. Η πρώτη που ήνα μία δειλή και άρκετά καστοποφισμένη κοπέλλα ένοιωσε έμπιστοσύνη στον έαυτο της και δεν άργησε να φτάσι σε πλήρη άνησι της ημελικότητάς της. Η δεύτερη ήταν μία κοπέλλα που άκτινοβολούσε από άμορφία και τώρα όσο πάει γίνεται πιο εστριμένη, κατασούφρα. Δεν είτι άνησι, ούτε έπιπλάη, ούτε ούτε φθονερή, ούτε έπαρση από το πολύ πιο σοβάρα δράματα από το έχης π. χ. μία κυτταρίδα και λαχάρα για μία γούνα, που δεν μπορείται ποτέ να ίκανοποιηθί. Ξέρει ότι υπάρχουν στη ζωή άνησι. Ξέρει ότι υπάρχουν άνησι.

Ο πρώτος παίρνει διπλάσιο μισθό από τον δεύτερο. Και όμως, είναι ζήτημα, αν, βλέποντάς τους, θα μπορούσε κανείς να καταλάβη ποιος είναι ο πιο εύπορος.

Έχουν κι οι δυο τους τις ίδιες δυσχέρειες με τους προϊσταμένους τους, κι ίδιες ευχарίασσεις ή άπογοητεύσεις από τη δουλειά τους, τρέφουν έπαγγελματικές ή έξωεπαγγελματικές φιλοδοξίες. Ό ένας ένδιαφέρεται για το κνήγι, ο άλλος για την πολιτική. Και έλτίγουν σάν ανταμωβ

Ο «Ωραίος Μπρούμμελ» ο ιδρυτής του δανδισμού

Ο ωραίος Μπρούμμελ δυό χρόνια πριν από το θάνατό του στο ψυχιατρείο της Καέν

Ο ΛΕΣ ασφαλώς θα έχετε ακούσει για έναν κομψομένο ότι είναι «δανδής»! (έξελληνισμός της αγγλικής λέξης dandy που σημαίνει κομψός, επιτηδευμένος). 'Η λέξη δεν είναι τόσο πολύ σε χρήση σήμερα, παλαιότερα όμως ήταν πολύ της μόδας. 'Αλλά τί ήταν οι «δανδήςδες»;

Είναι βέβαια, γνωστό ότι οι λόξες δεν έλειψαν ποτέ από τον κόσμο. Οι έξαλλοι, οι εκκεντρικοί, οι φαντασμένοι και οι διάφοροι «ελοξίες» είναι φαινόμενο κάθε εποχής. Την εποχή του Διευθυντήριου στη Γαλλία λεγόταν «Μυρωδάτοι» και «Απίστευτοι», από την...απίστευτη εμφάνισή τους. Στην εποχή του Λουδοβίκου Φίλιππου «λεόντες». Και για να θύμωσει κανείς κι' εδω οι «φίφτυ - τού», μερικοί νεαροί—52 τον αριθμό, αγγλικά φίφτυ - τού, —που ήθελαν να δημιουργήσουν μια παρόμοια κίνηση, αλλά διαλύθηκαν κάτω από τη γενική κοροϊδία. Κι' όμως όλοι εκείνοι δεν μπορεί να χαρακτηρισθούν ως δανδήςδες: ήταν μάλλον ο εκφυλισμός των δανδών.

Ο ΔΑΝΔΙΣΜΟΣ

Ο δανδισμός υπήρχε και παλαιότερα, αλλά εκείνος που τον ανέδειξε σε αληθινή μόδα ήταν ο λόρδος Μπρούμμελ, ο «Ωραίος Μπρούμμελ» όπως τον έλεγαν. Κατά τα μέσα του 18ου αιώνα είχε ιδρυθεί η Λέσχη των Μακαρονιών. Την αποτελούσε μια ομάδα νεαρών αριστοκρατών που είχαν επισκεφθεί την 'Ιταλία και προσπαθούσαν να εισαγάγουν στην 'Αγγλία τους κομψούς τρόπους και το ντύσιμο της χώρας αυτής. Τα κοστούμια που φορούσαν αποτελούντο από άπρες μεταξωτές τράντες, πολύ στενό γιλέκο και σακάκι, με τεράστια άσπρα κασκάλ, άπρες μεταξωτές κάλτσες και παπούτσια με διαμαντένιες αγκράφες και κόκκινα τσκούνια. Για ένα διάστημα ψυχή της Λέσχης ήταν ο 'Αγγλος πολιτικός Τσάρλς Φόξ. 'Αλλά μόνο με τον έρχομό του Μπρούμμελ ο δανδισμός αποτέλεσε αληθινή κοινωνική δύναμη. Ο Ωραίος Μπρούμμελ ήταν αληθινός δικτάτορας στα ζητήματα της ενδυμασίας και λένε ότι ο

πρίγκιπας της Ουαλλίας έκλαιγε όταν στο Μπρούμμελ δεν άρεσε το κόψιμο του βασιλικού σακακιού. Γύρω από το Μπρούμμελ συγκεντρώθηκε τότε μια ομάδα από νέους που γρήγορα ή αναίδια τους και οι προσποιητοί τρόποι τους τους έκαναν αντιπαθείς. Το κυριότερο προσόν τους ήταν τα ρούχα τους.

'Αλλά ποιος ήταν ο άνθρωπος αυτός που κυριάρχησε στον αριστοκρατικό κόσμο του Λονδίνου επί δεκαεφτά ολόκληρα χρόνια και επέβαλε τη θέλησή του πάνω στην ανδρική μόδα; Δεν είχε περιουσία, ούτε καταγόταν από αριστοκρατική γενιά. Είχε μόνο σακάκια κομμένα άψογα και τρόπους μίας εξαιρετικά μελετημένης ευγένειας.

Ο ΤΣΩΡΤΣ ΜΠΡΑΪΑΝ ΜΠΡΟΥΜΜΕΛ

Ο Τζωρτζ Μπράϊαν Μπρούμμελ, δευτερότοκος γιός του Ουίλλιαμ Μπρούμμελ, γεννήθηκε στις 7 'Ιουνίου 1778 στο Λονδίνο. Ο πατέρας του, αφού χρημάτισε ιδιαίτερος γραμματέας του πρωθυπουργού λόρδου Νόρθ αποσύρθηκε σε ένα κτήμα τού στην επαρχία. Μολονότι δεν είχε τίτλους ευγενείας, συναναστρεφόταν με εξέχουσες προσωπικότητες που είχε γνωρίσει ανάμεσα στους πολιτικούς κύκλους του Λονδίνου. Το σπίτι του ήταν ανοιχτό στους Λονδρέζους φίλους του, ανάμεσα στους οποίους ήταν ο περίφημος δραματικός συγγραφέας Σέρινταν και ο υπουργός Τσάρλς Φόξ. Ο μικρός Τζωρτζ είχε έτσι επί χρόνια ολόκληρα μπροστά του τους έκλεπτυσμένους τρόπους του πρώτου και την εξυπνάδα του δεύτερου.

Το 1790, χάρι στο λόρδο Νόρθ, ο νεαρός Τζωρτζ πέτυχε μια θέση στο κολλέγιο 'Ητον. Φαίνεται ότι δεν αρέσθηκε να παίξει εκεί φούτ μπάλ, αλλά χαρακτήρισε το παιχνίδι για το οποίο τρελλαίνονται οι 'Αγγλοι, το κρίκετ, επαιχνίδι ήλιθιο». Στις λεμβοδρομίες ήταν μέτριος, γιατί δεν έδειχνε καμιά συμπάθεια για τις ασκήσεις ή τα κρουαστικά σπόρ. Τα προτερήματά του ήταν η ήρεμη υπερηφάνειά του, η ετοιμότητα και η ζωρότητα των απαντήσεών του και η φροντίδα για το ντύσιμό του. Δεν άνακατευόταν ποτέ στις λογομαχίες των συμμαθητών του. Και στο 'Ητον άρχισαν να τον αποκαλούν ο «Ωραίος Μπρούμμελ».

Στο κολλέγιο 'Οριέλ, στην 'Οξφόρδη, τελειοποίησε το σύστημα, που αυτός πρώτος λάνσπερε, της λεγόμενης ευπολογισμένης περιφρονήσεως: να άγνοούν δηλαδή έναν άνθρωπο, να τον μεταχειρίζονται σαν παρία, σαν ένα σκουλήκι. 'Ο Μπρούμμελ γινόταν άμέσως συμπαθής για τους έκλεπτυσμένους τρόπους του, για το ντύσιμό του και για την καλά μετρημένη συμπεριφορά του. 'Ηταν μετρίου άναστήματος, με πρόσωπο όβάλ, μαλλιά μαύρα, φαβορίτες και μουστάκι καστανό: το σώμα του όμως ήταν αληθινό φινουρίνι και το ντύσιμό του — έλεγαν οι ράφτες — αληθινό κομφοτέχνημα.

Δεν είναι γνωστό ακριβώς πότε γνωρίστηκε με τον πρίγκιπα της Ουαλλίας, το μέλλοντα βασιλιά Γεώργιο Δ'. Όμως χάρι στην ευνοία εκείνου κατατάχθηκε ως σημαιοφόρος στο σύνταγμα του πρίγκιπα, το 18ο των Ουσσάρων. Οι αξιωματικοί του συντάγματος αυτού είχαν ονομαστή «έκχυλισμα» κομψότητας. Θά μπορούσε να μείνει όμως εκεί ένας τύπος όπως ο Μπρούμμελ; 'Όχι ασφαλώς και γι' αυτό κι' ή θητεία του στο στρατό δεν βάσταξε πολύ. Πράγματι, τί ικανοποίησι μπορούσε να προσφέρει η στρατιωτική ζωή στο νεαρό και φιλοδόξο δανδή; 'Η επιθυμία του Μπρούμμελ ήταν να ντύνεται κομψά και όχι να φοράει φανταχτερές στολές, να διατρέφει στους ανώτερους κοινωνικούς κύκλους κι' όχι να διατάζει λόχεις και δεκανείς. 'Ετσι, σε ηλικία είκοσι έτών, ο Μπρούμμελ εγκατέλειψε τη σινούρα και λαμπρή καριέρα στο 10ο των Ουσσάρων για να μπει με μέσα άνεταρκή και χωρίς κανένα τίτλο ευγενείας στην κατάκτηση της λονδρέζικης αριστοκρατίας. Τον επόμενο χρόνο — 1799 — συμπληρώνοντας τη νόμιμη ηλικία, ανέλαβε

την πατρική κληρονομία: 30.000 λίρες στερλίνες. Ποσό άπίστευτα μικρό για το είδος της ζωής που ο νεαρός Μπρούμμελ σκόπευε να ακολουθήσει.

'Ετσι έγινε εαφνικά μέλος στην πιο άπρησστη από τις λέσχες της αγγλικής πρωτεύουσας: τη Χουάιτ. 'Η τιμή να γίνει μέλος της Λέσχης αυτής τότε ήταν παρόμοια με τη πύλη του παράσιμμο της περικνμίδας. Ταπχρονα νοίκιασε ένα διαμέρισμα στην Τσάστερφιλντ Στρίτ, στην αριστοκρατική συνοικία Μαϊούφαιρ, που το επίπλωσε προσωπικά με τη πιο ραφιναρισμένο γούστο. Το πρώτο που έκανε ήταν να προσλάβει έναν περίφημο μάστορα. Και όπως μάς πληροφορούν τα κοσμητικά χρονικά της εποχής έδινε έκλεκτα γούστα, έπου οι συνδαιτυμόνες ήταν διαλεκτοί, όπως και τα κρασιά. 'Ανάμεσα στους συνδαιτυμόνες ατόους ο πιο τακτικός ήταν ο πρίγκιπας της Ουαλλίας. 'Ετσι, σε ηλικία 21 χρονών ο Τζωρτζ Μπράϊαν Μπρούμμελ μπορούσε να θεωρηθεί πια «φτασμένος».

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΒΥΡΩΝ

Γράφει για το Μπρούμμελ ένας μεγάλος σύγχρονος, ο λόρδος Βύρων: «Θά προτιμούσα να ήμουν Μπρούμμελ παρά Ναπολέον». 'Η βεβαιόση αυτή μάς φανερώνει την άναμφισβήτητη ήγεμονία που ο μέσος αυτός άστος άσκαυσε στη λονδρέζικη αριστοκρατία. Στην πραγματικότητα, ούτε κι' αυτός ο πρίγκιπας της Ουαλλίας μπορούσε να τον συναγωνισθεί: πολλές φορές, τα πρώνα έτρεχε στην Τσάστερφιλντ Στρίτ για να παρενρεθεί στην πολύωρη, λεπτεπίλεπτη τουαλέτα του νεαρού προστατευόμενου του. Και μία μέρα που ο Μπρούμμελ του έριξε ένα ψευγάδι στο κόψιμο του σακακιού του ο πρίγκιπας έβαλε τα κλάματα!

Δεν είναι γνωστό αν είχε ποτέ τον κανόν έρωτα έκτός από μερικά έφημερα φλερτ. Κι' αν εξαίρεσουμε το χαρτοπαίγνιο δεν είχε άλλο πάθος. Είχε όμως δοκιμασμένες μανίες: να αγοράζει σιγαροθήκες, μπασιούνια, έπιπλα, μπιμπέλο. Οι σύγχρονοί του άναφέρουν την κομψότατη κίνηση με την οποία άνοιγε, μ' έπλο άγγιγμα του άριστερου χεριού την ταμπακέρα του. Μόνο ύστερα από μεγάλη έβραση, ο πρίγκιπας της Ουαλλίας κατώδυσε να μιμηθεί την άειμητη αυτή κομψότητα κινήσεων. 'Όταν έμφανίζονταν στο κατώφλι ενός σαλονιού, γεμάτου από λόρδους και δούκισσες, οι συνομιλίες έπασαν άμέσως κι' όλα τα βλέμματα συγκεντρώνονταν επάνω του. Κι' εκείνος, ζαρώνοντας άπλως τα φρύδια επέβαλλε άνέκλητες καταδίκες. Δεν καθόταν ποτέ πολλή ώρα, γιατί έφάρμοζε την περίφημη άρχή του δανδισμού: «Σε μία αριστοκρατική συγκέντρωσι μένετε όσο να κάνετε την εντύπωση που επιθυμείτε. Κι' όταν το πετύχετε, φύγετε».

Η ΡΗΞΙΣ ΜΕ ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΟ Δ'

Λίγο άργότερα έπληθε ή ρήξι του με τον πρίγκιπα της Ουαλλίας. Δεν είναι γνωστό πώς αυτό έγινε. Πολλές διαδόσεις άκούστηκαν τότε. 'Ασφαλώς όμως είναι παραμύθι το έπαισοδίο του «Τζωρτζ, ρίγνκ δη μπελ» (Γεωργίου χτύπα το κουδούνι), που άναφέρουν μερικοί. Λένε πως έκείνο το βράδυ, ο Μπρούμμελ είχε πιά λίγο παραπάνω ή ότι είχε στοιχηματίσει να δώσει την προσδλητική αυτή διαταγή στον πρίγκιπα της Ουαλλίας για να καλέσει τον έππρητή του την ώρα που έτρωγαν μαζί. Και λένε επίσης, ότι ο πρίγκιπας άπαύστατος χτύπησε το κουδούνι και μόλις έμφανίσθηκε ο υπηρέτης του έπτε δείχνοντας το Μπρούμμελ. «Συνώδυεμε τον κύριο ώς την πόρτα». 'Όμως πρέπει να άποκλείσουμε τελείως το ότι ήταν δυνατόν ο Μπρούμμελ να φτάσει σε τέτοια άγένεια. 'Ειν πάση περιπτώσει έκείνο που είναι βέβαιο είναι ότι το 1812 ή ρήξι ήταν ολόκληρατική.

Η λέσχη των δανδών του Γουάτιερ. Γιακάδες ψηλοί αλλά τζιακομπίνια, μακρυά μαλλιά, φαβορίτες. 'Η έπιμελημένη άτμηλησία είναι το μάξιμουμ της κομψότητας. Τα ύφασματα των ένδυμάτων λεία. 'Επαιζαν ζάρια και δημιουργούσαν χρέη

Τα πλάγια της τούρτας με την άλοιψη κρέμα. Την πασπαλίζετε με καρδιά χονδροκομμένα.

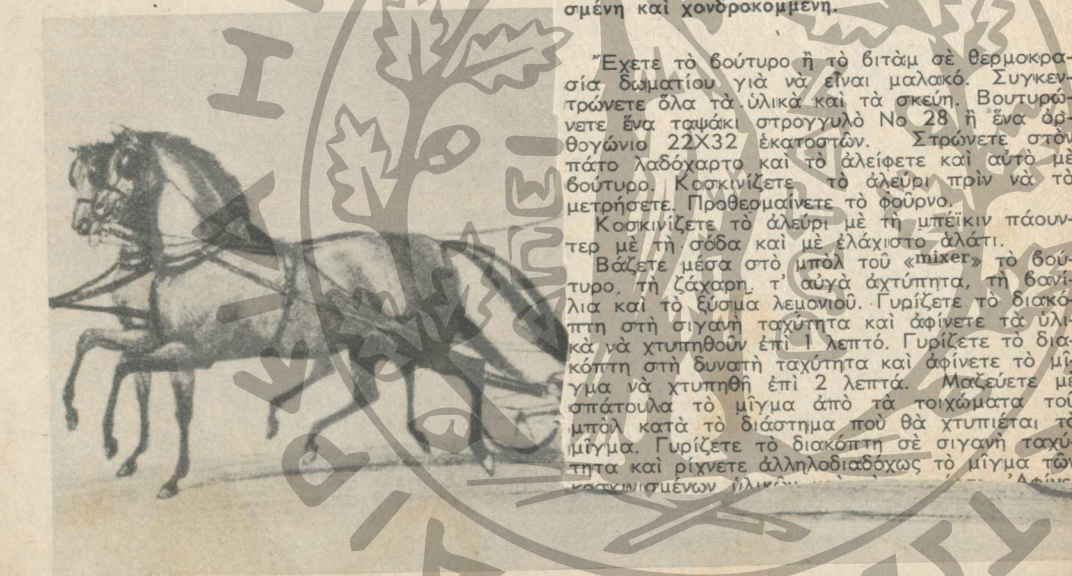
ΓΙΑΟΥΡΤΟΠΗΤΑ ΣΕ «MIXER»

Τέσσερα μοντέλα που λανσάρισε ο Λ. Απλή και να στρέφεται ιδίως στις λ. στο δρόμο», ήταν το μοτίβο του, σπ.

3 φλυτζ. σαργιού κοσκινισμένο άλεύρι. 1/2 κουτάλι. σαργιού κοφτό σάβ. 1 κουτάλι. τσαγιού κοφτό μπέικιν πάουντερ. 'Ελάχιστο άλάτι. 1 φλυτζ. τσαγιού φρέσκο βούτυρο ή Βιτάμ. 2 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη. 4 αυγά. Βανίλια. Ένα μικρό κουτάλι. 1 φλυτζ. τσαγιού γιαούρτι. 1/2 φλυτζ. τσαγιού άμυγδαλόμυχα άσπρι-σμένη και χονδροκομμένη.

'Εχετε το βούτυρο ή το βιτάμ σε θερμοκρασία διαμέτρου για να είναι μαλακό. Συγκεντρώνετε όλα τα υλικά και τα άκυπη. Βουτυρώνετε ένα τακάκι στρωγυλιό Νο 28 ή ένα άρθωγυλιό 22Χ32 εκατοστών. Στρώνετε στον πάτο λαδόγαρο και το άλείφετε και αυτό με βούτυρο. Κοσκινίζετε το άλεύρι πριν να το μετρήσετε. Προθερμαίνετε το φούρνο.

Κοσκινίζετε το άλεύρι με τη μπέικιν πάουντερ με τη σάβ. και με έλάχιστο άλάτι. Βάζετε μέσα στο μπόλ του «mixer» το βούτυρο, τη ζάχαρη, τ' αυγά άχύτητα, τη βανίλια και το ένα μικρό κουτάλι. Γυρίζετε το διακόπτη στη σιγαλή ταχύτητα και άφινετε τα υλικά να χτυπηθούν επί 1 λεπτό. Γυρίζετε το διακόπτη στη δυνατή ταχύτητα και άφινετε το μίγμα να χτυπηθεί επί 2 λεπτά. Μαζεύετε με σπάτουλα το μίγμα από τα τοιχώματα του μπόλ κατά το διάστημα που θα χτυπιέται το μίγμα. Γυρίζετε το διακόπτη σε σιγαλή ταχύτητα και ρίχνετε άλληλοδιαδόχως το μίγμα των κοσκινισμένων υλικών.

Ο Γεώργιος Δ' σ' άμάξι. 'Η φίλια του τότε πρίγκιπα της Ουαλλίας, με τον λόρδο Μπρούμμελ ήταν πολύ έγκαρδια. Πολλές φορές τον είχε δοθήσει στα νεανικά του χρόνια αλλά ο πρίγκιπας δεν συγχωρούσε στο δανδή τις κοσμικές έπιτυχίες του.

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΚΑΡΥΔΑΣ

Φούρνος μέτριος 375ο Φαρενάιτ ή 190 Κελσίου.

2 1/2 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι. 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτό μπέικιν πάουντερ. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού φρέσκο βούτυρο ή Βιτάμ. 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού καρύδα ινδική τριμμένη. Λίγη βανίλια. 2 αυγά.

Κοσκινίζετε το αλεύρι, το μετράτε με κανονικό φλυτζάνι τσαγιού και το ξανακοσκινίζετε μαζί με τη μπέικιν - πάουντερ.

Χτυπάτε το βούτυρο, προσθέτετε τη ζάχαρη λίγη - λίγη και ρίχνετε ένα - ένα τ' αυγά. Ένω συνεχίζετε το χτύπημα. Προσθέτετε το μίγμα του αλεύρου, την καρύδα και λίγη βανίλια. Ζυμώνετε ελαφρά τη ζύμη, τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο επί 1/2 ώρα.

Πλάθετε τη ζύμη σε μπαλάκια στο μέγεθος καρυδιού και τα βάζετε σε βουτυρωμένο ταψί και είς τρόπον ώστε να απέχουν αρκετά το ένα από το άλλο.

Πατάτε ελαφρά τα μπαλάκια ζύμης με τον πάτο ποτηριού ελαφρά αλευρωμένο ή τυλιγμένο με υγρό πανί. Τα ψήνετε επί 10 λεπτά.

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

Φούρνος μέτριος 350ο Φαρενάιτ ή 176 Κελσίου

1/2 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο φρέσκο ή Βιτάμ. 1 2/3 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. Λίγη βανίλια. 2 αυγά. 40 γραμμάρια σοκολάτα λυωμένη. 2 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι. 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτό μπέικιν πάουντερ. Έλαχιστο αλάτι. 1/3 φλυτζ. τσαγιού γάλα. 1/2 φλυτζ. τσαγιού καρύδια φιλοκομμένα. Ζάχαρη άχνη κοσκινισμένη.

Χτυπάτε το βούτυρο και ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη. Προσθέτετε τη βανίλια και τ' αυγά και συνεχίζετε το χτύπημα. Κατόπιν ρίχνετε τη σοκολάτα, αφού την κόψετε και τη λιώνετε σε μπαιν - μαρί. Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, τη μπέικιν - πάουντερ και το αλάτι και ρίχνετε το μίγμα στο ανώτερο μίγμα του βουτύρου. Προσθέτετε το γάλα και τα καρύδια.

Ζυμώνετε ελαφρά τη ζύμη και τη βάζετε στο ψυγείο για να παγώσει. Κατόπιν την πλάθετε σε μπαλίτσες στο μέγεθος καρυδιού, τις οποίες τυλίγετε μέσα σε ζάχαρη άχνη. Τις βάζετε σε ταψί βουτυρωμένο είς τρόπον ώστε η μία να απέχει αρκετά από την άλλη.

Ψήνετε τα μπισκοτάκια σε μέτριο φούρνο επί 12 έως 15 λεπτά. Τα αφήνετε να κρυσώσουν και κατόπιν τα δαγκάτε από το ταψί. Γίνονται περίπου 3 1/2 δωδεκάδες.

Είναι δέν είναι τόσο πολύ σε χορήσι σήμερα, παλαιότερα όμως ήταν πολύ της μόδας. Άλλα τί ήταν οι «δανδής»;

Είναι βέβαια, γνωστό ότι οι λόδες δεν έλειψαν ποτέ από τον κόσμο. Οι Έξαλλοι, οι Εκκεντρικοί, οι φαντασμένοι και οι διάφοροι «ελαί» είναι φαινόμενο κάθε εποχής. Την εποχή του Διευθυντήριου στη Γαλλία λεγόταν «Μυρωδάτοι» και «Απίστευτοι», από την...απίστευτη εμφάνισή τους. Στην εποχή του Λουδοβίκου Φίλιππου «ελέντες». Και για νάρθουμε και στα δικά μας για ένα διάστημα υπήρχαν κι' εδώ οι «φίφτυ - τού», μερικοί νεαροί—52 τον αριθμό, αγγλικά φίφτυ - τού—που ήθελαν να δημιουργήσουν μία παρόμοια κίνηση, αλλά διαλύθηκαν κάτω από τη γενική κοροϊδεία. Κι' όμως όλοι εκείνοι δεν μπορεί να χαρακτηρισθούν ως δανδής: ήταν μάλλον ο εκφυλισμός των δανδών.

Ο ΔΑΝΔΙΣΜΟΣ

Ο δανδισμός υπήρχε και παλαιότερα, αλλά εκείνος που τον ανέδειξε σε αληθινή μόδα ήταν ο λόρδος Μπρούμπελ, ο «Ωραίος Μπρούμπελ» όπως τον έλεγαν. Κατά τα μέσα του 18ου αιώνα είχε ιδρυθεί η Λέσχη των Μακαρονιών. Την αποτελούσε μία ομάδα νεαρών αριστοκρατών που είχαν επισκεφθεί την Ιταλία και προσπαθούσαν να εισαγάγουν στην Αγγλία τους κομψούς τρόπους και το ντύσιμο της χώρας αυτής. Τα κοστούμια που φορούσαν αποτελούντο από άσπρες μεταξωτές τιράντες, πολύ στενό γιλέκο και σακάκι, με τεράστια άσπρα κακόλα, άσπρες μεταξωτές κάλτσες και παπού-

«ΤΟΥΪΛ»

Φούρνος μέτριος 350° Φαρενάιτ ή 176 Κελσίου

5 ασπράδια αυγών, άχτυπητα. 1 2/3 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη. Έλαχιστο αλάτι. 1 φλυτζ. τσαγιού λυωμένο χλιαρό φρέσκο βούτυρο ή Βιτάμ. 1 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι κοσκινισμένο.

ΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΤΣΑΪ

Μπισκοτάκια καρύδας ή σοκολάτας

«Τουίλ»

Κέικ πορτοκαλιού

Μπατον σαλέ με παρμεζάνα

Τούρτα σοκολάτας

Φετάκια λεμονιού

Γάλα

Κέικ πορτοκαλιού

Τούρτα σοκολάτας

3/4 φλυτζ. τσαγιού άσπρισμένα και φιλοκομμένα άμύγδαλα.

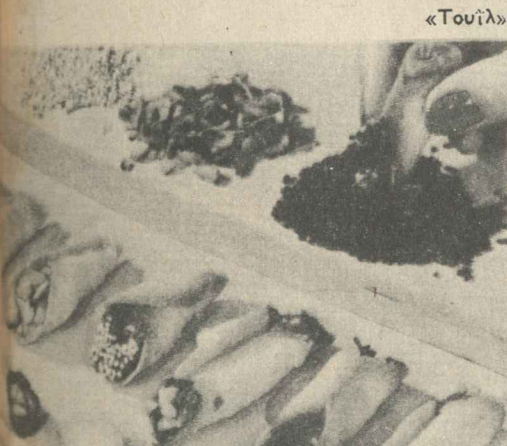
Αναμιγνύετε τα ασπράδια των αυγών, τη ζάχαρη και έλαχιστο αλάτι. Δουλεύετε καλά το μίγμα έως ότου η ζάχαρη λιώσει. Προσθέτετε το βούτυρο, το αλεύρι και τ' άμύγδαλα. Ανακατεύετε καλά το χυλό και με κουταλάκι τσαγιού ρίχνετε μικρές κουταλιές σε ταψί άβουτύρωτο και είς τρόπον, ώστε η κάθε κουταλιά χυλού να απέχει αρκετά από την άλλη.

Ψήνετε τα «τουίλ» σε μέτριο φούρνο επί 8 περίπου λεπτά. Τ' αφήνετε να μείνουν επί ένα λεπτό και κατόπιν τα παίρνετε ένα - ένα, πριν κρυσώσουν, και τα τυλίγετε στο χέρι ξύλινου κουταλιού. Αν θέλετε, ώστε να πάρουν σχήμα χωνιού τα τυλίγετε επάνω σε μικρό «κονβέν». Αφήνετε να κρυσώσουν και κατόπιν τα γεμίζετε με γκλάσο σοκολάτας ή με γκλάσο Μόκα. Τα δουτάτε σε τρούφα σοκολάτας ή σε άμύγδαλα.

ΓΚΛΑΣΟ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ : Κοσκινίζετε 2 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη άχνη. Χτυπάτε 1/2 φλυτζάνι φρέσκο βούτυρο και ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη άχνη. Προσθέτετε 3 κουταλιές σούπας ζεστό νερό, αφού διαλύσετε μέσα 1

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Η κυρία δίνει τσάι

«Τουίλ»

Αναμιγνύετε το κονιάκ ή το ρούμι με το νερό. Βάζετε σε πιατέλα μία σειρά από μπισκότα σε σχήμα τετράγωνο και τα ραντίζετε με το κονιάκ. Τα σκεπάζετε με κρέμα σοκολάτας. Βάζετε δεύτερη σειρά μπισκότων, τα ραντίζετε και τα σκεπάζετε με την κρέμα. Επαναλαμβάνετε έως ότου εξαντληθούν τα υλικά. Μπορούν να γίνουν τρεις σειρές από μπισκότα με δυο στρώματα κρέμας ή τέσσερις σειρές μπισκότα με τρία στρώματα κρέμας. Αυτό θα εξαρτηθεί από το μέγεθος της τούρτας. Βάζετε σε μπαιν μαρί 150 γραμμάρια σοκολάτας, το γάλα (άδιδυτο) και το νερό. Ανακατεύετε τη σοκολάτα έως ότου λιώσει και γίνη λεία. Την αφήνετε να κρυσώσει λίγο και κατόπιν τη ρίχνετε επάνω στην τούρτα ώστε να σκεπασθούν η επιφάνεια και τα πλάγια. Σκορπίζετε επάνω μερικά καρύδια χονδροκομμένα. Τη βάζετε στο ψυγείο και την κόβετε ύστερα από 3 έως 4 ώρες.

ΑΧΛΑΔΟΜΗΛΟΠΗΤΑ

2 1/2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι. 2 κουταλιές σούπας ζάχαρη. 2/3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο. 1/2 φλυτζ. τσαγιού περίπου παγωμένο νερό. 1/2 κιλό αχλάδια. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. Λίγο κονιάκ. 3/4 κιλού μήλα. 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. 2 κουταλιές σούπας κοφτές αλεύρι. Κανέλα. 4 κουταλιές σούπας κοφτές φρέσκο βούτυρο ή Βιτάμ.

Αναμιγνύετε το αλεύρι με τη ζάχαρη. Τρίβετε μέσα 2/3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο και ραντίζετε το μίγμα με το νερό. Μαζεύετε τη ζύμη σε μία μπαλά και τη ζυμώνετε ελαφρά. Την αφήνετε σκεπασμένη στο ψυγείο.

Καθαρίζετε τα αχλάδια, τα κόβετε και τα δαγκάτε με 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη και με λίγο νερό. Τα στραγγίζετε και τα λιώνετε.

Καθαρίζετε και κόβετε σε φέτες τα μήλα. Αναμιγνύετε ένα φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη, 2 κουταλιές σούπας κοφτές αλεύρι και λίγη κανέλα.

Χωρίζετε τη ζύμη σε δυο μέρη, το ένα λίγο μεγαλύτερο από το άλλο. Ανοίγετε το μεγαλύτερο κομμάτι σε φύλλο πάχους 1/3 περίπου εκατοστού και το στρώνετε μέσα σε ένα ταψάκι ρηχό ή σε πιάτο φούρνου (πυρέξ). Απλώνετε επάνω στο φύλλο τον πουρέ των αχλαδιών και ραντίζετε επάνω λίγο κονιάκ. Αναμιγνύετε τα μήλα με το μίγμα της ζάχαρης και τα βάζετε επάνω στον πουρέ των αχλαδιών. Σκορπίζετε επάνω το φρέσκο βούτυρο, αφού το χωρίσετε σε κομματάκια.

Ανοίγετε το δεύτερο κομμάτι ζύμης σε φύλλο και σκεπάζετε τη μηλόπιτα. Την τρυπάτε σε διάφορα μέρη με ένα πηρούνι, αλείφετε στην επιφάνεια λίγο ασπράδι. Πασπαλίζετε λίγη ζάχαρη και την ψήνετε σε μέτριο φούρνο (370ο Φαρενάιτ) επί 10 λεπτά. Ελαττώνετε τη θερμοκρασία του φούρνου και αφήνετε να ψηθεί ακόμη επί 40 ως 45 λεπτά.

ΠΑΣΤΕΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

Υλικά για το παντεσπάνι:

4 κροκάδια αυγών. 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζεματιστό νερό. 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι. Έλαχιστο αλάτι. 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό μπέικιν πάουντερ. 1/2 κουταλάκι τσαγιού ξύσμα πορτοκαλιού ή βανίλια. 4 ασπράδια αυγών. 1/3 φλυτζ. τσαγιού πελτέ από φράουλα, μήλο ή κυδώνι.

Υλικά για την κρέμα:

1/2 φλυτζάνι τσαγιού φρέσκο βούτυρο ή Βιτάμ. 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη άχνη. 1 κροκάδι αυγού. 3 κουταλιές σούπας κονιάκ ή ρούμι.

Το γκλάσο:

80 γραμ. άγλυκη σοκολάτα. 1/4 φλυτζ. τσαγιού φρέσκο βούτυρο. 1/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη άχνη κοσκινισμένη.

Ετοιμάζετε το παντεσπάνι χτυπώντας καλά τα κροκάδια των αυγών έως ότου πήξουν και ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη ενώ εξακολουθείτε το χτύπημα. Προσθέτετε το νερό, ανακατεύετε το μίγμα και κατόπιν ρίχνετε το αλεύρι, αφού το κοσκινίσετε με τη μπέικιν πάουντερ και με το αλάτι. Προσθέτετε το ξύσμα και τα ασπράδια των αυγών χτυπημένα μαρέγκα σφιχτά. Ανακατεύετε το χυλό ελαφρά.

Στρώνετε μέσα σε ένα ταψάκι τετράγωνο με πλευρά 25 εκατοστών, λαδόχαρτο. Αλείφετε με βούτυρο τον πάτο μόνο του ταψιού και την επιφάνεια του χαρτίου. Τα τοιχώματα του ταψιού τα αφήνετε ακάλυπτα και άβουτύρωτα. Αδειάζετε μέσα το χυλό.

Ψήνετε το παντεσπάνι σε σιγανό φούρνο

(325ο Φαρενάιτ) επί μία περίπου ώρα. Αφήνετε το ταψάκι αναποδογυρισμένο επάνω σε μία σχάρα έως ότου το παντεσπάνι γίνη χλιαρό και τότε το δαγκάτε. Ξεκollάτε το χαρτί.

Κόβετε το παντεσπάνι σε τρία μέρη οριζοντίως. Ζεσταίνετε ελαφρά τόν πελτέ και τόν απλώνετε επάνω στις δυο επιφάνειες του παντεσπανιού. Αφήνετε το επάνω κομμάτι σκέτο.

Ετοιμάζετε την κρέμα: Δουλεύετε το βούτυρο έως ότου μαλακώσει και ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη άχνη. Κατόπιν χτυπάτε μέσα το κροκάδι του αυγού και λίγο - λίγο το κονιάκ ή το ρούμι. Αδειάζετε την κρέμα επάνω στα δυο κομμάτια του παντεσπανιού που είναι αλειμμένα με τόν πελτέ. Τα βάζετε, το ένα επάνω στο άλλο και τοποθετείτε το τρίτο και σκέτο κομμάτι επάνω σ' αυτά. Θα σχηματισθή μία τετράγωνη τούρτα. Την κόβετε σε μικρά τετράγωνα ή ορθογώνια κομμάτια στο μέγεθος που έχουν οι πάστες.

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΕ ΤΟ ΓΚΛΑΣΟ: Κόβετε τη σοκολάτα σε κομματάκια και τη βάζετε σε μπαιν - μαρί με το βούτυρο. Τα ανακατεύετε έως ότου λιώσουν. Αποσύρετε τη σοκολάτα από τη φωτιά και προσθέτετε τη ζάχαρη άχνη. Ρίχνετε από μία ή δυο κουταλιές σοκολάτα στην επιφάνεια κάθε πάστας. Βάζετε τις πάστες στο ψυγείο και τις αφήνετε έως ότου το γκλάσο στερεοποιηθή.

ΤΟΥΡΤΑ ΚΑΡΥΔΙΩΝ

4 αυγά. 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. 1 φλυτζάνι τσαγιού ξερό ψωμί κοπανισμένο. 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό μπέικιν πάουντερ. 1 φλυτζάνι τσαγιού κοπανισμένα καρύδια. 450 γραμμ. κρέμα σαντιγύ. Μερικά καρύδια χονδροκομμένα.

Χτυπάτε τα καρύδια των αυγών και προσθέτετε τη μισή ζάχαρη. Χτυπάτε τα ασπράδια μαρέγκα και ρίχνετε λίγη - λίγη την υπόλοιπη ζάχαρη.

Κοπανίζετε το ψωμί και το περνάτε από λεπτή σίτα. Το μετράτε και το αναμιγνύετε με τη μπέικιν - πάουντερ. Το προσθέτετε στα κροκάδια. Προσθέτετε επίσης τα καρύδια και τελευταία τη μαρέγκα. Ανακατεύετε το μίγμα ελαφρά για να μην «κόψει» η μαρέγκα.

Βουτυρώνετε δυο ταψάκια διαμέτρου 20 εκατοστών και στρώνετε στον πάτο λαδόχαρτο. Αδειάζετε μέσα το μίγμα και το ψήνετε σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) επί 20 λεπτά.

Βγάζετε τα κομμάτια της τούρτας από τα ταψάκια μετά 5 λεπτά. Ξεκollάτε το χαρτί και τα αφήνετε να κρυσώσουν. Κατόπιν βάζετε το ένα κομμάτι μέσα σε πιατέλα και το σκεπάζετε με κρέμα σαντιγύ. Τοποθετείτε επάνω το δεύτερο κομμάτι. Σκεπάζετε την επιφάνεια και τα πλάγια της τούρτας με την υπόλοιπη κρέμα. Την πασπαλίζετε με καρύδια χονδροκομμένα.

ΓΙΑΟΥΡΤΟΠΗΤΑ ΣΕ «ΜΙΧΕΡ»

3 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι. 1/2 κουταλάκι τσαγιού κοφτό αλάτι. 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό μπέικιν πάουντερ. Έλαχιστο αλάτι. 1 φλυτζ. τσαγιού φρέσκο βούτυρο ή Βιτάμ. 2 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη. 4 αυγά. Βανίλια. Ξύσμα λεμονιού. 1 φλυτζ. τσαγιού γιαούρτι. 1/2 φλυτζ. τσαγιού άμυγδαλόψιχα άσπρισμένη και χονδροκομμένη.

Έχετε το βούτυρο ή το διτάμ σε θερμοκρασία διαμετρίου για να είναι μαλακό. Συγκοπνύετε όλα τα υλικά και τα σκεπίζετε. Βουτυρώνετε ένα ταψάκι στρώγγυλο Νο 20 ή ένα ορθογώνιο 22Χ32 εκατοστών. Στρώνετε στον πάτο λαδόχαρτο και το αλείφετε και αυτό με βούτυρο. Κοσκινίζετε το αλεύρι πριν να το μετρήσετε. Προθεομαίνετε το φούρνο.

Κοσκινίζετε το αλεύρι με τη μπέικιν πάουντερ με τη σάδα και με έλαχιστο αλάτι.

Βάζετε μέσα στο ταψί το «μίχερ» το βούτυρο, τη ζάχαρη, τ' αυγά άχτυπητα, τη βανίλια και το ξύσμα λεμονιού. Γυρίζετε το διακόπτη στη σιγανή ταχύτητα και αφήνετε τα υλικά να χτυπηθούν επί 1 λεπτό. Γυρίζετε το διακόπτη στη δυνατή ταχύτητα και αφήνετε το μίγμα να χτυπηθεί επί 2 λεπτά. Μαζεύετε με σπάτουλα το μίγμα από τα τοιχώματα του ταψιού κατά το διάστημα που θα χτυπιέται το μίγμα. Γυρίζετε το διακόπτη σε σιγανή ταχύτητα και ρίχνετε αλληλοδιαδόχως το μίγμα των κοσκινισμένων υλικών και το γιαούρτι. Αφήνετε το χυλό να χτυπηθεί επί 3 περίπου λεπτά, μόνο όσο χρειάζεται για να ενωθούν τα υλικά.

Αδειάζετε το χυλό στο ταψάκι και πασπαλίζετε στην επιφάνεια την άμυγδαλόψιχα. Ψήνετε τη γιαουρτοπιτήτα σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 45 περίπου λεπτά.

Χρύσα Παραδείση

ΚΑΝΕΤΕ ΕΜΒΟΛΙΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΔΟΣ, ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΕΡΙΤΙΔΟΣ, ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΗΣ, ΤΟΥ ΚΟΚΚΥΤΟΥ, ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Συμβουλευεί ο καθηγητής της Παιδιατρικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Διευθυντής του Νοσοκομείου των Παιδών κ. Κ. ΧΩΡΕΜΗΣ

Αποκλειστική συνέντευξη προς τη «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΠΩΣ ΘΑ ταΐσω τό μικρό μου; Πώς θά τό ντύσω; Πώς θά τό περιποιηθώ γιά νά γίνη γερό καί καλοφτιαγμένο; Αυτά άναρωτιέται άδιάκοπα κάθε μητέρα. Λίγες όμως σκέπτονται πώς δέν άρκεί νά προφυλάξουν τά παιδιά τους από τά ρεύματα ή νά τους εξασφαλίσουν μία θρεπτική τροφή γιά νά τό σώσουν από τίς τόσες άρρώστειες που παραφυλάγουν ύπουλα γιά νά άρπάξουν τά τρυφερά κορμάκια από τη μητρική άγκάλη.

Τό παιδάκι παίζει με τό χώμα καί ό τέτανος καρδοκεί νά βρή κάποια άμυχή γιά νά εισχωρήσει στό αίμα του καί νά τό σκοτώσει. Τό μικρό παίζει χαρούμενο με άλλα συνομηλικά του καί ένά βήσιμο δέκα μέτρα παρέκει άρκεί νά του μεταδώσει τά μικρόβια του κοκκύτη ή τής διφθερίτιδος.

«Φ!» θά πούν μερικές. «Τίς παιδικές άρρώστειες — τόν κοκκύτη, τήν ίλαρά — όλα τά παιδιά τίς περνούν!»

Μεγάλη πλάνη! Δέν υπάρχουν άρρώστειες που πρέπει άπαραίτητα νά περάσει κάθε παιδί. Καί ούτε είναι όλες τόσο άκίνδυνες καί άνάλωτες όσο ή άμείβω μερικών τίς παριστάνει. Κάθε μία — άκόμα καί οι θεωρούμενες άκίνδυνες — άποτελούν τολαιπωρία του νεαρού οργανισμού κι' ή μητέρα θά πρέπει νά προφυλάξη από αυτή τό παιδί της.

Σήμερα ευτυχώς ή έπιστήμη διαθέτει στον τομέα αυτόν όπλα άποτελεσματικά: τά έμβόλια, σωστές άσπιδες του οργανισμού ίκανές νά προλάβουν τίς περισσότερες από τίς άρρώστειες που άποδεκάτιζον τήν παιδική ήλικία.

Τό πιο παλιό από τά έμβόλια αυτά είναι τό έμβόλιο κατά τής ευλογίας, που άλλοτε άποτέλούσε άληθινή μάστιγα τής ανθρωπότητας καί που σήμερα χάρις άκριβώς στό δαμαλισμό τείνει νά εκλείψει.

Τό πιο πρόσφατο είναι τό έμβόλιο κατά τής πολιομυελίτιδος —τό έμβόλιο Σώκ άπως τό άνομάζουν από τό όνομα του δημιουργού του, —καί ή χρήσι του, εύχόμεθα όλοι, νά εξαλείψει τήν καταραμένη αυτή άρρώστια που άφίνει άνάπηρα τόσα καί τόσα παιδάκια.

Ποιά όμως από τά υπάρχοντα σήμερα έμβόλια θά έπρεπε κάθε καλή μητέρα νά χρησιμοποιήσει άπαραίτητως;

Τήν άπάντησι μόνο ένας παιδίατρος άνεγνωρισμένης ικανότητας θά μπορούσε νά μάς δώσει καί γι' αυτό καταφύγαμε στον καθηγητή του Πανεπιστημίου καί Διευθυντή του Νοσοκομείου των Παιδών κ. Χωρέμη που πρόθυμα δέχθηκε νά δώσει συμβουλές στις άναγνώστριές μας.

— Θεωρείτε άπαραίτητο τόν έμβολιασμό των βρεφών; τόν ρωτήσαμε.

— «Ασφαλώς ναι, κι' είναι θλιβερό νά έχωμε μέσα στην Αθήνα ένός ένός έτους χίλια καί πλέον κρούσματα διφθερίτιδος, έκ των όποιων άρκετά θανατηφόρα ένώ οι χώρες όπου ό έμβολιασμός είναι υποχρεωτικός ή διφθερίτις έχει ουσιαστικός εκλείψει. Πόσες ζωές θά είχαν σωθί άν οι μητέρες είχαν διαφωτισθί έγως γιά τή χρησιμότητα του έμβολίου.

— Καί τότε πρέπει νά γίνεται ό έμβολιασμός κατά τής διφθερίτιδος;

— Όσο νωρίτερα, τόσο τό καλύτερο. Τό έμβόλιο κατά τής διφθερίτιδος είναι τό καλούμενο τριπλούν διότι μία καί ή αυτή ένεσι περιέχει έμβόλιο κατά του κοκκύτη καί τής διφθερίτιδος. Ό τέτανος βέβαια δέν λαμβάνει ποτέ επιδημική μορφή άλλα όταν σκεφθήτε ότι είναι πάντοτε θανατηφόρος καί ότι τά μικρόβιά του ζούν στο έδαφος, τά δέ παιδάκια συχνάτα πέφτουν καί χτυπούν, αντιλαμβάνεσθε πόσο άπαραίτητος είναι ό αντίτετατικός έμβολιασμός. Όσο γιά τόν κοκκύτη είναι γνωστόν ότι δέν υπάρχει άποτελεσματικό φάρμακο έναντίον του καί είναι από τίς βασανιστικότερες άρρώστειες γιά τά παιδιά διότι είναι καί μακράς διαρκείας.

— Για πόσο χρονικό διάστημα τό «τριπλούν» εξασφαλίζει άνοσία από τίς ασθένειες αυτές;

— Πρέπει νά γίνεται ή λεγόμενη ύπόμνησι άνά τέσσερα έτη. Ένώ δηλαδή τό έμβόλιο άποτελείται από σειρά ένέσεων που γίνονται άνά μία κατ'ά μήνα ή «ύπόμνησι» είναι μία καί μόνη ένεσι.

— Τό τριπλούν παρουσιάζει αντίδρασεις;

— Όλα τά έμβόλια είναι ένδεχόμενο νά παρουσιάσουν κάποια μικρή ή μεγάλη αντίδρασι ή όποια όμως είναι μηδαμινή συγκρινόμενη με τίς ασθένειες από τίς όποιες προφυλάσσουν.

— Ό δαμλισμός χρειάζεται άκόμη καί τώρα;

— Βεβαίωτατα! — Μά ή ευλογία έχει εκλείψει από δεκαετίας στόν Αλλάδα κι' όταν πριν από μερικά έτη παρουσιάσθηκαν δυό τρία κρούσματα στη Μάνδρα οι γιατροί δέν τά διέγινωσαν γιατί δέν είχαν δή ποτέ κατ'ή σταδιοδρομία τους σύμπτωμα ευλογίας.

— Ό κύριος καθηγητής γελά.

— Αυτό είναι άλήθεια. Σ' όλο τό διάστημα του 20ού αιώνα έπιδημία ευλογίας δέν παρουσιάσθηκε στην Ελλάδα αυτό όμως δέν σημαίνει ότι ή ασθένεια έχει εξαλειφθί σε όλη τη γή. Υπάρχουν χώρες τής Ανατολής όπου ένδημεί. Σήμερα δέ, όταν τά ταξίδια έχουν καταργήθει τίς άποστάσεις καί έρχόμαστε καθημερινώς σε επαφή με προϊόντα καί ανθρώπους που έρχονται από τους Αντίποδες, δέν μάς έπιτρέπει από υπερβολική αισιοδοξία νά άμελήσουμε ένα τόσο σπουδαίο μέσο προφυλάξεως. Ό δαμλισμός πρέπει νά γίνεται στους πρώτους έξη μήνες τής ζωής ένός παιδιού.

— Η άνοσία, που εξασφαλίζει, διαρκεί έφ' όρου ζωής;

— Όχι, ό δαμλισμός θά έπρεπε νά άναανεύεται άνά δεκαετία καί καί συντομότερα άν πρόκειται νά ταξιδέψη κανείς έκτός τής Ευρώπης.

— Ποιά είναι ή γνώμη σας γιά τό έμβόλιο Σώκ;

— Θά έπρεπε νά γίνεται καί αυτό έντός του πρώτου εξαμήνου — ή γνώμη μου είναι ότι όλα τά έμβόλια πρέπει νά γίνονται ένωρίς καί

δυστυχώς ή πολιομυελίτις κατάντησε ένδημική ίσως λόγω τής συχνής επαφής μας με τό εξωτερικό. Κάθε χρόνο έχωμε καί νέα κρούσματα σε διάφορα σημεία τής χώρας. Οι ίογενείς ύποσοι —δύες δηλαδή δέν όφείλονται σε μικρόβια άλλα σε ίους — έπεκτείνονται δυστυχώς στην έποχή μας γι' αυτό δέν θάπρεπε καμιά μητέρα νά παραμελή τόν έμβολιασμό κατά τής πολιομυελίτιδος που όπως θά έρετε γίνεται καί αυτός κατά δόσεις. Τώρα μάλιστα γίνεται προσπάθεια τό «τριπλούν» έμβόλιο νά μεταβληθί σε τετραπλούν καί νά προφυλάξη από τέτανο, πολιομυελίτιδα, κοκκύτη, διφθερίτιδα.

— Δέν παρουσιάζει αντίδρασεις; ρωτήσαμε καί πάλι.

— Όλα τά έμβόλια παρουσιάζουν δυσάρεστες παρενέργειες, καί δέν υπάρχει άμφισβησία ότι κουράζουν τό παιδί άλλα τά μειονεκτήματα αυτά δέν αντισταθμίζουν τήν ασφάλεια που του παρέχουν έναντι άσθενειών συχνά θανατηφόρων, καί που στην πιο ήπια μορφή τους είναι πολύ ένοχλητικότερες από ένα έμβόλιο. Γι' αυτό βερώ άπαραίτητο νά γίνονται τά πέντε αυτά έμβόλια, τό τριπλούν δηλαδή, κατά του κοκκύτη, διφθερίτιδος, τέτανου, ό δαμλισμός κατ'ή ευλογίας καί τό έμβόλιο Σώκ κατά τής πολιομυελίτιδος έντός του πρώτου έτους.

— Εφ' όσον μιλούσαμε γιά τά διάφορα έμβόλια δέν θεωρήσαμε άσκοπο νά ζητήσουμε τη γνώμη του κ. Χωρέμη γιά ένα άλλο έμβόλιο τό αντιφυματικό.

— Νομίζω πως οι δισταγοί δέν είναι άντιφυματικοί καί έφ' όσον παρά τόν έντονο άντιφυματικό άγώνα ή φυματίσι υπεχώρησε μά άλλα δέν εξαλειφθήκε θά ήτο εύχης έργο νά έγχε νικηέτο ή χρήσι του Μπτε - Σε - Ζε (B.C.G.) όπως συνήθως τό όνομάζουν. Αλλά φυσικά δέν είναι έμβόλιο που θά μπορούσε νά γίνη από κάποιο φαρμακοποείο ή μία άδελφή. Χρειάζεται προπαρασκευασμένη Ιατρική εξέταση γιά νά δθ ό γιατρός μήπως υπάρχουν ώριμες άντενδείξεις; νεροτίς, έκέμα ή κάτι άλλο. Άλλωστε τώρα πάντα μεταχειρίζονται τό τέστ τής φυματίσις.

— Άπαρνούεσαι ή χρήσι του σε παιδιά που ζούν σε περιβάλλον φυματιών;

— Άλλοτε έπικρατούσε ή αντίληψη αυτή άλλα σήμερα έχει παραμεριστεί. Με τό έμβόλιο δέν κάνουμε άλλο παρά νά υποδοθούμε τη φυσική άνοσοποίηση καί ή ιδέα ότι μπορεί νά άμελήσουμε μία παλαιά φυματίσι θεωρείται σήμερα λαθασμένη. Άλλωστε δέν μπορεί νά υπάρχει «ταπεινά φυματίσι» σε παιδιά ένός ή δυό έτών γιατί κατ' έμέ σ' αυτή τήν ήλικία κυρίως θά έπρεπε νά γίνεται ό αντιφυματικός έμβολιασμός.

— Έτσι κατ'ή γνώμη του κ. Χωρέμη ή γένεικισή των έμβολίων θά άπαλλάξη τήν παιδική ήλικία από τίς περισσότερες μολυσματικές άρρώστειες καί θά έπιτρέψη στις μητέρες νά μην περιορίζουν σε άπομονώσει τά παιδιά τους από τους έλός.

— Καλ. Σφαέλου

Τό έξωτικό λουλούδι...

ΤΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙ νά σε ξαναδώ, Άννα! φώναξε με θέρμη ή Πία, που τώρα πιά λεγόταν κυρία Κουάσε. Ήρθε κοντά μου καί σγκώθηκε στις μύτες τών ποδιών γιά νά με φτάσει καί νά με φιλήσει τρυφερά. Μά που είχες πάει τόσον καιρό; Τί έγινες όλα αυτά τό χρόνια; Πώς ήταν καί θυμήθηκες έρχομαι από παντού, οι παλιές μου συμπαθήτριες με άχαν τριγυρίσει καί ήμουν σχεδόν τό επίκεντρο του γενικού ένδιαφέροντος. Άπαντούσα, με άοριστίες, ζωγρά, άλλα όπως είναι φυσικό σε μία παλαιά μαθήτρια που ξαναβρίσκει άπειτα από δεκαοχτώ χρόνια με τίς πιο άγαπημένες συμπαθήτριες τής ύπηρε άνάμεσά μας μία στενωχώρη άμχανία.

— Είπα; έπτα σε λίγο. Χάσαμε τό τρανικά. Έφυγε χωρίς νά τό προτάσουμε. Πραγματικά τό κόκκινο βαγόνι άπομακρύναν κι' άλλες.

— Καλύτερα, έπτε ή Πία. Μείναμε μόνο έμείς οι έπτα. Όπως τότε... κατέληξε με νοσταλγική φωνή.

— Άλήθεια! Έμεις οι έπτα... Η Πία, ή Λύντια, ή Φρατζέσκα, ή Ροσσάνα, ή Βαλερία, ή Κλαούντια κι' έγώ. Όπως τήν τελευταία σχολική μας μέρα, όταν βρεθήκαμε ξαφνικά έλευθερές, με δόκλχηρη τήν καινούργια ζωή μπροστά μας. Άφού είχαμε περατώσει λίγο κάτω από τη δίπλη δειροδοσία γειμάτες από τά άχρηστα πιά διδλία κάποια είχε προτείνα νά πάμε εκεί κάτω στη Γκούαρντια με τό βαγονάκι. Καί είχαμε έρθει έδώ. Έμεις οι έπτα. Τότε είμαστε

— Νά τό τρανικά, έπτε ή Βαλερία. Πάμε καί μείς;

— Μπήκαμε στο μικρό, κόκκινο βαγόνι καί είδαμε τό σταθμό νά μνην πίσω μας σά μικροσκοπικό άστρο σμαδί.

— Καμιά μας δέν μιλούσε. Ήταν ή ώρα τών άναμνήσεων. Έντελές άποδοσκόπητα έπτα:

— Δέν λείπει παρά μόνο μία. Θυλάστε τήν Πάολα Τσάγκ, τήν Κινέζα; καί κύτταε μία — μία τίς παλιές μου συμπαθήτριες, τίς φιλενάδες του σχολείου.

— Όλες είχαν ξαφνικά τό πρόσωπο νεαρόμενο, πολύ πιο γερασμένο. Ά-τόσο δικαιολογούσαν τά χρόνια, που είχαν περάσει από τότε. Άκόμα κι' έγώ αισθάνθηκα γρηά καί κουρασμένη. Η πιο ταργμένη ήταν ή Κλαούντια.

— Γιατί θέλεις νά μιλήσουμε γι' αυτό; έπτε λυπημένα ή Πία.

Η ΠΟΛΙ ΜΑΣ είναι μικρή. Πριν από δεκαοχτώ χρόνια ήταν άκόμα πιο μικρή. Σε μία μεγάλη πόλι, σάν τη Ρώμη, ή τό Μιλάνο, μία κοπέλλα από τήν κίτρινη ουλή, όπως ή Πάολα, που έρχοταν στο σχολείο μας, έτα πεινούσε ίσως άπαρατήρητη. Πάντως δέν θά ήταν τό άντικείμενο τής περιεργείας μας, όπως κανάμε τότε «γλαβάτες»!!! Δέν σε πιστεύω. Καί ξέσπασε σε ένα στριγγό γέλιο.

— Κλαούντια! Δέν σεύ έπιτρέπω, φώναζε γευστή άγανάκτησι.

— Έκείνη κύτταε έπίμονα τό χαλί που πατούσε καί συνέχισε χλωμή:

— Ό Τζιάκομο θέλει νά παίξη. Μου τό έπτε ό ίδιος.

— Γλαβάτες, δυό λίλες! ήταν ό πρώτος ψίθυρος που άκούστηκε όταν

ή Πάολα πρωτομπήκε στην τάξη. Έκείνη κοκκίνισε έλαφρά. Τό λείο διάφανο δέρμα του προσώπου της που είχε τό άρώμα του έλαφαντόδοντου, έγινε ρόδινο, σά νά τό είχε φωτίσει μία λαμπάδα από μέσα καί σά μεγάλα στρογγυλά μαύρα μάτια τής έλαμψαν δάκρυα.

Ήταν ή περίφημη, έξωτική καλλονή της πιο πολύ, που δημιουργούσε γύρω της τήν άπέχθεια των κοριτσιών.

Έγινε φίλη της κι' όλες λίγο ή πολύ συνήθισαν νά υποφέρουν τό λαμπερό της πρόσωπο. Γι' αυτό, εκείνη τήν τελευταία σχολική μας μέρα ήταν μαζί μας στο σταθμό. Είμαστε τότε όλες γύρω σά δεκαοχτώ μας χρόνια. Ξαφνικά, ή Φρατζέσκα είχε πη: «Άς ξανασυναντηθούμε έδώ έπειτα από δέκα χρόνια. Θά διηγηθούμε τή ζωή μας καί θά θυμηθούμε μαζί τά σχολικά μας χρόνια».

Δεχτήκαμε όλες με ένθουσιασμό τήν πρότασι. «Γιατί όχι έπειτα από δεκαοχτώ χρόνια;» είχε πη ή Λύντια. «Τότε θά έχουμε τά διπλάσια χρόνια από σήμερα». Ζωήρες διαφωνίες άκούστηκαν. «Άλλα δεκαοχτώ χρόνια... Μία αιώνητητα... Καί όμως στο τέλο δεχτήκαμε αυτή τήν πρότασι. Κυτάδα τήν Πάολα, που ήταν άσηομημένη με ένα άνεπαίσθητο χαμόγελο στο μικρό της στόμα. «Σκέπτεται τόν Τζιάκομο», έπτα μέσα μου. «Σκέπτεται πως σε δεκαοχτώ χρόνια, θά είναι από πολλήν καιρό γυναίκα σου. Καί έννοιαθα μία μικρή, παράξενη στενωχώρια στη σκέψη πως ή γλυκειά καί ευγενική αυτή κοπέλλα θά έμπαινε στο γέριό καί αύλα στο σπίτι μας. Γιατί ό Τζιάκομο ήταν άδελφός μου, καί λίγες μέρες πριν, είχε δηλώσει με άποφασιστικότητα πώς τους γονείς μας: «Θά παντρευτώ τήν Πάολα, όσο πιο γρήγορα μπορώ».

— Άδικο ό μπαμπάς είχε προσπαθήσει νά τόν πείσει νά περιμένη τό τέλος του πολέμου, γιά νά άποφασίστ ήρωστικά.

— Τό τέλος του πολέμου δέν εξαφανίζεται από μέσα ή πη ό Τζιάκομο σταθερά. Δέν μπορώ νά διακινδυνεύω. Είχαμε συμφωνήσει νά μην άνακοινώθ ή τίποτα, μέχρι καί τελειώσουμε τό σχολείο ή Πάολα καί έγώ.

Τήν ημέρα που τελειώσαμε τό σχολείο είχαμε καταλήξει στο σπίτι μου, όλες έκτος από τήν Πάολα, που είχε συνοδευέ τόν Τζιάκομο στο σταθμό. Ό άδελφός μου έφυγε γιά νά νά καταταχθί στο στρατό. Πριν φύγει νά τό μέτωπο, θά παντρευόταν γιά τήν Πάολα. Άφού κάθισαν στο σπίτι μου, όλες άκούσαμε τό σπινθηροειδές έργο του Τζιάκομο, καί ή Πάολα έπτα: «Έμεις οι έπτα. Τότε είμαστε

— Νά τό τρανικά, έπτε ή Βαλερία. Πάμε καί μείς;

— Μπήκαμε στο μικρό, κόκκινο βαγόνι καί είδαμε τό σταθμό νά μνην πίσω μας σά μικροσκοπικό άστρο σμαδί.

— Καμιά μας δέν μιλούσε. Ήταν ή ώρα τών άναμνήσεων. Έντελές άποδοσκόπητα έπτα:

— Δέν λείπει παρά μόνο μία. Θυλάστε τήν Πάολα Τσάγκ, τήν Κινέζα; καί κύτταε μία — μία τίς παλιές μου συμπαθήτριες, τίς φιλενάδες του σχολείου.

— Όλες είχαν ξαφνικά τό πρόσωπο νεαρόμενο, πολύ πιο γερασμένο. Ά-τόσο δικαιολογούσαν τά χρόνια, που είχαν περάσει από τότε. Άκόμα κι' έγώ αισθάνθηκα γρηά καί κουρασμένη. Η πιο ταργμένη ήταν ή Κλαούντια.

— Γιατί θέλεις νά μιλήσουμε γι' αυτό; έπτε λυπημένα ή Πία.

Η ΠΟΛΙ ΜΑΣ είναι μικρή. Πριν από δεκαοχτώ χρόνια ήταν άκόμα πιο μικρή. Σε μία μεγάλη πόλι, σάν τη Ρώμη, ή τό Μιλάνο, μία κοπέλλα από τήν κίτρινη ουλή, όπως ή Πάολα, που έρχοταν στο σχολείο μας, έτα πεινούσε ίσως άπαρατήρητη. Πάντως δέν θά ήταν τό άντικείμενο τής περιεργείας μας, όπως κανάμε τότε «γλαβάτες»!!! Δέν σε πιστεύω. Καί ξέσπασε σε ένα στριγγό γέλιο.

— Κλαούντια! Δέν σεύ έπιτρέπω, φώναζε γευστή άγανάκτησι.

— Έκείνη κύτταε έπίμονα τό χαλί που πατούσε καί συνέχισε χλωμή:

— Ό Τζιάκομο θέλει νά παίξη. Μου τό έπτε ό ίδιος.

— Γλαβάτες, δυό λίλες! ήταν ό πρώτος ψίθυρος που άκούστηκε όταν

Τήν τελευταία μέρα του σχολείου πήγαμε πάλι με τό βαγονάκι στη Γκούαρντια. Ήταν μαζί κι' ή Πάολα.

— «Σκέψω, άν θά ήθελα δυό — τρεις κίτρινες φάρες γιά παιδιά μου», μου έπτε «ή Πάολα είναι άπλώς πασατέμπος ώσπου νά πάω στρατιώτης».

Στή βαρεία σιωπή που έπτεσε γύρω, έννοιασα τή φωνή μου κοφτή καί στριγγιά νά ξεφωνίζει: «Ψεύτρας! καί τήν άδέσπρη φωνή τής Πία, που έλεγε: «Θέέ μου! Η Πάολα τά άκουσε όλα καί τήν είδα νά τρέχει στην μισάνοιχτη πόρτα πίσω από τά δημάτια τής Πάολα, που άπομακρυνόταν.

— Όχι, όχι δέν αισθάνομαι καλύτερα. Αυτή που έδω καί τόσα χρόνια είχε κάνει τόσο κακό, δέν ήταν ή ίδια. Τότε ήταν μία κοπέλλα γεμάτη τρυφάνεια καί μίσος. Έπειτα από τόσα χρόνια πάλης με τή ζωή, καταντήσε, μία γρηά. Ξαφνικά, έννοιασα πως δέν είχα τιμωρήσει τήν Κλαούντια, μιλώντας, άλλα τήν Πάολα. Μία άδία με κυρίεψε. Σά νά είχα σπάσει με μία άδέξια κίνησι μία πολύτιμη, διάφανη πορσελίνα. Έκείνη είχε χαθί τόσο άθούρα!

— Δέν ήταν σάν έμείς! προσπαθήσα νά έπανορθώσω τά πράγματα. Ίσως νά τό έκανε όποσδήποτε.

Τό τραίνο έφτασε στο σταθμό. Βγήκαμε μία-μία στην πλαφόρμα. — Άντίο, έπτα σε όλες μαζί καί άπομακρυνθήκα.

Δέν μπορέσαμε νά μείνουμε άλλο μαζί. Σκεπτόμουν τήν Πάολα, τόν Τζιάκομο καί τό κίτρινο παιδί, που δέν γεννήθηκε ποτέ. Έπειτα από τό αίσχρο ψέμα τής Κλαούντια, ή Πάολα τρελή από πόνο καί άτελεισία είχε αυτοκτονήσει πέφτοντας από τήν ταράτσα. Ό Τζιάκομο δέν γνώρισε από τόν πόλεμο ποτέ. Σκοτώθηκε σε κάποια μάχη. Στο δάθος του σωτηριού μου φυλάω πάντα ένα χαρτί. Τήν άδεια, που είχε πάρει ό Τζιάκομο από τό στρατό, γιά νά έρθη νά παντρευτ ή Πάολα.

— Ίσως τόν ξαναβρήκες τόν άγαπημένο σου παρθένο. Συγχώρεσε με κι' άπόψε. Συγχώρεσε μας όλες, καί τήν άπ' τήν Κίνα, έπτα μέσα μου, κατεβαίνοντας τή μεγάλη έρημη σκάλα του σταθμού.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

— Τά ήξερες πάντα έσύ όλα.

Σάρα Ευαγγελιστί

Δέν απέκτησαν παιδιά..

ΗΤΑΝ ΝΕΟΙ, ώραιοι κι' άγαπώντουσαν.

Ενσάρκωναν το ιδανικό ζευγάρι σε όλη του τη λαμπρότητα, εύτυχισμένο που ζούσε, που ένοιωσε τη χαρά του έρωτα, έτσι ακριβώς όπως θα ήταν ο Άδάμ και η Εύα τις πρώτες ημέρες της Δημιουργίας.

Πολύ γρήγορα όμως, στο περιβάλλον τους, διέκριναν ότι κάποια σκιά πλανιόταν πάνω από την ευτυχία τους. Τις μεθυστικές ώρες του μήνα του μέλιτος τις διαδέχτηκε ένα τέτ - α - τέτ που με την πάροδο του χρόνου έγινε μονότονο. Το ζευγάρι μάταια περίμενε το μικρό πλάσμα που θα γεννιόταν, σ'α μια σύνθεσι με σάρκα και οστά του έρωτά τους.

Η κυρία Χ. έγινε στο τέλος νευρασθενική. Λεπτές ρυτίδες διαγράφονταν στο μέτωπο του σύζυγού της, προδίνοντας μια ντροπή που δεν ήθελε να ομολογήσει. Έτσι η υποψία ότι έπρόκειτο για μια περίπτωση στειρότητας δεν άργησε να διαδοθεί στο περιβάλλον. Στην αρχή οι γνωστοί τους ένοιωσαν κάποια έκπληξι, που σε λίγο μεταβλήθηκε σε οίκτο και τέλος προσπάθησαν να τους παρηγορήσουν.

ΕΝΑ ΞΕΣΠΑΣΜΑ

Εκεί ήταν τα πράγματα, όταν ένα βράδυ η κυρία Χ. πήγε στον οικογενειακό της γιατρό άναστατωμένη, με πρόσωπο κατακόκκινο, μαλλιά ανάκατα και μάτια που πετούσαν φωτιές.

Τού είπε ότι ο άντρας της ήταν πεπεισμένος ότι η στειρότητα ωφέλιμο σ' αυτήν και ήθελε να την πάει σε έναν ειδικό για να την εξετάσει, πράγμα για το οποίο η νεαρή γυναίκα ένοιωσε άνευκτη ντροπή.

Ο γιατρός της μίλησε για πολλή ώρα, της εξήγησε, της ανέλυσε ότι εκείνο που της προένουσε τόση αναστάτωση δεν ήταν παρά μια απλή Ιατρική εξέταση από μια άλλη πλευρά — κάτι τελείως υλικό, που δεν προσέβαλλε καθόλου την τιμιότητά της σαν γυναίκα, ούτε τη φυσική σεμνότητά της. Στο κάτω - κάτω, η επίτευξη του αποτελέσματος άξιζε τον κόπο της εννοητικής αυτής εξέτασης!

Μερικούς μήνες αργότερα προσκάλεσαν το γιατρό να πάει να δει τον καρπό της δυσάρεστης εξέτασης: ποτέ νεογέννητο παιδί δεν είχε προκαλέσει τόσο χαρά.

Η σεμνότητα, η κακώς εννοούμενη ντροπή, το αίσθημα του γελίου, που είχε βασανίσει το νεαρό αυτό ζευγάρι πρέπει να λείψι από τον πολιτισμό μας. Η ευτυχία ενός ανθρώπου δρσζεται σ' όλη την ανθρωπότητα με την απόκτηση απογόνων — και για να αποκτήσει μια γυναίκα την ευτυχία αυτή δεν πρέπει να υποβιβαστεί από τις προλήψεις. Πρέπει να αντιμετωπίσει τα πράγματα κατά πρόσωπο, να εξετάσει το πρόβλημα από την

καθαρά επιστημονική πλευρά του, να λη τέλος, τα πράγματα με το όνομά τους.

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Όταν, ύστερα από κάμποσον καιρό, ένα ανδρόγυνο είναι υποχρεωμένο να παραδεχθεί ότι δεν μπορεί να φτάσει στον επιζητούμενο σκοπό, η απογοήτευσί του διπλασιάζεται από ένα είδος μνησικακίας. Κανείς από τους δυο δεν θέλει να παραδεχθεί ότι το σφάλμα προέρχεται απ' αυτόν. Μέσα του ο καθένας πιστεύει ότι υπέκυψε είναι ο άλλος. Για να δικαιολογηθούν, λένε ότι τα «αίματά» τους δεν ταίριαζουν.

Κάτι τέτοια «καταίριαστα» όμως και αν ακόμα υπήρχαν, πράγμα που δεν έχει αποδειχθεί, είναι εξαιρετικά σπάνια. Η στειρότητα οφείλεται πάντοτε στον έναν ή στον άλλο σύζυγο.

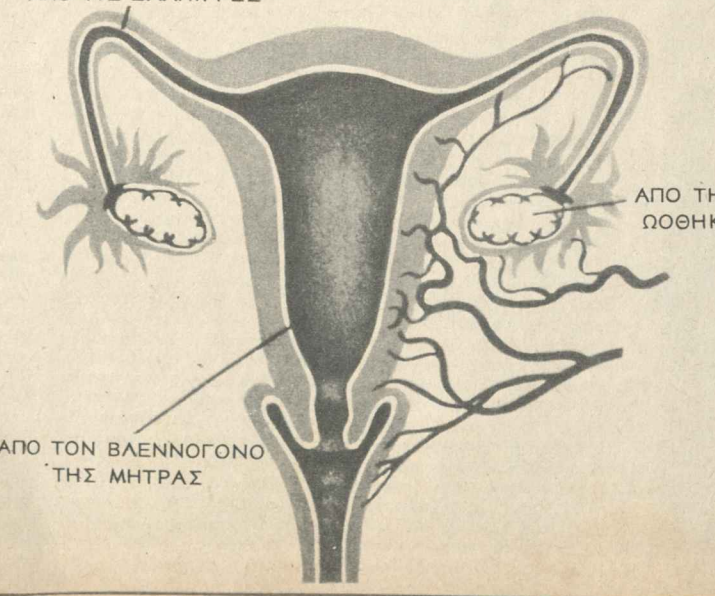
Πολύότερα, κατηγορούνται μονάχα τη γυναίκα: σήμερα ξέρουμε ότι στις μισές τουλάχιστον περιπτώσεις υπεύθυνος είναι ο άνδρας. Γι' αυτό επιβάλλεται διπλή εξέταση: οι δυο σύζυγοι πρέπει να υποβληθούν σ' αυτή χωρίς ψευδοντροπές και να δοθούν τη γνωμάτευσι του γιατρού. Είναι το μόνο μέσο να γνωρίσουν την αιτία της στειρότητας και να τη θεραπεύσουν.

ΤΡΕΙΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΙ ΟΡΟΙ

Η μελέτη των μηνιαίων κύκλων και οι νέες μέθοδοι εύρεσεως των γονιμών ημερών (ιδίως η μέθοδος Οξινό)* έχει αποδείξει ότι η γυναίκα δεν είναι πείτοτε γόνιμη.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΤΕΙΡΟΤΗΤΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΚΛΗΘΗ:

ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΑΛΠΙΓΓΕΣ

Φυσικά, το πρώτο σημείο που πρέπει να προσέξουμε, αν επιθυμούμε παιδί, είναι να υπάρξει σεξουαλική σχέση κατά την περίοδο της γονιμότητας, δηλαδή από την 11η ως τη 18η περίπου ημέρα πριν από την περίοδο.

Για να επιτευχθεί η σύλληψι, τρεις όροι είναι απαραίτητοι:

1. Η γυναικεία ωοθήκη να παράγει ωάρια.
2. Το ανδρικό σπέρμα να περιέχει σπερματοζώαρια.
3. Αφού τα δυο αυτά στοιχεία ένωθούν, το ωό που θα προέλθι από την ένωσί τους να μπορέσει να έγκαστασθι στο τοίχωμα της μήτρας.

Ο πρώτος και ο τρίτος από τους όρους αυτούς εξαρτώνται από τη γυναίκα, ο δεύτερος όμως από τον άνδρα. Αν ένας από τους τρεις αυτούς όρους λείπει ή ένωσι των δυο φύλων μένει χωρίς αποτέλεσμα.

Εκείνη;

Η εξέταση της γυναικείας γίμεται στα εξωτερικά όργανα: ωοθήκες, σάλπιγγες, μήτρα.

Πρώτα - πρώτα, ο γιατρός δεδοιώνεται ότι δεν υπάρχει καμιά μάλυνσι (μηρίτιδα, λόγου χάριν) ικανή να προκαλέσει στειρότητα. Αν υπάρχει τέτοια, πρώτα θα γίνει η θεραπεία της και ύστερα θα προχωρήσει η εξέταση.

Οι παραμορφώσεις των εξωτε- (*) Βλέπε τεύχος «Γυναίκα» υπ' αριθμόν 207.

ρικών οργάνων μπορούν μερικώς να εμποδίσουν τις φυσικές σχέσεις. Αν ο κόλπος είναι πολύ στενός, παραδείγματος χάριν, πρέπει να διασταλθεί με επέλθι γονιμοποίηση. Καμιά φορά, μολονότι όλα είναι φυσιολογικά, η γυναίκα παρουσιάζει σεξουαλική στειρότητα λόγω σεξουαλικής στειρότητας, στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιούνται άσπερματικά και καταπραυντικά για να παραμερισθεί το εμπόδιο αυτής της στειρότητας.

Σε μερικές περιπτώσεις η παθολογική οξύτητα των κοιλιακών ενσυν μπορεί να παρεμποδίσει τη σύλληψι. Αν η ανάλυση των ενκρίσεων δείξει κάτι τέτοιο, τότε να γίνουν μερικές αλκαλικές σεσεις για να γίνει δυνατή η γονιμοποίηση.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΑΣ

Η γυναικολογική εξέταση πρέπει επίσης να γνωρίζουμε αν η μήτρα είναι φυσιολογική ή αν σκεται στη θέση της. Στις μισές περίπου περιπτώσεις γυναικείας στειρότητας υπεύθυνη είναι η μήτρα.

Οι τέλειες παραμορφώσεις (ι- πονυσία της μήτρας, παραδελήματα χάριν) είναι, ευτυχώς, σπάνια. Πολλές όμως γυναίκες, που είναι εμμηνοιασμένες, έχουν ακόμα παλαιά μήτρα, μη ανεπτυγμένη, άσπαστη και συλλογή. Στις περισσότερες περιπτώσεις είναι δυνατή η θεραπεία: ορμόνες, ηλεκτρισμός, διαστολές μπορούν να δώσουν σ' αυτή τέτοια μήτρα αρκετό όγκο για να επιτρέψει μια φυσιολογική σύλληψι.

Οι παραλλαγές της θέσεως της μήτρας είναι η αιτία των 35% των περιπτώσεων στειρότητας στή γυναίκα. Σε μερικές περιπτώσεις η μήτρα κλίνει προς τα εμπρός, σ' άλλες προς τα πίσω. Μερικές φορές η επίμηκυνσι του τραχήλου της μήτρας κάνει δύσκολη τη γονιμοποίηση. Τα μασάζ και η χειρουργική κατορθώνουν σχεδόν πάντοτε να ξαναβάλουν τη μήτρα στη θέση της.

Το ινομύωμα, που είναι, ως γνωστό, καλοήγητος όγκος, δεν παρεμποδίζει απόλυτα την έγκυμυνσι. Έτσι, τοιούτοι, είναι προτιμότερο να αφαιρεθούν, γιατί πάντοτε αποτελεί ένα εμπόδιο.

ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Μερικές φορές, η αιτία της στειρότητας είναι πιο βαθιά ακόμα, όταν για οποιοδήποτε λόγο οι αδενικές λειτουργίες άσχημα, και ε- ριο μπορεί να αποσυνταχθεί και η εγκυμυνσι να είναι αδύνατη. Η μορφή αυτή στειρότητας συνοδεύεται πάντοτε από διαταραχές των εμμήνων (καθυστερήσεις, απλει- ες, πένους). Αλλά και στην περίπτωση αυτή υπάρχει θεραπεία. Ο πτωσι αυτή υπάρχει θεραπεία: ηλεκτρισμός, οι διαθερμίες, οι διαθερμίες, οι διαιτικές βοήθειες, οι δα- Μια πολύ συχνή αιτία στειρό-

Ποιός φταίει;

Αντί να κατηγορούν ο ένας

τον άλλον, έστω κι' από μέσα τους,

οι δυο σύζυγοι, είναι καλύτερα

ν' αναζητήσουν μαζί

την αλήθεια, από την όποια

θα προέλθι και η θεραπεία...

τας είναι η μη διαπερατότητα των φαλλοπειών σαλπγγων, των άγω- γών δηλαδή που οδηγούν το ωάριο από την ωοθήκη στη μήτρα. Για να εξουδετερώσουν την ανωμαλία αυτή, έμφυσουν στις σάλπιγγες ένα υ- γρό (λιπιοντόλ λέγεται) που δια- κινείται στις άκτες Χ. Αν η ακτινογραφία δείξει ότι το λιπιοντόλ δεν περνά, σημαίνει ότι οι σάλπιγγες είναι φραγμένες.

Στην περίπτωση αυτή μπορούμε να τις κάνουμε διαπερατές με κατάλληλες έμφυσεις. Αν όμως δεν πετύχουμε κανένα αποτέλεσμα, αφαιρείται η σάλπιγγα και ένωσεται απ' ευθείας η ωοθήκη με τη μήτρα, ώστε να γίνει δυνατή η γονιμοποίηση.

Εκείνος;

Η εξέταση του άνδρα είναι πιο απλή. Πράγματι, η λειτουργία των ανδρικών γεννητικών οργάνων είναι απλή: αν οι σχέσεις δεν μπορούν να είναι φυσιολογικές, ο άνδρας το διαπιστώνει άμεσα.

Έτσι, μένει να ανακαλυφθεί αν το ανδρικό σπέρμα περιέχει ζωνάνα και φυσιολογικά σπερματοζώαρια, ικανά να προκαλέσουν τη γονιμοποίηση του ωαρίου. Για το σκοπό αυτό ένα μέσο υπάρχει: να γίνει μικροσκοπική ανάλυσι του σπέρματος.

Πολλοί άνδρες στην αρχή αν- νιόνταν την εξέταση αυτή που τους φαινόταν άτεχνης και αντίθετη προς την αξιοπρέπειά τους. Αν όμως, πράγματι, είναι λίγο δυσάρε- στη, είναι εν τούτοις απαραίτητη για κάθε σοβαρή θεραπεία της στειρότητας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΓΟΝΙΜΟΤΗΤΑΣ

Υπάρχουν περιπτώσεις που το ανδρικό σπέρμα δεν περιέχει σπερματοζώαρια. Αν η απουσία αυτή είναι μόνιμη, η στειρότητα του άνδρα είναι οριστική. Στις περισσό- τερες όμως περιπτώσεις πρόκειται για ένα φαινόμενο προσωρινό: είναι, λοιπόν, απαραίτητο να γίνουν επανειλημμένες εξετάσεις ύστερα από πολλές ημέρες και πολλές έβδωδες. Γενικά, τα αποτελέσμα- τα είναι κάθε φορά διαφορετικά.

Μερικές φορές, το σπέρμα φαίνεται να μην έχει σπερματοζώαρια ενώ στην πραγματικότητα έπειδή ο άγωγός έχει φραχθεί, αυτά δεν μπορούν να φθάσουν στο τέρμα. Στην περίπτωση αυτή επιβάλλεται χειρουργική επέμβασι, που αρκεί γενικά για να επιτρέψει το πέρασμα των σπερματοζωαρίων.

Σ' άλλες περιπτώσεις, το σπερματοζώαρια είναι σπάνια — πράγμα που φυσικά ελαττώνει τις πιθανότητες τεκνογονίας. Η τεχνητή γονιμοποίηση, συγκεντρώνοντας το σπέρμα, επιτρέπει συχνά την έγκυ-

μοσύνη. Έξ άλλου, είναι δυνατό να αυξηθεί ο αριθμός των σπερματοζωαρίων είτε με ορμονική θεραπεία είτε με μια υγιεινή ζωή (και ιδιαίτερα με το κόψιμο του καπνίσματος και των οισπνευματωδών ποτών). Και τέλος, ένα φάρμακο, η υαλουρονιδάση, — που κατασκευάζεται στα εργαστήρια από γεννη- τικά όργανα ταύρου — επιτρέπει την αύξηση των μειωμένων σπερματοζωαρίων στον άνδρα και συντελεί στο να καταστή γόνιμος.

ΜΙΑ ΜΟΛΥΝΣΙ ΜΠΟΡΕΙ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΘΗ

Τέλος, μπορεί να συμβή ώστε τα σπερματοζώαρια να μην παρουνισάζουν τις ιδιότητες που χρειάζονται, να είναι δηλαδή άφύσικα ή πολύ λίγο εκίνητα.

Στην περίπτωση αυτή εξετάζεται αν το σπέρμα περιέχει πυόν, γιατί αντίθετα από ό,τι θα μπορούσε να πιστεύει κανείς, αυτό είναι καλό σημάδι για το μέλλον. Πράγματι, αυτό δείχνει ότι τα σπερματοζώαρια δεν είναι ελαττωματικά από την προέλευσί τους, αλλά ότι μόλυνονται κατά τη διαδρομή με την έ- ποφι ενός πάσχοντος οργάνου (προστάτου, ούρηθρας κλπ.).

Φυσικά, τότε πρέπει να θερα- πεύσουμε τη μόλυνσι. Τα αντιβιο- τικά, τα αντιμικροβιακά έμβόλια, η ηλεκτροπηξία κλπ. δίνουν πολύ κα- λά αποτελέσματα.

Δεν συμβαίνει το ίδιο όμως αν η ελαττωματικότητα των σπερματοζωαρίων δεν έχει προκληθεί από μόλυνσι. Στην περίπτωση αυτή δεν υπάρχει φάρμακο: η ίδια η παρα- γωγή των σπερματοζωαρίων είναι ελαττωματική. Η θεραπεία με ορ- μόνες, που δοκιμάζουν μερικές φο- ρές, δεν φέρνει, κατά κανόνα, σχε- δόν, αποτελέσματα.

Η στειρότητα στον άνδρα είναι πιο εύκολα να διαπιστωθεί, παρά στή γυναίκα. Οι εξετάσεις είναι πιο απλές και στοιχίζουν λιγώτερο. Αρχίζοντας λοιπόν την εξέταση από τον άνδρα, αποφεύγουμε σε πολλές περιπτώσεις μακρές και ά- σκαπες αναζητήσεις.

Η στειρότητα του άνδρα είναι πιο σπάνια, αλλά το ποσοστό της μ' όλα αυτά φτάνει τα 30 — 35 τοις εκατό περίπου. Το ότι μπορεί να αποκτήσει παιδί με μιαν άλλη γυναίκα δεν αποδίδει τίποτα: οι μεταμορφώσεις που γίνονται μέσα σε έναν οργανισμό είναι γενικά γόρας από όσο πιστεύεται γενικά.

Όπως είπαμε, η γυναίκα ήταν υπεύθυνη για τη στειρότητα, αντίλη- ψι που είχε δημιουργήσει αληθινές τραγωδίες, δεν ισχύει πια. Στους άγονους λαούς — όπως ξέρουμε, άσπαστοι κι' απ' την Αγία Γραφή — η στειρά γυναίκα που τίς τις πολ- λές φορές ήταν άδωα για τη στειρό- τητά της, έμπαινε στο περιθώριο της κοινωνίας κι' αποτελούσε αντικείμε- νο γενικής περιφρόνησε. Και συ- χνά πλήρωνε αυτή για τη στειρότη- τα του συζύγου της...

Δρ. Κατερίν Ρομπέρ

Η ΜΥΡΩ

Η ΜΥΡΩ ή αλλιώς Μοιρώ κα- ταγόταν από το Βυζάντιο και έγραψε έρωτικά ποιήματα. Δυο της έργα έμειναν γνωστά. Το ένα με το όνομα «Μνημοσύνη» και το άλλο με το όνομα «Α- ραί». Κι' ένα της όμως ύμνο προς τον Ποσειδώνα, τον έπαινούσαν πολλοί οι σύγχρονοί της. Από τα ποιήματά της σώθηκαν μερικά ά- ποσπάσματα, όπως από τις «Α- ραί» που αναφέρονται στο δυστυ- χισμένο έρωτα της Άλκιονής που έχει ως εξής:

Η Άλκιονή ήταν θυγατέρα του Πολύδου από την Κόρινθο και γυ- ναίκα που Άμφιλόχο, Η Άλκι- νή είχε στην υπηρεσία της μια εργάστισσα με μισθό, τη Νικάν- δρα. Όταν εργάστηκε όμως, ένα χρόνο στο σπίτι της, την έβριζε χωρίς να της δώσει ολόκληρο το μισθό της. Η Νικάνδρα γι' αυτή την άδικια προσευχόταν καθημε- ρινά στην Αθηνά και την παρα- καλούσε να τιμωρήσει την Άλκι- νή γι' αυτή τη σκληρή πράξι της. Η Αθηνά άκουσε την παρα- κλησι της Νικάνδρας και έξεδη- λωσε την όργη της με τη μορφή ενός μανιακού έρωτα της Άλκι- νής προς κάποιο Σάμιο, που λε- γόταν Ξάνθος. Τέτοιος ήταν ο μα- νιακός της έρωτας προς το Ξάν- θο, ώστε έγκατέλειπε τον άντρα και τα παιδιά της και μετακίνη- σε με τον έρωστί της σ' ένα κα- ράβι για να πάει στη Σάμο. Στη μέση όμως του πελάγους, σκέτι- κε καλύτερα τι έκανε κι' άρχισε να θρηνολογεί τόσο για το νόμιμο άντρα της, όσο και για τα παι- διά της. Και παρά τις υποσχέ- σεις και τις παρηγορίες που της έδινε ο Ξάνθος ότι θα την περι- ποιήσει σαν γυναίκα του, η Άλ- κινή ρίχτηκε στη θάλασσα και πνίγηκε.

Αγαλιάς της ποιήτριας Μυ- ρώς έπιασε ο ανδριαντοποιός Κηφισόδοτος.

Η ΕΥΜΗΤΙΣ

Η Εύμητις ή Κλεοβουλίνη ό- πως άνομαστήκε από τον πατέ- ρα της Κλεόβουλο το Λίνδιο, βα- σίληα της Ρόδου, έζησε γύρω το 600 π.Χ. και ήταν σύγχρονη της Σαπφώς. Μετά το θάνατο του πατέρα της, κληρονόμησε το θρό- νο και μια που ήταν προικισμένη με εξαιρετική εξυμνάδα άσολή- θηκε με την ποίσι και τη φιλο- σοφία. Έγραψε ένα πλήθος από ποιήματα και αινίγματα που τα τελευταία κυρίως είχαν διαδοθεί σ' όλο το γνωστό ελληνικό κό- σμο και κάθε άνθρωπος το είχε στα χείλη του. Παρά τη βασιλική της καταγωγή η Εύμητις ήταν πολ- λή συνετή και μετρίφων και δεν το θεωρούσε σαν ντροπή, σύμφω- να με το αρχαίο έθιμο, να πλύνει τα πόδια των φιλοξενομένων του πατέρα της, που ήταν ένας από τους έπτα σοφούς της αρχαίας Ελλάδος.

Πάρα πολλά αναφέρονται οι συγ- χρονοί της για τα αινίματά της από τα οποία όμως πολύ λίγα δι- ασώθηκαν.

Το ένα από τα αινίγματα αυ- τά αναφέρεται στο μυθό του Προ- μηθέα που έκλεψε τη φωτιά και τη χάρισε στους ανθρώπους: «Είδεν άνδρα, κλέπτοντα και ά- παύοντα, και δίωξι το κακόν έρ- γον άπο το δικαιότατον».

Οι αρχαίοι Έλληνες άρέσκει- ναν να λένε αινίγματα και ίδιως μετά το δείπνο. Επίσης έλεγαν λογοδμήσεις και άκροστιχίδες. Όποιος δεν μπορούσε να λύσει ένα αίνιγμα τον τιμωρούσαν να πηή μονοκατονάρια ένα ποτό άνα- κατεμένο με αλάτι.

‘Απόψε στis έντεκα...

ΚΑΘΕ χρόνο, πηγαίνω και περνώ την περίοδο του κυνηγιού στη Σολάν, στην έπαυλη των Μπερνύ - Μποτβίλ. Όχι πώς κυνηγώ! Ποτέ μου δεν σκότωσα κουνέλι. Κι' αν έβγαζε ποτέ να τραβήξω καμιά ντουφεκιά, το έκανα κλείνοντας τα μάτια και γυρίζοντας το κεφάλι μου αλλού. Μά η περίοδος του κυνηγιού στην έπαυλη των Μπερνύ - Μποτβίλ παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, είναι με λίγα λόγια ευχάριστη και διασκεδαστική. Συναντάς εκεί κυνηγούς που διηγούνται απίθανες ιστορίες, και πάντα θα βρης κάποια χήρα ή ζωντοχήρα, όμορφη ή χαριτωμένη, για να περάσης ώρες ευχάριστες... Έφθασα λοιπόν, πριν λίγες μέρες στην έπαυλη των φίλων μου. Ζήτησα άμεσως πληροφορίες από το γέρο μαίτρο ντ' οτέλ 'Αντεμάρ, που ξέρει τα γούστα μου και με καταλαβαίνει προτού ανοίξω το στόμα μου.

— Έχει κυνήγι για μένα εδώ, 'Αντεμάρ;
— Έχει, λέει... Ένα περίφημο κομμάτι... 'Η κυρία ντε 'Ομώ... Τό λέει η καρδιά της, όπως λένε. Φαντάζομαι ότι θα τη βρήτε πολύ του γούστου σας...
— Δεν την κυνηγάει άλλος κανείς, 'Αντεμάρ;
— Όχι πιά!
— 'Α! Δηλαδή;
— Δοκίμασε ο βαρώνος 'Υμπράκ, μα όταν πίστεψε πως τό θήραμα βρισκόταν ακριβώς μπροστά στη μπούκα του ντουφεκιού, εκείνο φστ... πέταξε και χάθηκε!
— Όραία, τότε θα δοκιμάσω κι' εγώ, 'Αντεμάρ. Δεν μου λές, χήρα ή ζωντοχήρα είναι;
— Ζωντοχήρα... Πολύ νέα και πολύ όμορφη.

ΤΟ ΙΔΙΟ βράδυ, η κυρία Μπερνύ - Μποτβίλ με παρουσιάζει στην αληθινά σαγηνευτική κυρία 'Ομώ:

— Άγαπητή μου Σολάν, ο φίλος μας 'Αλφρέ Μπαρμπά, δεν είναι κυνηγός, θα σου κρατάει, λοιπόν, συντροφιά και έτσι δεν θα πλήξης, γιατί είναι ένας από τους πνευματωδέστερους φίλους μας.

— 'Η οικοδέσποινα δεν έπρεπε έξω: θα κρατούσα πολύ ευχάριστα συντροφιά στην κυρία ντε 'Ομώ. 'Αλήθεια, είχε ένα κεφάλι κουκλίστικο και ένα σωματάκι θαυμάσιο.

Δεν της απέκρυψα τη ζωνρή έντύπωσι που μου προέβλεπε.

— Ό! είπε εκείνη γελώντας. Τους ξέρω τους άνδρες. Είναι όλοι τους ήθοιοι, που μάς πλησιάζουν με τό μακιγιάρισμα του πόθου. Όταν τελειώσει ή παράστασι και εκλείψει τό μακιγιάρισμα... καληνύχτα σας, κυρίες, καληνύχτα σας, κύριοι. 'Η παράστασι τελείωσε...

— Ό!, αγαπητή μου κυρία, διαμαρτυρήθηκα εγώ, μη βλαστημάτε! Δεν είμαι σαν τους άλλους!

— 'Αλήθεια! Έκανε εκείνη μ' ένα εϊωνικό χαμόγελο στα χείλη. Μά τότε προέπει να γίνη ανακρίσεις για σας στην 'Ακαδημία!...

— Όπως βλέπετε, η κυρία 'Ομώ χαριτολογούσε με άνεσι, 'Αληθινά, άξιζε σαν γυναίκα.

— 'Επί όκτώ ημέρες συνέχεια αναλάσασαμε διαβασίσιμους. Μά στιγμές - στιγμές ένοιωθα να κάμπτεται ή αντίστασι της και αυτό τό θεωρούσα ως καλό οίονος.

ΕΝΑ ΠΡΩΓΗ, με πλησίασε μετά τό πρόγευμα ο βαρώνος 'Υμπράκ και μου είπε σπρώχνοντας τόν άγκώνα μου:

— Προσέχετε, αγαπητέ μου, γιατί θα σπάσετε τὰ δόντια σας.

— Πώς είπατε; Έκανα έκπληκτος.
— Τό μαντολάτο είναι πολύ σκληρό.
— Ποιό μαντολάτο;
— Με καταλαβαίνετε πολύ καλά...

— Όχι, δεν σας καταλαβαίνα καθόλου.

— 'Εστω. Μιλώ για την κυρία ντε 'Ομώ. Δεν νομίζω πως έσεις είστε πού έξυπνος από μένα, ούτε από τόν Καρμπελόν που δοκίμασε πριν από μένα.

— 'Α! καταλαβαίνω... Μήπως ζηλεύετε;

— Όχι!... Στο λόνο μου, δεν ζηλεύω... Μά μια φιλική συμβουλή. Νά έχετε υπ' όψιν σας ότι ή κυρία αυτή είναι σαν τόν αναπητήρα που πετάει σπίθες και δεν ανάβει.

— Θα μου επιτρέψετε, αγαπητέ μου, είπα, να σας παρατηρήσω ότι δεν είναι όρθο να εκφράζεθε έτσι για μία κυρία.

— Τί είπα; διαμαρτυρήθηκε ο βαρώνος. 'Εγώ νομίζω ότι δεν έβγαζε την κυρία, αντίθετα, ισχυρίζομαι ότι δεν θα καταφέρετε τίποτα.

— 'Η θέα του χοντρού βαρώνου 'Υμπράκ μ' έκανε να 'θιγώ στον άνδρικό εγωισμό μου. Πώς τολμούσε αυτός ό... βούβαλος να δάξη τόν έαυτό του στην ίδια μοίρα μ' έμένα; Θέλησα, λοιπόν, να του δώσω ένα μάθημα και παραμερίζοντας την ευγένεια μου του απάντησα.

— Αυτό θά τό δούμε... Θέλετε να στοιχηματίσουμε ότι σε τρεις μέρες από σήμερα θα κάνω τόν αναπητήρα να δγάλη φλόγα;

— Στοιχηματίζω! είπτε πρόθυμα ο βαρώνος 'Υμπράκ. Ένα δεκαχίλιανο πληρωτέο την επομένη της... αποτυχίας.

Ο βαρώνος με άφησε για να πάη να πάρη τό ντουφέκι του κι' εγώ τόν είδα να άπομακρύνεται ύψάνοντας τούς ώμους μου:

«Φαντάζεσαι, χοντρή, πως δεν είμαι ικανός να κατακτήσω μία γυναίκα! Μπορείς να τό έτοιμάζης από τώρα τό δεκαχίλιάρο σου...»

Τό βράδυ της ίδιας εκείνης ημέρας είχα με τη Σολάν μιά συζήτηση επάνω σ' ένα θέμα άρκετά τολμηρό. Μου επέτρεπε τώρα να τη λέω με τό μικρό της όνομα. Τό έπόμενο βράδυ της έσκασα ένα φιλι στο λαιμό, ενώ βρισκόμασταν στον προβάλομο μεταξύ μιάς πανοπλίας ίππότηου της 'Αναγεννήσεως και της

‘Η Σολάν, στis δέκα ή ώρα άποσύρθηκε μ' ένα χαμόγελο στα χείλη γεμάτο ύπνοοούμενα...

όμπρελοθήκης. Διαμαρτυρήθηκε πολύ άτωνα, έτσι για τόν τύπο.

Την τρίτη μέρα, την τελευταία, αν ήθελα να κερδίσω τό στοιχήμα, έδειξα μεγαλύτερη επιμονή και τόλη από κάθε άλλη φορά. Στις δέκα άποσύρθηκε μ' ένα χαμόγελο στα χείλη γεμάτο ύπνοοούμενα, που μ' έβαλε σε μεγάλη άμνησιν.

Ανεύρεκα σε λίγο στο δωμάτιό μου και προσπάθησα να εξηγήσω αυτό τό χαμόγελο, αυτή τη ματιά που μου έριξε όταν άποσύρθηκε για να πάη στο δωμάτιό της. Νά έστημαι να άραγε: 'Ελάτε να με βρήτε άποψε στο δωμάτιό μου ή φαντάζεσαι, άνήπτε, ότι θά με κατακτήσης έτσι;

Αναποφάσιτος, άρχισα να περπατάω ενάντων - κάτω μέσα στο δωμάτιο: 'Αν έπιχειρούσα να την έπισκεφθώ στο δωμάτιό της μπορούσε να με δεχόταν ευχάριστα, αλλά και μπορούσε να με διώξη, να γίνη έπεισόδιο κ.τ.λ. Δεν ήμουν καθόλου σίγουρος ότι θά ήμουν εύπρόδεκτος. Όι γυναίκες έχουν τόσο περιεργη ψυχολογία.

Σαφώς, πάνω στο τζάκι και στο στόμιο ενός μικρού βάρου πρόσεξα ένα κομμάτι χαρτί, τυλιγμένο σε σχήμα μικρού χονιού. Τό πήρα, τό ξετύλιξα και διάβασα, γραμμένα με μολύδι, αυτά τα απλά λόγια:

«Έντεκα. Γαλάζιο δωμάτιο».

Τό γραψίμο ήταν γυναικείο. 'Η καρδιά μου χτύπησε γρηγορότερα. Τώρα είχα καταπονήσθ. 'Η Σολάν είχε καταφύγει σ' αυτή την πονηριά για να μου δώση ραντεβού, γιατί ντόπηκε να μου τό πη προφορικά.

Τό γαλάζιο δωμάτιο ήξερα πως ήταν έλεθερο και ότι βρισκόταν στην άκρη του διαδρόμου, κοντά στο δωμάτιο της Σολάν. Περμένα με άνυπομονησία να περάση ή ώρα και στis έντεκα παρά πέντε γλυστήρησα στον σκοτεινό διάδρομο.

Ανοίξα την πόρτα του γαλάζιου διαδρόμου και την άφησα μισάνοιχτη. Περίμενα. Τί γινεαί άναμονή...

«Κύτταζε τό ρολόι του τοίχου... Έντεκα και δέκα... 'Η Σολάν ίσως φοβόταν ότι οι άνοδεσπότες δεν είχαν ακόμη κοιμηθ... 'Α, με πόση χαρά περιμένα να τη δω να μπαίει σαν φυγαλέα σκιά στο μισοσκότεινο δωμάτιο!

Έντεκα και είκοσι!... 'Α, τό άλλο θηλυό. 'Ηξερε με πόση άγνόνια την περιμένα και έσθανόταν ιδιαίτερη ευχάριστη να με άρει να την περιμένω!... Δώδεκα παρά είκοσιπέντε... Διάβολε! Πόσο άργούσε!...

Μεσάνυχτα και δέκα... 'Αχ, πόσο ψυχρό ήταν αυτό τό δωμάτιο... Μεσάνυχτα και είκοσιπέντε... Τό παράκανε... 'Η την είχε πάρα ύπνος... Μία παρά πέντε... 'Αρχισε να μου ανιενεται παγωμένη ή άτμόσφαιρα του παλιού γαλάζιου διαδρόμου!... Μία και τέταρτο... Νωμένος από την κούρασι άποκοιμήθηκα.

Την άλλη μέρα τό πρωί έγυμνησα στis ένένα. 'Η Σολάν δεν είχε έρθει να με βρη. 'Η μουν έξω φρενών γιατί είχα περάσει μιά ανάλκτική νύχτα και γιατί θά πλήρωνα συγνώνας και τό στοιχήμα. Μά κυρίως ήμουν θυμωμένος γιατί μου είχε δώσει μιά ψευτική χαρά με τό μικρό της σημείωμα.

Στις δέκα, τη συνάντησα στην προαία που ήταν μπροστά στην είσοδο της έπαυλης. Λορίς περιστροφές της είπα ότι τό φέρομο της δεν ήταν καθόλου καλό. 'Εκείνη μου άπάντησε ότι δεν καταλάβαινε τί έννοουσα και τότε της έδειξα τό σημείωμα.

— Αυτό, έκανε. Μά δεν είναι δικό μου!

— Όχι, δά!

Και βέβαια, αυτές τις λέξεις τις είχα γράψει ή κυρία Μπερνύ - Μποτβίλ, δικό της είναι τό γραψίμο.

— Δεν πρόκειται να με γελάσετε! είπα. — Περιμένετε, θα σας τό άποδείξω.

Και καθώς εκείνη τη στιγμή άσπρη στην πόρτα της έπαυλης ή κυρία Μπερνύ - Μποτβίλ, ή Σολάν φώναζε:

— Σουάν! Έλα δώ μιά στιγμή, σε παρακαλώ... Δες... Αυτό τό χαρτάκι τό έστειλε ή κυρία Μπαρμπά στο δωμάτιό του. Είναι δικό σου τό γραψίμο ή όχι;

— 'Η κυρία Μπερνύ - Μποτβίλ έβριζε με άπαιτία και άπάντησε γελώντας:

— Φυσικά, είναι δικό μου... Ναι, θυμάμαι... Προτού έρθετε ακόμη, κύριε Μπαρμπά, έγραφα σημειώσεις σ' αυτό τό χαρτί, για να μη τό ξεχάσει ή καυσαίερα, ότι έπρεπε να έτοιμασώ τό γαλάζιο δωμάτιο για τις έντεκα γιατί θά έφθανε εκείνη την ημέρα ο φίλος μας Μεσάν από τό Παρίσι. Αυτό είναι όλο.

— 'Η Σολάν άρχισε να γελά κι' αυτή.

— Ξέρεις τί υπέθεσε ο κύριος Μπαρμπά; Σουάν... 'Ότι του έδινε ραντεβού χτες τό βράδυ στis έντεκα στο γαλάζιο δωμάτιο!

— 'Η κυρία Μπερνύ - Μποτβίλ άνέκαλεσε τή φίλη της από τη μέση και με κύτταξε έθιμωτά. — 'Α, είπτε, αυτά τό τέρατα ή άνόνη! Φαντάζονται ότι δεν έχουν πορά να κοινησώ τό δακτυλάκι για να πέσουμε στην άγκαλιά τους!

ΜΕΤΑ τό μεσημέρι βρέθηκα πάλι μόνος με τη Σολάν. Τότε, χωρίς άλλο προοίμιο μου είπτε:

— Τί κουτά που φοβήκατε, άνιπνέ μου! 'Ενώ σείς περιμένατε σ' αυτό τό γαλάζιο δωμάτιο, εγώ σας περιμένα στο δικό μου!

— Στο δικό σας; έπαυλόθα έκπληκτος.

— Ναι, στο δικό μου... Σας τό έδειξα με τό χαμόγελό μου ότι θά σας περιμένα...

— Μά τότε... είπα.

— Όχι, όχι, αγαπητέ μου. Οι γυναίκες έχουν καμιά φορά άδυναμίες, και ύστερα, νέρχονται... Τό χαμόγελο αυτό δεν μπορεί να επαναληφθ...!

ή πλεκτά μας

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΩΡΑ

‘Η έφετεινή βασιλεία του μοχαίρ, του μπουκλέ και του άγκορά

Δύο χαρακτηριστικά μοντέρνα πουλόβερ από μπουκλέ μαλλι και μοχαίρ με τεράστιους γιακάδες

Ι. ΤΟ ΜΠΟΥΚΛΕ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλι μπουκλέ. Βελόνας No 3½ και 4.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ άνάποδο= θά πλέξετε ζέρσευ (1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνάποδη) αλλά θά τό μεταχειρισθήτε από την άνάποδη. Ριγέ πλέξι= 2 βελόνες ζέρσευ καλό, 2 βελόνες ζέρσευ άνάποδο. Λάστιχο 1+1=1π καλή, 1π άνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 έκατ. θά πλέξετε 19π έπί 28 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στis βελόνες No 3½ 100π και πλέξτε 7 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις βελόνες No 4, πλέκοντας άνάποδο ζέρσευ.

Όταν τό πλεκτό σας θά έχη γενικό μακρος 36 έκατ. σχηματίστε τό ρεγκλάν, κλείνοντας καί στis 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 3π και

1π (29 φορές). Τους ύπόλοιπους 36π κλείστε σε 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Πλέξτε όπως και για την πλάτη. Όταν άμους θά ύπολείπονται τά 7 τελευταία κλείσιμα του ρεγκλάν, σχηματίστε ταυτοχρόνως καί τό πάρσιμο του λαιμού κλείνοντας τους 38 καί τό πάρσιμο του λαιμού κλείνοντας τους 38 μεσαίους πόντους σε μία φορά. Πλέξτε τώρα τό κάθε κομμάτι χωριστά και άντικριστά, κλείνοντας καί προς τη μεριά του λαιμού κάθε 2η βελόνα από 3π, 2π και 1π (4 φορές).

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στis βελόνες No 3½ 43π και πλέξτε όπως και για την πλάτη 7 έκατ. λάστιχο 1+1π. Στην έπόμενη βελόνα προσθέστε από 1π μετά τόν 2ο πόντο και κάθε 4ο πόντο, όποτε καί θά έχετε 53π τό όλον. Συνεχίστε με τις βελόνες No 4, πλέκοντας άνάποδο ζέρσευ.

Καί στis 2 άκρες του μανικιού θά προσ-

θέτετε κάθε 8η βελόνα από 1π (12 φορές). Όταν τό μανίκι θά έχη γενικό μακρος 45 έκατ. θά σχηματίσετε τό ρεγκλάν όπως και στην πλάτη. Τους ύπόλοιπους 13π κλείστε σε 1 φορά.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλτε στis βελόνες σας No 3½, 48π και πλέξτε 82 έκατ. ριγέ ζέρσευ.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τά κομμάτια από την άνάποδη με υψώ πανί. Ράψτε τις πλαγιές ραφές και τις ραφές των μανικιών και των ρεγκλάν. Ένώστε τό γιακά.

II. ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΜΟΧΑΙΡ

ΥΛΙΚΑ: 480 γραμ. μαλλι Μοχαίρ. Βελόνες No 4 και 4½.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΩΡΑ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ ανάποδο = θα πλέξετε ζέρσευ (= 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη) που θα το μεταχειριστήτε από την ανάποδη. Ριγέ ζέρσευ = 2 δελόνες ζέρσευ καλό, 2 δελόνες ζέρσευ ανάποδο.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις δελόνες No 4½ 90π και πλέξτε ανάποδο ζέρσευ, έως ότου έχετε μήκος 38 εκ. Στο σημείο αυτό θα σχηματίσετε το ρεγκλάν κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 4π και 1π (25 φορές). Τους υπόλοιπους 32π κλείστε σε 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλτε στις δελόνες σας 90π και πλέξτε όπως και για την πλάτη. Όταν όμως θα υπολείπονται τα 7 τελευταία κλεισίματα θα σχηματίσετε το πάρσιμο του λαιμού, κλείνοντας τους 10 μεσαίους πόντους. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικριστά κλείνοντας προς τη μεριά του λαιμού κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π και 1π (4 φορές).

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις δελόνες No 4½ 47π και πλέξτε ανάποδο ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του μανικιού θα προσθέσετε κάθε 8η δελόνα από 1π (12 φορές) οπότε θα έχετε 71π. Σε γενικό μήκος 40 εκ. θα σχηματίσετε το ρεγκλάν κλείνοντας τους πόντους όπως και στην πλάτη.

ΓΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΦΑΣΕΣ

Για το γιαντά θα βάλτε στις δελόνες No 4 42π και θα πλέξετε 86 εκ. ριγέ ζέρσευ. Για τις μανσέτες των μανικιών 3π βάλτε στις δελόνες No 4, 14π και θα πλέξετε 23 εκ. ριγέ ζέρσευ. Για το κάτω μέρος του πουλόβερ θα βάλτε πάλι 14π και θα πλέξετε 98 εκ. ζέρσευ ριγέ.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των μανικιών. Ενώστε τα ρεγκλάν. Ράψτε το γιαντά και τις φάσεις στα μανίκια.

Κ' ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΜΠΛΟΥΖΑΚΙ ΜΟΧΑΙΡ

ΥΛΙΚΑ: 440 γραμ. μαλλί μοχαίο. Βελόνες No 5 και 6. 2 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις δελόνες No 6, 63π και πλέξτε ζέρσευ. Όταν θα έχετε πλέξει 12 εκ. από την αρχή προσθέστε και στις 2 άκρες από 1π. Πάλι από 1π (2 φορές) θα προσθέσετε κάθε 12η δελόνα.

Σε γενικό μήκος 32 εκ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα, από 3π, 2π και 1π (3 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έξη γενικό μήκος 45 εκ. θα προσθέσετε και στις 2 άκρες κάθε 10η δελόνα από 1π (2 φορές). Τέλος σε γενικό μήκος 52 εκ. θα σχηματίσετε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 3π (2 φορές) και 4π (3 φορές). Ταυτόχρονα σχηματίζετε σε γενικό μήκος 55 εκ. το λαιμό κλείνοντας τους μεσαίους 9π. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικριστά, κλείνοντας προς τη μεριά του λαιμού κάθε 2η δελόνα από 4π και 2π.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλτε στις δελόνες No 6, 65π και πλέξτε ζέρσευ. Για να σχηματίσετε το άνοιγμα του κουμπώματος θα κλείσετε σε γενικό μήκος 14 εκ. τους μεσαίους 6π. Πλέξτε το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικριστά.

Τις πλαγινές ραφές θα σχηματίσετε όπως και στην πλάτη. Για να σχηματίσετε τη μασχάλη σε γενικό μήκος 32 εκ. θα κλείσετε προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π (2 φορές) και 1π (3 φορές) ταυτόχρονα σε γενικό μήκος 34 εκ. θα σχηματίσετε το πάρσιμο του ντεκολτέ κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 8η δελόνα από 1π (7 φορές). Προ- τη μεριά της μασχάλης θα προσθέσετε σε γενικό μήκος 45 εκ. κάθε 10η δελόνα από

Ένα χαριτωμένο μπλουζάκι μοχαίρ με μεγάλο μοντέρνο γιαντά και χαμηλή μανικοκόλληση

Μπλουζά αγκορά πολύ εύκολοφύρετη με γιαντά δάκι και πατελέτα με φιλιτσίενα κουμπιά.

1π (2 φορές). Τον ώμο θα σχηματίσετε όπως και στην πλάτη.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις δελόνες No 6, 33π και πλέξτε ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του μανικιού θα προσθέσετε κάθε 8η δελόνα από 1π (9 φορές). Το κλείσιμο αυτό θα γίνεται προς το μέσο μέρος και όταν το μανίκι θα έξη γενικό μήκος 44 εκ. θα σχηματίσετε το στρογγύλεμα, κλείνοντας κάθε 2η δελόνα δεξιά μεν 3π, 2π και 1π (2 φορές) αριστερά δε ταυτόχρονα 3π και 2π (2 φορές). Κατόπιν κλείστε και στις 2 άκρες από 2π, 1π (5 φορές) 2π (2 φορές) 3π και 1π (5 φορές) 10π σε 1 φορά.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Πλέξτε όπως και το αριστερό αλλά αντίστροφα.

ΛΩΡΙΔΑ ΚΟΥΜΠΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΓΙΑΚΑΣ

Βάλτε στις δελόνες No 5, 130π και πλέξτε ζέρσευ. Στην 5η δελόνα θα σχηματίσετε 1 κουμπότρυπη κλείνοντας από τον 7ο έως τον 9ο πόντο και από τον 21ο έως τον 23ο πόντο. Στην επόμενη δελόνα θα προσθέσετε τους πόντους που κλείσατε. Αφού πλέξετε ακόμη 3 δελόνες (4 εκ. γενικό μήκος) θα σχηματίσετε το γιαντά, αφήνοντας τους μεσαίους 4π σε μία βοηθητική δελόνα. Πάνω από τους πρώτους και από τους τελευταίους πόντους θα πλέξετε ακόμη 3 δελόνες και θα κλείσετε τους πόντους αφού έχετε πλέξει την τελευταία δελόνα καλή.

Τους πόντους που έχετε στη βοηθητική δελόνα θα πλέξετε ζέρσευ με τις δελόνες No 4. Αφού προσθέσετε στην πρώτη δελόνα 14π σε κανονικές αποστάσεις, προσθέτοντας δηλαδή κάθε 3π ένα καινούριο πόντο. Θα έχετε τώρα 60π. Και στα δύο πλάγια του γιαντά θα προσθέσετε από 1π (2 φορές) κάθε 8η δελόνα πλέκοντας 2 φορές τον πόντο που είναι πάλι μετά τους άκρυνους 3π. Όταν θα έχετε πλέξει 13 εκ. εν δλω κλείστε τους πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε το πλεκτό από την ανάποδη με ένα δρεγμένο πανί που θα έχετε στίψει πολύ. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Ενώστε τη λωρίδα του κουμπώματος με το γιαντά. Την κάτω άκρη θα ενώσετε τακτικά με το αριστερό μέρος κάτω από τη δεξιά άκρη. Κάντε φεστόνι γύρω στις κουμπότρυπες.

ΠΟΛΥ ΣΙΚ ΑΓΚΟΡΑ ΜΠΛΟΥΖΑ

ΥΛΙΚΑ: 350 γραμ. μαλλί αγκορά. Βελόνες No 3½ και 4. 4 κουμπιά φιλιτσίενα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Μους = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις δελόνες No 3½ 139π και πλέξτε 6 δελόνες 3π καλή και 1π ανάποδη. Συνεχίστε με τις δελόνες No 4, πλέκοντας ζέρσευ. Όταν το πλεκτό σας θα έξη γενικό μήκος 40 εκ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες από 1π.

Σε γενικό μήκος 60 εκ. θα σχηματίσετε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 8π (5 φορές). Τους υπόλοιπους 37π κλείστε σε 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Αρχίστε και συνεχίστε όπως και στην πλάτη. Όταν όμως το πλεκτό σας θα έξη γενικό μήκος 31 εκ. θα σχηματίσετε το άνοιγμα του κουμπώματος, κλείνοντας τους μεσαίους 17π. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικριστά. Τη μασχάλη και τον λαιμό θα σχηματίσετε όπως και στην πλάτη.

Σε γενικό μήκος 55 εκ. θα σχηματίσετε ταυτόχρονα το πάρσιμο του λαιμού, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 2π και 1π (8 φορές).

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις δελόνες No 3½, 79π και πλέξτε 6 δελόνες λάστιχο 3π καλή, 1π ανάποδη. Συνεχίστε με τις δελόνες No 4, πλέκοντας ζέρσευ.

Και στις 2 άκρες του μανικιού θα προσθέσετε κάθε 4η δελόνα από 1π (12 φορές) και κάθε 2η δελόνα από 1π (5 φορές). Σε γενικό μήκος 17 εκ. θα σχηματίσετε το στρογγύλεμα, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 8π (6 φορές) και τους υπόλοιπους 17π σε 1 φορά.

ΛΩΡΙΔΑ ΚΟΥΜΠΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΓΙΑΚΑΣ

Βάλτε στις δελόνες No 3½, 88π και πλέξτε ζέρσευ. Στην 40η δελόνα κλείστε τους μεσαίους 36π. Πλέξτε κάθε κομμάτι χωριστά και αντικριστά. Για να σχηματίσετε το πετάκι θα κλείσετε κάθε 2η δελόνα από 1π (10 φορές). Το κλείσιμο αυτό θα γίνεται προς το μέσο μέρος δηλαδή προς το μέρος του λαιμού. Όταν θα έχετε πλέξει 180 δελόνες (90 γραμμές) θα κλείσετε τους πόντους. Πλέξτε και το άλλο μισό της λωρίδας σχηματίζοντας και 4 κουμπότρυπες σε κανονικές αποστάσεις. Για την κάθε κουμπότρυπα θα κλείσετε από τον 7ο έως τον 10ο πόντο και τους πόντους αυτούς θα προσθέσετε στην επόμενη δελόνα.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τα κομμάτια πολύ ελαφρά από την ανάποδη. Ενώστε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ράψτε τα μανίκια. Ενώστε στο μπροστινό άνοιγμα τη λωρίδα με το γιαντά. Κάντε φεστόνι γύρω στις κουμπότρυπες. Ράψτε τα κουμπιά.

ΠΛΕΧΤΗ ΤΣΑΝΤΑ

Πλέξτε αυτή την τσάντα, που δεν θα σας κοστίσει πολλή ώρα δουλειά και πολλά χρήματα. Θα σας χρησιμεύσει για όλο το φθινόπωρο και το χειμώνα.

Για το φερμουάρ πάλι μπορείτε να διαλέξετε ανάμεσα στα έτοιμα χέρια ή σ' αυτά που θα έτοιμάσετε μόνη σας με το δελονάκι. Για την τσάντα όμως της φωτογραφίας ταιριάζει ένα από το φερμουάρ, με χερούλι από μπαμπού.

ΥΛΙΚΑ: 500 γραμ. μαλλί χοντρό στριφτό σε χρώμα που θα διαλέξετε, μαύρο, καφέ, μπορντώ, κόκκινο, μπλε κλπ. Βελόνες No 8. Λίγο μαλλί σκέτο στο ίδιο χρώμα. 40x80 εκ. φόδρα νάιλον ή τη συνήθισμένη φόδρα. Ένα φερμουάρ με άνοιγμα 30 εκ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Βάλτε στις δελόνες σας 33π και πλέξτε 25 εκ. λάστιχο στριφτό 1+1π. Δηλαδή θα πλέκετε 1π καλή που θα τον παίρνετε από το πίσω μέρος, 1π ανάποδη. Συνεχίστε κατόπιν με 6 δελόνες όλο καλή (μους) για να σχηματίσετε την ίσια βάση της τσάντας και πάλι στριφτό λάστιχο επί 25 εκ. Κλείστε κατόπιν όλους τους πόντους ανάποδη σε μία φορά, φροντίζοντας το φάρδος της μεριάς των πόντων που κλείσατε να μην είναι μεγαλύτερο από το φάρδος της άρχης. (Θα πρέπει να έχετε ένα φάρδος 31 εκ.).

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

1. Σιδερώστε με ένα νωπό πανί από την ανάποδη το μους μέρος της μέσης και φαρδυνέτε το ώστε να πάρη το σχήμα της φωτογραφίας. Τοποθετήστε τώρα το κομμάτι αυτό επάνω στη φόδρα τη νύλλου και κόψτε γύρω - γύρω αφήνοντας ένα περιβάριο 1 εκ. πάρα πάνω από την τσάντα.

2. Ενώστε τις 2 άκρες της φόδρας 2 εκ. από την άκρη στρογγυλεύοντας λίγο τις γωνίες, την κάθε γωνία θα σχηματίσετε αρχίζοντας 4 εκ. από τη ραφή της φόδρας, όπως φαίνεται στη φωτογραφία.

3. Ράψτε από την ανάποδη τις άκρες της τσάντας με το απλό μαλλί, στρογγυλεύοντας και εδώ τις γωνίες κάτω. Σταματήστε τις πλαγινές ραφές 5 εκ. από την κάθε άκρη για να αφήσετε ένα άνοιγμα. Ενώστε τη φόδρα με το πλεκτό με μικρές δελόνες γύρω - γύρω στο άνοιγμα της τσάντας. Για πιο πρακτικό περάστε μία δεύτερη ραφή σε μισό εκ. απόσταση, για να περάσετε τη μικρή ράβδο του φερμουάρ, χωρίς να φαίνεται.

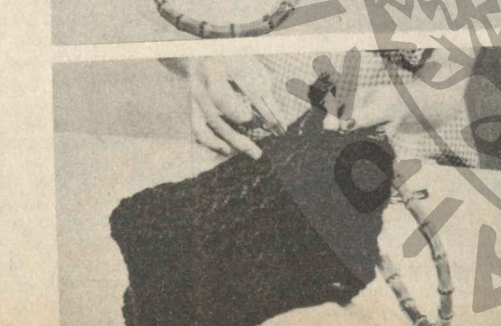
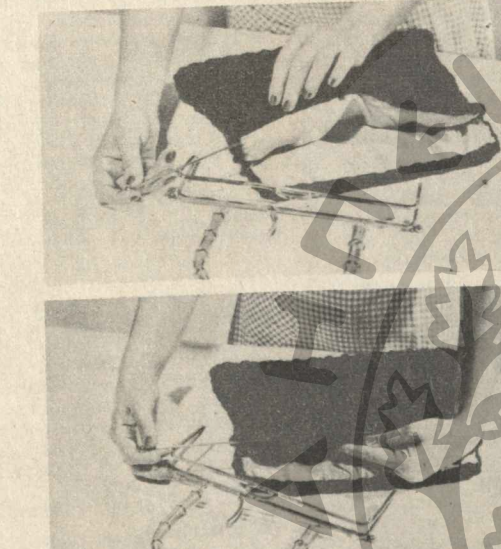
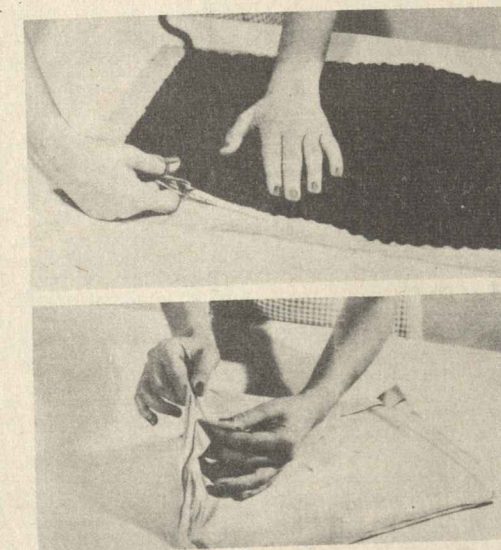
4. Ένας άλλος τρόπος για να περάσετε την ράβδο του φερμουάρ είναι αυτός που φαίνεται στη φωτογραφία. Να την περάσετε ανάμεσα στους πόντους, πλέκοντας κάθε φορά δυο σειρές του λάστιχου και αφήνοντας πάλι 2. Σε σκούρο χρώμα είναι προτιμότερο να ακολουθήσετε το χροστό τον τρόπο που θα κάνη πιο φιγούρα το χροστό να περάσετε τη ράβδο αυτή του φερμουάρ θα περάσετε πρώτα το μικρό στρογγυλό της άκρης και κατόπιν πάλι θα το ξαναβάλετε στη θέση του.

5. Ενώστε το φερμουάρ με την τσάντα. Κάντε ένα πόντο στο φερμουάρ και επάνω στην πλαγινή ραφή. Αυτό θα το κάνετε για να έξη ένα καλύτερο τελείωμα η τσάντα και να είναι το φερμουάρ στερεωμένο με το πλεκτό. Για να βγάλετε τα φερμουάρ, όταν θέλετε να καθαρίσετε την τσάντα, αρκεί να ελιώσετε μερικές δελόνες από το πλάγι, θα ξεβιδώσετε το στρογγυλό και θα βγάλετε τη ράβδο.

X. K.

Δεν είναι καθόλου δύσκολο να φτιάξετε μόνη σας αυτή την ωραιότατη και μοντέρνα τσάντα.

Πώς καλλωπίζονταν

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ αρχόντισσα, Κομνηνή, Ἀγγελίνα ἢ Δούκαινα, μάλις ἐμπνέουσε καὶ ἀνοίγει τὸ «καλλωπτεῖον» (κουνο-πιέρα) τοῦ κρεβατιοῦ της, ἐπαίρει ἀμέσως ἐνα ζεστό ἀρωματισμένο λουτρό, στοὺς περὶ-φημους βυζαντινοὺς λουτρήρες, τίς «θερμές». Μετὰ τὸ λουτρό, οἱ γυναῖκες (θεραπαινίδες) τῆς ἔκαναν μαλάξεις (μασάζ) ἀνάλογα με τὸ σῶμα της. Κατόπιν ἡ εὐγενική δέσποινα, ἐπαίρει ἀπὸ ἑνα ἀσημένιο τραπέζι τὸ «ἀκράτισμα» (πρωινό), με ἕνα χλιαρὸ κρασί τῆς Σάμου ἢ τῆς Κύπρου, σὲ πολυτίμο κύπελλο καὶ δοῦτασε παξιμάδια με σουσάμι καὶ κανέλα. Μετὰ τὸ πρωινό, μιὰ βαγίτσα, τῆς ἐβγαλε με προσοχὴ ἀπὸ τὸ πρόσωπό της τὴν καλλυντικὴ κρέμα ποὺ εἶχε βάλει ἡ δέσποινα γιὰ νὰ ἐξαφανιστῇ κάποια μικρὴ ρυτίδα. Ἐπειτα, δρσίζε τὸ πρόσωπό της με ἀνθόνερο τῆς Χίου καὶ ἡ εἰδικευμένη χτένιστρα, ἀρχίζε τὴ δύσκολη δουλειὰ τοῦ χτενίσματος, ποὺ δάσταγε ἀρκετὲς ὥρες. Τῆς κατάρτανε τὰ μαλλιά με ἕνα ζεστὸ σίδερο, τοὺς ἐβάζε μυρομένη ποιάδα καὶ τὰ στήριζε με φοικέρες ἀσημένιες ἢ χρυσές, ἴσως ἡ κυρτές. Με τίς ἱ-δίες φοικέρες, στήριζε στὸ μέτωπό της τὸ διάδημα καὶ κατέβασε στὰ πλάγια τίς κατσα-ρωμένες μπούκλες. Ἐπλεκε ἐπείτα τὰ μαλλιά, με στενὲς χρυσές κορδέλες ἢ ἀσημένιες, κόκκινες ἢ μενεξεδιές καὶ τοὺς ἐβάζε χρυσὰ σύρματα με μαργαριτάρια καὶ ἄλλα πολυτίμα πετράδια. Ὅταν τελείωνε τὸ χτένισμα, τῆς φορούσε τὴ χρυσοφάνη καλύπτρα, με ἕνα ἀραχνούφαντο πλατὺ δέλο, στὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλιοῦ, ποὺ ἐπέφερε στὰ πλάγια καὶ πίσω μέχρι τῆς μέσης, ὅπως ἡ ἱσπανικὴ μαντίλα. Στὰ περιφέρημα μωσαϊκὰ τοῦ Ἁγίου Βιταλίου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀπολλιναρίου τοῦ Νέου τῆς Ραβέννας, στὴ βορείο Ἰταλία, ἀπεικονίζονται καλλιτεχνικῶτα, οἱ κτήτορες τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν, οἱ αὐτοκράτορες Ἰουστινιανὸς καὶ Θεοδώρα. Σ' αὐτὰ βλέπουμε τὴν αὐτοκράτειρα καὶ ὅλες τίς εὐγενικές δέσποινες τῆς ἀκολουθίας της, νὰ φοροῦν τὴν καλύπτρα, ποὺ ἀφίνει με χάρι νὰ φαίνονται τὰ κανονικά πρόσωπα τῆς Θεοδώρας καὶ τῶν γυναικῶν τοῦ «κουβουκλίου» της. Τὸ μακρὸ πέπλο ποὺ φορούσαν οἱ νεόνυμφες, ἦταν χρυσοκέντητο, θαυκίτρινο ἢ κόκκινο.

Ὅλες οἱ γυναῖκες ἀγαποῦν τὰ ἀρώματα, ἀλλ' ἡ μανία τῶν Βυζαντινῶν ἀρχοντισσῶν γιὰ τὰ μύρα καὶ τίς ποιάδες, ἐμεινε παροιμιώδης. Ἀναφέρεται γιὰ τὴν Πορφυρογέννητη Ζωή, τὴν κόρη τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου Βου καὶ ἀδελφῆς τῆς Θεοδώρας, ὅτι εἶχε στὰ διαμερίσματα της, στὸ βασιλικὸ παλάτι, ὁλόκληρο ἐργαστήρι, γιὰ ν' ἀποστάξῃ διάφορα ἀνθή καὶ φυτὰ. Κλεισμένη στὸ γυναικωνίτη, παρασκευάζε ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ καλλυντικά, αλοιφές καὶ μύρα. Εἶχε πολλὰ μικρὰ δοχεῖα, με ὅλα τὰ ἀρώματα, ποὺ ὑπάρχον στὴν ἐποχὴ της. Καθρέφτες ὁλόσωμοι, συμπλήρωναν τὰ ἐξαρτήματα τοῦ καλλωπισμοῦ, τῶν φιλαρέσκειων Βυζαντινῶν. Οἱ καθρέφτες τῆς ἐποχῆς, ἦταν πανάκριβοι ἀπὸ λεπτὰ φύλλα ἀργύρου ἢ χρυσοῦ, καλυμμένα με μονοκόμματα κρυστάλλα. Ὑπάρχον καὶ θηνότροι ἀπὸ φύλλα χαλκοῦ καὶ μικρότεροι μεγέθους. Ἐκεῖ, μπροστὰ στὸν καθρέφτη, οἱ φιλόκαλες ἀρχόντισσες, ἔμεναν ἱκανοποιημένες γιὰ τὴν ὁμορφίαν τους, ἀλλὰ καὶ κάποτε ἐνὸς ἐλαφροῦ μορφοσμοῦ αὐλάκωνε τὸ μέτωπό τους, ὅταν ἀναγκάζονταν τίς πρώτες ἀσπρὲς τρίχες τὰ μαλλιά τους. Ἀμέσως ἐπαίρειαν ἕνα φτερό χήνας, τὸ δοῦ-τούσαν σὲ βρασμένα φρέσκα καρβέλια καὶ ἐπανέφεραν τὸ ἀρχικὸ μαῦρο ἢ καστανὸ χρώμα τους.

Οἱ Βυζαντινὲς συνήθιζαν τίς περούκες καὶ μιὰ ἀρχόντισσα, εἶχε ὁλόκληρη συλλογὴ ἀπὸ αὐτές, λευκές, ξανθές καὶ κοκκινωπές τοῦ βορρᾶ. Μετὰ τὴν ἀλωσι τοῦ Βυζαντινοῦ ἀπὸ τοὺς Σταυροφοροῦς τὸ 1204, οἱ Λατῖνοι ἐπαίρειαν μεία, ποὺ δὲν εἶχαν ἰδέα ἀπὸ περούκες, στὴ λεηλασία ποὺ ἔκαναν στὰ σπῆτια, πήσαν κι' αὐτές καὶ τίς φόρεσαν στὰ κεφάλια τῶν ἀλ-γών τους. Ὅταν ἀργότερα οἱ περούκες ἐγί-ναν τῆς μόδας στὴ Δύση, μιὰ μαρκησία ἢ κοντεσσινα ποὺ θὰ θαύμαζε τὴν περούκα τῆς μπροστὰ στὸν καθρέφτη, δὲν θὰ ὑποπόσει νὰ φαντασθῇ ὅτι τὸν καιρὸ ποὺ οἱ πρόγονοί της, ἔφευγαν γιὰ νὰ ἐλευθερώσουν τοὺς Ἁγίους Τόπους, θὰ ἔφεραν στὴν ἐπιστροφή τους ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι αὐτὴ τὴ μόδα. Ἀρκετοὺς αἰῶνες πρὶν, τίς φορούσαν οἱ Ἑλ-ληνίδες ἀρχόντισσες με τὰ καταρὰ σγουρὰ μαλλιά καὶ μ' αὐτὲς χόρουν τὰ μενουέτα, τοὺς εὐγενικοὺς χοροὺς τοῦ καιροῦ, σὲ γιορ-τές στὴν ἐξοχὴ.

Γ. Παπαδιαμαντόπουλος

ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ

Μιά απαραίτητη γωνιά στην κρεβατοκάμαρα της κάθε γυναίκας

ΠΛΗΟΤΕΡΑ, το τραπέζι της τουαλέτας στην κρεβατοκάμαρα μιας γυναίκας έπαινε τεράστιο χώρο. Εκεί καθόταν ή οικοδέσποινά, σε μία πολυθρόνα, μπροστά στον καθρέφτη για να της φτιάσει ή κομμώτρια τα μαλλιά, πράγμα που αποτελούσε αληθινή ιεροτελεστία, εδώ και πενήντα χρόνια. Εκτός όμως ότι πάρα πολλά πράγματα έχουν πια απλοποιηθεί, οι κατασκευαστές παρόμοιων επίπλων ξεχνούν πολλές φορές, ότι ένα μέρος από τις δουλειές που γίνονταν πρώτα στην κρεβατοκάμαρα, γίνονται τώρα στο δωμάτιο του λουτρού κι' έτσι υπάρχει ένας καταμερισμός. Τις πιο πολλές φορές ή οικοδέσποινα φροντίζει μόνον την εξωτερική εμφάνισή μπροστά σ' ένα καθρέφτη που πρέπει νάναι κρεμασμένος έτσι, ώστε μαζί με το τραπέζι ή τη ντουλάπα που είναι συνδυασμένος να μην εμποδίζει τη χρησιμοποίησή τους. Το καλύτερο είναι να μπορεί ή γυναίκα να βλέπει σ' αυτόν τον καθρέφτη όχι μόνο το επάνω μέρος του σώματος, αλλά ολόκληρο το σώμα. Γι' αυτό δεν πρέπει να είναι κρεμασμένος πολύ ψηλά. Έξ αλλου, δεν είναι πάντοτε πρακτικό να τον συνδέουμε μ' ένα έπιπλο. Ένας καθρέφτης «άνεξάρτητος» ταιριάζει καλύτερα στο χώρο που θα διαθέτουμε κάθε φορά.

Υπάρχουν όμως περιπτώσεις κατά τις οποίες ένας μεγάλος καθρέφτης είναι τοποθετημένος αλλού, έτσι που στο τραπέζάκι της τουαλέτας να τοποθετηθεί ένας μικρός μονάχα για το κεφάλι, για το χτένισμα και το πρόσωπο δηλαδή. Κατά κανόνα ο μικρός αυτός καθρέφτης συνδέεται στέρεα μ' ένα τραπέζι ή ένα κομοδίνο, μολοντί υπάρχουν διάφοροι συνδυασμοί που εξυπηρετούν πολλούς ταυτόχρονα σκοπούς.

Τέτοιο είναι, παραδείγματος χάριν, ένα απλό τραπέζι, που ή επιφάνειά του είναι διηρημένη σε τρία μέρη, έτσι που το μεσαίο τμήμα του να ανοίγει προς το επάνω και να παρουσιάζει ένα μικρό καθρέφτη, που είναι προσαρμοσμένος στο άποκάτω μέρος της επιφάνειας. Όταν το κλείνουμε προς τα κάτω πάλι, έχουμε ένα κανονικό τραπέζι που μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε για γράψιμο ή άλλη δουλειά.

Επίσης θα μπορούσε να συνδεθεί ένα τέτοιο τραπέζάκι με μερικά συρτάρια. Θα πρέπει όμως να είναι έτσι κατασκευασμένο ώστε όταν κάθεται κανείς να μη χτυπή τα γόνατα στα συρτάρια. Αν δεν θέλουμε να τα χρησιμοποιήσουμε για φύλαξη των αξεσουάρ του μακιγιάζ και του χτενίσματος, ούτε για να καθόμαστε μπροστά, μπορούμε να προσθέσουμε ένα κρεμαστό ντουλαπάκι που ανοίγουμε για να πάρουμε τα αξεσουάρ. Υπάρχουν και κρεμαστά ντουλαπάκια κι' απ' τις δυο πλευρές, που τα εσωτερικά φύλλα τους είναι εφωδιασμένα με καθρέφτη. Καθρέφτες με δυο φύλλα στα πλάγια έχουν γίνει σπάνιοι τώρα, γιατί πιάνουν πολύ τόπο σε μία κρεβατοκάμαρα μέσου μεγέθους.

Βέβαια, ένα τέτοιο τραπέζάκι τουαλέτας δεν είναι από τα σπουδαιότερα έπιπλα του σπιτιού, όμως για μία γυναίκα είναι κάτι επιθυμητό. Γι' αυτό κι' είναι κρίμα, προκειμένου να πάρουμε ένα τέτοιο έπιπλο, να μην το διαλέξουμε έτσι που, όχι μόνο να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της καλαισθησίας, μα και να εκπληρώνη το σκοπό για τον οποίο το θέλουμε. Για την επιτυχία του σκοπού αυτού σάς δίνουμε εδώ μερικά σχέδια, που αν δεν βρήτε στα ειδικά καταστήματα, μπορείτε να τα παραγγείλετε σ' έναν καλό έπιπλοποιό.

Στο τραπέζάκι αυτό ο μικρός καθρέφτης στον τοίχο, μετά το τέλος του μακιγιάζ, κλείνει πάλι προς τα κάτω. Κανείς μπορεί να φαντασθεί ότι το απλό αυτό ντουλαπάκι που ταιριάζει σ' οποιαδήποτε επίπλωσι του δωματίου κλείνει μέσα του ένα ιδεώδες τραπέζάκι τουαλέτας. Πρακτικώτατο είναι ιδίως όταν υπάρχει ανάγκη εξοικονομήσεως χώρου.

Το τραπέζάκι αυτό δημιουργεί μία ζεστή, άνετη ατμόσφαιρα που συνδυάζεται με μία εξαιρετική εμφάνισή και κομψότητα. Θα ικανοποιήσει οπωσδήποτε και το δύσκολο γυναικείο γούστο γιατί εκτός από την εμφάνισή είναι και πρακτικό.

Ένα απλό και κομψό τραπέζάκι που ταιριάζει μ' όποιαδήποτε επίπλωσι και δεν πιάνει, όπως βλέπετε, πολύ χώρο. Είναι κατάλληλη τουαλέτα για μικρό μοντέρνο διαμέρισμα και σολίζει ωραιότατα μία γωνιά της κρεβατοκάμαρας.

Για όποιον ζητάει κάτι ανάλαφρο θα 'το βρή σ' αυτό το τραπέζάκι που χαρακτηριστικό του είναι τα ζεστά χρώματα. Το σκαμνάκι της τουαλέτας μπορεί να είναι ντυμένο με μία ζωφόρουμη στοφα που να έναρμονίζεται με το σύνολο.

Ένα τραπέζάκι που αποτελεί ταυτόχρονα συνδυασμό κομμωτή. Ο όβάλ καθρέφτης δημιουργεί μία αισθητική εντύπωση. Η τουαλέτα αυτή καλλίστα μπορεί να τοποθετηθεί σ' ένα δωμάτιο με παλιά επίπλωσι χωρίς να δημιουργη παραφωνία.

Ένα ιδιότυπο τραπέζάκι τουαλέτας. Ο καθρέφτης ταιριάζει αισθητικά μ' αυτό, δίνοντας ένα εύχριστο σύνολο. Είναι πολύ απλό σχέδιο αλλά ιδιαίτερα βολικό γιατί με τα συρτάρια και τους χώρους που διαθέτει σάς εξυπηρετεί πολύ.

4

5

6

Οἱ καλύτερες ἑλληνικαὶ αἰνίξεις, ποῦ δὲ δοῦμε ἐφέτος

Γράφωμε σὲ κάποιο προηγούμενο τευχὸς πὼς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑλληνικῶν ταινιῶν φέτος πλησιάζει τῆς ἑξήτα. Κάθε μέρα ὅμως ἀναγγέλλονται, καὶ νέες πού κοινεῖς δὲν μπορεῖ νὰ πῇ τὸν ἀκριβὲς ἀριθμὸ ποῦ ὀφείλται αὐτὸς ὁ ὁρασμός. Τὸ μυστικὸν βρίσκεται στὸ «Νομοσχέδιο Προστασίας τῆς Ἑλληνικῆς Κινηματογραφικῆς Βιομηχανίας», ποῦ καὶ ταρτίζει τὸ ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Καὶ ἔσπουσαν ὅλοι νὰ γυρίουνται ταῖνες γιὰ νὰ βρεθοῖν παραγωγὴ ὅταν θὰ ψηφισθῇ καὶ θὰ ἰσχύσῃ ὁ νόμος. Μὰ ἂν κάναμε ἀστρονομικὰ ὅλαμα στὴν ποσότητά προχωρῶμε με ἄμα σημειώτουν στὴν ποιότητά τους. Οἱ περισσότερες ἀπ' τῆς ταῖνες αὐτὲς γυρίζονται πρόχειρα «πάνω στὸ γόνυ» ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ στὸ μεγαλύτερον ποσοστὸ τοὺς εἶναι χωρὶς καλλιτεχνικὴ καλλιέργεια καὶ εἰδικεῖν ἄλλὰ σὰν κομὴ ἐπιχειρηματίες διαλεγόντ' ἐν τὸν σενάριο ποὺ θ' ἀρεστὴν στίς μεγάλες μάζες καὶ θὰ τοὺς ἀποφέρῃ κέρδη. Φουσανάλλες, ὑπόκομοι, δράματα τιμῆς, χοντροκομμένες κωμῳδίες, κλπ., ἀποτελοῦν τῆς βάσι τῶν περισσότερων ταινιῶν μᾶς. Τὰ σενάρια αὐτὰ πέφτουν σὲ χερί σκηνοθετῶν χωρὶς κατάρτιση, ταλάντο, καὶ πείρα, με ἀποτελέσμα νὰ γίνωνται ταῖνες ποὺ «ἄνε ἀνθρώπου, ποὺ σέβεται ἐν ταυτὸν του, τῆς βλέπει με ἀνάγκη» τῆς ἑλλάνου δὲν τῆς βλέπει καθόλου. Βέβαια υπάρχουν μερικὲς φωτεινὲς ἐξαιρέσεις. Καλὲς ἐπίσης εἶναι οἱ ξένες ταῖνες ποὺ γυρίζονται ἐδῶ. Οἱ παραγωγὸν τῶν ταινιῶν αὐτῶν ἐκτός ἀπὸ τὰ ἄλλα πολλὰκιὰ ἀφελὴ ποὺ ἀφίρουν στὸν τόπο ἀπασχολοῦν καὶ ἓνα μεγάλο ἀριθμὸν ντόπιων θεσῶν οἱ ὁποῖοι μποροῦν πολλὰ νὰ διδασθοῦν ἀπὸ αὐτοὺς. Ἡ γραφικότης τοῦ ἑλληνικοῦ τοπίου, τῆς παρθενικότητος τοῦ ἀπὸ ὅποιοι κινηματογραφικῇ, τὸ κλίμα κ' ἡ ἀτμόσφαιρα, ποὺ ἐγγυώνται γύρισμα χωρὶς διακοπὲς, ἡ ἑλληνὴ ντόπια ἐργασία, τραβοῦν τοὺς ξένους παραγωγούς. Κ' αὐτὸ εἶναι ἐνὰ ἀκόμη στοιχεῖο ποὺ δὲ βοηθεῖ ἐμμέσα στὴν βελτιώσι τῆς δικῆς μᾶς παραγωγῆς. Κάθε ἐποχὴ ἐκφράζεται καὶ με μιὰ τέχνη. Ὁ κινηματογράφος εἶναι ἡ τέχνη τοῦ εἰκοστὸν αἰῶνος.

«ΑΜΑΡΤΩΛΑ ΝΕΙΑΤΑ»

★ «ΝΑ ΗΘΕΡΟΣ, ΝΑ ΜΑΛΑΜΑΣ.
Μία κομωδιά του Δημ. Ψαδά την ό-
ποια σκηνόητοσε ο νέος σκηνόη-
τής Μάριος Βουσινας με πρωταγωνι-
στές Ντίντλ Ηλιοπούλου, Γεωργία
Αναλυστή, Βασίλη Δισματιώτη,
Άννα Κυριακίδη, Δημήτρη Νικολαΐδη
και Τζέλλυ Γαρμπή. Είδαμε την
ταινία αυτή σε δοκιμαστική προβο-
λη και τονίζουμε τη δουλειά του σκη-
νοθέτη Νούσιας ό οποίος έγραψε και
σέ άγγλικά σκηνόητο και ήταν βοηθός
του Ρόμπερτ Γλάντιντ όταν γυρίθη-
κε στην Έλλάδα ή ταινία «Όρισιμέ-
νοι Λόφοι». Μιά από τίς πρωτοτυπί-
ες τίς ταινίες ήταν ό προλογικό τί-
τλο τίς πού έγιναν με χιουμοριστι-
κά σκίτσα του Κ. Μητρόπουλου. Τη
μουσική τίς την έγραψε ό Μίμης
Πλέσσας.

★ «Η ΚΥΡΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΣ», Ἡ Γεωργία Βασιλειάδου καὶ ὁ Βασίλης Αὐλωνίτης κατέρχονται σὲ ἐκλογικὸ ἀγώνα στὴν ταινία αὐτὴ καὶ γίνε-

ται... της κακομοίρας. Είναι μιὰ κωμωδία της «Ανδρόθεος» στην οποία πρωταγωνιστούν εκτός από τους δύο που προαναφέραμε και ή Άλκα Στρατηγού, ο Νίκος Φέρμας και ο Νίκος Κούρκουλας. Έπίσης και ή νέα στάρ Άθηνά Τζιμουλή ή οποία φέρεται και αυτή της «Αποκαλάψις». Σκηνοθέτης είναι ο Ροβήρος Μανθούλης και ή μουσική την έγραψε ο Άργυρης Κουνιάδης.

★ «ΚΡΥΣΤΑΛΛΩ». Ἀνάμεσα στις ταινίες «φουστανέλλας» που μάς γέμισε η ελληνική παραγωγή τον τελευταίο καιρό είναι και η ταινία «Κρυστάλλω» στην οποία πρωταγωνιστεί η Ἀντιγόνη Βαλάκου. Αυτή είναι η μοναδική εμφάνιση της Ἀντιγόνης Βαλάκου φέτος εναντίονε με τον πατενταρτή της Κώστα Καραβά, ο οποίος πρωταγωνιστεί σὲ σέπρεις ταινίες. Ἐκτός ἀπὸ τὸ ζευγάρι αὐτὸ στὴν «Κρυστάλλω», παίρνουν ο Στέφανος Στρατηγός, ο Χο-

Νέζερ, ο Κώστας Χατζηχρήστος, ή
'Αλέκα Στρατηγού, ο 'Ανέστης Βλα-
χος, ο Λάκης Σκέλας, η Εύα Εύαγ-
γελίδου, η Δέσποινα Νικολαΐδου και
η Καίτη Χρονοπούλου. Σκηνοθέτης ο
Β. Γεωργιάδης.

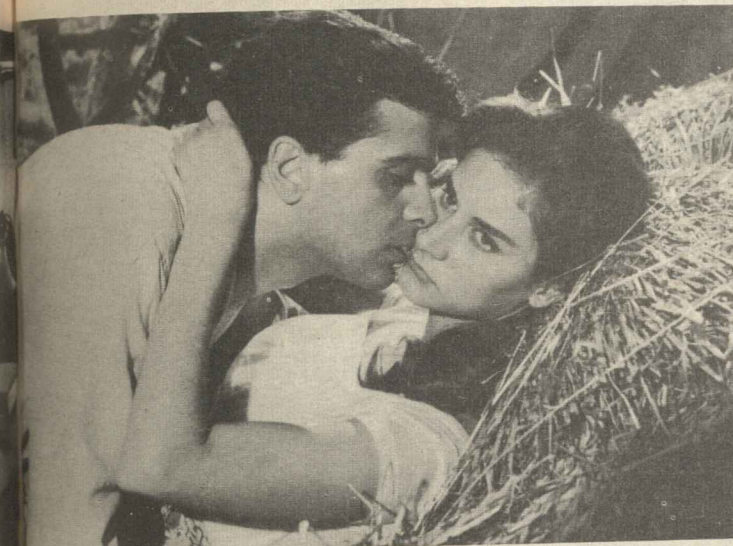
★ «ΨΙΤ!...ΚΟΡΙΤΣΙΑ», Μια ταινία της «Χρόνος Φίλμ» η όποια γυρίστηκε στα στούντιο της «Φίνος Φίλμ». Πρωταγωνιστούν η Ειρήνη Παπά, ο Μιχάλης Νικολιάνος, ο Γιώργος Καμπανέλλης, η Ντόρα Γιαννακοπούλου, ο Παντελής Ζερβός, και ο 'Ανδρέας Μπάρκουλης. Βασίζεται πάνω σε ένα σενάριο που έγραψε ο σκηνοθέτης της μαζί με το Διονύσιο Καρβελά. Μουσική Τάκη Μωράκη.

★ **ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ**. 'Η πρώτη ταινία, που γύρισε ο «Όργανισμός Δαμασκηνός - Μιχαηλίδης», δημιουργία του σκηνοθέτη Ντίνου Δημόπουλου. Το σενάριο είναι του Νέστορα Μάτσα και Βίονα Παπαμιχάλη και είναι ε-

να δυνατό έρωτικό δράμα. Προ-
βιστούν ο Δημήτρης Μυράς, ο
στης Κακαβάς, ή Σόνια Ζωϊτά-
Γ. Δαμασιώτης, ο Β. Κανάκης, ο
Κούρτης και ο Ντίνος 'Ηλιόπου-
Στο ρόλο τής 'Αμαρυλλίδος ή

★ «ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΓΕΝΝΑΙΩΝΙΝΩΝ» είναι η
Το τεύχος «Το νησί των γενναίων» είναι η
πρώτη προβάλλεται στην ελληνική
κινηματογράφος. Είναι μια θαυμά-
σια δημιουργία του Δημήτρη Δαλι-
αρα που αναφέρεται στην αντίσταση
των Κρητών εναντίον της γερμανικής
«ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ». Έχει σαν
πρόθεσι της ζωής και την πατριω-
τική δράση της γνωστής ηρώδας της
Επανάστασης. Τη σκηνοθετεί ο Κ.
Βορίτσας και πρωταγωνιστούν η
Μαρία Πατά και Ανδρέας Αθανά-
σιος. Η Μίρανα, ο Στοιχάκης, η
Παύλα Βασιλειάδα, ο Γ. Ολύ-
μπιος.

Κ. Ιωαννίδης. 'Ο σημερινός άνθρωπος πιστεύει ότι η ανθρωπότητα είναι άπονη εκείνη, τη συγκίνησε η πόνο, τους φόβους, την αγωνία και την πατριωτική Έξαρση με λύπη και χωρίς υπερβολές. 'Η ανθρωπότητα του Δήμου Σκακελισίου ορατοί και έκφραστοι, και, έτσι:

«ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ»

χαήλ, ὁ Τίτος Βανδῆς, ὁ Θ. Μυλωνᾶς
καὶ ὁ Θ. Βέγγος. Τὸ χορευτικὸ ντου-
έτο Σειλινὸς - Προκοπίου ἐκτελεῖ τὰ
χορευτικὰ νούμερα τῆς ταινίας.

★ «ΠΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥ-
ΡΑ». Μιά αισθηματική κωμωδία του
σκηνοθέτη Νήση Αδαμήρα που μάς έ-
δωσε το «Νησί των Γενναίων». Πρω-
ταγωνιστούν η Τζένι Καρέζη και ο
«Άλκος» Άλεξανδράκης, η «Έλενη
Χαλκούση», ο Λυκούργος Καλλέργης.

★ «ΑΜΑΡΤΩΛΑ ΝΕΙΑΤΑ». Ἡ τα-
νία αὐτῇ εἶναι οἱ «Ζαβολιάρηδες» τῆς
ἐλληνικῆς ὁθόνης προσαρμοσμένη φυ-
σικὰ στὰ δικά μας μέτρα καὶ στὰ
ἀντίστοιχα τοῦ παλαιῦ καὶ τοῦ νέου

γραφαν οι Νέστορ Μάτσας και Βίω Παπαμιχαήλ και πρωταγωνιστούν οι Κ. Κακαβάς, η Κάκια Άνταλι, ο Κ. Κούρης, η Σάσα Καζέλη, ο Λυκούργος Καλλέργης κι' ο Δ. Παπαγιάννουλος. Τη σκηνοθετεί ο νεοσκηνοθέτης Παντέλης Μιχαήλ.

«ΨΙΤ!... ΚΟΡΙΤΣΙΑ»

★ «ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ». Μιά σύγχρονη διασκευή του παραμυθιού, που μεταβάλλεται σ' ένα αισθηματικό ρομάντζο. Είναι παραγωγή της «Δήλωση Φίλημ» πάνω σε σενάριο του Κώστα Ασπμακοπούλου. Σκηνοθεσία του Χρήστου Αποστολίου. Έχει πρωταγωνιστές την Κάκια Αναλυτή και τον Ανδρέα Μπαρκούλη και τον Κώστα Σαββίδη συμπρωταγωνιστή.

αυτή ο Νίκος Ξανθόπουλος, η Κούλα
Άγαγιώτου, η Βέτα Προεδρο και η
Γιώργος Δαμσιώτης. Ήταν οι αλ-
λοι που έπαιξαν τραγούδια που τα
τραγουδούν η Μαίρη Λώ, η Νάντι
Κωνσταντοπούλου και το Trio Καν-
τσόνε.

★ «ANTIO ZH». Ένα κοινωνικό
δραματάκι του Όρεστη Λάσκου.
Πρωταγωνιστούν η Ελένη Χατζη-
γύρη, ο Γ. Φούντας, ο Π. Κωνσταν-
τάρας, η Μπέατα Ασημακοπούλου,
Σκηνοθεσία Όρεστη Λάσκου.

★ «ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ». Μία φιλόδοξη προσπάθεια να «Άκροπὸλ Φίλμ» που εγχείμεθα νᾶξῃ ἐπιτυχία. Τὸ σενάριο τὸ ἔγραψε ὁ Τάσος Μελετόπουλος καὶ τὴ σκηνοθετεῖ ὁ ἴδιος. Πρωταγωνιστοῦν ὁ Δημήτρης Μυράτ, ἡ Ἀλέκα Κατσέλη, ὁ Δι. Παπαγιαννόπουλος, ἡ Μαριάννα Μπουράκου καὶ ἄλλοι. Τὸ σενάριο εἶναι διασκευή τῆς ἀρχαίας τραγωδίας.

★ «ΚΑΣΣΙΑΝΗ». Έγχορμη ταϊνία της «Άρμα Φίλμ» που ή τεχνική επέξεργασία της γίνεται στην Ητάλια. Είναι το σκηνικό που ο Ητά Πασκενί, Πρεσβευτής του Ητά Πασκενί, ο Άνδρέας Μπαρκούλης, ο Γ. Καμπανιάς, ο Χρ. Νέζερ, ο Σ. Ταργιόης, ή Θ. Μανωλίδης, ο Ν. Τσαγκαάς, ο Γ. Μπουρούς, ο Γ. Αύλωνίτης και πολλοί κομπάρσοι. Είναι το γνωστό θράμα της Κασσιανής κατά ή θωάννινη εποχή.

Ρένα Βελισσαρίου

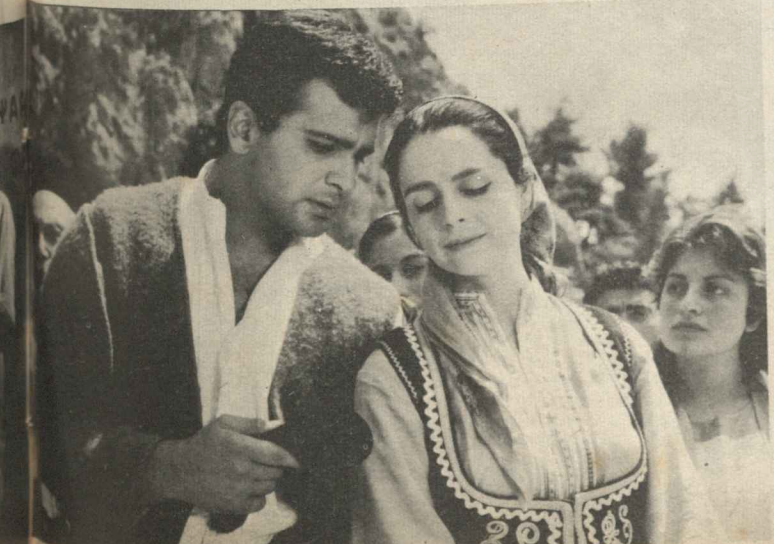
«ΝΑ ΠΕΘΕΡΟΣ, ΝΑ ΜΑΛΑΜΑ»

«Η ΚΥΡΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΣ»

ΚΡΥΣΤΑΛΛΩ

«ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΓΕΝΝΑΙΩΝ»

ΜΕ ΤΑ ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ ΔΩΣΤΕ ΖΩΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

630 Μικρό σεμν κεντημένο σε λινό ύφασμα με λουλούδια αμυγδαλιάς. Τα τρία μοτίφ θα τα βρήτε στο παράρτημα και θα τα κεντήσετε ανεπατά και ριζοβολονιά σε τρεις τόνους ροζ και δύο τόνους πράσινο για τα κλαδιά και τα φύλλα. Το τελείωμα θα γίνει με πράσινη κλωστή. Στα πετσέτσια θα κεντήσετε το μικρότερο μοτίφ.

631 Μετροπητό σχέδιο για μαξιλάρι ή καρέ ντε τάμπλ, που κεντιέται με χρωματιστές κλωστές σε ύφασμα έταμιν. Θα χρησιμοποιήσετε τα χρώματα που σας λέμε στο παράρτημα σε τόνους αρμονικούς. Αν το σχέδιο το χρησιμοποιήσετε για καρέ θα κάνετε στο τελείωμα μια σειρά σταυροβελονιά με ένα από τα χρώματά σας ή ένα λεπτό άζουρ. Το σχέδιο αυτό μπορείτε να το κεντήσετε και πάνω σε καμβά.

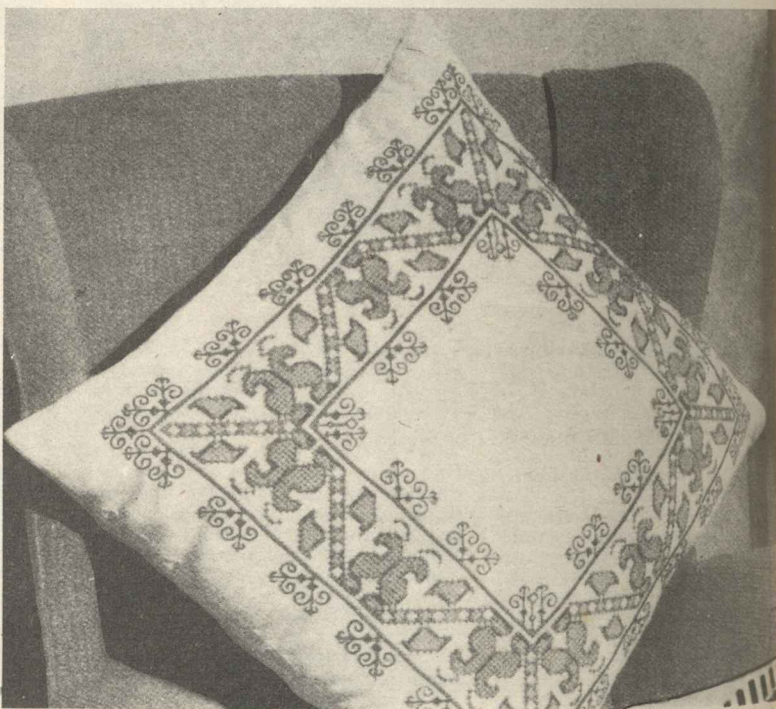
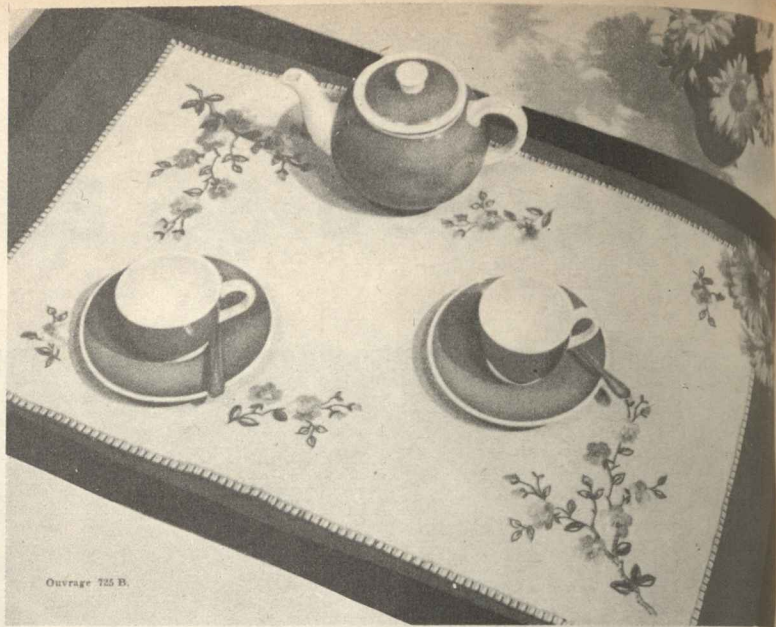
632 Φίνο σεμν κεντημένο σε όργαντζα ή λεπτό λινό, με βελονιές: πουάν - ντόμπρ, ανεπατό, φιλ-τιρέ και ριζοβολονιά. Αν το ύφασμά σας είναι χρωματιστό θα κεντήσετε με λευκή ή κρέμ κλωστή. Αν όμως χρησιμοποιήσετε λευκό ύφασμα θα κεντήσετε με παστέλ χρώματα: γκρι - μπλε για την γιρλάντα, πράσινο πάλι σε δύο τόνους για τα φύλλα και τα κλαδιά και κίτρινο, σιέλ και μόβ για τ' άνθη.

633 Σχέδιο ρισελιέ για σεντόνι. Θα προεκτείνετε τη μπορντούρα, που σας δίνουμε και θα την κεντήσετε στο άπάνω μέρος του σεντονιού σας, πέντε εκατοστά πιο μέσα από το άζουρ. Θα κεντήσετε το σχέδιο με λεπτό φεστόνι κατόπιν θα κόψετε τα κενά και θα κάνετε τα σπληάκια, τα πουά και τα εσωτερικά των φύλλων ριζοβολονιά.

634 Τρία χαριτωμένα παιδικά σχεδιάκια που μπορείτε με αυτά να διακοσμήσετε πετσέτουλες, πετσέτοθήκες, ποδίτσες ή παιδικά μπλουζάκια. Θα κεντήσετε με ριζοβολονιά και ανεπατό σε διάφορα ζωηρά χρώματα. Κάντε τους χορευτές σε διαφορετικά χρώματα όπως μπλε, κίτρινο, πράσινο καθώς και τις μικρές χορεύτριες. Όσο για τα ελαφάκια θα γίνουν ροζ με πράσινα τα δεντράκια και κόκκινα άνθη.

635 Ένα ακόμα παιδικό μοτίφ κατάλληλο για παιδικό σεντονάκι και μαξιλαράκι. Θα κεντήσετε, αφού προεκτείνετε την όμορφη γιρλάντα, πάνω από το στρίψωμα με ριζοβολονιά και ανεπατό. Τα πουλάκια πρέπει να γίνουν κίτρινα με πορτοκαλιές ουρίτσες, ματάκια και μυτούλες. Στο μαξιλαράκι θα κεντήσετε ένα μέρος της γιρλάντας με τα δύο πουλάκια στις δύο γωνίες. Η ριζοβολονιά πράσινη ή σιέλ.

636 Το γκομπλν που σας δίνουμε είναι το σχέδιο για το δεύτερο καδράκι που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο τεύχος την φωτογραφία του. Θα κεντηθεί με μισή σταυροβελονιά σε μαύρο ύφασμα και με τα χρώματα που σας δίνουμε στο παράρτημα, που είναι τα ίδια και για τα δύο καδράκια. Στο προηγούμενο τεύχος σας δώσαμε και την εικόνα για το είδος της κορνίζας που θα χρησιμοποιήσετε.

ΠΑΤΡΟΝ

Μπορείτε να τα ράψετε μόνη σας

ΚΟΜΨΟ ΠΡΩ-Ι-ΝΟ ΦΟΡΕΜΑ

Το πρώτο πατρόν του παραρτήματός μας είναι το κομψό αυτό πρωινό φόρεμα που μπορείτε να το φτιάξετε από μάλλινο ύφασμα. Το πατρόν αποτελείται από οκτώ κύρια κομμάτια, από τα οποία θα κόψετε τα υπ' αριθ. 1, 3 και 8 δύο φορές τα υπ' αριθ. 2 και 4 διπλά χωρίς ραφή και τα υπ' αριθ. 5, 6, 7 και 8 μία φορά. Θα χρειασθήτε ακόμη μία ζώνη που θα την δώσετε να σας την φτιάξουν.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψτε τα κομμάτια από το πατρόν το κάθε ένα χωριστά παρακολουθώντας τις διαφορετικές γραμμές τους και όλα τα σημάδια τους. Τοποθετήστε τα κομμάτια στο διπλωμένο ύφασμά σας και κόψτε όπως σας λέμε. Τρυπώστε τις πένες της φούστας γυρίστε το κομμάτι 7 και φτιάξτε το εσωτερικό της τσέπης ενώνοντας και το κομμάτι υπ' αριθ. 8. Ενώστε τα δύο κομμάτια της φούστας 6 και 7 κάνοντας την πιέτα εμπρός. Τρυπώστε τις πλάινες ροφές και κάντε την πιέτα πίσω. Τρυπώστε τις ροφές των μανικιών και προβάρετε. Φτιάξτε τον γισακά αφού πρώτα τον ενώσετε και κατόπιν εφαρμόσετε τη μούστρα που θα πάη μονοκόμηση. Γαζώστε όλες τις ραφές και τις πένες και ράψτε με προσοχή τη μούστρα από το μέσα μέρος. Γυρίστε όλο μαζί το γισακά και κάντε το εξώραφο μαζί γύρω - γύρω. Κάντε επίσης το γαζί στη φούστα και στην τσέπη και κατόπιν ενώστε την μέση και τα μανίκια Προβάρετε, γαζώστε και κάντε τα στρίψωματα. Καρικόστε όλο το φόρεμα και κάντε ένα καλό σίδερο.

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΜΠΛΟΥΖΑΚΙ

Το δεύτερο πατρόν μας είναι το κομψό και μοντέρνο αυτό μπλουζάκι που μπορεί να σας εξυπηρετήσει σε πολλές περιπτώσεις. Φτιάξτε το από λεπτό μάλλινο ύφασμα ριγέ, μονόχρωμο ή έμπριμέ.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

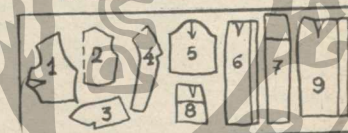
Το πατρόν αυτό αποτελείται από τρία κομμάτια, από τα οποία θα κόψετε το υπ' αριθ. 10 διπλό χωρίς ραφή και τα υπ' αριθ. 11 και 12 δύο φορές το κάθε ένα. Θα χρειασθήτε ακόμη λοξά ρέλια για τον λαιμό τα μανίκια και το κάτω μέρος της μπλούζας, καθώς και μία λουρίδα για να ενώνετε το ζωνάκι που θα περάσει στο τελείωμα. Αντιγράψτε τα τρία κομμάτια από το παρόντημα, παρακολουθώντας τις διαφορετικές γραμμές τους, σε χαρτί. Τοποθετήστε τα κομμάτια στο διπλωμένο ύφασμά σας και κόψτε τα. Τρυπώστε τις πένες, την πίσω ραφή αφήνοντας ένα ανοίγμα επάνω και τις πλάινες ραφές. Τρυπώστε τις ραφές των μανικιών και προβάρετε. Γαζώστε όλες τις ραφές και κολλήστε τα μανίκια. Ρελιάστε το λαιμό, τα μανίκια και το κάτω μέρος. Γαζώστε τη λουρίδα, ανοίξτε δύο κουμπότρυπες εμπρός και περάστε την. Ράψτε ένα μικρό φερμουάρ στο πίσω ανοίγμα του λαιμού και καρικόστε τις ραφές. Σιδερώστε καλά όλο το μπλουζάκι.

Ένα νόστιμο μπλουζάκι από ριγέ, έμπριμέ ή μονόχρωμο μάλλινο.

Κομψό πρωινό φόρεμα από λεπτό μάλλινο ύφασμα. Φαρδειά ζώνη.

ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ

ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΜΠΛΟΥΖΑΣ

Όταν
έκλαιγες
για μένα

σινάδα και μια μεγάλη ήλιόλουστη
θεράντα για τα παιδιά.

Αυτή τραβήχτηκε άργα από πά-
νω του και ζύγωσε στο τραπέζι. Εί-
χε φτιάξει μια πητή με πολύ δού-
τωρο και πολλά αυγά, όπως είχε
διαβάσει στη συνταγή. Από καιρό
είχε στο μυαλό της μια τέτοια τρέλ-
λα και επί τέλους την είχε κάνει.

Πήρε το μαχαίρι κι έκοψε τρία ί-
σια κομμάτια, που τα δίπλωσε σε
φύλλα χαρτί. Είδε ότι ο Μπέρτο την
κτύπαζε και διάσπασε να του εξη-
γήσει:

— Είναι, ξέρεις για το ταξίδι.
— Αν στις βάλλω χωριστές στη δαλί-

τα θα είναι ευκολώτερο για σένα.
Μπορείς να φάς ένα κομμάτι ανά-
μεσα Μιλάνο και Γένοβα, ένα άλλο
ανάμεσα Γένοβα και Σάν Ρέμο και
το τρίτο ανάμεσα Σάν Ρέμο και
Μασσαλία.

— Κι' ύστερα, Πάολα; τη ρώτησε
αυτός με ύφος κοροϊδευτικό.

— Αλήθεια. Κι' ύστερα;
— Η Πάολα προσπαθούσε να φαντα-
στεί τι θα γινόταν ύστερα και της
φαινόταν ότι έβλεπε το Μπέρτο να
πετάει το χαρτί από το παράθυρο του
τραίνου που έτρεχε... Το πάτωμα χά-
μα είναι γεμάτο ψιχουλά και ένα δέ-
μα με έφημερίδες ακουμπισμένο στη
μοναδική κενή θέση, κοντά στην πόρ-
τα. Ένας επιβάτης ρίχνει ζεστό κα-
φέ απ' ένα θερμός και τον μοιράζει
από λίγον σ' όλους σχεδόν μ' ένα
ποτηράκι.

— Ένας άλλος ρωτάει:
«Σας πειράζει το τσιγάρο;» και δυά-
ζει από την τσέπη ένα πακέτο ξένα
τσιγάρα με χρυσό έπιστόμιο. Ο
Μπέρτο κτυπάει τα ψιχουλά χέμα
στο πάτωμα και σωπαίνει. Άλλα
ποιός είναι αυτός ο άγνωστος που

είναι ακουμπισμένος στους ώμους
του και ταλαντεύεται δώδε - κείθε
έτοιμος σε κάθε κλονισμό του τραί-
νου να πέσει επάνω του; Γιατί τον
έχουν βάσει κοντά στο Μπέρτο; Πού
θα κατέβει; Ποιός τον περιμένει; Τά-
ρα το τραίνο κόβει ταχύτητα. Από
την πλατφόρμα κάποιου άγνωστου
σταθμού ένα άγνωστο χέρι σηκώνει
προς το παράθυρο ένα μπουκάλι με
πορτοκαλάδα. Ένας από τους επι-
βάτες αρχίζει να κωδη δόλτες στο
διάδρομο για να ξεμουδιάσουν τα
πόδια του όπως λέει. Μέσα στο βα-
γόνι, μόλις διακρίνονται τα αντικεί-
μενα με τη μικρή λάμπα που τα φω-
τίζει. Δεν έχει άλλο να κάνει κανείς
παρά να προσπαθήσει να κοιμηθεί.
— Αν τουλάχιστον εκείνη η γρήγα
κυρία με την τσάντα από δέρμα κρο-
κοδείλιου έπαινε να μιλάει για τα αρ-
θρικά της... Μα νά, το τραίνο κό-
βει πάλι ταχύτητα και σε λίγο στα-
ματά στα χωράφια. Όλα γύρω εί-
ναι σκοτεινά και σιωπηλά. Μόνο ο
κρότος της πόρτας του βαγονιού ά-
κούγεται και μια νυσταγμένη φωνή

που ρωτάει: «Τι τρέχει; Τι άνω-
στε;» Και ο συνήθως σιωπηλός και
φορημένος άπαντα: «Έγινε έρωτας
σ' αυτά τα μέρη. Δεν θέλω να
μιας καθυστερήσει. Μόλις είναι νύχτα...»

Μεσάνυχτα... Στο μέγαρο
ο Λούκα μπαίνει σιωπηλός και
από τον δρόμο που οδηγεί στο
λόνι σπρώχνοντας το καροτίκι
τα σερόντια και τη σαμπάνια
κατά από τη ντροπή του. Και
δύο μποτιλίες είναι γεμάτες με
μπόλι με τριμμένο παγω, το πα-
κέτο είναι ελαφρύ, ιδιαιτέρως
γάλας σαπουνόφουσκες και
ταί οτι φτάνει να φυσήξει και να
να σκάσουν στον αέρα και να
πιστούν γύρω σε πολυάριθμα
ματάκια. Η φωτιά και στο
ΟΙ άνταυγες από τις φλόγες
ένα κοκκινωπό χρώμα στα δά-
κρυτα άγγελόμοια που είναι
τις δύο μεριές του προσώπου
Ο Μπέρτο δεν είχε τη συνή-
σημένη διάθεση του. Χαμογέλα-
σες ταλαντεύεται στο μπράτσο
πολυθρόνας και λέει στο Λούκα:
— Σε σαμπάνια και πιές μαζί
Και ο Λούκα, κρύβοντας την
νία του καταφέρνει να φέρει
ευγενική και γεμάτη τσάντα
δεν θάρρη ποτέ. Στο άνω
Μπέρτο λέει με χαμηλή φωνή:
— Ζω να μη σε δυσαρεστή
την πητή μου. Να σου γράψω
τήρια με το προσωπικό την πα-
ένος γάμου. Είναι παλιά οικο-
κή μας συνήθεια.

— Πάολα! Τι σκέπτεσαι;
— Άργα εκείνη έφερε το για-
μάτια της.

— Συγχώρεσε με, Μπέρτο. Εί-
πρεπε να αρχίσω να έτοιμα-
το νερό είναι εκεί πάνω.
Για τελευταία φορά είχε
αλουμινένια λεκάνη πάνω κι έ-
νοποδογυρισμένο κασόν και η
χε γεμίσει νερό. Για τελευταία
κτύπαζε το Μπέρτο, που δα-
τον κορμό γυμνό, σαπουνό-
σωπο, το λαιμό, τους ώμους.

— Ήταν ξυπόλυτος και έτοιμος
ελαφρύ ρίγος καθώς έσπινε
από τα μαλλιά του. Πισω στη
γρά και μαύρα τσινουρά του
τις του γελοῦσαν ειρωνικά
δόν περιφρονητικά. Θα α-
σίγουρα πιο μεγάλος και πιο
κάτω από το γεμάτο λατρεία
της.

— Τι παράξενο βλέπεις, Πά-
Στέκεσαι εκεί ακίνητη, σαν
σμένη.

— Τίποτα. Σκουπίσου.

Μπέρτο.
Τού έδωσε τη χροιά της
κι' αυτός άρχισε να σκουπίζει
ώμους του με τέτοια δύναμη
το δέρμα του έγινε άμεσως
σά να το είχε καίει ο ήλιος. Εί-
να μεταξύ υελούσε, δείχνοντας
σπρας δοντρία του και οργισ-
μαλλά του προς τα πίσω.

— Ω, Πάολα! Μού πει-
πούνι στα μάτια. Διάβολο, πού
ζει!

Μα κι' αυτό γινόταν για τρέλα
φορά.

— Η Πάολα πήρε από το
το διπλωμένο πουλόβερ, με
τικέτα του καταστήματος
την άκόμα στο γινάσι. Ήταν
παλό, λεπτό μαλλί, τόσο
κό από το πλεκτό με το
πάνω του τσέσε θραυές
βραδυές είχε στεγνώσει με
για να μπορεί να το έτοιμα-
Μπέρτο το πρι.

— Για κύττα λούσο, είπε ο
το. Και βλέπεις μονίμως
και να τα γυρίζω μαζί
— Ναι, Μπέρτο. Και να
ζέστα θα σου κρατά.

Τώρα αυτός ήταν δοκίμιος
της, καμαρώνοντας σαν
καινούργιο πουκάμισο του
νούργιες σιδερωμένες
— Άκούς πώς τρίζουν
Μ' αυτά εδω μπορεί να

λάτρες χωρίς να μπη νερό.

— Ναι, Μπέρτο.

Πάολα, θυμάσαι τί έγινε όταν
με να πουλήσουμε το δαχτυλί-
ου σε κείνο το χρυσοχείο του
Πάολα, Πάολα, θυμάσαι τί έγινε όταν
αγίται δυο μεγάλους λεκέδες
λάτρη, έτσι που δεν το λούσο
κατά από τη ντροπή μου. Και
δύο μποτιλίες είναι γεμάτες με
μπόλι με τριμμένο παγω, το πα-
κέτο είναι ελαφρύ, ιδιαιτέρως
γάλας σαπουνόφουσκες και
ταί οτι φτάνει να φυσήξει και να
να σκάσουν στον αέρα και να
πιστούν γύρω σε πολυάριθμα
ματάκια. Η φωτιά και στο
ΟΙ άνταυγες από τις φλόγες
ένα κοκκινωπό χρώμα στα δά-
κρυτα άγγελόμοια που είναι
τις δύο μεριές του προσώπου
Ο Μπέρτο δεν είχε τη συνή-
σημένη διάθεση του. Χαμογέλα-
σες ταλαντεύεται στο μπράτσο
πολυθρόνας και λέει στο Λούκα:
— Σε σαμπάνια και πιές μαζί
Και ο Λούκα, κρύβοντας την
νία του καταφέρνει να φέρει
ευγενική και γεμάτη τσάντα
δεν θάρρη ποτέ. Στο άνω
Μπέρτο λέει με χαμηλή φωνή:
— Ζω να μη σε δυσαρεστή
την πητή μου. Να σου γράψω
τήρια με το προσωπικό την πα-
ένος γάμου. Είναι παλιά οικο-
κή μας συνήθεια.

— Πάολα! Τι σκέπτεσαι;
— Άργα εκείνη έφερε το για-
μάτια της.

— Συγχώρεσε με, Μπέρτο. Εί-
πρεπε να αρχίσω να έτοιμα-
το νερό είναι εκεί πάνω.
Για τελευταία φορά είχε
αλουμινένια λεκάνη πάνω κι έ-
νοποδογυρισμένο κασόν και η
χε γεμίσει νερό. Για τελευταία
κτύπαζε το Μπέρτο, που δα-
τον κορμό γυμνό, σαπουνό-
σωπο, το λαιμό, τους ώμους.

— Ήταν ξυπόλυτος και έτοιμος
ελαφρύ ρίγος καθώς έσπινε
από τα μαλλιά του. Πισω στη
γρά και μαύρα τσινουρά του
τις του γελοῦσαν ειρωνικά
δόν περιφρονητικά. Θα α-
σίγουρα πιο μεγάλος και πιο
κάτω από το γεμάτο λατρεία
της.

— Τι παράξενο βλέπεις, Πά-
Στέκεσαι εκεί ακίνητη, σαν
σμένη.

— Τίποτα. Σκουπίσου.

Μπέρτο.
Τού έδωσε τη χροιά της
κι' αυτός άρχισε να σκουπίζει
ώμους του με τέτοια δύναμη
το δέρμα του έγινε άμεσως
σά να το είχε καίει ο ήλιος. Εί-
να μεταξύ υελούσε, δείχνοντας
σπρας δοντρία του και οργισ-
μαλλά του προς τα πίσω.

— Ω, Πάολα! Μού πει-
πούνι στα μάτια. Διάβολο, πού
ζει!

Μα κι' αυτό γινόταν για τρέλα
φορά.

— Η Πάολα πήρε από το
το διπλωμένο πουλόβερ, με
τικέτα του καταστήματος
την άκόμα στο γινάσι. Ήταν
παλό, λεπτό μαλλί, τόσο
κό από το πλεκτό με το
πάνω του τσέσε θραυές
βραδυές είχε στεγνώσει με
για να μπορεί να το έτοιμα-
Μπέρτο το πρι.

— Για κύττα λούσο, είπε ο
το. Και βλέπεις μονίμως
και να τα γυρίζω μαζί
— Ναι, Μπέρτο. Και να
ζέστα θα σου κρατά.

Τώρα αυτός ήταν δοκίμιος
της, καμαρώνοντας σαν
καινούργιο πουκάμισο του
νούργιες σιδερωμένες
— Άκούς πώς τρίζουν
Μ' αυτά εδω μπορεί να

λάτρες χωρίς να μπη νερό.

— Ναι, Μπέρτο.

Πάολα, θυμάσαι τί έγινε όταν
με να πουλήσουμε το δαχτυλί-
ου σε κείνο το χρυσοχείο του
Πάολα, Πάολα, θυμάσαι τί έγινε όταν
αγίται δυο μεγάλους λεκέδες
λάτρη, έτσι που δεν το λούσο
κατά από τη ντροπή μου. Και
δύο μποτιλίες είναι γεμάτες με
μπόλι με τριμμένο παγω, το πα-
κέτο είναι ελαφρύ, ιδιαιτέρως
γάλας σαπουνόφουσκες και
ταί οτι φτάνει να φυσήξει και να
να σκάσουν στον αέρα και να
πιστούν γύρω σε πολυάριθμα
ματάκια. Η φωτιά και στο
ΟΙ άνταυγες από τις φλόγες
ένα κοκκινωπό χρώμα στα δά-
κρυτα άγγελόμοια που είναι
τις δύο μεριές του προσώπου
Ο Μπέρτο δεν είχε τη συνή-
σημένη διάθεση του. Χαμογέλα-
σες ταλαντεύεται στο μπράτσο
πολυθρόνας και λέει στο Λούκα:
— Σε σαμπάνια και πιές μαζί
Και ο Λούκα, κρύβοντας την
νία του καταφέρνει να φέρει
ευγενική και γεμάτη τσάντα
δεν θάρρη ποτέ. Στο άνω
Μπέρτο λέει με χαμηλή φωνή:
— Ζω να μη σε δυσαρεστή
την πητή μου. Να σου γράψω
τήρια με το προσωπικό την πα-
ένος γάμου. Είναι παλιά οικο-
κή μας συνήθεια.

— Πάολα! Τι σκέπτεσαι;
— Άργα εκείνη έφερε το για-
μάτια της.

— Συγχώρεσε με, Μπέρτο. Εί-
πρεπε να αρχίσω να έτοιμα-
το νερό είναι εκεί πάνω.
Για τελευταία φορά είχε
αλουμινένια λεκάνη πάνω κι έ-
νοποδογυρισμένο κασόν και η
χε γεμίσει νερό. Για τελευταία
κτύπαζε το Μπέρτο, που δα-
τον κορμό γυμνό, σαπουνό-
σωπο, το λαιμό, τους ώμους.

— Ήταν ξυπόλυτος και έτοιμος
ελαφρύ ρίγος καθώς έσπινε
από τα μαλλιά του. Πισω στη
γρά και μαύρα τσινουρά του
τις του γελοῦσαν ειρωνικά
δόν περιφρονητικά. Θα α-
σίγουρα πιο μεγάλος και πιο
κάτω από το γεμάτο λατρεία
της.

— Τι παράξενο βλέπεις, Πά-
Στέκεσαι εκεί ακίνητη, σαν
σμένη.

— Τίποτα. Σκουπίσου.

Μπέρτο.
Τού έδωσε τη χροιά της
κι' αυτός άρχισε να σκουπίζει
ώμους του με τέτοια δύναμη
το δέρμα του έγινε άμεσως
σά να το είχε καίει ο ήλιος. Εί-
να μεταξύ υελούσε, δείχνοντας
σπρας δοντρία του και οργισ-
μαλλά του προς τα πίσω.

— Ω, Πάολα! Μού πει-
πούνι στα μάτια. Διάβολο, πού
ζει!

Μα κι' αυτό γινόταν για τρέλα
φορά.

— Η Πάολα πήρε από το
το διπλωμένο πουλόβερ, με
τικέτα του καταστήματος
την άκόμα στο γινάσι. Ήταν
παλό, λεπτό μαλλί, τόσο
κό από το πλεκτό με το
πάνω του τσέσε θραυές
βραδυές είχε στεγνώσει με
για να μπορεί να το έτοιμα-
Μπέρτο το πρι.

— Για κύττα λούσο, είπε ο
το. Και βλέπεις μονίμως
και να τα γυρίζω μαζί
— Ναι, Μπέρτο. Και να
ζέστα θα σου κρατά.

Τώρα αυτός ήταν δοκίμιος
της, καμαρώνοντας σαν
καινούργιο πουκάμισο του
νούργιες σιδερωμένες
— Άκούς πώς τρίζουν
Μ' αυτά εδω μπορεί να

Τώρα αυτός ήταν δοκίμιος
της, καμαρώνοντας σαν
καινούργιο πουκάμισο του
νούργιες σιδερωμένες
— Άκούς πώς τρίζουν
Μ' αυτά εδω μπορεί να

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

"Ων ή οίμοσγένεια ένδουσιασμένη,
όταν τὸ υαυιὰ είναι.....ΚΑΚΑΟ

Τὸ κακάο ΕΒΓΑ εἶναι τὸ ρόφημα τῆς
Ἑλληνικῆς οἰκογενείας γιατί εἶναι
εὐχάριστο, ὠφέλιμο καὶ ἀνωτέρας
ποιότητος.
Τὸ κακάο ΕΒΓΑ περιέχει τίς διταμίνες
πού χρειάζονται τὰ παιδιά σας γιὰ ν'
ἀποκτήσουν γεροὺς ὀργανισμούς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

Τὸν κτύπαζε καὶ ἀρκετὲς φορὲς ἀκου-
μπούσε τὸ μάγουλό της στὸ μέτω-
πό του, χάιδευε τὸ ἀπαλό μαλλί τοῦ
πουλόβερ στους ὤμους, στὰ μανίκια.
Τὸ χέρι τοῦ Μπέρτο τότε ἔπιασε τὸ
δικό της καὶ τὸ σφιγγε τόσο δυνατὰ
πού πονούσε.

— Κύντε τι μικρὸ χεράκι έχεις,
Πάολα. Δοκίμασε νὰ τὸ τραβήξεις
τώρα πού τὸ κρατῶ.

— Ναι, Μπέρτο. Μὰ τώρα εἶναι
ἀργά, εἰναι ἀργά. Σὲ παρακαλῶ...

— Ήταν ἡ τελευταία φορά. Δὲν θὰ
συνέβαινε ποτὲ πιά ἄλλη φορά.

Τὰ λεπτὰ ἦταν τώρα πολὺτιμα
καθὼς ἡ ὥρα περνούσε γοργὰ. Ἐ-
Μπέρτο ἐξοφύλλιζε τ' ὠράριο τῶν σιδη-
ροδρομικῶν δρομολογίων, ὕστερα ἄ-
νανε ἕνα ταγίδρο τριβώντας τὸ σπρί-
ντ στὸν τοίχο καὶ γυρίζε γύρω τὸ
βλέμμα του, σὰ νὰ τοῦ προκαλοῦσε
ἐκπληξί, ὅτι ἔβλεπε.

Κτύπαζε τὸ παράθυρο τῆς σοφί-
τας, τὴ γκαζιέρα, τίς σανίδες ἀπὸ

κασόνια πού ἀποτελοῦσαν τὸ τρα-
πέζι, τὸ ράφι γιὰ τὰ βιβλία, τὸ σκα-
μνὶ ὅπου κάθε βράδυ στεκόταν ἡ
Πάολα γιὰ νὰ ξετυλίξῃ τὰ μαλλιά-
της. Κτύπαζε ἐπίσης τὴν ἀκουμπι-
σμένη στὸ κρεβάτι κιθάρα καὶ εἶπε
χαμηλόφωνα:

Μὲ στενοχωρεῖ πού δὲ ἀφήσω
τὴν ποντικότητά. Δὲν ξέρω τί θὰ
πληρώσω γιὰ νὰ μπορέσω νὰ τὴν πᾶ-
ρω μαζί μου.

— Ἦσως ἐκείνη τὴ στιγμή νὰ δια-
βάσω μιὰ παράκλησι στὸ βλέμμα τῆς
Πάολα. Γιατί χαμογέλασε καὶ σκύ-
βοντας πάνω στὴν κιθάρα, ἄρχισε νὰ
παίζῃ τίς πρώτες νότες ἑνὸς παλινοῦ
τραγουδιοῦ.

— Αὐτὸ δὲν ἤθελες; τὴ ρώτησε.
— Ναι, Μπέρτο.

Πέρασε ἀνάλαφα τὸ χέρι πάνω
στὶς χορδὲς καὶ ὕστερα ἄρχισε νὰ
τραγουδᾷ μὲ σιγανὴ φωνή:

«Ἦσως νᾶναι ὁ χωρισμός μας
— ἂν δὲν ἔρω ἀπόψε

μὴ μὲ περιμένῃς πιά, ἀγαπημένη
— ἂντίο, ὄνειρό μου,
ἂντίο χαρὰ τῆς ζωῆς μου...»

— Όταν τελείωσε εἶδε ὅτι ἡ Πάολα
ἦταν κι' ἔλας στὴν πόρτα καὶ τοῦ
γύριζε τίς πλάτες.

Στὸ δρόμο περπατοῦσαν ὁ ἕνας
δίπλα στὸν ἄλλον σιωπηλοί.

— Ὁ Μπέρτο κτύπαζε δώδε - κείθε
κι' ἀνασκόπωνε τὰ μάτια πρὸς τὰ ψη-
λὰ παράθυρα τῶν μεγάρων μ' ἕνα
περίεργο, ἐπίμονο ἐνδιαφέρον. Ἦ
Πάολα περπατοῦσε γρήγορα γιὰ νὰ
λά της στὸ σακάκι τοῦ, στὸ ὤμος
τῶν ἀγκῶνων. Φαινόταν πὺς μονάχα
ἡ ἐλαφρὴ αὐτὴ ἐπασὴ τῆς εἶνε δύ-
ναμι νὰ προχωρήσῃ.

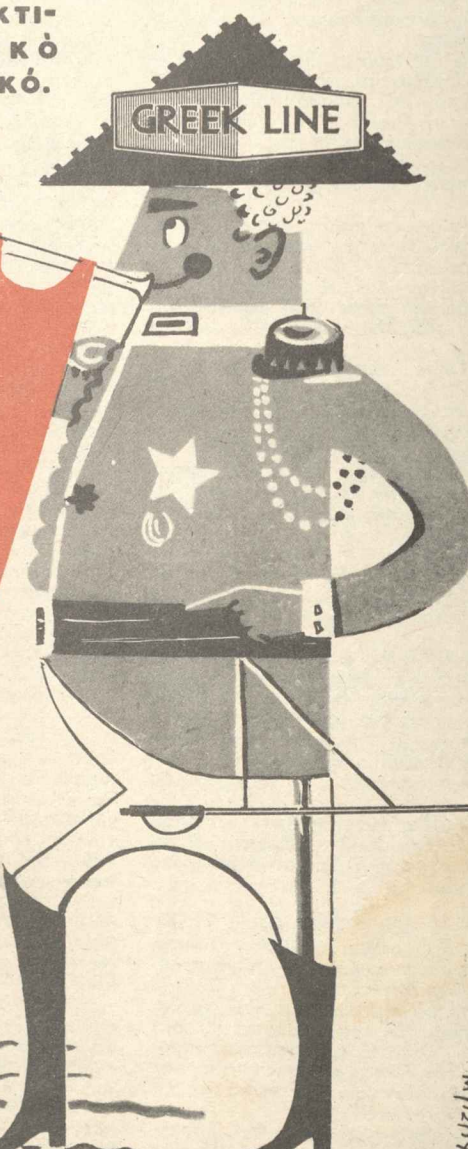
— Ἀνέβηκαν στὸ τράμ στὴν πρώτη
στάσι πού ἐφύσταν. Δὲν ἔβλεπαν πα-
ρά δυὸ θέσεις ἐλευθερὲς, μὰ ἀνάμε-
σα στὴ μιὰ καὶ στὴν ἄλλη καθόταν
ἕνας κύριος μὲ μαῦρο κοστούμι καὶ
μὲ μιὰ δερματίνη τσάντα κάτω ἀπὸ

Ταξιδεύετε μέ τό αὐόηκριτον „Ὀλυμπία“

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΝΑΥΤΗΓΗΣΕΩΣ 1953

Τὸ ὑπερωκεάνιον πού ἀκτι-
νοβολεῖ τὸν Ἑλληνικὸ
πολιτισμὸ στὸ ἐξωτερικὸ.

Διὰ
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ
* Τὸ ΟΛΥΜΠΙΑ προσφέρει
εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως
τούς ἐπιβάτας του πρωτο-
φανεῖς ἀνέσεις καὶ
πολυτέλειαν.
* 27 αἰδουσαὶ ψυχαγωγίας,
σαλόνια, αἰδουσαὶ χοροῦ, 5
μπάρ, μιὰ ταβέρνα, δύο ὀρ-
χηστραὶ, ἀναγνωστήρια, βι-
βλιοθήκη, αἰδουσαὶ παιχνι-
δίων, γυμναστήρια, τρεῖς
κολυμβητικαὶ πισίνας, κατα-
στήματα, κομμωτήρια, κινη-
ματογράφος, αἰδουσαὶ γιὰ
παιδιά, καθημερινὰ λουκού-
λεια γεύματα.

— Ένα ταξίδι με τὸ "Ὀλυμπία", ἀποτελεῖ ἀλησμόνητη ἀπόλαυση τῆς ζωῆς σας.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ Δ^{ΟΙ} ΓΟΥΛΑΝΔΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
— Ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν Ταξιδιωτικὸν Πράκτορα τῆς προτιμήσεώς σας.

Όταν έχετε ανάγκη ιδιαίτερας προφυλάξεως
ειδικώς αποτελεσματικής...

Η "CAMELIA", δα σās εξασφάλιση:
"Ανεσι, Καθαριότητα, Ασφάλεια.

Είναι πρακτική και οικονομική
Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να έργα-
σθήτε, να διασκεδάσετε να έχετε το
αίσθημα της αυτοπεποίθησews.

Ζητήσατέ την μόνο με μία λέξη ΚΑΜΕΛΙΑ από το πρώτο Φαρμακείο
ή Κατάστημα γυναικείων ειδών και θα έχετε διακριτικά το γνήσιο
μπλέ κουτί της "CAMELIA".

Τιμή κυτίου Δρ.12.50
Για ταξίδια - εκδρομές ειδική συσκευασία τσάντας

TERYDRAPE - ΝΕΛΟ

Έλβετικό βουαλός για στόρ από

TERYLEN (ΤΕΡΓΚΑΛ)

- Εύκολο στο πλύσιμο
- Δεν μπαίνει
- Δεν ξεχειλώνει
- Στεγνώνει σε λίγα λεπτά
- Δεν θέλει σιδέρωμα

«Π. ΔΡΟΣΟΣ»

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 37, ΑΘΗΝΑΙ

Όταν
έκλαιγες
για μένα

τη μασχάλη του. Η Πάολα τον κύ-
ταζε, κατάπληκτη που αυτός δεν σκε-
φτόταν να κάνει λίγο πιδ πέρα για
να μπορέσουν κι' αυτή και ο Μπέρτο
να καθήσουν ο ένας πλάι στον άλλο.
Δεν είχε άλλη επιθυμία, άλλη ελπί-
δα παρά αυτή: να αφεθεί να γείρη
στον ώμο του Μπέρτο σ' αυτή τη
γωνιά του τράμ, να σφίξει το χέρι
του στο χέρι της και να κυττάει από
τά τζάμια των παραθύρων τους ή-
διους δρόμους, τις ίδιες φωτεινές έ-
πιγραφές, τις ίδιες κινούμενες και
συγκεχυμένες σιλουέτες των διαβα-
τών.

Ύστερα από δυό - τρεις στάσεις
άνεθηκαν πολλοί επιβάτες, άλλοι
κατέβηκαν, αλλά οι δυό θέσεις έμε-
ναν πάντα ελεύθερες και ο κύριος με
το μαύρο κοστούμι δεν κουνιόταν.
Κύτταζε αδιάφορα μπροστά του και
χτυπούσε με τα δάχτυλα τύμπανο
στην τσάντα του. Ύστερα με άρ-
γες και μετρημένες κινήσεις έβγαλε
από την τσέπη μια εφημερίδα, την
άπλωσε με εξαιρετική προσοχή στα
γόνατά του και άρχισε να διαβάζει.
Στην πλατεία του σταθμού το
τράμ άδειασε και το μικρό πλήθος
των επιβατών, φορτωμένων με πακέ-
τα, τσάντες, βαλίτσες σκορπίστηκε
προς διάφορες κατευθύνσεις μέσα α-
πό την κεντρική πύλη του σιδηροδρο-
μικού σταθμού. Φωνές των αχθοφό-
ρων, των σιδηροδρομικών υπαλλήλων
άντηχούσαν γύρω, ενώ μερικοί δίπλα
στις άποσκευές τους κύτταζαν με
άνυπομονησία το μεγάλο ρολόι του
σταθμού.

Ο Μπέρτο άφησε χάμα τη βαλί-
τσα, πλησίασε σε ένα μέρος του
σταθμού όπου υπήρχαν φυτεμένα λου-
λουδία, έκοψε μια τουλίπα και την
πρόφερε χαμογελώντας στην Πά-
λα:

— Κύττα τι ωραία που είναι, της
είπε. Κράτησέ τη για να με θυμά-
σαι.

Εκείνη έφερε το χέρι στο στόμα
για να πνίξει μια κραυγή:

— Είσαι τρελλός; Δεν ξέρεις ότι
άπαγορεύεται; Νά, διάβασε εκεί την
ταμπέλα: Άπαγορεύεται.

Ο Μπέρτο έγειρε πίσω το κεφάλι
και γέλασε μισοκλείνοντας τα βλέ-
φαρα για να τη δει καλύτερα. Ξαφνι-
κά, την έπιασε απότομα από τους
ώμους και της ψιθύρισε τραδώντας
την στο στήθος του:

— Τό ξέρω πως άπαγορεύεται.
Ένα σωρό πράγματα άπαγορεύουν-
ται. Άκόμα κι' αυτό... άκόμα κι' αυτό...
Και λέγοντας αυτά τη φιλού-
σε στο μέτωπο, στα μάτια, στα μαλ-
λιά. Ναι, κι' αυτό άπαγορεύεται, συ-
νέχισε, όλα τα ωραία πράγματα ά-
παγορεύονται. Ναι, Πάολα, τα πιο
ωραία πράγματα...

Εκείνη αφιόνιταν, με το βλέμμα ό-
νειροπόλο, σ' αυτή την ανασπνέτη
χαρά. Όταν κύτταζε γύρω της είδε
εκπληκτικά βλέμματα να την κυττάζουν
πρόσωπα σοβαρά, ένα πλήθος από
άνδρες και γυναίκες που είχαν ύφος
σκανδαλισμένο και έχθρικό.

Το μεγάλο ρολόι του σταθμού
είδεινε επτά και είκοσι ακριβώς. Το
τράινο θα ξεκινούσε.

— Ήρθε η ώρα, είπε ο Μπέρτο
άκουμπώντας τη βαλίτσα σε ένα πα-
γκάκι. Όχι σκηνές, Πάολα, σε πα-
ρακαλώ, όχι δάκρυα, υποσχέσεις και
άναστεναγμούς. Σ' αγκάλιασα προ-
τιότερα, στην πλατφόρμα. Ήσουν τό-
σο ωραία, τόσο γλυκειά, που προ-
τιμώ να σε θυμάμαι έτσι. Όχι, μην
κυττάς το τράινο, με τρομάρα, μη
στενοχωριέσαι, Πάολα: αυτό δεν εί-
ναι το τέλος, μά μάλιστα είναι η αρχή
της ζωής μας, το ξέρεις.

Μερικοί νεαροί, πολύ κομψοί πέ-
ρασαν προχωρώντας προς το τράινο.

Ένας από αυτούς χτύπησε με το
χέρι τον ώμο του Μπέρτο και έλεγε
χαμογελώντας:

— Έλα, φεύγουμε.

Ήταν ασφαλώς οι άλλοι νεαροί
που προωρίζονταν για την Αμερί-
κη, οι γιοι του μπαμπά που είχαν
πώς έλεγε ο Μπέρτο, συγγενείς που
λοι ή γνωστοί του Μάξ, δάκρυα, δά-
κρυα, δάκρυα, κύτταε μια μεγάλη γα-
σηλαστή του κόσμου του. Ήταν
συγγενείς τους να γίνουν επιτυχε-
στές δεξιότητες του μεγάλου κόσ-
μου, οι μητέρες τους με νύμφες
την ευκαιρία αυτή με ιδιαίτερη
τίδες, ανυπόμονες να γίνουν
νεαρή γυναίκα του Μάξ... Διαμονή στα καλύτερα
σμένες που θα μπορούσαν να περ-
ξουν χαμηλόφωνα τις επόμενες
τους: «Κι' έμένα μου φωνή
στευτο, αγαπητή μου. Σαν
πρώτη στιγμή νόμισα πως ήθε-
λε να άστειλές για να περ-
τοτε ένας νόμος.

Ο Μπέρτο είχε απομακρυνθεί
μικρά δμήματα και διάλεγε
εικονογραφημένα περιοδικά
να σε ένα καροτσάκι. Ξαφνικά
πρώτες σελίδες, ανάλαττες
λέξεις με τον εφημερίδα...
δωσε τα ρέστα που τούλας
τάση χωρίς να τα μετρήσει
τέσσερις αυτές ημέρες είχε
σει ένα παράδειο ύφους, λέει
ότι μπορούσε να διαβάσει
ματα του έδινε το δικαίωμα
άναιδη διάφορα. Όταν γα-
Πάολα είδε ότι κύτταε με
το τράινο και χαμογελούσε
συνταξιδιώτες του, που του
νόημα από μακριά.

— Πρέπει να πηγαίνω, είπε
Μπέρτο γυρίζοντας άρρα
μέρος της. Μπορούμε να
τηρούμε εδώ, δεν νομίζω.

Ήταν τώρα άσημενες
του έτρεχε άλλοι. Έμοιαζε
πες του για να θεοωθή
ρει τα τσιγάρα, τα σπύρα
τοφόλι του. Δίπλασε τα
και τα πέρασε στη λα-
τας του, έμοιαζε μια
τις στο ρολόι.

— Μπέρτο.

— Λέγε, Πάολα.

— Θα ήθελα... να, θα ήθελα
μάθω τι σκέφτεσαι.

— Εγώ; Τιποτα, τίποτα
σπουδαίο... άνοησίες. Όμα
πρέπει να φύγω το κα-
Τό όξι και καταβλητικό
γμα του τράινου άνησε
σφύριγμα που έπι πέσαν
παρουσιαζόταν στον ύπνο
φιόλης και την έκανε να
θια τρέμοντας και λου-
δρώτα.

Κύτταζε το Μπέρτο
κόταν χαμογελώντας και
άφηρημένα τα μαλλιά.

— Καλή άνταμωσι, Πά-
είπε αγγίζοντας έλα-
του στο μέτωπο της. Θέλω
δμορφ όταν γυρίσει. Άνε-
καινούργιο φορεματάκι.
άνοιχτόχρωμο παλτό, πα-
ψηλό τακούνι, κάλτσες
τα, γάντια, ό,τι θέλει.
μούρης με τα μάτια προ-
το κλάμα. Θα σου γράψω
και δυό φορές μάλιστα
και δυό φορές μάλιστα

— Άντιο, Μπέρτο.
Το χέρι της Πάολα κιν-
φρά, χάρηκε το πρόσω-
μέτωπο, τα μάτια, τα
κεινή τη στιγμή κάποιος
δγάζοντας το κεφάλι από
θυρο του τράινου. Ο Μπ-
ήθηκε ξαφνικά και το τε-
πισμένο χέρι της δεν ήταν
άνώφελη χειρονομία στον
Τότε μόνο η Πάολα εί-
είχε κλάψει. Αντιλήφθη
ταν κυττάοντας το τράι-
ρο όγκο του που έξασπ-
από τα τεράστια σιδερέ-
δεν ένοιωσε την ανάγκη
Ουμόταν μερικούς άση-
της θείας Μπίτσε στο
του χωριού τους, άπο-
συγγενείς που δεν
τίποτα σχεδόν γι' αυτή
ρικούς μάλιστα δεν
δμως κάθε φορά, τί
φουγαν, ακολουθούσαν

Ο Λούκα έμπαινε με το καροτσά-
του, όταν άκούστηκε ο
της ενός κλάδον από τη μεριά του
του, ακολουθούμενος από ένα τρί-
πονο απότομο φρεναρισματος και
• Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

γκρέκα

Kolynos

SUPER WHITE

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α. Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μιά έντελώς
NEA οδοντόκρεμα
με τελείως **NEA**
συστατικά, γεύσι και
μεγαλύτεραν
προστασίαν

έκυκλοφόρησεν εις όλον
τον Κόσμον με κατα-
πληκτικήν επιτυχίαν.

Άποδείξεις της ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΡΟΣΤΑ-
ΣΙΑΣ που παρέχει η ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ
ΟΥΑΙΤ (Πείραμα Petri - Dish)

Η παραπλεύρως εύρισκομένη εικών δεικνύει
την έν εργαστηρίω επίδρασιν επί δοκιμασ-
κής πλακός της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ
ΟΥΑΙΤ, επί καλλιεργήματος μικροοργανι-
σμών του στόματος. Όπη χαροχθείσα επί
τού καλλιεργήματος επλήρωθη με ΚΟΛΥ-
ΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ (Εικών Ν° 1) και
άλλα επλήρωθησαν με άλλας διεθνώς γνω-
στας οδοντοκρέμας (Εικών Ν° 2, 3).

Η πολύ καθαρά-περιοχή ή σχηματισθείσα
γύρω της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ
δεικνύει τον βαθμόν της προστασίας των
οδόντων κατά της τερηδόνας ΑΙ άλλαι
οδοντοκρέμαι δεικνύουν την άνεπαρκή
επίδρασιν

Ρωτήστε τους πιο ειδικούς θά σάς πουν όλοι: Διαλέξτε πρώτα πρώτα μία φιάρα πούδρα, πού άντέχει πολύ όμως. Ύστερα προσέξτε το χρώμα, δέν δά πάρετε αυτό πού σάς άρέσει, άλλα αυτό πού δά πηγαίνει καλλίτερα στο χρώμα σας.

Ή πούδρα Tokalon έπειδή είναι αεροποιημένη καί είναι καταπληκτικά φιάρα, γίνεται ένα μέ το δέρμα χωρίς νά άνοίξη τούς πόρους. Κράτάει δύομισι φορές πιο πολύ από τίς άλλες πούδρες έπειδή είναι ή μόνη πού περιέχει Mousse de Crème. Δέν δά έχετε πιά γυαλιστερή μύτη. Θά πούδραρεστε μία φορά το πρωί κι' αυτό είναι όλο.

Άκόμα καί τά χρώματά της είναι μία λεπτότητα άγνωστη μέχρι τώρα γιατί είναι διαλεχμένα από τό „Χρωμοσκοπιο,, γιά νά πηγαίνουν σέ κάθε τύπο δέρματος. Ή πούδρα Tokalon δά δώση στο δέρμα σας ένα θαυμάσιο Μάτ πραγματικά χορητευτικό.

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
 ΚΡΟΙΣ ΠΑΛΑΕΣ· ΑΚΜΕΣ
 ΠΟΡΟΥΣ· ΑΚΕΦΕΣ
 ΜΕ ΕΚΚΥΛΙΣΜΑ
PLACENTA
 ΣΩΣΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ
 ΜΕΘΩΣΤΕ ΜΟΝΑΧΙ
 ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΑΣ
 ΡΥΤΙΔΕΣ· ΜΥΤΕΣ· ΠΑΛΑΡΔΟΣΙ
 ΠΡΟΓΥΛΟ· ΣΤΗΘΟΣ· ΕΛΛΕΣ
 ΑΠΟΤΡΙΧΙΣΙΣ 100%
 ΡΙΖΙΚΗ· ΤΑΧΕΙΑ· ΥΠΕΡΥΟΗ
 ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 ΚΟΛΟΝΑΚΙ
 ΤΗΛ. 612 - 010

Mme KASTRIOTIS

Ἀπὸ τὸ καπέλο τῆς, ἓνα μικροσκοπικὸ πανεράκι ἀπὸ σατὲν γεμάτων λουλούδια, φτερά, φύλλα, κατέβαιναν ἓνα βελάκι ἀπὸ τοῦλι πού τέλειωναν ἑνὶ ἑαυτοῦ παράξενον κόμπο κάτω ἀπὸ τὸ πηγούνι. Ἔτσι πού τὸ πρόσωπο

— Λυποῦμαι, Βιρτζίνια, ἀλλὰ τ

• Συνέχεια στο επόμενο τε

Α. Τ., Θεσσαλονίκη: 'Εάν έχετε ρολό, ή κορνίζα που θα βάλετε πρέ

● Συνέχεια στή σελ. 65

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΛΕΚΕΔΕΣ ΤΩΝ ΔΕΡΜΑΤΩΝ • ΒΑΦΕΙ ΕΝΤΟΝΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΚΟΥΡΑΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΟΙΚΤΟΥΣ ΓΥΑΛΙΖΕΙ ΚΑΤΑΠΗΚΤΙΚΑ • ΔΕΝ ΣΗ- ΡΑΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΞΑΛΗΝΑΡΙΟ • ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ

APIZONA

ΣΕ 15 ΣΤΑΘΕΡΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ
Λευκόν - Ζαχαρή - Κοκκαλί - Γκρι - Μπέζ - Ταρπακί - Ροδι - Λαδί -
Προτοκαλί - Μπλέ - Ποράσινο - Κόκκινο - Καφέ - Μαύρο

ΑΝΘΗ - ΣΠΟΡΟΙ - ΟΥΤΑ - ΑΝΘΟΚΟΜΙ
ΕΡΓΑΛΕΙΑ - ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ & ΛΙΠΑΣΜΑ

ONLINE

ONA

ONIA

ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

Μπέζ - Τάρπακι - Ροδι - Λαδι -
Κάπνισμα - Καφέ - Μαύρο

ΚΟΚΚΙΤΟ - ΚΑΨΕ - ΜΑΨΟ

FABETIKAI

ΧΕΙΡΟΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑ

«ΜΠΟΥΣ» ΟΙ ΜΟΝΕΣ ΜΕ 7 ΥΠΟΠ

σαν ἴτις βιομηχανικές. Πλέκουν
ματα λάστιχο κυκλοκό — ήμικυ

νές Δρ. 2.500. Διπλές Δρ. 5.500
τὰ πλεκτὰ τοῦ σπιτιοῦ σας κα

Διοτεχνίες, 'Αν)πειαι «ΠΗΝΕΛΟ
Κρατίνου 7, 3ος όρ. τηλ. 29

SYNTH

Φιλέτα ψάρι

Για 6 άτομα. Καθαρί-

ΖΕΤΕ 300 δρόμια γλώσσες, χωρίζετε τὰ φι-

λέτα, τὰ πλένετε καὶ τ' ἀφίνετε
στραγγίσουν. Λυώνετε σὲ λεκά

15 δραμια αλεύρι με 40 δραμια μί-
ρα. Προσθέτετε δύο κροκούς αυγ

κτυπημένους, 6 κουταλιές της σού-
πας κόρα ψωμιού, αλάτι και πιπέ-
ρι.

Βάζετε 30 οράρια λαοί στο τηγάνι
και ρίχνετε τὰ φιλέτα, ἀφοῦ τὰ β

6-8 λεπτά και από τις δύο μερι-
ες πιέστε με κομμάτια βούτι.

φρέσκο και κομμάτια λεμονιού. Σ

χει 50 ωφέλιμα συστατικά. Είναι πλούσιο ποτό σε βιταμίνες

Πίνετε κάθε μέρα μπόρο Φίξ.
είδαίνεσθε καλύτερα

αποδοτέος καλύτερα.

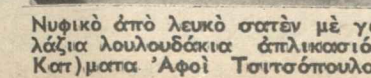
10

67

66

«ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ»

Τὰ μαγνὸ τῆς συλλογῆς ἦταν ἐτ

ΕΠΙΛΟΓΗ

CIRE

ΣΧ. 5

ΣΧ. 6

Συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 67

καμπαναίρ. Στὸν τοῖχο 3.10 ὅπου οἱ ἄλλες δύο ἀπλῆκες θὰ τοποθετηθῶνται, τὸ σύνθετο ἐπιπλοὶ γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τῆς τραπεζαρίας. Στὸ πλάτος θὰ τοποθετηθῶν τὸ προσέξ. μετὰ τῆς καρέκλες.

ΛΑΣΙΑ Ν. Λευκάδας: 'Η διάταξι των έπιπλων της κουζίνας θα γίνει στο σχέδιο 9. Οι πάγκοι σχηματίζουν Γ. Έχουν ύψος 82 πόντο πάτος 50. 'Η τομή σας δίνει περισσότερες λεπτομέρειες.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

0.82

				0,82
--	--	--	--	------

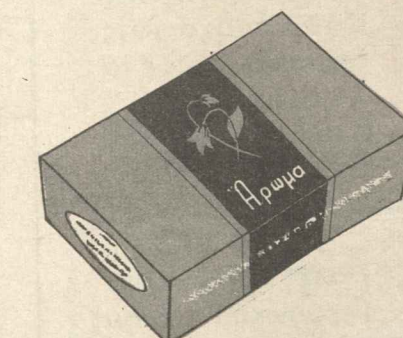
ΣΧ. 9

ΕΝΤΟΣ 20 ΛΕΠΤΩΝ ΤΗΣ ΩΡΑΣ
ΑΝΑΚΤΑΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ αυτόματο βιολογική μέθοδο των μεγαλύτερων Έκνων επιστημονών που εφαρμόζεται μόνο στο Ινστιτούτο μας, έθεταπείσθησαν χιλιάδες κυρίες και δεσποινίδες με τον αυτόματο καθαρισμό από σπυρία άκμης, λεκέδες, φακίδες, ρυτίδες, υπερτριχώση, διαστολή πόρων, πλάσματος και αφιδρώση. Αναλύσαμε υπεύθυνους τη ριζική θεραπεία τους. Συνδούλες δωρεάν 10—12 κα 5—8 καβ' έκαστη. Επιστημονική Ινστιτούτο Αισθητικής HOLLYWOOD Πλ. Καπνικαρέας 8 τ. 25.562 Αθήνα

'Ο χειμώνας έφθασε! Μία μαλλίνη ζακέτα ή μπλοκάκι αποτελούν το πιο μοντέρνο ντύσιμο γι' αυτή την εποχή. Στο Μηνιαίο Πρωτάκτιό θα δείτε μαλλιά στην πιο μοντέρνα τύπο και στα άρραίστα χρώματα των καλύτερων ευρωπαϊκών και ελληνικών εργοστασίων... Επίσης από το ειδικό τμήμα μαλλιών παιδικών πλεκτών μπορείτε να διαλέξετε για μωρά και για παιδιά ως 12 ετών θαυμαστά ζιτουκάκια, φορεμάτκια, κοστούμια κλπ. ΜΗΝΑΣ ΠΡΩΤΑΚΤΗΣ 'Ερμού 506, Αθήναι.

Πολλές από μας δεν δίνουν και μεγάλα σημασία σε ένα από τα βασικότερα στοιχεία της ομορφιάς που είναι η καλοδιατηρημένο σώμα με ελαστική δέρμα. Η δερμολιπίνη επιβεβαιώνει από τα παλαιά τα χρόνια, όπου και οι γυναίκες να χρησιμοποιούσε όποτε του έρχεται για το μπάνιο, είναι καταστροφή του. Το σαπούνι όπως «PRIMA» μαλακώνει δερματίτιδα την περιβαλλόν, δίνοντας της καθαρότητα τόσο πολύ, επιβεβαιώνει τη δερμολιπίνη σε πολύ λιπτό δέρμα από τριαντάφυλλο. Δοκιμάστε το «PRIMA» Δε γαμπρού.

Κάθε φορά αντιμετωπίζει αυτή τη
έπαιση το πρόβλημα της αλλαγής το-
ντισματός της. Και αρχίζει πρώτα ε-
ξέτασε τα πλεκτά. Τα παπούτσια, τη
τσάντα για να καταλάβει αν είναι
ροζέττα ή κόκκινη. Αλλά και το δροχολού-
ρο του κειμήλιου που είναι το αβείο
δραχμό. Μία πλούσια συλλογή λοιπόν
αλλά με διάφορα χρώματα και σχέ-
δια στις περιφέρειες πάντα από τα
σημάτια. «Είμαι Διαιτωσία», λέει
και η Πλάτωνα. «Ηπρόσφατος και
και Άγ. Κοκκαριάντων 5». Ουδένος
Στα καταστήματα. Αφού Διαιτωσία
βρίσκεται τα μοντέρνα είδη. Υπάρ-
χουν μάλιστα ποικιλία σε είδη ναύα-
ρα.

Κάθε οικονομική κρίση έχει αντίκτυπο στις αγορές μας. Είναι αν σκεπτόμαστε να αγοράσετε ένα γυναιμιο παλτό μια αφήστε για το χρόνο. Η Βούλα τσάκου Περικλέους 21 με τις κατινιές της και τη μεγάλη ευκολία πληρωμής θα σας βοηθήσει να το ακτήσετε χωρίς να το καταλάβετε. Θα θα βρείτε μια καταπραϊντική μεγάλη ποικιλία σε τιμας. Αυτό, που AGNEAU είναι απλά καλή ποιότητα.

Κυρίες που από σήμερα βρίσκονται στη διαθεσιμότητα του νοσοκομείου είναι οι «ΕΛΥΔΑ» που αποτελεί η επαναστατική στον τομέα της γυναικείας ουρολογίας. Σίγουρα σεις ή ήξετε το πρόσωπό σας με το σύμβολο «ΕΛΥΔΑ». Η συστηματική χορήγηση από το πρόσωπό σας από τις ενδοεπιδερμικές το συστηματικές ενδοφθάλμιες δυν, εξαφανίζεται το πρόσωπό σας, φέρει φακίτσια και άλλα αντικείμενα διατηρείται η όραση νεανικό. Κατά τον πρώτο χρόνο της ηλικίας, Γεν. Αρ. 2, πρόσφατος Άρτης Στρίβ. - Άδων. Κ. 2, ταυτότητα Στοιχειολόγος 4. 2. 622.3. Είναι απαραίτητο σε κάθε γυναίκα, ή μόνο για να εξαφανιστεί τις υπέρτατες ενδοφθάλμιες αλλά και για να προληφθεί τις καινοτομίες που φέρνει ο χρόνος.

Χρωμο- Σαμπουάν

Αποκλ. Αντιπρόσωποι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

71

SCHERK

Καθαρή και Άπολη Έπιδερμίδα...

...θα έχετε πάντα άρκει να χρησιμοποιήτε την παγκοσμίως γνωστή Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ

- Αφαιρεί τέλειως τή ακόνη και τή σμίνη από τούς πόρους.
• Εξφανίζει τή μιμικία
• Σανειώνει τήν έπιδερμίδα και τήν κάνει δροσερή, λεία και έλκυτική.

Scherk Face Lotion

ΑΠΟΚΡΕΤΙΚΗ ΑΝΤΙΡΥΘΙΝΗ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

3 σημαντικά προσόντα υπεροχής

- 1) Είναι λευκότερο από όλα, ελληνικά και ξένα - βασικό χαρακτηριστικό ανώτερης ποιότητας.
2) Κάνει τόν πιο πλούσιο άφρό, πιο διαρκεί, συγχρόνως, περισσότερο χρόνο.
3) Η ειδική βασική σύνθεσή του, όχι μόνον προστατεύει τή χείρα, αλλά και τή κάνει άπαλά σάν βελούδο.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΕΡΜΟΥ 51 ΠΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

ΟΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΑΓΝΩΣΤΗ: Τά άτμολούτρα δέν καθαρίζουν τή δερμά σας. Πηγαίνετε σέ ένα ινστιτούτο τής έμπιστοσύνης σας. Εσείς μπορείτε νά τή καθαρίσετε μέ ένα γαλάκτωμα γιά λιπαρό δερμά και θά τή προσέχετε νά είναι πάντα καθαρό.
Β.: Μά κανένα τρόπο μή βάλετε πετρέλαιο στά μαλλιά σας.
Ε. Τ. Α.: Γιά νά καταπολεμήσετε τήν ακόνη πού έχετε γύρω από τή μάτια σας πρέπει νά προσέξετε πολύ τόν ύπνο σας.

κρύο και τόν αέρα. Αν προηγουμένως δέν έχετε βάλει καμία κρέμα τής φροντίδας γιά τήν ακόνη, τήν κρέμα τήν οποία βάζετε στήν ακόνη νά είναι έξω από τήν ακόνη.
ΡΑΜΟΝΑ: Δέν συστήνω πού κανείς νά κάνει καλλυντικά καί αλλοιώς τήν ίδια τήν ακόνη.

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΠΑΝΤΑ:

ΕΦΗ ΠΡΑΠΑ: Δέν νομίζουμε ότι υπάρχει τέτοια σχολή. Γιά τήν δύνάμειν, σέ μία από τήν αναρίθμητες άλλες νά παρακολουθήσετε μαθήματα.
Α. Μ.: Γλυφάδα: Δυστυχώς, δέν τήν έβρισκε τή διευθυνσι.
ΣΤΕΛΛΑ: Η φωτογραφία δείχνει ότι έχετε άραστο πρόσωπο, αλλά δέν κάνει γιά εξώφυλλο.

δ δικηγόρος

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Μ. Κ.: Έφ' όσον, όπως μου γράφετε, ή άσφαλιστική σύμβασί σας ήταν σέ δρομικές καί καταρτίστη τήν 1932, ή έχει υπογράψει τήν 18/1944 (έννομος σφάλμα, όπως είναι γνωστός), και ή άξιώς σας έναντι τής άσφαλιστικής εταιρίας λογίζεται ότι έχει έξαφληθ (έξηνεμισθ).
ΝΙΚΗ Κ.: Δέν νομίζω πού κανείς νά κάνει τήν ακόνη στήν ακόνη.

Κ. Μ.

ή μόδα

ΔΑΣΚΑΛΑ ΜΕ ΚΑΣΤΑΝΑ ΜΑΤΙΑ: Δέν μου γράφετε από τί ύφασμα είναι οι φούστες σας.
Δ. ΜΑΡΤΙΝΟΥ: Είστε τήν ακόνη.

δ κινηματογράφος

Π. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ: Σέ τήν ακόνη.

ήρυγμα τής Κυριακής ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ

ΤΑΝ ένας πλούσιος. Είχε πετύχει στή δουλειά του καί άπένετο σέ μεγάλη περιουσία.
ΠΑΡ' όλα τή πλούτη του ο γαιοκτήμονας αυτός άνεγνώριζε τήν ανάγκη.
ΡΑΜΟΝΑ: Δέν συστήνω πού κανείς νά κάνει καλλυντικά καί αλλοιώς τήν ίδια τήν ακόνη.

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΙΔΕ

Γιατί μόνο τή ΤΙΔΕ, πού πλένει μέ νέο και σύγχρονο τρόπο τή ρούχα, έγγυάται:

Καθαριότητα:

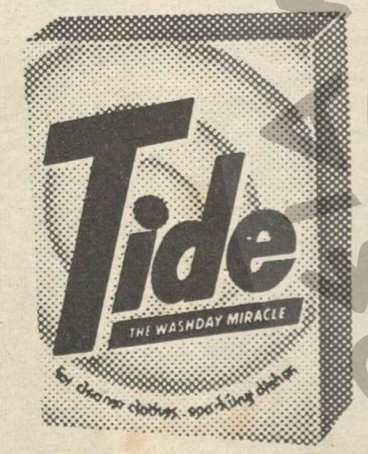
Ο καταπληκτικός άφρός του έχει τήν ιδιότητα νά διαπερνά τούς πόρους τών ρούχων, νά διαλύει καί νά αχμαλωτίζει κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. καί νά τήν παρσύρη μέ τή ξεθαλάμα.

Εύκολία:

Βάζοντας μπουγάδα μέ ΤΙΔΕ τή ρούχα δέν χρειάζονται τρίψιμο (εκτός ίσως σέ μερικές παρά πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλυτώνετε από τή σκληρή δουλειά, δέν κόβεται ή μέση σας, δέν χαλάτε τή χείρα σας.

Οικονομία:

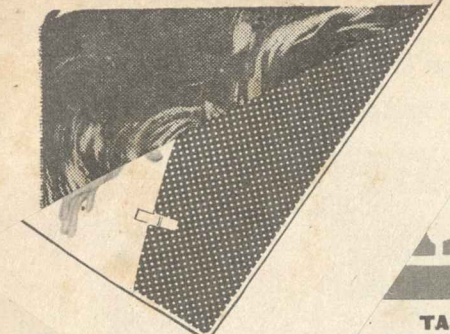
Μέ λίγο ΤΙΔΕ έχετε πολύ καί πλούσιο άφρό, άκόμη καί μέ κρύο ή σκληρό νερό. Τή ΤΙΔΕ πλένει μαλακά, χωρίς νά φθείρη τή ρούχα, γι' αυτό καί τή ρούχα σας θά βαστήσουν πολύ περισσότερο καιρό.

Κι' άκόμη: Τή ΤΙΔΕ είναι άβλαβές γιά τή χείρα σας.

Δοκιμάστε καί σεις σήμερα τόν νερό και σύγχρονο αυτόν τρόπο μπουγάδας μέ ΤΙΔΕ. Θά πεισθήτε μένες σας ότι:

ΤΗ ΤΙΔΕ ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Τ' "Αστρα

ΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 12-25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

(21 Μ.

1ο ΔΕΚΑ. (Μαρτίου): Αυτή η παρουσίαση δεν θα είναι τόσο εύκολη όσο θα φανεί, αλλά ταυτόχρονα από την κατανόηση και νέες υποχρεώσεις αρκετά υπολογισί-
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 'Απριλίου): Η επιθυμία σας θα πραγματοποιηθεί, αλλά ταυτόχρονα από την κατανόηση και νέες υποχρεώσεις αρκετά υπολογισί-
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 20 'Απριλίου): Ο ορατός ρόλος, σε μικρό χρονικό διάστημα θα εγείρει απόλυτα ησυχία, αν όχι ευτυχία. Από την κατάσταση που θα δημιουργηθεί προσπαθήστε να βγάλετε σεις ή κερδίσετε.

ΛΕΩΝ
(23 'Ιουλίου—22 Αύγ.)

1ο ΔΕΚΑ. (23 — 31 'Ιουλίου): Μη δημιουργείτε επεισόδια γιατί δεν είναι στην τύπη σας να μισείτε να τα θυμάστε. Ακόλουθη θα είναι η συνδυαστική αλλά ανεπίσημη κανονιστική τάση σας.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 Αυγούστου): Ζητήστε αυτό που σας ανήκει. Μην κουραστήτε να περιμένετε και να επανέλθετε στο ίδιο θέμα. Εάν σεις δεν κυνηγάτε τα συμφέροντά σας μην περιμένετε τίποτα από κανέναν.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 22 Αυγούστου): Στις λεπτομέρειες πρέπει να υποχωρήσετε για να μπορείτε να κρατήσετε γενικά την υπόθεσή σας. Χωρίς να το δείτε φανερά πρέπει να βλέπετε μπροστά το σχέδιό σας.

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρίου—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑ. (23 — 30 Νοεμβρίου): Κατανοήστε την διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στην προσοχή σας. Ο τι σιμωθή ανήκει στο παρελθόν και η ζωή τραβιέται μπροστά. Έχει πολλές απαιτήσεις και θέλει βάρος.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 Δεκεμβρίου): Μία προσωρινή αλλαγή του περιβάλλοντος θα φέρει και μία αλλαγή στις συνήθειες της ζωής σας. Ανάμεσα στις φαινομενικά αδιάφορες λεπτομέρειες της ζωής σας είναι και καλές.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 20 Δεκεμβρίου): Η μικρή στενωπία που έχετε θα περάσει. Εάν είναι ζήτημα υγείας ή ανησυχία στα έλκυσμα και αν αφορά τον αισθηματικό τομέα τα πάντα θα εξομαλυνθούν πολύ σύντομα.

ΤΑΥΡΟΣ
(1 'Απριλ.—20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑ. (21 — 30 'Απριλίου): Μην ξεχνάτε εύκολα αυτό που προηγήθηκε. Μόνο με τη βάρη αυτή, υποφέρετε να κρίνετε λογικά και να αποφασίζετε. Οτιδήποτε, πάντα με τη σκέψη πως θα αποφύγετε σκόπελο.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 Μαΐου): Μην παρασύρεστε σε εύκολες λύσεις. Η ζωή πάντα έχει τις δυσκολίες της αλλά τα κέρδη μόνο με τον κόπο θα τα πάρετε και τότε θα έχουν σημασία για το έργο το δικό σας.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 20 Μαΐου): Οτι ενδιαφέρει εσάς προσωπικά, πρέπει να μη σέσω πρώτο πλάνο. Η γνώμη του κόσμου και οι διάφορες διαδόσεις να σας αφήσουν ανεπηρέαστη για να μπορείτε να επιτύχετε κάτι.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αύγ.—22 Σεπτεμ.)

1ο ΔΕΚΑ. (23 — 31 Αυγούστου): Αναθεωρήστε τη στάση σας γιατί δεν είναι αυτή που πρέπει. Μην απομακρύνεστε από συγγενικά και φιλικά πρόσωπα επηρεασμένη από κακές συμβουλές που δεν εξυπηρετούν.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 Σεπτεμβρίου): Μία απρόοπτη τροπή των πραγμάτων θα σας χαρίσει ένα χρηματικό ποσό στο οποίο δεν υπολογίζετε. Το γεγονός αυτό όμως δεν πρέπει να σας οδηγεί σε κακό δρόμο.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 22 Σεπτεμβρίου): Μην αναλαμβάνετε υποχρεώσεις που έχετε πως είναι δύσκολο να τις φέρετε σε πέρας. Είναι προτιμότερο να φανείτε από τώρα ελκυστική παρά να δημιουργήσετε κατόπιν έχθρες.

ΛΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβ.—20 'Ιαν.)

1ο ΔΕΚΑ. (21 — 31 Δεκεμβρίου): Μην ανησυχείτε τη βοήθειά σας έστω και αν αυτό γίνει σε βάρος της δικής σας ησυχίας. Οτι προσφέρετε θα σας το ανταποδώσουν και μάλιστα πολύ λιγότερο από το που θέλετε.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 'Ιανουαρίου): Η τακτική που ακολουθείτε είναι εσφαλμένη. Ο τρόπος αυτός όχι μόνο δεν θα φέρει κοντά σας αλλά ταυνούνται το πιθανότερο είναι να τον απομακρύνει. Συνελάτε γρήγορα.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 20 'Ιανουαρίου): Μη θέλετε αυτό που δεν σας ανήκει. Και να το επιτύχετε δεν θα σας δώσει τη χαρά που νομίζετε γιατί θα είναι στερεωμένο επάνω στη στενωπία άλλου. Αλλάξτε την πορεία.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑ. (21 — 31 Μαΐου): Οτι θα αποφασίσετε κάνετε μόνο γιατί το θέλετε εσείς και όχι από υπολογισμό στην κοινή γνώμη. Μη νομίζετε ότι σε περίπτωση που θα παρουσιάστη κάποιον κακό θα σας βοηθήσουν.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 'Ιουνίου): Οτι θα αποφασίσετε στην προκειμένη περίπτωση να έχετε πώς θα είναι η βάση όλων αυτών που θα επηρεάζονται. Γι' αυτό να φανείτε συντηρητική και να αποφύγετε τις περιπέτειες.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 22 'Ιουνίου): Έχετε πλάι σας συμπαράστατη που πολύ θα σας βοηθήσει στην κατάσταση αυτή. Πρέπει να έχετε υπ' όψιν σας πώς γενικά θα επιτύχετε πολύ περισσότερα από ό,τι είχατε σχεδιάσει.

ΣΥΖΟΣ
(23 Σεπτ.—22 Οκτωβ.)

1ο ΔΕΚΑ. (23 — 30 Σεπτεμβρίου): Μην επιδοί-
ζετε την καρδιά σας να μιλάει. Ακούστε τη φωνή της καρδιάς και μόνο με αυτό το θέμα ασχοληθείτε. Εάν χειρισθείτε με ασθένια την υπόθεσή θα βρεθείτε στην ευτυχία.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 Οκτωβρίου): Θα αισθανθείτε μεγαλύτερη ικανοποίηση αν φανείτε σε ανώτερη. Μη νομίζετε πως αν ζητήσετε την άκρη θα γίνετε ικανοποιημένοι. Ισως έρθουν σε φως πράγματα που δεν θέλετε.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 22 Οκτωβρίου): Πολλές φορές η επιφάνεια εξαπατά. Εάν το λάθος είναι δικό σας μη διατάσετε να επανορθώσετε την κατάσταση έστω και αν με κάποιο τρόπο θα γίνει ο εξισωμός σας. Είναι το σωστό.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 'Ιανουα.—19 Φεβ.)

1ο ΔΕΚΑ. (21 — 31 'Ιανουαρίου): Οι ελπίδες σας θα πραγματοποιηθούν γιατί συγγενικά σας πρόσωπα που βρίσκονται μακριά αλλά πάντα σας σκέπτεται θα σας βοηθήσει κατά κάποιον τρόπο αποτελεσματικά.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 Φεβρουαρίου): Μέσα από τις τόσες έγνοιες και φροντίδες θα ξεπεραστεί ένα γαρομένο άσπερο που θα φωτίσει τις προσπάθειές σας και θα λάβει τη μορφή των πραγμάτων που σας αφορούν πολύ.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 19 Φεβρουαρίου): Μη σας επηρεάσουν δεκαετήσιες προσπάθειες. Κρατήστε αυτό που σας άνηκε στα δικά σας χέρια και κανονίστε τις την πορεία της ζωής σας. Το μέλλον θα σας χαρίσει χαρά.

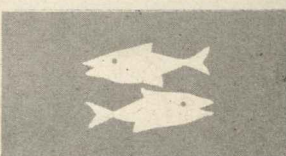
ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑ. (23 — 30 'Ιουνίου): Οτι θα επιτύχετε με τον καλό σας τρόπο δεν συγκρίνεται με τίποτα άλλο. Αφήστε τον εκδυσισμό κατά μέρος έστω και αν γίνεται με τρόπο καμουφλαρισμένο. Δεν σας συμφέρει.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 'Ιουλίου): Μην είσαστε διττακτική και μην αφήνετε τις ευκαιρίες να φύγουν μέσα από τα χέρια σας. Θ' αργήσει να φανεί στην ευχάριστη θέση να μπορείτε να έχετε μία κάποια ευχέρεια.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 22 'Ιουλίου): Αρκεσθείτε σε λιγότερα αλλά σίγουρα. Οι υποσχέσεις μπορεί να μην τηρηθούν γιατί δεν σκεπτόνται όλοι όπως σκεπτόσθε εσείς. Πάντως σας συμφέρει να φανείτε συνδυαστική.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 'Οκτ.—22 Νοεμβ.)

1ο ΔΕΚΑ. (23 — 31 Οκτωβρίου): Η επιθυμία να υπομνησθείτε όσα κάνατε να επιτύχετε είναι αν τώρα σας φαίνονται τόσο δύσκολα. Έχετε πάντα συμβούλο την καρδιά σας και βλέπετε τα πράγματα όπως είναι.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 Νοεμβρίου): Ο καιρός δεν σας περιμένει. Γι' αυτό μην αναβάλλετε, δώ για αργότερα. Το αύριο μπορεί να είναι πολύ αργά και τα σχέδιά σας να γίνουν άπιαστα ποιητά. Κάντε πιο γρήγορα.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 22 Νοεμβρίου): Εξαφάνιστε τον εαυτό σας από τις προσεχέστες φροντίδες. Οι ασχολίες σας είναι υπεραρκετές. Μην τις ξεσκαβείτε φροντίζοντας και άλλες υποθέσεις που κατά τίποτα δεν ωφελούν.

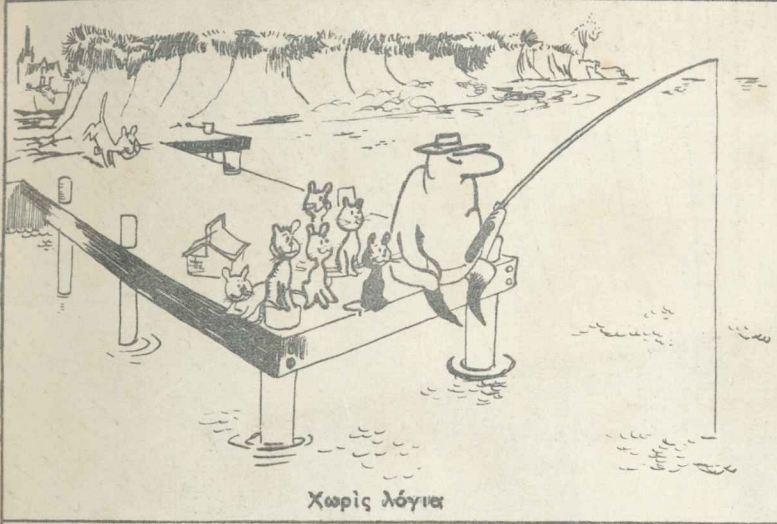

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβ.—20 Μαρτίου)

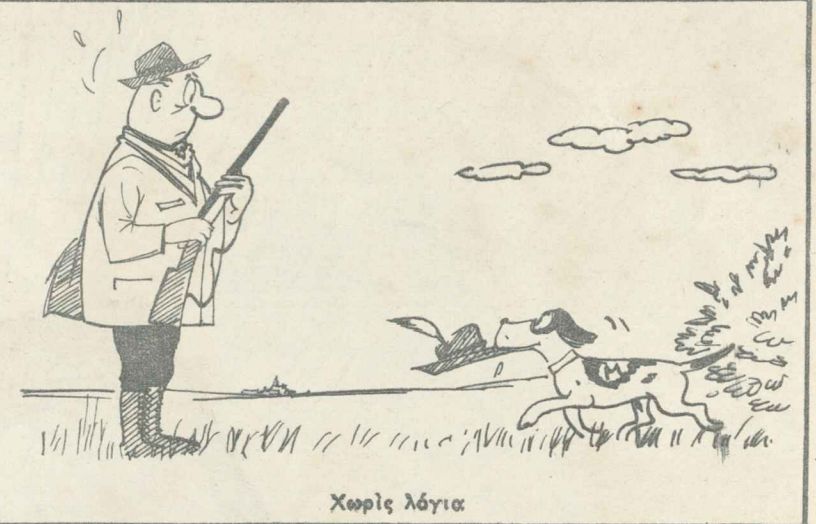
1ο ΔΕΚΑ. (20 — 28 Φεβρουαρίου): Μην αμφισβητείτε. Το συμφέρον σας είναι εκεί που κλίνει η καρδιά σας. Το οικονομικό ζήτημα πρέπει να μη σε δευτερεύον. Η ευτυχία δεν βρίσκεται στα λεπτά.
2ο ΔΕΚΑ. (1 — 10 Μαρτίου): Θα πάρετε ένα γράμμα που διπλά θα σας ευχαριστήσει και θα σας ικανοποιήσει. Από αυτό θα μάθετε ενδιαφέροντα νέα και θα λάβετε ένα χρηματικό ποσό αρκετά σημαντικό.
3ο ΔΕΚΑ. (11 — 20 Μαρτίου): Με μία προσπάθεια θα έχετε δύο επιτυχίες που θα σας γοητεύουν για αρκετό χρονικό διάστημα τη γαλήνη και την ικανοποίηση να δώτε κάποια ευτυχία ΣΙΒΥΛΛΑ

ΔΟΚΙΜΑΣΙΜΕΝΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΙΚΡΕΣ ΟΜΕΛΕΤΕΣ ΜΕ ΚΟΥΑΚΕΡ

Της κ. ΧΡ. ΠΑΡΑΒΕΙΝΗ
Υλικά: 4 αυγά, 2 κουταλιές σούπας κοφτές κουάκερ, 2 κουταλιές σούπας κοφτές αλεύρι, 4 κουταλιές σούπας γάλα ή ελαιόλαδο, αλάτι και πιπέρι, βούτυρο.
Εκτέλεση: Χωρίζετε τα κροκάδια από τα ασπράδια. Πατάτε τα κροκάδια και προσθέτετε το κουάκερ, το αλεύρι και το γάλα. Χτυπάτε τα ασπράδια με μίγμα των κροκαδιών ελαφρώς. Αναμιγνύετε τα μαρέγκα με το μίγμα των κροκαδιών ελαφρώς. Ζεσταίνετε σε μικρό τηγάνι βούτυρο και ρίχνετε μέσα τα κροκάδια. Ψήνετε με μέτρια φωτιά, τη διπλώνετε και τη βάζετε σε ζεστό πιάτο. Ψήνετε και τα υπόλοιπα τρεις ομελέτες με τον ίδιο τρόπο, ενώ βάζετε στο πιάτο, κάθε φορά από λίγο βούτυρο. Τις σερβίρετε παπαρτσάκι με ψιλό μαϊντανό και με λίγο πιπέρι ή πάπρικα. Σερβίρετε μαζί, αν θέλετε, μία νόστιμη σάλτσα μαμάς.
Με τυρί: Προσθέτετε στο μίγμα της ομελέτας 4 κουταλιές σούπας τυρί τριμμένο.

Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΣΚΟΡΟΣ. — Παθιά, έδω άργει ή άνακαλύψει των ύψουςμάτων, πρέπει να συνηθίσουμε τη χορτοφαγία!...

— Πέρασα το καλοκαίρι, έφέτος στη Βενετία!

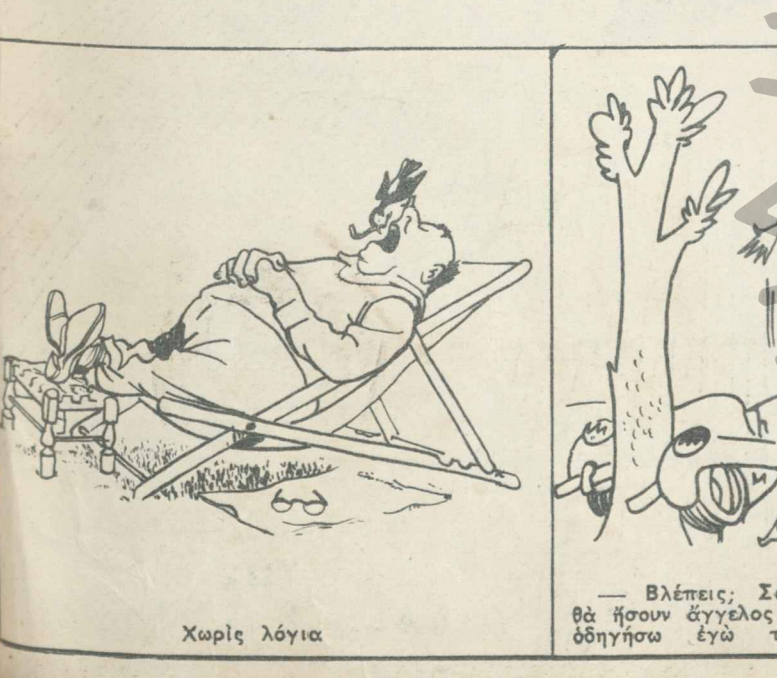
ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ
Ειδικός στομαχοεντερολόγος
'Ηπατολόγος
Δέχεται 6—8 μ. μ. και επί συνεντεύξει.
Γ' Σεπτεμβρίου 70
Τηλ. 815-250

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Γωνία: 'Ακαδημίας και Χαρ. Τρικούπη 18, Τηλ. 620-666
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8

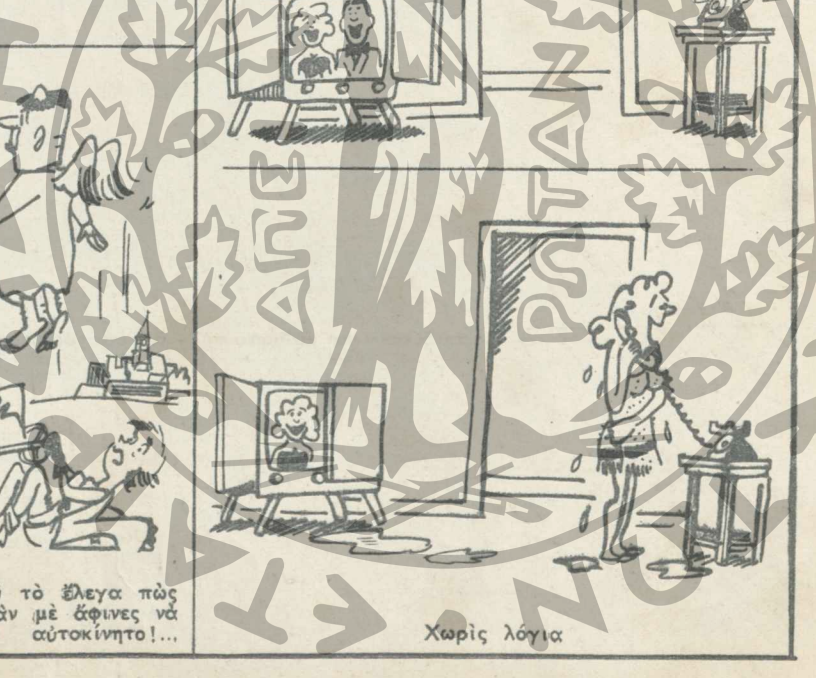
ΕΤΟΛ
στού Ευσταθιάδου,
ΠΑΛΤΑ
στού Ευσταθιάδου
ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ
στού Ευσταθιάδου
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 27

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Μία πολύ ενδιαφέρουσα έκθεση ζωγραφικής γίνεται τον Νοέμβριο στο Φοιτητικό Δημόσιο Γυμνάσιο Πειραιώς. Ο ζωγράφος, ο οποίος είναι Βαρδακώτσας, ο οποίος έχει αποστείλει είχε αποστείλει σε διάφορα διαγωνίσματα και έχει Γυναικείο και ος καλλιτέχνης επανήλθε στην καλλιτεχνική ζωή της πατρίδας του Πειραιά με 60 περίπου πίνακες ελαιογραφίας υδατογραφίας και στέλ.
Ο εκλεκτός καλλιτέχνης έδωκε στην από την καλλιτεχνική του οπτική του είς τα περιβάλλοντα της ζωής, φανερώσε τον έρωτα και την ομαδική έκθεση των ελαιογραφιών του οποίου έπαιξε τον Πειραιά με 15 Νοεμβρίου 1970.

Η ΕΥΘΥΜΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΣ

Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια

— Βλέπεις; Σου το έλεγα πως θα ήσουν άγγελος αν με άφηνες να οδηγώ εγώ το αυτοκίνητο!...

ΑΛΕΚΤΩΡ,

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ